

HIRUPPUGAZH
ARIVOOGLAM

HIRUPPUGAZH
A RAVOO

ஓம முருகா

‘கடலுலகினில் வரும் உயிர்படும் அவதிகள்
கலகமினைதுள கழியவும் நிலைபெற
கதியும் உனது திருவடி நிழல தருவதும்
ஓரு நாளேः’

திருப்புகழ் அன்பர்கள்

(கருநாடக மாநிலம்)

(பதிவுறைது. 340, பஸ்துத எண்களேவு, புதுஅல்லி - 110 057)

திருப்புகழ் வைப்பவம், 1988

சிறப்பு மலர்

திருப்புகழ் கருவுலம்

விழாக் குழுவினர்

28/1, 14 'A' கராஸ், 11-வது மெயின்,
மலேஸ்வரம், பெஞ்சாந்தர் - 560003

॥ श्री शङ्करो श्रीजगदगुरसहानम् ॥

श्रीकृष्णहस्तरिवाजकृचार्यवं पदवाद्यप्रमाणपारावारपारोण प्रमनियमासन-
प्राणोदयमप्रयाहारपारणाध्यानसमाध्यवटाज्ञयोगानुष्ठाननिष्ठ तपदचक्रदत्यनाच्यविच्छिन्न
श्रीशङ्कराचार्यं गुरुपरम्पराप्राप्त षड्देवनस्थापनाचाय व्याधानसिंहासनाधीश्वर सकल
निगमागमसारदृश्य साल्यव्रयप्रतिपादक वैदिकमार्गप्रवतक सर्वतन्मस्वतन्त्रादिराजधानी-
विद्यानभरम्भाराजधानीकण्ठिकसिंहासनप्रतिष्ठापनाचाय श्रीमद्वाजाधिराजगुरुभूमण्डलाचार्यं
श्वप्यशङ्करवारपोद्बर तुङ्गभद्रातीरवासि श्रीमद्विद्याशङ्करपादपदमाराधक श्रीजगदगुरु
श्रीचन्द्रशेखरभारतीस्वामिगुरुकरकमलसञ्जात

॥ श्री जगदगुरु शङ्करो श्रीमद्विनविद्यातीरस्वामिनि ॥

तिरुप्पुहुक्त्वैभव-यवस्थापक-स्कन्दत्वामिभवत्पर्वताचे नारायणस्मरण-
पूर्वक विशेषिता आश्विष्टा सम्मुक्तस्तु ।

स्कन्दस्वामिपरमभक्त श्रीमद्विष्णुर्गिरिजाय भगवन्त कृतिकैय मध्ये ।
द्रविडभाषणीतपदौः परमया भक्त्या अस्त्रवीरा । तीनेच तिरुप्पुहुक्त्वाम्भा
द्रविडक्षेषु सुप्रथितानि । तेषां परिचयेन भगवांते कृतिकैये हृष्ट भवेद्दृढ़ ।
सद्याचारण्याच आदरः सम्पूर्णते । २५०८स्वामिभवत श्रीराघवार्य द्राघीयसा
अनेहसा स्वयं तानि पूर्वानि परिर्हीतचन् रक्षाद्युपायानि पुष्टिर्जीविते
निर्विर्यर अद्यानपि भक्तिपदे प्रवर्तयन् सर्वत्रापि श्रीमद्विष्णुर्गिरिजाथीय-
२५०९कीर्तनानि प्रसारयति । श्रीराघवार्य-पर्यन्ताणे स्कन्दभक्ताः समवेत्य
नेगद्वर्णगरे तिरुप्पुहुक्त्वैभवोद्यवर्गहृष्टा वै भवेन उत्सोहेन भक्त्याच
प्रवर्तयित्यतीति तिरुदिव्वान्तराप्ते बहुम् । अश्वारग्ने व अयम्पुरावः
भवत्पनोनन्दुस द्राघवः समभिरधीतो भवताच्च स्कन्दहुक्त्वैष श्रीर्गासि
क्षमेऽस्मिति ।

विभव आषाढ टैण्ट तृतीया, भागुलोसर ३३ ७४३ ॥ दृष्टि ॥ विष्णुस्मरण
व्युठागिरि ।

ஸ்ரீ சந்தர்மெள்ளேசுவராய் நம

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பிடாதிபதி ஐகத்துரு

**ஸ்ரீ சங்கராசாமிய ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ மடம் ஸ்வம்ஸ்தானம்,
காஞ்சிபுரம்.**

தலைமை அலுவலகம் 1, சாலைத்தெரு, பெரிய காஞ்சிபுரம்-631 502

பாரவதி பாலஞம் முருகனை செமமான மகளைத் திருடும் திருடன எனவும், பிறவான—இறவான, ஒருவாய—அருவாய, ஒளதாய—இலதாய, மருவாய—மலராய, மணியாய—ஒளியாய, கருவாய—உயிராய, , கதியாய—விதியாய எனபபலவேறு விசேஷ நிலைகளிலும் கண்டுகளிக்கும் தனிப்பெரும் பேறுபெற்ற மகான அருணகிரிநாதர்

அவரது திருப்புகழின மூலம் அமைச் சுதாமடும் பெருவாழவளிக்கும் மன நிலைய வளாக்கும் முயற்சியில் வெள்ளி விழா கண்டுள்ள “திருப்புகழ அன்பாகள்” என்ற அமைப்பின பங்களூர்க்கிளையினா மருத்துவ உதவி போன்ற பொதுமக்கள் தொண்டு களிலும் முனைவது இறையறஞ கூட்டுவதேயாகும்

இவர்கள் இரண்டாவது முறையாக பங்களூரில் செபடமபர் 2-3-4 தேதிகளில் இப்பணிகளுக்கான மூலதனம் தேடும் வகையில் நடத்தவிருக்கும் “திருப்புகழ வைபவம்”, என்ற நிகழச்சியம், அது தொடாபாக வெளியிடயிருக்கும் “விசேஷ மலரும்” மக்கள் மனத்தில் பகுதியின பெருமையையும் பரமனின அருளையும் திருப்புகழின தனி வளிக்கை யையும் ஆழப்பதிய வைபபதில் வெற்றி பெறுவனவாக அமைந்திடவும் இப்பெரும் பணியில் ஆஸ்திக அனபர்கள் தங்களாலியன்ற வகைகளிலெல்லாம் உதவிகள் பலவும் புரிந்து ஸ்ரீ வள்ளி தேவசேநுஸமேத ஸ்ரீஸ்பரஹ்மணய ஸ்வாமியின அருளுக்குப் பாததிரர் களாகவும் ஆசீரவதிக்கினரேரும்

நராயங்க ஸ்மருதி .

राष्ट्रपति
भारत गणतन्त्र
PRESIDENT
REPUBLIC OF INDIA

புது திலை
ஆகஸ்ட் 22, 1988

காநாடக மாநில திருப்புகழு அன்பாகள் சாபில், செப்டம்பர் மாதம் 2-ஆம் தேதி முதல் பெங்களூரில் திருப்புகழு வைபவம் நடத்தவிருப்பதறிந்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் விழா சிறப்புற நிகழ்வும், விழாவினையொட்டி வெளியிடவிருக்கும் மலர் பொனிவுடன் விளங்கவும் எனது மனமுவந்த நல்வாழ்த்துக்கள்.

சீரை போன்ற முறை

(ஐரி. வெங்கட்ராமன்)

GOVERNOR
KARNATAKA

RAJ BHAVAN
BANGALORE-560 001
14th July 1988

M E S S A G E

I am happy to know that Thiruppugazh Anbargal of Karnataka Region, Bangalore, an Association of devotees is organising its Second "Thiruppugazh Vaibhavam" at Bangalore during the first week of September 1988

I have much pleasure in extending my good wishes for the success of the Celebrations

(Sd) P VENKATASUBBAIAH
Governor of Karnataka

CHIEF MINISTER'S SECRETARIAT

VIDHANA SOUDHA, BANGALORE-1

DATED 26th August 1988

M E S S A G E

Chief Minister is glad to know that Thiruppugazh Anbargal (Regd), Karnataka Region, Bangalore is organising the second Thiruppugazh Vaibhavam from 2nd September, 1988 at Bangalore Hoping that the celebrations will help in further popularising the Thiruppugazh prayer movement, he extends his best wishes for success of the same

(Sd) H CHITTARANJAN
Officer on Special Duty to Chief Minister

வணக்கம்

உழூலும் விருப்புடன் ஓதும் பலசவலைக் கலைதேடி ஒரு பயணத் தெளியாது விழியாமல் அறுமுகவன் பதம் நாடி உருகி உளத்து அமுது ஊற் ஆண்டவன் அருள் பெற்ற அருணகிரி வளளவின் திருப்புகழ் பாக்களைப் பாடி, பரவிப் பறபடும் பணியே பணியாகக் கொண் டுள்ள “திருப்புகழ் அன்பர்கள்” அமைப்பு முப்பது ஆண்டுகளைக் கடந்து நிற்கின்றது.

பாரத தேசத்தில் மட்டுமல்லாமல், உலகெங்கி லும் உள்ள தமிழ்நாட்கள் அணிவரும், ஆவத்தோடும் ஆசையோடும் திருப்புகழ் பாக்களைக் கற்றுக்கொண்டும், சூட்டுவழிபாடாகப் பாடிக்கொண்டும், அதன் மூலமாக தெயலீக வாழுக்கையை அமைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால் அது ஆண்டவன் ‘திருப்புகழ் அன்பர்களை’ ஒரு கருவியாக வைத்து செய்து கொண்டிருக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற செயலாகத்தான் கருதவேண்டும்.

1983ம் வருடம் டெலலியிலே நடந்த வெள்ளி விழாவை அடுத்து 1988ல் பெங்களூரில் திருப்புகழ், ஆண்மீக வாழுக்கைக்கும், சூட்டுவழிபாடாக உலக அமைதிக்கும் செய்து வரும் சேவையை உலகமறியச் செய்ய மேற்கொண்ட தொண்டே “திருப்புகழ் வைபவம்” என்ற இந்த விழா

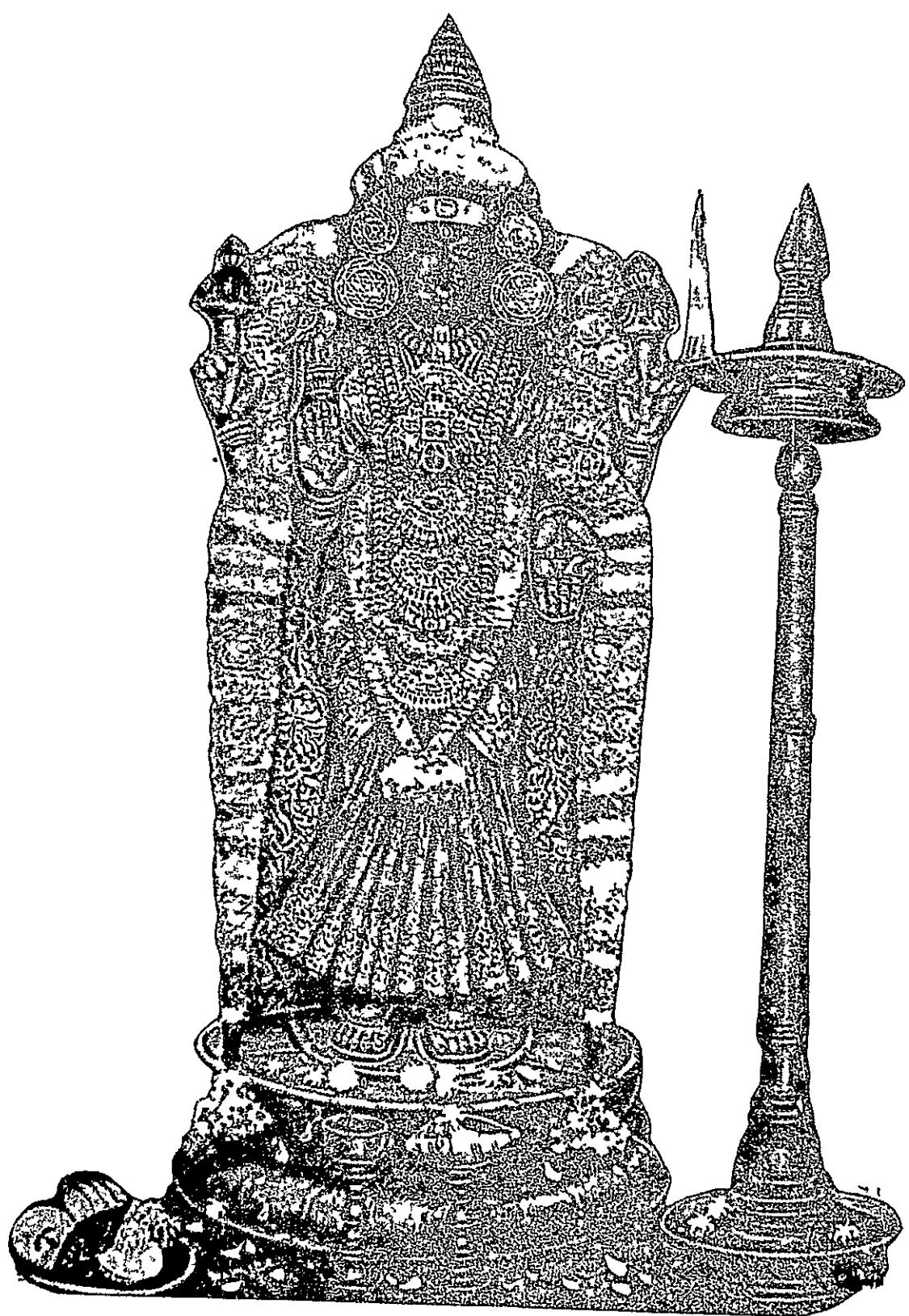
இந்த விழா இனிது அமைய அனபர்களுக்கு ஆசி ரூறியும், அழைப்பை ஏற்று அறுமுகவளின் அண்புப் பணியாகக கொண்டு விழாவுக்கு வருகை தந்தும், கருத்தரங்கிலே பங்கு கொண்டும், இயல் இசை ஒவியம், தத்துவம், கவிதை, அச்சக்கலை முதலிய பல வேறு துறைகளிலே பங்கு கொண்டும், “திருப்புகழ் கருவுலமாக” இந்தச் சிறபடு மலரை மணமுள்ளதாகக் கொண்டு செந்திலாண்டவனின திருப்பாதங்களிலே சமர்ப்பிக்க உதவிய பெருந்தகையாளர்களுக்கும், விழாவே சிறப்பிக்க பல்வேறு வகைகளில் துணைப்பார்ந்த பேரருளாளர் அணைவருக்கும் “திருப்புகழ் அனபர்களின்” நன்றி உரித்தாருக

“திருப்புகழ் அனபர்களின்” இந்த அனபுத் தொண்டு மேலும் தொடர, எங்கள் மனங்குழைந்துருக முத்தந்தர வரும் செழுந்தளா நடை சந்ததி சகம தொழும் சர்வணப பெருமாளின அடி பேணி அவசமர்கி உருகும் தொண்டாகளுடன் ஓன்றுக்கி விளையாடி அவிரோதியாய் அன்பின் அடிமையாகும் முன்றிமை ஓன்றை அருள் செந்திலாண்டவனை இறைஞாசுகின்றோம்

பெங்களூர்

2-9-1988

திருப்புகழ் அனபர்கள்

DEDICATION

The Thiruppugazh hymns of Saint Arunagirinathar occupy a unique place in the sacred music of the Tamils. Shri Arunagirinathar, who lived in South India about 600 years ago, composed thousands of songs in praise of Muruga, or Subramanya. His songs also pay handsome tributes to all the principal deities of the Hindu pantheon. Besides Thiruppugazh, his other hymns can be classified under the eight headings of Kandar Anubhuti, Kandar Alankaram, Kandar Andhadhi, Mayil Virutham, Vel Virutham, Seval Virutham, Thiruvaguppu, and Thiru Ezhu Kootrirkukai. All the songs, using a beautiful mixture of Tamil and Sanskrit, abound with details of Hindu philosophy, religion, and mythology. In addition, the Thiruppugazh hymns constitute a treasure-house of rhythmic intricacies and continue to provide important material for research in Indian classical music.

The Thiruppugazh movement initiated by Shri A.S. Raghavan more than three decades ago, around 1958 (to be precise) has grown in tremendous proportions. The activities today have crossed the borders of the country and are taking deep roots in distant foreign cities like Toronto in Canada, Penang in Malaysia etc. Devoted members with or without formal music background have ventured to conduct free classes to spread and popularise Thiruppugazh and other compositions of Saint Arunagirinathar. Within the country the group has a large following in almost all the metropolitan cities like Bangalore, Bombay, Calcutta, Delhi and Madras. Certain remote towns like Kalpakkam and KGF are also on the map of our group.

A highlight in the Thiruppugazh movement was the celebration of the sixth Birth Centenary of Saint Arunagirinathar in 1975 throughout India, including the release of a Postage Stamp in honour of the Saint. The group celebrated its Silver Jubilee in 1983 on a grand scale at Delhi. Another significant milestone in the course of our movement has been the formal registration during August 1987. Nevertheless, the undercurrent and the informal spirit and mutual affection of the group continues, under the formal set up. The main objective of the group is to spread Love and Avirodha amongst humanity through practice of divine life through Thiruppugazh. Gradually we also wish to make a start in contributing towards meeting the more transparent needs of the masses in education, medical care etc.

Shri A S Raghavan has been propagating Thiruppugazh for the past thirty years. He has so far set to music more than 500 of the Saint's compositions using more than 100 different Carnatic ragas. He has also set to music Abhirami Andhadhi, Abhirami Padigam, etc. Connoisseurs opine that, in the rendering of Thiruppugazh, no one has given the same respect to the "Chandam" (metre) that is ingrained in the verses, as Shri Raghavan has done. It is to his great credit that he has tuned even songs like "Thiru Ezhu Kootrirkkai", "Vel Virutham", "Mayil Virutham", etc. which have no inherent "Chandam" in them, to great music in appropriate talas.

Apart from encouragement from veteran artists like Devakkottai Sundaraja Iyengar and Ramnad Easwara Iyer, Shri Raghavan's Thiruppugazh propagation has received blessings from many eminent spiritual leaders. Examples are the title "Thiruppugazh Thondan", awarded to Sri Raghavan by His Holiness Jagadguru Sri Sankaracharya of Sringeri and the title "Bhaktha-Rathna" conferred by Swami Chidanandaji Maharaj, Head of the Sivananda Ashram.

Shri A S Raghavan visited London during 1980 and USA & Canada recently during April/June 1988 at the invitation of like-minded devotees there. The fact that one of his disciples, Shri R Venkataraman of Bangalore was also invited by devotees in Malaysia during the last Thai Poosam festival during January 1988 speaks for the effective impact of Shri Raghavan's school of Thiruppugazh singing.

The singing of Thiruppugazh in many parts of India as well as in other cities of the world owes much of its present status to Shri A S Raghavan reverently called 'Guruji' by his disciples and admirers. We in Karnataka consider it as our great fortune that 'Guruji's Sashti Abda Poorthi was celebrated at the Holy Sringeri on the 31st Aug and 1st Sept following which the present Vaibhavam has been organised at Bangalore on the 2nd, 3rd and 4th Sept 1988 primarily to avail of the benefit of the mass congregation of Thiruppugazh Anbargal in Karnataka.

Hence we in solemn gratitude to Guruji for having inducted us into this Divine life, respectfully dedicate this souvenir and the Vaibhavam to
"Guruji Shri A S Raghavan"

28/1, 14th A Cross

11th Main Malleswaram

BANGALORE 560 003

Date 2nd Sept, 1988

CELEBRATION COMMITTEE

Thiruppugazh Anbargal (Regd)
(Regd Off 340, Basant Enclave, New Delhi-110 057)

LIST OF OFFICE BEARERS AND MEMBERS OF THE EXECUTIVE COMMITTEE

President	Shri A S Raghavan
Vice-President	Shri S B Subramanian
Secretary	Shri G Krishnan
Joint Secretary	Shri G V Nilakantan
Treasurer	Shri N Ramamurthi
Members	Shri A Natarajan, Shri G Sundaram Shri K Lakshminarayanan
Regional representatives	Smt Lakshmi Kumari, Smt Jaya Ramachandran Shri R Venkataraman — Karnataka Shri S K Ramanathan — Madras Shri A S Subramanian — Bombay

REGIONAL COMMITTEES

	Karnataka	Bombay	Madras
Chairman	R Venkataraman	A S Subramanian	V Ramaswami Iyer
Vice Chairman	R Lakshmanan	G Balasubramaniam	R Sundaram
Secretary	S G Ramakrishnan	K R Balasubramaniam	D Santhanam
Treasurer	T S Narayanan	K Venkataraman	Smt Indira Krishnamoorthi
Members	K Thiagarajan S Raghavan Smt Leela Narayanaswamy V M Viswanthan	K R Krishna Moorthy H S Hariharan Smt Kalyani Raghavan T P S Nathan	N Subramanian S K Ramanathan Smt Alamelu Chandramouli T K Balasubramanian N S Mani (Co-opted) Smt Lalitha Srinivasan (Co-opted)

THIRUPPUGAZH VAIBHAVAM 1988

venue   Sri Rama Bhajana Sabha Hall
East Park Road, Malleswaram, Bangalore -3

Friday, the 2nd September 1988

Morning   PROGRAMME

5-00 a m	Ganapathi Homam
6-00 a m	Subramanya Sahasranama Archana
Evening	
5-30 p m	Mangala Isai (Nadaswaram)
6-00 p m	Invocation
6-10 p m	Welcome Address by President Shri A S Raghavan
6-20 p m	Secretary's Report by Shri G Krishnan
6-30 p m	Inauguration by Shri A R Somnath Iyer, Former chief Justice
6-40 p m	Release of Commemorative Souvenir
6-45 p m	Keynote address by Pulavar Keeran
7-45 p m	Concluding Remarks by Shri A R Somnath Iyer
8-00 p m	Vote of Thanks

Saturday the 3rd September 1988

Morning   SEMINAR

Chaired by Pulavar Keeran

8-30 a m	Prayer
8-35 a m	Welcome Address
8-40 a m	Introduction by Pulavar Keeran
8-45 a m	Seminar Lectures

Time	Speaker	Topic
8-45 a m	Pulavar Chidambaram Swaminathan	Pranava Peruman
9-30 a m	Dr Mangalamudaiyar	Arunagiri Arulamudam
10-15 a m	Shri T S Partha- sarathy	Thiruppugazhil Chandam
11 00 a m	Pulavar Keeran	Iruppu Aval
11-45 a m	Views and Reviews	
12-45 p m	Vote of Thanks	

Saturday the 3rd September 1988

Evening .

BHAJAN

- 2-00 p m Mathar Bhajan Mandali, Bangalore
2-30 p m Valli Devasena Mathar Sangham, Bangalore
3-00 p m Adiyar Thirukootta Irai Panı Manram, Madras
4-15 p m Thevara Thiruppugazh Arutpa Sabha, Bangalore
4-45 p m Om Panchali Bhakthananda Thiruppugazh Sabha, Bangalore
5-15 p m Murugan Thiruvarut Sangham, Madras
6-30 p m Vallimalai Swami Satchidananda Thiruppugazh Sabha, Madras
8-00 p m Santhi Geetham

Sunday the 4th September 1988

Morning

- 7-30 a m Mass offering of Saint Arunagirinathar's compositions at His Lotus Feet by Thiruppugazh Anbargal led by Shri A S Raghavan
1-00 p.m Mass offering of Saint Arunagirinathar's compositions at His Lotus Feet by Thiruppugazh Anbargal led by Shri A S Raghavan
1-00 p m Maha Deeparadana

Evening

Valedictory Programme

- 5-30 p m Invocation
5-35 p m Welcome address by Shri R Venkataraman, Convenor, Celebration Committee
5-45 p m Presentations and Felicitations
6-00 p m Valedictory address by Sri R Venkatasubbiah His Excellency the Governor of Karnataka
6-15 p m Tala Vadya concert by Shri T A S Mani and Party
6-45 p m Vote of thanks

‘ ஓம் சரவணபவா ’

“ ஆடும், பரி, வேல, அணிசேவல எனப
பாடும பணியே பணியா அருளவாய் !
தேடும கயமா முகணைச் செருவில
சாடும தனி யாஜின சகோதரனே ”

“ முருகா வட்டாக்ஷரா சரவணே காத்திகை
முலை நுகா பாரத்திபா, எனறு பாடி,
சிவஞான முகத்தி பரகதியும், சகல
சௌபாக்யமும், நினைத்த காரியம்
அனுரூபமும், வேண்டுபவா
வேண்டுவணவும் பெற,
திருப்புகழ அன்பாகஞ்சுக்கு எனறும்
‘ குருகுஹனுய அருளவாயே ’

- ஓர அன்பா -

சொல்லும் பொருளும்

1	கைத்தலம் நிறைகணி	
	- ரா கணபதி	1
2	திருப்புகழில் குருபுகழு	
	- அருடகவி தவத்திரு ஸாதுராம ஸ்வாமிகள்	13
3.	எனியவழி	
	- திரு முருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்	18
4	இடம் கடந்த மயில்	
	- வாகீச கலாந்தி ஸ்ரீ கி. வா ஐகநநாதன்	20
5.	சண்முகன் எண் ஈ-றறிந்தகை	
	- தவத்திரு முருகதாச சுவாமிகள்	27
6	அருணகிரிநாதரும் திருப்புகழும்	
	- T S பாத்தசாரதி	31
7	வாக்கிறகு அருணகிரி	
	- டாக்டா R ராமசேஸன்	39
8	அடியா_சிந்தை வாரிஜூ நடு	
	- வலையப்பேட்டை ரா கிருஷ்ணன்	48
9	நிதத்தவம் பெறப பகாந்த உபதேசம்	
	- திருப்புகழு அடிமை S. நடராஜன்	49
10	திருப்புகழாற்றுப்படை	
	- மு அருணகிரி	55
11	கலியாண சுபுத்திரன்	
	- திருப்புகழு மணி T M. கிருஷ்ணசாமி அபயா	59
12	திருப்புகழு அமிரதம்	
	- டாக்டா ஆ, மங்கலமுடையார்	64
13	அருடசெலவா அருணகிரிநாதரும் கிளியும்	
	- குக திரு. குகதாசன்	67
14	திருப்புகழில் இராமாயணம், பாரதம், பாகவதம்	
	- ஸ்ரீமதி லக்ஷ்மி ரமணன்	74

15	திருப்படித் திருவிழா - T. S., நாராயணன் - K. S. சுப்பராமன்	79
16	திருப்புகழில் திருமுருகாற்றுப்படை - Dr. P. G. K. ரங்கரதனம்	82
17	அழுதிடும் கோபாலகிருஷ்ணன் - அட்டைப்பட' விளக்கம்	86
18	கந்தஜீபாடும் கீதம் - வாவகல் முத்து	89
19.	வேறென்னவேண்டும் - துறைவன்	90
20	அருணகிரியா ஒரு சமாதான தூதா - சிரவையாதீனப் புலவா கி இராமசாமி	92
21.	திருப்புகழில் காயதரி - T S நாராயணன்	94
22	நாகா வழிபாடும் நாகசுப்ரமணியரும் - T S நாராயணன் & K S சுப்பராமன்	96
23.	திருப்புகழி திருமுருகநநாமம் நூற்றியெட்டு (தொகுபடு) - பாநு பஞ்சாபகேசன்	104
24.	திருப்புகழி ஒரு எழுத்தாளா பாவையில் - சுஜாதா	108
25	அநுபவ அறிவைப் பெற - ஆசி விசுவநாதன்	110
26	ஆதிசங்கரரும் அருணகிரிநா தரும் - எஸ் ஜி ராமகிருஷ்ணன்	112
27	கடல் கடந்த திருப்புகழி : (i) இலண்டன் சென்ற திருப்புகழி (G. கிருஷ்ணன்) 121 (ii) கடல கடந்த திருப்புகழி (ஸ்ரீமதி தாரா கிருஷ்ணன்) 125 (iii) Thiruppugazh Travels Abroad (R. வெங்கட்ராமன்) 131	
28	அருணகிரியாரின ஓரே அம்பு - புலவர் கீரன்	133

१८

வேலும் மயிலும் துக்கன்

‘கைத்தலம் நிறைகணி’

ரா. கணபதி

“கைத்தல நிறைகணி யபபமொ டவலபோரி
 கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்
 கற்றிடு மடியவர் புதத்தியி லுறைபவ
 கற்பக மெனவினை கடிதேகும்;
 மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரனாமகன்
 மறபொரு திரள் புய மதயாஜை
 மததள வயிற்னை உத்தமி புதலவைனை
 மட்டவிழ் மலாகொடு பணிவேனே,
 முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
 முற்பட எழுதிய முதலவோனே
 முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம
 அச்சது பொடி செய்த அதித்ரா
 அத்துய ரதுகொடு சுபட்ர மணிபடும
 அப்புன மதனிடை யிப்மாகி
 அக்குற மகஞ்ட னச்சிறு முருகஜை
 அக்கண மணமருள் பெருமானே”

இன்னம் அருள் பெருமாள்-திருக்கல யாணம் செய்து வைத்த தேவதேவன் இந்த மணம் அருளாவதற்கு அதிகமாக எந்த அருளும் எவ்வும் செய்ய முடியாது ஞான முருகனை கருணை வளரியிடுன் மணமகொள்ள வைத்த பிரமாணசாரித் தெய்வத்தைத் துகிக்கிறா, சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் திருமணம் செய்விக்குக் கவிஷை பெற்றியீடும் அருணகிரிநாதா, முருகன்னாவையே “பெருமாளே” என விளிப்பவா, இங்கு அவனுக்கு மூத்தவனை அபபடி வாயார் அழித்து மகுடம் குட்டுகிறா “பக்கன்ற விசித்ரமணி”, “உமபா ‘தரு’ ஆக்கிய பாடல்களிலும் விக்கின சமாத்தனே அருணகிரியின அருமைப் “பெருமாள்” ஆக்கிருண்

இந்தபாடலில் எத்தனையோ அழகு கள், புதுமைகள், சிந்தனைமணிகள் ஒரு சில பாராப்போம் ॥

முதலில் திருப்புகழுக்கே உரிய சந்த அழகைச் சொல்லுங்கள் மூன்று-நான்கு உயிரெழுத்துக்களாக (1) “கை - த - ஸ, நி-றை-க-னி, (2) அ-ப-மொ, ட-வ-பொ-ரி” என்று சீர் விரிவதே ஓர் அபார ஆடலழைகைத் தருகிறது அடலுக்கேயான கேஷத்தரகளுரை பதம் பேரன்றலை இப்படி மூன்றும் நான்கும் சோந்த ஏழு அக்ஷர மிசர்சாபுவிலதான் இருக்கும் வய ஸென்ற தாயத்திற்கும் பெயரெடுத்த சியாப சாஸ்திரி கிருதிகளிலும் சாபுதாளம் வெகுவாக இடம் பெறுவது நாத்தன கணபதியாக விகன சமாத்தனை ஆடிவரச் செய்கிறது, ஆரம்பத் திருப்புகழு ஏழங்காச் சீர் ஒவ்வொன்றிலும் முதலக்ஷரத்தை அடுத்து ஒற்றெழுத்து வருவதில் தானுகவே மிருதங்க திமுகிமுபு முழங்குகிறது இதற்குப் பொருத்தமாகப் பாட்டுடைத் தலைவனையே “மததளவிற்” அக்கக்காட்டுவது அபார அழகு!

சொல்லழகு, பொருளமுகுக்குத் தொடக்கத் தெர்டரான “கைத்தா நிறையனி”

(1) “வரிக்கலையின்”

பற்றியே எவ்வளவோ சொல்லலாம் இன நேரெயான்றை இங்கு சொல்லி, வேறு சில வற்றைப் பின்னால் பாபபோம்

“கைமேல் பலன் தருவது திருப்புகழு?; என்று கூறுமல் கூறுவதாகக் “கைத்தல் நிறைகனி”; எனபதாகத் தொடங்கியிருக்கிறா! அத்தியின அத்தத்திலுள்ள பூரண பலம்! பலம் எனபதைத்தான் ‘பலன்’ எனகிழேம் பலம் எனபது பழம் விதது விருக்ஷமாவதன முடிவாய் பலன் அதுதான் பிறவியின பெரும் பலன் அல்லது பயன், மோகங்கம் பூரண நிலையான அதுவே ‘நிறைகனி’ முத்திக்கொரு வித்து’ விருக்ஷமாகி அதில் விளாந்த அதவைதப பழம்

திருப்புகழானது இந்த மோகங் மகா பலஜைத் தருவது, தமிழச்சொல் மலாகள் கொண்டு அருணகிரி முஞ்கன புகழை விரித் திருப்பது, அசசொல் மலரும் தானுக உதிர்ந்து பின் மோன் ஞானபபுத்ததை விளைவிப்பதற்குத்தான், எனத் உணரவோடு திருப்புகழைப் பாராயணம் செய்கால முருகன் பெரிதும் உவகை கொள்வான் அருணகிரியே இப்படி அறுதி யிடுக கூறியிருக்கிறா

“விரித்தருண சினிநாத னுரைத்தத்-
தமிழெழுநுமாலை
மிகுத்த பல முட்டேத் மகிழவோனே (1)

மோகங்காந்த ரஸம் செறிந்த அந்த ‘மிகுத்த பலம்’ தான் இங்கே விநாயக ஸ்துதியின ஆரம்பமாயுள்ள ‘நிறைகனி’, தொடங்கும்போதே முடிந்த முடிவான பயனிக் கொல்வது அசாதாரணமதானே!

முருகனிடமே மனச சிறப்பாக உருவிப்பா அருணகிரி என்றாலும் அம்பிகை,

ஈச்வரன், நிறுமால் ஆகியவாககளையும் ஏராளமான பாடலகளில் தாராளமாக வரணித்து அவாகளது மகிமைகளையும், அவாகளிடம் தனது கனிநத பக்தியையும் அவா வெளியிட்டிருப்பது அன்பாகள் அறிநத விஷயம் கணநாதகளையும் இவ்வாறே பல பாடலகளில் ஏத்திப் போற்றி யிருக்கிறார்

குழந்தையாக அவனுக்குச் செல்லம் கொடுத்துக் “குட்டி க கிரிமுகன்”, கொச் சைக் கணபதி” (2) என்பார் குணகுக் குழந்தை மொக்குவதற்குப் படையலான பட்டியல் படைப்பார்! நிவேதனங்களை அவர்பாட்டுக்கு அடுக்கிக்கொண்டே போவார்!

“இக்கவரை நற்கனிகள் சாக்கரை
பருப்புடனேய
எட்பொரிய வற்றுவரை இளநீவனை
டெசசில் பயறப்பவனை பக்சரிசி
பிட்டுவென
பிபபழிடிப் பலவகை தனிமூலம்
மிகக் அடிசிறகட்டில் .. (8)

“அவரைப்பாரி யெடபயறு துவரை அவல
சாக்கரையொ
ட்டமுது செயும் .. (4)

அந்தச் செல்லக் குழந்தையே பிறவி நோய் தாக்கும் - வரபயிரஸாதக கருசினாப் பெருங்கடவுள் என்றும், படையலகளை மொக்கிப் அந்த உதரம் பாஞ்சு பெளதிக் சரிமனாறு, அவன் சினமயத்தொப்பையன் என்றும் வழுத்துவார்

“கருநோய் றுத்தெனது மிடிதுள்
படுத்திவிடு ..

கரிமாழு கக்கடவு எடியாகள் கருதாவ கைக்குவர் மருள்ளுான தொப்பை” (5)

ஆகைகள் என்றும், கஜாரண்யம் என்றும் புகுழெகாண்ட அபுதத்தலத்தில் ஆகை முகத்தப்பணி எப்படியெல்லாம் அருணகிரி பாடியிருக்கிறார்?

“குஞ்சர் மாழுக விகவி நபரபு
அங்குச் பாசக ரபரசித்ததனோ
கொமபனம் கோதரன முககண்விகரம்
கணராஜன குமபிடு வாவிஜை பற்றறுப்பவன
எங்கள் விநாயக னககா பெறறஞுள்
குனறைய ருபக்கறப்பகபவிஜை” (6)

இங்கே “எங்கள் விநாயகன்” என்று தமிழில் சொல்பவா, இன்னாழும் நெருக்க மான தனியுறவு கொண்டாடிக்கொண்டு “மம விநாயக” (“என்னுடைய விநாயகன்”) என்று இன்னெஞு திருப்புகழில் உரிமையுடன் பாடுவார் அம்பிகையோடு சோதது தும்பிக்கையானை இங்கே அவா போறறுகிறார் தாயையும் அவஞ்சுடைய முதத் செலவனையும் பிரிக்காமலே, அருவி யாயப் பெருகும் அருளமொழியைத் துண்டிக்காமலே, நாழும் பாக்கலாம்

“குமரி காளிப் யங்கரி சங்கரி
கவுரி நீலிப் ரமபரை யமபிகை
குடிஶை யோவினி சண்டினி குண்டலி யெமதாயி
குறைவி லாஞ்சுமை மந்தரி யந்தரி
வெகுவி தாகம சந்தரி தந்தருள்
குமர மூஷிக முந்திய ஜுவகர
கணராயன
மமவி நாயக னஞ்சுமிழ் கஞ்சகி
அணிக ஜானன விமபனை ரமபுலி
மவுவியான .. (7)

(2) “சுற்றத்தவரகளும்”

(3) “பக்கரை விசித்தரமணி”

(4) “வேடிச்சிகாவலன வகுபடு”

(5) “இருநோய மலத்தை”

(6) “அஞ்சனவேல விழியிட்டு”

(7) “கமலாமாதுடன்”

‘பரலசநதிரன்’ என்று பெயருக்குரிய சந்திரசேகரனுடைய அம்புவி மவுவியானுக விநாயகனினப் போறறுக்கிறா ஆகமமநதர சாஸ்திரங்களினபடி சகல தேவதையரின வாணிகளையும் அறிந்த அருணகிரி

மதியம வைத்திடும் அரங்க மகனையே மதிருடியாகக் கண்டதறகேறப இந்தப பாடலில பகதகவி விநாயகனினப் பரமேசுவர ஸதானத்திலேயே கொண்டு நிறுத்தி விடுகிறா அல்லது பகதியும் கவிதையும் அவா அபபடிக கானுமாறு அவரைக்கொண்டு நிறுத்தி விடுகின்றன பொதுவரக, சுசன சிந்தை உகந்து அருளிய சேயாகத்தானே முருகனிச சொல்வது வழக்கம்” இங்கோ, அருணகிரியா பிள்ளையாரே ‘உறு சிந்தை உகந்து அருளிய இனையோனு’க முருகனினப் பாடியிருக்கிறா

கஜானன(ன) விமபன ஓ(ரு) அம்புவி மவுவியான உறுசிந்தை உகந்தருள இனையோனே :

பராணவாகார் விகநேசவரனிக குறிப பாக சாஸ்திரங்கள் காட்டுவது போல ஞானஸ்வருபியாகவே அருணகிரியும் கண்டார இதைத்தான். “சிவக்கொழுந்தன கணபதி” (8) என்றா ஞானத்தை யாகின யாகவே உருவகித்து அவா “திருஞான வேழ வகுபடு” எனபபாடியிருக்கிறா முருகப பிரஸாதனமான ஞானம் என்னவெல்லாம் செய்யவல்லது எனவகுத்து “திருக கையில வழக்க வகுபடு” பாடுகையிலும் அதை மத்தகஜமாகவே சிதத்திக்கிறா.

ஞானகரணைக கருணைகரணைகவும் கண்டார “அருணின சீரபெயராக கணபதி” என்று ஸதுதித்தார (9)

அத்தனை தத்துவமும் சோநத்து சக்தித் தத்துவம் தானே” அந்த அணைத்துத் தத்துவமாகவும் ஜங்கரணைக கண்டு “சக்தி கணபதி” என்றழைத்தார (10)

இப்படிப பல திருப்புகழுகளில் கணை சன புகழ சூறும் பகத கவி அவனுக கென்றே எடுத்த “கைத்தல்” திருப்புகழில் அவணைக குறித்து என்னவெல்லாம் சொல கிறா?

அவனுகரு நிவேதனுதிகள் படைத்து, திருவடி தொழுது, நூலகனை ஒதும பகதா களின அறிவில் அவன உறைகிறுனும்

அடிபேணி கற்றிடும் அடியார புத்தியில உறைபவ

வெற்ற நிவுக கலவியாக மட்டும் பயன ருல போதாது அவனது அடிதொழும அடியராக இருந்து பகதியோடு கற்றுலே அபபடிக்கற்போ தம அறிவில் அவனே நிறபான அவவடியாகள், கறபது ஞான ஸாகவே இருக்கும் நூற்பயனுன ஞான மாக அவனே புத்தியில் புகுந்து வாழவான வெற்றநிவால விததகம பெறுவதோடு உள்ளத்தால உயாவதையும் சோததே அருணகிரியா பேசவார “மதியால் விததகஞ்”வதோடு “மனதால உத தம”ஏகவும் ஆனால் தான் சிவஞானம் பதிந்து பரயோகம பெற முடியும் என்று ஒரு பாடலில காட்டியிருப்பவா அவர்

கற்றிடும் அடியவா புத்தியில உறை யும் இவணையே முருகனது “திருவடி, சத்தி (வேல), மயில், கொடி (சேவல்)” ஆகிய வறறை எப்பொழுதும் நினைக்கும் “புத்தி கொடுத்திட” அருணகிரி பிரார்த்திப்பது (11) நெஞ்சை நெகிழ்ப்பதாகும் திருமூலர்

(8) “கறுக்குமஞ்சன”

(9) “கமலததே குலாவு”

(10) “நெயத்தகரிகுழல்”

(11) “நின்து திருவடி”

அவனைப் “புத்தியில் வைத்தடி பேரற்று கிண்றேன்” எனாற்றன எதிரொலியையும் இங்கு கேட்கிறோம்

அவன் நினைத்ததை அளிக்கும் கறபக மாக இருக்கிறானும் அவனை இப்படித் தீரிந்து கொண்டு அழைத்து விட்டால் நம் கர்மம் அஃனாததையும் சட்டுதியில் விரட்டி விடுவானும்

“கறபகம் என விளை கடிதேகும்”

க ற றி டு ம அடியவரைச் சொல்லி உடனே கறபகத்தைக் கூறியிருப்பதில் “கறநவா விழுங்கும் கறபகக்களியை” எனாற் திருவிசைப்பா மொழி எதிரொலிக் கிறது

‘கறபக விநாயகா’ என்றே தனது ரூப பேஞகவளிலொன்று பெயர் பெருமளவுக்கு வாரி வழங்குபவன் வாரணராஜன் (இக் கறபகத்துக்கு மறுபடியும் கட்டுரையின பிற பகுதிக்கு வருவோம்)

உனமதத் சேகரணும், சந்திரசேகரணு மான் ஹரங்குடைய சுதனை விநாயகன், மத்தம் என்றும் ஊமததை என்றும் சொல் லப்படும் உனமததம் சிததக்கலக்கத்தைக் குறிப்பது சந்திரினையும் கூட மதியைக் கத்தை உண்டாக்குவதாகவே கருதப்படுவது ஞானப்பிததனும் கருணைப்பிததனும் பரமேசவரன் ஊமததையையும் பிறை மதியையும் தரித்திருக்கிறான் அவனது நன்மையை அளிவிச்சொரிந்து கொண்டிருப்பான் முத்த பிள்ளை

“மததமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்”

தேகபலம், வீர தீர்பிரதரபம் ஆகியன் டும் மிகவன மலடுத்தம் புரியும் திரண்ட புஜம் கொண்ட மததகஜி

“மறபொரு நிரளபுய மதயானை”

பூஷாததுவததைக்காட்டும் அவனது தொந்தி சகலமும் லயிக்கும் ஸதானம் லய வாத்தியமான மததளம் போலுள்ள பேழை வயிற்றழகைப் புகழாத விநாயக பகதா கிடையாதனரே?

“மததள வயிற்னை”-

துரியமும் கடந்த நிலையிலுள்ள பராசக தியின புத்திரன் “மனதால உத்தமம்” னுன பின் மனமும் கடந்த உத்தமம் நிலை அதன உருவமான அம்பிகையின ஸதன

“உத்தமி புதலவன்”

“அபகார நிந்தை” பாடலில் ஆஜைமுக னின அனுஜங்க ஆறுமுகக்கை கூறியவுட னேயே அவனையும் உத்தமியின ஸதன கவே அருணகிரி செப்புவா

“இபமா முகன் தனக கிளையோனே இமவாள மடந்தை உத்தமி பாலா”

இனி, கணேச லீலகளில் மூன் ருஜீச சொல்கிறா முதலில், முத்தமிழின முறைப் பாடடை (இலக்கண ஒழுங்குகளை) அவன் மேரு மலையில் ஆதிரில் எழுதியதாகச் சொல்கிறா

“முத்தமிழ் அடைவிளை மறபடு கிரிதனில் முறபட எழுதிய முதலவோ னே”

இது நமது பாடலில் காணும் மிகப் புது கையான விஷயம் வியாஸா பாரதத்தைச் சொல்லச் சொல்ல கணபதிராயன் அத ஜோத தனது கேட்டினுல் பொற்கேட்டுச் சிகரத்தில் எழுதியதை மட்டுமே உலகறி யும் அருணகிரிநாதரும் பிறபாடலகளில் அந்தத் தெரிந்த விஷயத்தைச் சொல்லி யிருக்கிறா

“ஸ்ரூஷிபகரவட் சிகிரிமிக்ஸ்
பரியதனி யெயிலு கோழு குருநாடா
கதை முழுமெழுதுமொரு களிறு (12)

“பாரதத்தை மேரு வெளி வெளித்திகழு
கோடொடித்தத் நாளில வரை இ
வரை இபவா
பானி றககணேசா குவா குவாகனா” (13)

“பழுதறவி யாசனன ஹியமப
எழுதியவி நாயகன (14)

ஆனால் இங்கே தெரியாத விஷயமாக “அந்தியிலேயே, அலலது பிறமொழி கருக
கெலலாம முநதிய இடம் தநது ‘‘முறபட’’ அவன நமது தமிழமொழி பினவரே முறை களை பிரபஞ்ச மையமான மேருவிலே பொரித்த அறபுத்ததைக் கூறுகிறா

சிவபெருமானையும், முருகனையும் தமிழ வழங்கிய தெயவங்களாக உலகறியும் இப பெருமையில் அம்பாஞ்ககும் உரிமை தநத வா நமது பகத கவி,

“திறத்தமிழூத தரு பழையவள்” (15) என்று அவனைப் போற்றியிருக்கிறா

சிவ குடும்பத்தில் விகானேசவரனை மட்டும் விட்டு வைப்பானேன என்றெண்ணி னா போலும் மற்றவாகளின தமிழ பணியை விடவும் அழுத்தமாகவே அம மொழியை அவன மஹாமேருவில்பொறித்து வைத்து விடத்தாக மகிழை கூட்டுவிக கிறா! யாவறறுக்கும் முறபட்ட மொழியை,

தேவர்கள் யாவரினும் முதல் தெய்வமான வன எழுதிய பொருத்தத்தை “முதல் வோனே” என அவனை அழைப்பதன மூலம் அழகாக வெளிப்படுத்துகிறா

ஆதிமொழியாக அவர் தமிழையே கருதினா போலும்! அதனாலதான இங்கு முதலவோன முறபட அதனை எழுதிய தாகக கூறுவார தேவி தமிழ தநததைச் சொன்னவுடனும் “பழையவள்” என பதைக கவனியுங்கள்! “ஒருபதும் இருபதும்” பாடலிலும் விநாயகன் புகழ் கூறுகையில் அவர் ‘பழமொழி எழுதிய கணபதி’ எனபது அவர் தமிழ வழங்கிய புதுமைக் கதை குறித்தே இருக்க வேண்டும்

தமிழிலே முருக வேதமான திருப்புகழு கூறுமுன ஒத் வேணாடிய பிள்ளையார துநியில அவனைத் தமிழ தெய்வமாகவே தரிசிபரிக்க வேண்டுமென்று அரிய, புதிய விவுயம் சொல்லியிருக்கிறா

விநாயகனைப்பற்றி உலகறியாத விஷயங்களை அருணாச்சிரி அறிந்திருக்கிறா இன வெள்ளு பாடலில் தேவகி விநாயகனுக்கு முறையீடு செய்ததாகவும் அவனது அருளாலேயே கணனை பகுவானின முட்சாடும் அறிவு பெற்றதாகவும் சொல்லியிருக்கிறா (16)

அடுத்தலீலை தன கீன நினையாமல் திரிபுர ஸமறூரத்திற்குப் புறப்பட்ட ஸாக்ஷாத் தநதை, அதோடு ஸாவலோக மஹேசவரானவா-அவருடைய தேரினா

- (12) “வதை பழக்” (குருநாடா கதை குருவமசத்தவராகிய கொரவ பாணாடவரின் வரலாருகிய பாரதம்)
 (13) “கீாசிறககுமேனி”
 (14) “குகையில் நவநாதரும்”
 (15) “முகத்தை மினுக்கிகள்”
 (16) “விடமடைச் சேலை”

அுச்சை இவராமுறிதது விகணம் செய்தது அதன்மேல் இடையூறு நீக்கத்துக்காக எக்கரளியத்தின் தொட்டகத்திலும் தொழுகை பெறும் தன் உரிமையாளனுண் தனயணைத் தநதையும் பணிந்து விகண நிவாரணம் பெற்றதைச் சொல்லாமல் சொல்லி விடும் அழிகு

“முப்புரம் எரிசெயத் அச்சிவன
உறைரதம்
அச்சது பொடிசெயத் அதித்ரோ”

பூமியைத் தோதட்டாகவும், குரிய சந்திராகளைச் சக்கரமாகவும் கொண்ட மகாரதத்தின் அச்சைப் பொடி செயத்தில் மட்டும் அவனது அதித்ரததனம் இல்லை ஆனாலும் பொடி செயத்தில் அஷட்மூரததியும் அகிளாண்ட நாயகனுமான் பரம சிவஜையே எதிராக்க கொண்ட அதித்ரதையை விநாயகன்

முன்னாலும் லீலை - இதுவே ஸபரமணைய ஸவாமி தொடாபானது வளளியை விநாயகன் காட்டாணியாகத் துரத்தி வந்து அவள் முருகனைத் தஞ்சமென்ற தழுவி நிறகச் செயதானே, அநத அதிமுககியம் வாயந்த லீலை

அததுயரது கொடு சுபபிரமணிப்படும்
அப்புனம் அதனிடை இபமாகி
அக்குற மகஞ்சன அச்சிறு முருகனை
அக்கணம் மணம் அருள்
பெருமாளே!

பிணங்கும் ஜீவாதமாவைப் பரமாதமா விடம் இணங்கிப் புணருமாறு செய்யும் பரமா காருண்ய லீலை ஆசாரியன் செய்யும் அருள் பெரும் லீலை-இதனையே வளளி-முருகன் தொடாபாகச் செயத் வளளல் விநாயகன்

எட்டி நினற ஜீவன தனனிடம் ஒட்டி யதோ இல்லையோ, அநதக கணமே பரமன

ஆத்தீஸ்ப பரிசூரணமாக ஆடகொண்டு விடுகிறன்.

“அக்கணம் மணம்”

இந்த லீலையை வேறு சில பாடவகளி லும் அருணாகிரி சூறியிருக்கிறார் ஆனால் அதற்கும் இதற்கும் வேற்றுமையுண்டு மிகவும் முககியமான வேற்றுமை

இங்கே முருகனை அவா எப்படிக் கூடுகிறா? “அததுயரது கொடு சுபபிரமணிப்பி யாகக காட்டுகிறா தனனிடம் வளளி சேரவில்லையே என்று விரகுத்து யா கொண்ட தலைவனுகக காணபிக்கிறார் தலைவனுயினும் “சிறு முருகன்” எனும் போது தனாலை நிலைமையைச் சரிசெயது கொள்ள முடியாதவனுகக காட்டுகிறா இச்சிறு “முருகனுக்கு மாறுக இப்பாடலில்” “பெரும்-ஆள்” பட்டத்தைத் தட்டி க கொண்டு நிறகிறுன கணராயன் தலைவிக காகத தவிக்கும் தலைவன், பாடவின தலை மையைப் பெற்று அதில் “முதலவேளன்” என்றும், “அதித்ரென்” என்றும், “பெருமாள்” என்றும் போற்றப்படும் மூததி யையே தனது தலைவனுக்கத் தஞ்சம் புகுகிறுன இதையெல்லாம் சொல்லாமலேயே சொல்லும் கவி விநாயகன் முருகனை வளளி அடையுமாறு செயது, அக்கணம் அகில சுப சோபனமாகத் திருக்கல்யாணம் நடத்து விதத்தை மட்டும் வியகதமாகப் பாடுகிறா

“அக்குற-மகஞ்சன அச் சிறுமுருகனை அக்கணம் அருள்
பெருமாளே!”

இது பிள்ளையார ஸதுதி, அதனால் அவருக்கே ஏற்றம் யாவும் தர வேண்டும் பிற தெய்வங்களைக் குறைத்துச் சொல்லியும் ஸதுதயனுக்கு ஏற்றம் தருவது இலக்கிய மரபு இங்கு நோக்கம் இதர தெய்வங்கள்

காங்க குறைத்துச் சொல்வதல்ல—“நஹி நிந்தா” பிறகடவுளின நிந்தையல்ல. துதியிலக்கான தெய்வத்தை உயர்வினும் உயாவாகக காட்டுவதே நோக்கம் இப்படிப்பட்ட “நஹி நிந்தா” “நியாய்”ப் படியே கணேசனை உயர்த்திப் பாடும் கனி, அதிசயத்திலும் அதிசயமாகத் தோன்று மாறு தமது இஷட மூர்த்தியன் முருகனை குறைத்தாற்போல் காட்டுகிறா அபபட்ட மாகப போட்டு உடைக்காமல் வியங்கிய மாகவே காட்டுகிறா

முருகனை 1 அறிமுகம் செய்யும் முதல் சொற்றெரே அவனைத் “துயா கொடு” தலைவனுக்க காட்டுகிறது ! “தேவ தேவ தேவா தேவா தேவா” கவும், வேல மிகுத்த மாகுரனுகவும், “ ஞானபண்டித சாமி”யாகவுமே திருப்புகழு நெடுசிலும் நாம கானும் நாய்கன இங்குதான் பிரச ஜீகரு ஆளாகிக கவலை கொண்டு “துயா கொடு கபபிரமணி”யாக நிற்கிறுன “சிறு முருகன” எனுமாறு நிற்கிறுன

இதே நிகழ்ச்சியைக் கூறும் வேறெந்த திருப்புகழிலும் இந்த அவலச்சைவ இருக்கிறதா, பாருங்கள். அங்கெல்லாம் மணம் முடித்து வைத்த அருடபெருமை விரைய கனுக்குச் சேராமல, மணம் கொண்ட அருளாளனுக முருகனே பெருமை கொள்வான்

“பகர புகாறுக மதகரி யுழைத்து
வளிகை வெருவழுன வர
அருளுபுரிகுக” (17)

இப்பும் கொளபயங்கொடு
பாய மரண நலை வாய மரன புன
அணி குறமினபுணர் தணிகையில
அந்தணன (18)

நமது பாடவில் முருகனுற்ற சீற்குமை யிலும் பெருமை இல்லாம வி ஸ் கீஸ். ஜீவரனாரை தனசினக் கூடவேண்டும் எனப் பில் பரமானமாவுக்குள பரம காருண்பிய் பெருமைதான.

இனி பாடத்தின ஆதியான அந்தத்தீ சிருநது ‘கைத்தல நிறைகளி’க்கே மீண்டும் செலவோம்.

நிறைகளியான அந்தப் பூணை பலமா எனன ? மரதுளங்களி உருவில் உள்ள ஞானமாகிய பழுமதான அதற்காக கண பதியும் கந்தனும் இருவிதத்தில் உலகை வலம் வந்த கதை தெரிந்தது தான் இங்கே வெற்றி விநாயகனுக்குத்தான.

சௌலலாமல் சொல்லும் குடசம் அழகில் அருணைகிரி ‘ஆரமபஸவாமி’யைக் குறித்த துதியின ஆரமபச சொற்றெரி லேயே தமது இஷட மூத்தியை அவன வென்றுவிட்ட பெரு லீலையை நினைவூட்டி யிருக்கிறா வளரி பரிணாயத்தில் தடைய வினை உதவி கோரி சிறியவனுக் கின்றவன், அவனிடம் தோற்றே போனதாக—ஆம், வெற்றிவேல முருகனும் ஒரு சந்தாபபத்தில் தோற்று போல—மேலும் ஒரு படி இரங்கி நின்றது பழத்துக்காக வலம் வந்த கதை யில் தான். முருகனிலேயே முழுகிய களியோ பொறுக்கி எடுத்து அந்தப் பழத்தி லேயே பாடலைத் தொடங்குகிறா

எடுத்துக் கொண்ட பொருளுக்கு ஏற்றம் தர வேண்டுமென்ற வகையித்துக்காக அருணைகிரி செய்யும்-தியாகத்தின மாணபு!
“தண்ணை இழந்த நலம்” என்று அவா அந்துக்கி வாக்குச் சொன்னதன உச்ச நிலை தான்

(17) “தகரநறுமலா”

(18) வேல வாங்கு வகுபடு (23-4)

அவரை இப்படி முருகனையும் விடடுக் கொடுத்து முன்னவனைப் போற்றச் செய் திருக்கிறது

வளளி ஆணைக்கு அஞ்சி ஆண்டையைக் கூடிய கதை போலவேதான், இதிலும் வேடிக்கை என்னவெனில், பல இடங்களில் இந்த உலக வலக்கதையை அருணாசிரி கூறியிருப்பதினும் அவற்றில் பிறப்பட்டு வந்த முருகனைப் பெருமைப்படுத்தியே பேசியிருப்பாரேயனாறி, தோலவி கண்டவனுக்க காட்டமாட்டார் ஏனெனில் அங்கெல்லாம் பாட்டுடைத் தலைவன் முருகன் அல்லவா? உதாரணமாக, பழம் பெருத்தில் சினமுறறு அவன் பழநியாண்டியானதை ஓப்படிச் சொல்கிறா பாருங்கள்

படியிற பெருமித தகவுயா செம்பொற
கிரியைத் தனிலைம வரஅருனநதப்
பலகிளக கரிமுகன வசமரு ஞம்பொற
பதனுலே

பரன் வெடக்கிடவள மிகவுமிலை குணாடக
கனியைத் தரவிலையென அருள செந்திற
பழநிச் சிவகிளி தனிலுறை கந்தப
பெருமானே (19)

இங்கே விநாயகன் பெற்றேரை வலம் வந்த சாதாரயத்தை வியக்காமல், முருகப் பெருமான் “படியில (புவியிலேயே) பெருமித தகவு உயா செம்பொன் கிரியை தனிலைம்” வந்த பெருமையை முழுக்குகிறா அதோடு மட்டுமிலை, நியாயப்படிகளைப்பதிக்கு கனியைத் தந்த கணானுதல், பின்னால் பின்னாவன் வந்ததும் வெடக்முறறதாகவும் ஒருபோடு போட்டிருக்கிறா, “பரன் வெடக்கிட”

(19) “புடவிக் கலா துவில்”

(20) “கோலமதிவதனம்”

இதைவிடவும் பெரியபோடாக இன்னே கேள்விடத்தில் போட்டிருக்கிறா! என்ன சொல்கிறா, கேள்வுகள்

மேலெல் யமரா தொழு மாணை முகரரணை
யோடி வலம் வருமுன மோதுதிரைமகர
வேலீஸ் யுலகைவல மாக வருதுரக
மயிலவீரா! (20)

மேலுலக அமராகள் தொழுகின்ற ஆணை முகா (பிள்ளையாரை ரொம்பவும் போற்றிக் கொல்லியே, பின்னால் போடுபோடுவதை பாரக்கலாம்) அருணை ஒடிவலம் வருவதற்கு, முன்னாதாக, அலைமோதுவதும் முதலைகளைக் கொண்டதுமான கடலை சூழ உலகை, மயிற்பரிகொண்டு வலமாக வந்து விடடானும் வீரமுருகன்! நனருயிருக்கிற தலைவா கதை? கவிதைச் சுதநதிரமும் பகதி ஸவாதீனமுதலான என்னவெல்லாம் செய்து விடுகின்றன!

இந்த ஸவதநதிர, ஸவாதீனங்களில் இன்னெனுரு பாடலில் இதே பழக்கதையில் இன்னெனுரு விடேநாதத் திருப்பத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறா அது விள்ளமுடியாத ஞானமாம் கனி எனபதாலதான் சிவபிரீராஜ் அதனை இரு செலவாகளுக்கும் பாதி பாதி யாகவித்தராமல உலக வலம் வருபவுக்கே முழுமையாய் உரித்தாகும் என்றுரென ஆனரோ சூறுவா ஆனால் மறொமாயா பிரபாவத்தில் எந்த விந்தையும் புரிந்துவிடுவாள் போலும்! அவள் கனியை இருபாலாகளுக்கும் பகிாநது கொடுத்ததாக அதிசயக கதை படைக்கிறா அருணகிரியா! மக்கள் பால் மலை மாது உளம் கனிய, மாதுளங் கனி இருவருக்குமே பங்காகிலிடுகிறது

தூநிர்காண் பின்கரமில மகிழ்மாது
எங்களியை ஒருநாளப் கிளநதங்கை யருளாபாலா (21)

இதெல்லாம் விளொயாட்டு! திருவிளீ
யாடல! உண்மையில பரமேசனும் ஞானு
கரன பராசகதி, ஞானுமயிகை பிள்ளை
களில் ஒருவன ஞானகணபதி, மற்றவன்
ஞானஸ்கந்தன ஒரே ஞானமே பலவாகி
லீலை புரிந்ததில் பலமாகவும வந்து கைத்தல
நிறை களியாக கணேசனிடம் தங்கிறது!

பழ உருவில் புது முருகனேதான அனை
ணனின கையில் அனுபுப பிடிபாலில் குடி
கொண்டிருக்கிறுன! திருப்புகழ் பாராயனத
தில் பிள்ளையார துதி தொடங்கும்போது
இசைக்கும் அந்த ‘கைத்தல நிறைகனி’
ஸாக்ஷாத “பழம் நீ” எனபபட்ட அந்தக
கந்த நாயகனேதான!

ஒருவேடிககை கட்டுரையாசிரியா
அறிந்த அளவில் அபுணகியார முருகனீ
பழமாக எந்த இடத்திலுமே சொல்லியிருக்க
வில்லை பழத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்ட
பஞ்சாமாத அபிஷேக குண பழநியாண்ட
வணைப் பற்றிய திருப்புகழகளிலும் கூட,
முன்பே காட்டிய பழ வரலாறு பாடப்பெற்ற
இடத்திலும் கூட, முருகனீயே பழமாக
அவா சொல்லக காணேம் மற்ற பகத
கவிகள் தத்தம் இஷ்டமூதத்தியை ‘கறபகக
கனி’, ‘அுக்காரக கனி’, ‘வம்பெனப
பழுத்து’ என்றெல்லாம் சொல்வதுபோல
அருணகியார முருகனீக் கொல்லக
காணேம்

சொல்லாமற சொல்வதில் நிபுணரான
அவா ஒரு சூசனை சொல்வதாகச் சொல்ல

லாம தாயககுப்பின தாரம், என்பாராகள்
முருகனீன தாய, தாரம இருவரையும்
அருணகிரி பழ மாகச சொல்லியிருப்ப
துண்டு அவருக்கே உரிய சொல்லனீச
சிறப்போடு ஓரிடத்தில் ஓய்கள்

பழநிமலைவரு பழநிமலை தரு
பழநிமலைமரு கவிசாகா (22)

எனக்கிறாரே, அங்கு தான் தாயைப் பழ
மாகக காட்டுச்சிறு இவவரிகளை, ‘பழநிமலை
முருக விசாகா, மலை வரு பழ நிமலை
தரு பழநி என்று பதம மிரிக்க
வேண்டும் இதில் முதலீல ‘பழநி’ என
பது அம்பாளீக குறிக்கும் பழத்தை நிகாத
கவள என்று பொருள் களியாக உள்ள
அவள (இமய) மலையில் வருகின்ற, (அதா
வது, அவகரித்த) பழமை பொருந்திய
(அதாவது, ஆத்யா சக்தியான) நிமலை
(நிமலை, தூயாள) அபபடிப்பட்டவள¹
தரும் குழந்தையே பழநி மலையினங்குள்
முருக விசாகன

முருக நரமாவோடு விசாகன என்று
சோதத்து விசேஷம் ‘வி - சாக’ என
ரூல விசேஷமாகக் கிளைகளோடு ‘கட்டிய’
என்று அாத்தம் அதாவது கபபும் கவடு
மான மஹா விருக்ஷம் பழத்திலிருந்து
விதையால விருக்ஷம் தோன்றுவதுபோல
‘பழநி’ யான தேவியிலிருந்து தோன்றிய
வன விசாகன விருக்ஷத்தில் மறுபடி பழம்
தோன்றுகிறது எனவே முருகனும் ஞானப
பழத்தில் தோன்றி ஞானபபழத்தை விளை
விக்கும் ஞானக் கடவுள்தான

தாயைப்போல பிள்ளை, “நானுமினிய
கனி எங்கள் அம்பிகை” என்றும் அவளை
அனபோடு சொல்வார் அருணகியார

(21) “சிவஞான புண்டரீக”

(22) “குழலடவி”

(23) “ஒலமறைகள்

வெள்ளியிமமையை அருணகிரி பழ
மாகச் சொல்லியிருக்குமிடத்திலும் முரு
கஜீ விருக்குமாகவே காட்டுகிறார்

கணிந்ற சொருபத தையெடுத துமகிக
கணியைக கணியுற நிடுவோனே (24)

‘கணிந்ற சொருபம்’ எனபது ஜயன
வேங்கை விருக்குமாக உருக்கொண்ட
தைக குறிப்பது வேங்கையான அவன
மகிலக்கணியான வளளியைக கணிதது
(அடைய எண்ணி) அவரிடம் சௌரூண
ஆனம் பக்குவத்தைக குறிப்பதும், அனபு
ரஸம் மிகக்குமான ஜீவக கணியை ஆண்ட
வன தனதாக்கிக கொள்கிறான எனபது
தாதபரியம்

கனி சோந்துவிட்ட விருக்குமான முரு
கன கணிமய மானவன் என்று சொல்ல
வும் வேண்டுமா, எனன்?

தான உறபவிதத் தாய, தனனில
கரைத்துக்கொண்ட தாரம, இருவரும்
பழமாயிருக்க இவன மட்டும் வேறேது
வாக இருபான?

ஆக ஞானப்பழத்துக்குப் போட்டியிட
அவன போட்டியில் வென்ற தமை
யனின “கைத்தலத் தில்” தானே அநத
நிறைகணியாக இருக்கிறான! எப்படி
வேடிக்கை!

முருகஜீ அருணகிரி பழம் என்று
வெளிப்படச் சொல்லாவிட்டாற் போகட
மும் கணபதியின கைத்தலம் அவஜீப்
பற்றியிருப்பதாக எங்கேனும் சொல்லியிருக்கிறாரா? சொல்லியிருந்தால் அப்போது
அவரது சொல்லாமற சொல்லும் உள்ளெற அழகில் அவனேதான அநதக கைத்

தலம் நிறைகணி என்று தீர்மானமாகி
விடுமே!

ஓ, பேஷாகச் சொல்லியிருக்கிறா! சர
சரவெனச் சரமாகச் சொரியும் மொழியில
கணோசஜீப் போற்றி, அவன ஏகத்தலத
தில் குமரேசஜீபபற்றியிருப்பதைக காரு
சித திருப்புக்கீழான்றில் வியகதம்மாகச்
சொல்லியிருக்கிறா

“கடவுளன புறறுக கற்றவா சுற்றும
பெரியதும் பிக்கைக் கறபக முற்றங்
கரதலம் பற்றப்பெற வொருத்தன” (25)

கடவுள என்று முழுமுதறப்பொ தநது
அவர தொடங்குவது கணபதியைத் தான
“அனபுறறுக கற்றவா” என்று பகதா
கஜீச் சொல்வது ‘அடிபேணிக கற்றிடும்
அடியவா’ எனபதன பிரதிவணிதான
இப்படிப்பட்ட பகதாகள ‘சுற்றும்’, அதா
வது வலம் வரும், பெருமான கணர்ராயன
பழத்துக்காக வலம் வந்தவஜீ அடியாரும்
பலனுக்காகத்தான வலம் வருகின்றனர்.
அவன “மறா கணபதி” யாதவின
“பெரிய” துமபிக்க கயஞுக இருக்கிறான
“கறபகம் என விஜீ கடிதேகும்” என்ற
தறகேறப இங்கேயும் அவஜீப “பெரிய
துமபிக்கைக் கறபக” மாகவே சொல்கிறா.
வேரோடிய விஜீயைக கலபி எடுத்தெறி
யவே துமபிக்கை பெரிதாக உள்ளது
போலும்! இநதக கறபகக கணபதி மன
முறறு (முறறம்) - அவலது - ‘முற்றன்’
எனக கொண்டு ‘முன்தன்’ என்றும் பிரிக்க
லரம் - இங்குதான வருகிறது” நமக்கு
உயிராநிலையான உண்மை

கறபகக் கணபதி மனமுறறு தனது
கரதலத்தால் பற்றப்பெற ஏகஞக
— “கரதலம் பற்றப்பெற ஒருதத்” னகு
— முருகன இருக்கிறான!

(24) ‘அணிப்பட்டனுகி’

(25) “கனகரவுஞசத்தில்”

அன்புத் தமையனின் கரத்தில்
அன்புப் பழத் தமியி அடக்கம்!

“தேதுதல் நிறை கணி” என்ன என்
பது தெளிவாகி விட்டதல்லவா?

இன்னேனுறு சொல்லாமல் விடக
சூடாது அண்ணன் கைபில் கணியாய்
இருப்பவன் அன்கீன கரத்தில் மணியாயி
ருக்கிருஞன் அருணகிரி நவிலவார் அது
வும் காஞ்சித் திருப்புகழ் தான் ‘கணி
தரும்’ என்கிற அது தொடங்குவதும் ஒரு
அதிசயப் பொருத்தம்

புனிதனாய் பைக்குக் கைத்தல் ரதனம்
(புநிதன், அம்பைக்குக்கைத்தல் ரதனம்)
எனுறு அம்பாளின் கைத்தலத்தில் மணியாயக் காட்டுகிறா சுபரமணினய்!

முருகன் விநாயகரின் கைத்தலக்
கணியா? அம்பாளின் கைத்தலமணியா? எது சரி, என்றால் விநாயகரின் கைத்தலக்
கணியே மணிகள் நிறைந்தது தான்! ரதன் மணிகளாக முத்துக்கள் நிரமயிய மாதுளங்
கணியல்லவா அது?

இறவுனே படிடத்த ரதனகலசம
மாதுளோ அதிலுள்ள ரதனங்கள் கெட்டிக்
கலமணிகள் அல்ல ஸாரம் குறைந்த
மதுரமணிகள் மாதுளகர (பீஜாபூர) விநாயகரினையே தான் கணபதி தந்தரம் ரதன
குமபதரனு கணபதியாகவும் காட்டு
கிறது

பசுசை வளளி அகிணந்த செவ்வேட
பரமன், பசுசைத்தோல் போதத் செமமணி
மாதுளோயாக, நிறைஞான - கருணைக்கணி
யாக அண்ணன் கைத்தலத்தே இருக்
கிறுன்

இப்படிப்பட்ட அன்புச் சோதரர்கள்
கணிக்காகச் சண்டை பேரட்டது விளையாட
ஷ்லும் விளையாட்டுத்தரன்!

அராணஸிடம் அதியன்பு பூண்டவன்
கந்தன்

விநாயக பரிய வேலாயுதா (26)
என்பார் அருணகிரி

கடத்தவென மோதிப்பெருகும் சொல்
வில அவா சூறுவார், விநாயகரையே ஸதா
வும் சிந்திப்போர் சிந்தணையில் கந்தனும்
உவந்து குடிகொளவதை

அடனமிகு கடத்த விகடித மதகளி
றனவர தழுமக
லாமாநதாகள் சிந்தையில் வாழுவாமபடி ~
செந்திலீல
அசிபதி யென (27)

மதகளினுன கணேசனை விட்டு அன
வரதமும் அகலாத மாநதா தம சிந்தையில
செந்திலாதிபன வாழுகிறஞும், அண்ணன
தமயிக்கிடை என்ன ஒற்றுமை?

அவவொற றுமையால தான், பரமனு
முருகன ஜீவனுன நமக்குச் செய்யவல்ல
தலையான கருணையை வளளியை முன
னிட்டு அவன் புரிவதற்கு அண்ணனே உத
வினுன்

இவவொற றுமையை உணாநததால
தான் அருணகிரியா உதவி நலகிய உதா
ரணையே பரமனுகப் போற்றினா

“பரம கணபதி யயலின மதகளி
வடிவு கொடுவர விரைவு குறமகள்
அபயம எனஅகிண பழநி மருவிய
பெருமாளே” (28)

(26) “போத நிராகரண”

(28) குருதிமல்

(27) தேவேநதிர சங்க வகுபடு (15-6)

ஸ்ரீ பொங்கி கருப்பன்

திருப்புகழில் குருப்புகழ்

அருடகவி-தவத்திரு ஸாதுராம ஸ்வாமிகள் (ஸ்ரீ பொங்கி மடாலயம்,
மெஜா 22, ஸ்ரீபொங்கி மடாலயம் தெரு, நங்கை நல்லூர்,
சென்னை-600 061)

“தருப்புகழ் வல்ல ஸாராமகள் நாயகன சங்கரற்கு
குருப்புகழ் வல்ல குமரேசன ஷணமுகன குன்றெறிந்தோன
யருப்புகழ் வல்ல அருணகிரிபெயா வளளல் சொனன
திருப்புகழ் வல்லவா சீபாத்த ஸ்ராவினா சென்னியதே”

(-திருப்புகழச் சிறப்புப் பாயிரம்)

தேரற்றுவாய்

திருவருள இன்றேல குருவருள இலக்ஷி,
குருவருள இன்றேல திருவருள இலக்ஷி
உன்னி நோக்கினுல திருவருளும் குருவரு
ஞும் ஒன்றே, அதுபோலத திருப்புகழ்
பாட வேண்டும் என்றால குருப்புகழ் பாட
வேண்டும் குருப்புகழ் பாட்டினுல திருப்புகழ்
பாடவரும் திருப்புகழைப் பாடிய ஸ்ரீ அரு
ணகிரிநாதரே திருப்புகழில் குருப்புகழையும்
பாடியுள்ளார் எப்படி என இனிப் பாப
போம்

2 திருப்புகழ்—பெயாக காரணம்
“திருமூலகைவாயிலாய ! திருப்புகழ் விருப
பால பாடிய அடியேன படுதுயா களோயாய ?
பாசுபதா ? பரஞ்சுசுடரே ! என ஸ்ரீ ஸுந்தர
ஸூததி ஸ்வாமிகள் வட்திருமூலகைவாயில
தேவாரத்தில (சைவபெண்ணிரு திருமுறை
களுள 7-ஆம திருமுறையில) ‘திருப்புகழ்’
எனப பதபரமோகம செய்திருக்கிறா அவ
ரது ஆபத நணபரான் சேரமான் பெருமாள
நாயனுரின (கழிந்தற்றிவார) ஸஹோதர
ரான் குலசேகராழவார (நம்மி ஆகூராககு
கிட்டத்தட்ட ஸமகாலத்தவா) தம ‘பெரு

மாள திருமொழி’ எனற திவயப்பிரபந்தத்
தில “தூராத மநக்காதல தொண்டாதுங்கள்
குமாம குழுமித திருப்புகழகள் பலவும்பாடி
எனற “திருப்புகழகள்” எனற சொல்லாடசி
வழங்கியுள்ளார் இவாகள (ஃகி நாயன
மார & ஷி ஆழவார) 9 ஆம நூற்றுண்ட
நாகளாகக கருதப்படுகின்றனர் இவாகள்
காலத்தில் ‘திருப்புகழ்’ எனற சொல்லுக
குச சிவனகீர்த்தி, பெருமாள (விஷங்கு)
கொத்தநம எனற பொருளகளே பெரிதும்
தொனித்து வந்துள இவவிருவா காலத்தே
தோன்றுது, பின் 14 ஆம நூற்றுண்டில
பிறநத அருணகிரிநாதா பாடிய 16,000 கந
தப பாக்களே காலவட்டத்தில ‘திருப்புகழ்’
எனற சிறப்புபெயா பெற்றுத தறபோதும
நாட்டில ‘திருப்புகழ்’ என்றாலே அது,
முஞ்கள் கொத்தி—அதுவும், அருணகிரியார
பாடிய முருகனின புகழ் (‘அருணகிரிப
பெயா வளளல் சொன்ன திருப்புகழ்’ -சிறப
புப்பாயிரம்) எனற அாதத்தத்தேயே
வழங்கி வருவதைக காண்கிறோம் பொதுப்
படையாக ‘இறைவனின பெருமைத்துதி’
எனறிந்த பொருள பேரய, 14 ஆம் நூற்று
ஞாண்டு முதல் அருண் வளளல் பாடியு
வண்ணாக சுந்தப்பாக்கள் பதினாறுயிரமுமே

தான் ‘திருப்புகழு என்ற பெயரில் சிறப்புப் பெற்று உலாவுகின்றன என்றால் ‘திருப்புகழு’ எனபதற்குத் தெயவுத்தின் புகழச்சி, முகத்திச் செலவுத்தைத் தரவுல்ல தோத்திருந்தால், (முருகனின்) அழகிய தெயவீகமான புகழப்பாக்கள் என்ற குறிப்பான விசேஷப் பொருள், அவா காலத்தினின்று பூர்ணித்த மாகி விடடது அருணகிரியாருடைய 9 வகை (நவமணிகள் போன்ற) நூல்களில் ‘திருப்புகழு’ என்ற சொல்லாடசி ‘முருகனின கொத்தி’ என்ற விசேஷாாதத்தில் வழங்கி வருவது வெள்ளிடை

3 அருணகிரியா வாக்கில் ‘திருப்புகழு’ச் சொல்லாடசி

- 1) “திருப்புகழு” நெருபுபென்றுவோம யாம
‘நிறைப்புகழு உரைக்கும் செயல் தாராய்’ (சினத்தவா)
- 2) “படிக்கும் திருப்புகழு போற்றுவன்”
—கந்தா அலங்காரம் (படிக்கும்)
- 3) “களமுழுதும் வாழிய திருப்புகழு மூழக குவன்”—ஷுத் வேதாள் வஞ்சுப்பு
- 4) “திருப்புகழு ஒதும கருத வினா சேஞ்சும் திருத்தனி”—(திருத்தனி திருப்புகழு)
- 5) “சொலறகரிய திருப்புகழை உணாத்த வரை”—வேலவஞ்சுப்பு
- 6) “திருப்புகழு நித்தம் பாடும் அனபது செய்யப்பதியில் தந்தவன் நீயே”—(வயலூாத திருப்புகழு?)
- 7) “உள்ளப பல நாளும் திருப்புகழூலும் உரைத்திடு வாதங் குறிமேவி”—(எனக்கென)
- 8) “கிவமார் திருப்புகழை எனு நாவினிற புகழு” (வாவிவாத)
- 9) “செய்யப்பதியும் வைத்துயா திருப்புகழு விருப்பமொடு செப்பு”—(பக்கரை)

- 10) “மருவு திருப்புகழு அருள எனக கிணி” (குருவி எனப)
- 11) உன்னு திருப்புகழு ஒது” (பழியறு சட்டகம்)
- 12) “வேலன வாயத்த திருப்புகழு கற்ற வா சீலம் ஏதுகிய ஸித்தபரஸித்தரே’—சித்துவகுப்பு
(இப்படி, விரிக்கில் பெருகும்)

4 திருக்குறளில் திருப்புகழு

“இருள்சோ இருவிஜையும் சேரா இறைவன் பொருள்சோ புகழு புரிந்தா மாட்டு”
—குறள் (கடவுள் வரழத்து) இறைவன்—சிவபெருமான பொருள்—பிள்ளை “தாருகஜீனப் பொருத் பொருளினை முனபடைத் துகந்த புநிதன்”—ஸாந்தரா தேவாரம் (பொருள்—மகன்) சிவகுமரனும் முருகவேஜோ சோநத புகழு என்றது திருப்புகழையே திருப்புகழைப் பாடுவோரை நலவிஜை—தீவினாகளாகிய புண்ய பரவங்கள் சென்று பொருநதமாட்டா அதாவது இருவிஜை ஒப்பு, மலபரிபாகம, திரிபாதம் முதலிய அவாகடகுத் தாமே வந்தமையும் என்றபடி, ‘இறைவன் பொருள்சோ புகழு’ என்று, குறளில் ‘திருப்புகழு’ மறைமுகமாகக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது இவ்வரை, ஒய்ததுணாநது, கண்டினாபுறநபாலது (இறைவன் பொருள்சோ புகழு—முருகவேள் புகழு—திருப்புகழு)

5 திருப்புகழுச் சிறப்புப்பாயிரம்

திருப்புகழுச் சிறப்புப் பாயிரத்தில் 16 பாடல்கள் (மௌத்தம்) உள் அவையாவும் அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழின் அருமை, பெருமைகளையே நன்கு எடுத்து ‘மொழி வன ‘அபியுத்தாகளால்’ பாடப்பெற்றனவே

அன்று, இவை தவிர, “எழு அருணகிரி நாதா ஒது பதினாறுயிரம் திருப்புகழு அமு குடுமே ‘என் வரகவி மாகக ஸஹாய தேவ ரும், ‘திருப்புகழு முழககமணி ஈராறு செவி யனே! எனத்திருமலைக கவிராஜ பண்டா ரததையாவும், பாடபபனனரிய உன அற ஈதத திருப்புகழைப் பகாநது கொண்டு, என ஸ்ரீ ஸுபரமணைய திருவிருத்தத்திலும், ‘திருப்புகழு பணணவறஞும்’ என முருகரந தாதியிலும்—இதயாதி எததனையோ ஆசிரி ரியாகளால எததனையோ தமிழ நூலகளில் ‘திருப்புகழு’ என்று சொலலாடசி வழங்கி, அருணகிரிநாதா பாடி ன திருப்புகழு (16,000)பபாககளின் சீரமைகளை மூழங்கு கினாறன

6 ‘திருப்புகழு’ எனற போ வயலூராப பொய்யா விநாயகா தநதது

“செயபபதியும் வைததுயா திருப்புகழு விருப்பமொடு செபயென எனககருணகை மறவேனே” எனற (“பக்கணா”) விநாயகர் திருப்புகழைப் பாட்டால, அருணகிரியாரின சநதப பா நாலுக்குது ‘திருப்புகழு’ எனற போ வயலூராப பொய்யாக கணபதியாரால தரபபெற்றது எனபதும, அதை வயலூரா முருகவேஞும் ஆமோதித்தார எனபதும் ‘திருப்புகழு நிததம்பாடும் எனபது செயபபதியில தநதவன நீயே’ என வரும அவரது அருளவாககாலும் தநதிக கடவுளே பேரிடுக கநகக கடவுளே ஆமோதித்தது வளாததது திருப்புகழு எனற பேரும், நாலும் எனபனவும் புலஞ்கினாறன்

7. ‘திருப்புகழு’ முருகன திருவடி பதிந்த நூல்

‘என்பா அடி ஏடடிலும் பட்டது அன்றே.... சிறநடியே’ எனவரும்

(‘தாவடி’) கந்தா அலங்காரததால, அருணகிரி முநிவரின 16,000 திருப்புகழைப் பாக்கள் மற றும அவரது எட்டுவகைப பிற நூலகள் யாவும் அடங்கிய ஓலைசு சுவடிகளின் மேலும், கீழும், நடுவிலும் முருக வேளின் திருவடிக்கமலங்கள் பட்டு முததிரை பதித துள்ளன எனபதும் தெளிவாகின்றது ஆக, அருணகிரி வளால் அருளிய 9 வகைப ப்ரபந தங்களுமே மொததத்தில பொதுவாகத ‘திருப்புகழு’ எனற போதுதொகுப்பில அடங்கும் எனச சொலலலாம் போல தோன்றுகின்றது

8 திருப்புகழே மஹா மநதரம்

‘திருப்புகழே மஹா மநதரம்’ என மஹா எதிதத புருஷா திருவணங்குமலை ஸ்ரீ சேஷாதரி ஸ்வாமிகள், ‘வளளிமலை வளளால்’ திருப்புகழு ஸசசிதாநநத ஸவாமிகட்டு உபதேசிததுள்ளதிலிருநதும் திருப்புகழின மநதர சக்கி நன்கு விளங்கும் ‘திருப்புகழை நிததம் ஜெயிக்க’ திருப்புகழுச சிறபபுபாயிரம் (அபியுகதாகள்), மநதர உதைத் தானே ஜூபம் செய்யச சொலவா?

‘சிதர கவிததுவ சதத மிகுதத திருப்புகழைச சிறிது, அடியேனும் செபபென வைதது—’ என்பா அருணகிரியாரே (“பக்காகணபரிய”) திருச்செங்கோட்டுத் திருப்புகழில், ‘உலகேகுழும் யானுக நாம அறபுதத திருப்புகழு’ என்பா ‘ஆங்குதகஞாந’ எனற திருப்புகழில் இபபடித ‘திருப்புகழின’ பெருமைகள விரிக்கில் பெருகும்

9 திருப்புகழில் குருப்புகழு

‘குருப்புகழை மேவுகினற கொறறவன—தாள போறறும் திருப்புகழைக கேளோ கிந்ம்’ (—திருப்புகழுச சிறபபுபாயிரம்)

தெய்வத்தையே, சிஷ்யனுக்கு (ஜிவனுக்கு) காட்டிக் கொடுக்கும் குருநாதரின் பெருமையை நன்குணாந்த அருணசிரியா, தம திருப்புகழில், குருபுகழையும் பாடா மல விடடுவைக்கவில்லை

(1) ‘உறுதி குருவாக்கியப் பொருளாலே— உனது பத காடசியைத் தருவாயே’— (‘பிறவிதுலை’)

(2) ‘பரம்குரு அருளா நினைந்திட டுணா வாலே பரவுதரிசாணையை என்றெற்ற அருள்வாயே?— (‘இருவினையின்’)

(3) ‘குருவாய் வருவாய் அருள்வாய்’ குறநே! (கந்தரநுட்பி ‘குருவாய்’)

(4) ‘திருவடியும் மலாக்கணக்ஞம் குருவடிவாய் வந்து என உள்ளாம் குளிரக குதி கொண்டவே’ (கந்தா அலங்காரம் ‘திருவடியும்’)

(5) ‘உபதேசப் மந்திரப் பொருளாலே உள்ள நான் நினை நது

ஜெபமாலை தந்த ஸதசுருநாதா— (‘அபகாரநிநதை’)

(6) ‘பிரமன அறியா விரத தக்ஞினு மூரத்தி’ (‘கலஹ விழி’)

(7) ‘கருதி ஒடு பரமபொருள் ஈது என்று என் செவி இனையின் அருளி உருவாகி வந்த என கருவினையொட்டருமல மும்நிறு கணடுதனை தருமாமென கருணைமொழி கமல்முகமாறும்’ (‘ஒருவரையும்’)

(8) ‘அறிவுமறி தத்துவமும் அபரிசித விந்தைகளும் அறி’ என இமைப் பொழுதில் வாழவிதத் வேதியனும்’ (‘வேடசஸி காவலன் வகுபடு’)

(9) ‘சிவனா மனமகுளிர உபதேச மந்த’ ரம இருசெவி மீதிலும் பகா செய் குருநாதா’ —(‘சிவனா மனம்’)

(10) ‘நினை காட்டும் குணம் காட்டி ஆணட குருதேசிகன— (‘கந்தா அலங்காரம் நினை காட்டும்’)

(11) ‘புராநதகறுகு குரு பூத வேலவன’ (‘கந்தா அலங்காரம்’ ‘ஒரு பூதரும்’)

(12) ‘குருவாய் அரறகும உபதேசம் வைத்த’ —(‘மருவே செறிந்த’)

(13) ‘தகபபன ஸாமி என வருபெருமாளே’ —(‘புவிக்குனபாதம்’)

(14) ‘குமர குருபர’ முருக! சரவண’ —(‘குமரகுருபர’)

(15) ‘இமையோரை ஓதுவிதத நாதா கறக ஒதுவிதத முனிநாண ஓரெழுததில ஆரெழுததை ஓதுவிதத பெருமாளே’ —(‘வேதவெறிலே’)

(16) ‘குருவிலாதவர் பரமராசியா தேசிகி’ (திருப்புகழ்) (இபபடி விரிக்கில் பெருகும்)

10 முடிவுரை

பரமமா புதராகள் நால்வாககும் மறைப் பொருள் உபதேசிதத் தக்ஞினுமூரத்திக்கும் தக்ஞினாஸ்வாமி மகில் ஸ்வாமிநாத் ஸ்வாமி

மென்ற உபதேசம் செய்தாரென்றால் குருபுக்கமை யாரால் கூறமுடியும்? தேவாஸ்ரேஷ்டா சிவன், முநிஸ்ரேஷ்டா-அகஸ்தியா நரஸீரேஷ்டா—ஈ அருண சிரிநாதா இமயூவரும் முருகவேளிடத்தில் வெவவேறு காலத்தில் உபதேசம் பெற்றவாகள் ‘வேல்டு! சரணம் சரணம் என்மேல் வெகுளாமல் இனிமேலாயினும் கடைக்கணபார்! பருப்பத வேந்தன மகள பாலா! குறுமுனி யாககும் திருப்புகழுப் பண்ணவற்கும் ஆலாலம உண்டாவற்கும் உபதேசித்த ஆண்டவனோ!

(—முருகரந்தாதி)

முருகவேளையே குருவாகப் பெற்றவா அருகீண முநிவா. அவா வழிவந்த வளர்கி மகிழ வளர்கொல்கின்றது ‘திருப்புகழு ஸபைகள் சில் பல நிறுவிக குருப்புகழு மேவிய கொற்றவு’ போற்றி’ என ஈரு ஸகசிதாநந்தா போற்றித் திருஅகவல் போற்றும் அவா வழி நினரு, நாமும், திருப்புகழு வைபவ மலா மணத் தைக ‘குருப்புகழு’ போல என்றும் கொண்டாடுவோம

—(ஸாதுராம ஸ்வாமிகள்) 9-7-88

எ ளிய வழி

திருமூர்க்கிருபானந்த வாய்யாங் சுவாமிகள்
107, சிங்கண்ண செட்டி தெரு, சிந்தாதிரிபேட்டை, சென்னை-2

இரு ஊருக்குப் போகும் பிரயாணி சல
பமான வழி எது என்று எண்ணுவான
அனரியும் கலலும் முளஞும் இல்லாத வழி
எது என்றும் எண்ணுவான மற்றும்
பாமபு, தேள், புசி, கரடி இல்லாத வழி
எது என்றும் எண்ணுவான இனி திருடா
பயம் இல்லாத வழியாக இருக்க வேண்டும்
என்றும் நினைப்பான

ஆகவே வழியானது வகைவு இன்றி
யும், நேராகவும், தூரம் இல்லாமலும்,
கரடு முரடு இன்றியும் அமைதல வேண
டும் மேலும் வழியின அருகில் நல்ல நிழல்
தரும் மரங்கள் இருக்க வேண்டும் வழி
நடப்போகரு நிழலும் காற்றும் இன்றி
யமையாதவை

இப்படியிருப்பின அது எளிய வழியா
கும் எளிய வழியைத் தெரிந்து அதில்
பயணம் புரிவது அறிவுடைமையாகும்

குலவீரசிங்கம் என்பார ஒருவா மலா
யாவினிருந்து சென்னை வந்து திருச்சிராப்பூ
பள்ளிக்கு வந்தார அவருக்கு பழநிக்குச்
சென்று ஞான தண்டாடுதபாணியைத் தரி
சிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் உண்டா
யிற்று.

‘உன்னு பழநிமலை யெனும்
ஊரைச் சேவித தறியேன்’

எனக்கின்றா அருணகிரிநாதா ஆதலால
சிறந்த திருத்தலம் பழநியமைதி. அதைக்
சேவிக்க விரும்பிய அவருக்கு வழி தெரியாது
புதியவர் இதற்கு முன் இந்தியா

வுக்கு வந்ததில்லை பாவம்! பழநியிருக்குந
திசைச்சுட்டத் தெரியாது

இருவரைப் போய் ‘ஐயா’ பழநிக்குச்
சுருக்கமான வழி எது?’ என்று வினாவினா

அவா கூறினா

‘ஐயா’ பழநிக்குத்தானே போக வேண்டும்? சுருக்கமான வழி கூறுவேன் திருச்
சிராபபள்ளி சந்திப்பில் ரயில் ஏறி நேரே
ச ரோடு போங்கள், சரோட்டிலிருந்து
கோயம்புத்தூர் சென்று பெள்ளாச்சி
வழியே பழநிக்குப் போங்கள்’ என்றார்

மற்றெருவர்,

‘ஐயா’ அது சுற்றுவழி இவா விளங்
காமல கூறுகின்றார் இவருடைய வாத
தையைக் கேட்டு நீர் அலைய வேண்டாம்
பழநிக்குப் போவதானால் சரோடுக்கு ஏன்
போக வேண்டும்? சுத்த மட்டத்தனமாக
இந்த மனிதன் கூறுகின்றான் நேரே
தனுசை போய், மாயவரம் போய், அறந
தாங்கி வழியே காரைக்குடி போய், மானு
மதுரை போய், மதுரை ‘சென்று, நினைக்க
கல வந்து பழநிக்குப் போங்கள்’ என்றார்

இது முன்னே கூறிய வழியைவிட
அதிக தூரம் உள்ள வகை நத வழி

மற்றெருவா வந்தார்.

‘இந்த இருவர்களும் சுத்த மட்டயா
கள் நோவழி காட்டத் தெரியவில்லை
இந்த மூடாகள் பேசசைக் கேட்டு அன
பரே நீர் அலைய வேண்டாம்

பழநி இதோ இருக்கின்றதே இவா
எபபடி எபபடியோ வழி சூறுகின்றாரே
உண்மையை உணராதவாகள் இப்படித்
தான் உள்ளுவாகள் இவாக்டது மெய்
வழி தெரியாது “எனக்குத்தான் மெய்வழி
தெரியும் ஆதலால் நான் சூறும் ஒரு மொழி
யைக குரு மொழியாகக் கொள்ளும் நீர்
எனிதில் பழநியைச் சேரலாம் நேரே இங்
கிருநது விருத்தாசலம் வழி விழுப்புரம்
போங்கள், விழுப்புரத்திலிருந்து நேரே
யாகால போய் தாமரபுரம் வழி குண்டக
கல் போய், அங்கிருநது பெங்களூர் போய்,
பங்காரபேட்டை, ஜோலாபேட்டைவந்து,
சேலம் வழி கரோடு வந்து கோவை போய்
பழநி போங்கள் இந்த நோ வழியைவிட்டு
இம்மடச் சாமயிராணிகள் ஏ டே டே தா
தெரிந்த மாதிரி வழி சொல்லுகின்றாகள்”
என்றா

தான் சொல்வது மெய்வழியென்றும்
தனின் மூடாக்கு வழிகாட்டப் பகவான்
அனுபவினா என்றும் தானே பரம குருநா
தா என்றும் கருதிக்கொண்ட அவா ஒரு
வாரம் பிரயாணங்கு செய்யக்கூடிய வழியைக்
காட்டியருள்ளா

இப்படி பலா வழியல்லாத வழிகளையும்,
வஜோந்தவழியையும், சிரமமான வழியையும்
காட்டினாகள்

ஆனால், ஒருவா மட்டும் அவருக்கு,
ஐயா! திருச்சியிலிருந்து தினன்கூக்கல் போய்
பழநிக்கு போங்கள்” என்றா இதுதானே
எனிய வழி

இதுபோல இறைவஜோயடைய வேறு
வேறு சமய குருமார்கள் வழியல்லாத வழி
களைக் காட்டினாகள்.

முத்தி நெறி மிழிக் எனித்துக் கூக்கு
வேண்டும்

ஒருவன் “ஐயா! முத்தி நலம் பெறுவ
தாயின் தினம் ஒரு ஆணியை விழுங்குங்
கள்” என்றா.

ஒருவன் “இருட்டறையில் தலைக்கூக
மூன்று நாட்கள் நிறக வேண்டும்” என்றா
ஒருவன் “தனைணிருக்குள் எட்டு
நாள் இருக்க வேண்டும்” என்றா ஒரு
வன் “பதினைந்து நாட்கள் பட்டினி கிடக்க
வேண்டும்” என்றா

ஒருவன் “நெருப்பை விழுங்க வேண்டும்” என்றா இவைகளைக் கேட்டவன், எனக்கு “முத்தி நலமே வேண்டாம்” என்றா

முடிவாக அருணகிரிநாதா சூறுகின்றா
ரூ “அனபனே” முத்தி நலம் உணக்கு
எனிதாகக் கிடைக்க நான் வழி சூறுகின்ற
நேன் கேள் பட்டினி கிடக்க வேண்டாம்,
கானகம் புகுத வேண்டாம், காற்றைக்
குடிக்க வேண்டாம், மூச்சைப் பிடித்து விழி
பிதுங்கச் சிரமப்பட வேண்டாம், பச்சிலை
யுணாடு உடம்பை வாடட வேண்டாம்

“காட்டிலே வாழ நத வள்ளியெழவி
ராட்டிக்கு அருள்புரிந்த முருகன் திருவடியில்
மனதை ஒரு முகமாகச் செலுத்து அங்கு
ஙனம் செலுத்துவாயானால் சீட்டினபம்
எனிதாகக் கிததிகரும் இதனையறியாது
மூச்சைப் பிடித்துக்கொண்டு திக்குமுககரா
டித் தீரியாதே” என்று அருளிச் செய்தார்.
இதோ பாருங்கள் அந்த தீந்தமிழப்
பாடல்,

காட்டிற குறத்திப் பிரானப தத்தே
கருத்தைப் புகட்டில்
லீட்டிற புகுதல மிகளிதே விழி
நாசிவைத்து
மூட்டிக் கபால மூலாதார நேரண்ட
மூச்சை யள்ளே
ஒட்டிப் பிடித்தெந்கும் ஒட்டாமல்
சாதிக்கும் யோகிக்களே,

இடம் கடந்த மயில்

வாகீச கலைஞரி யீ சி. வா. ஜகந்நாதன்

“காந்த மஸு”, 2, நாடன முதல் தெரு, மநதைவெளிபாக்கம, சென்னை-600 028

அங்கங்கள்

பழங்காலத்து அரசாக்கிளைப்பற்றிச் சொல்லும்போது அங்கரங்க வைபவம் உடையவர்கள் என்று சொல்வது வழக்கம் பலவகையான அங்கங்களைக் கொண்டு தமிழ்நடைய செலவச் சிறபடு விளங்கும்படியாக வாழுவது அந்த அரசாக்கஞ்சையை இயல்பு நாடு, ஊர், ஊதி, மாசில், ஆயுதம், சேனை, கொடி, முரசு, போ, ஆகிண ஆகிய பத்து அங்கங்களைத் தசாங்கங்கள் என்று சொல்வாராகள் சாங்கோபங்கம் எனபதும் மற்றும் மொழி அங்கமும், உபாங்கமும் சோந்து அமைந்தது எனபது அதற்குப் பொருள் அங்கங்கள்மூன்று வகைப்படும் அங்கம், உபாங்கம், பிரதயங்கம் என்பன அவை கை ஓர் அங்கம் கையிலுள்ள விரல் அங்கத்திற்கு அங்கம், அல்லது உபாங்கம் ஒருவரைக் கையால் அடிக்கிறோம் விரலினால் தொடுகிறோம் இவை அங்க உபாங்களினால் வேலை வேறு சில சமயங்களில் தடியை எடுத்து அடிக்கிறோம், அந்தத் தடி பிரதயங்கம், அங்கத்திற்குப் பிரதிநிதியாக இருந்து உதவுவது அரசன் பல அங்கங்களை உடைய வகை இருக்க வேண்டும்

வாகனம்

சிறந்த அரசனுக்கு வாகனம் இனரியமையாதது அந்த வாகனத்திற்குத் தனிச் சிறபடு உண்டு பெரும்பாலும் தெயவங்களுக்குத் தனித்தனியே வாகனங்கள் இருப்பதைப் புராணங்கள் சொல்கின்றன சிவசிரியர்மான விடையினமேல் வருபவா,

திருமால் கருடன் மேல் வருபவா பிரமமஞக்கு அனாம வாகனம் இந்திரன் ஜூரா வதம் என்னும் வாகனத்தில் வருபவன் வருணன் மகர மினை வாகனமாக உடைய வன் இப்படியே அந்த அந்தத் தேவருக்கு ஏற்ற வாகனங்களைப் புராணக கதைகள் சொல்கின்றன முருகன் சிறந்த தலைவன் எல்லாத் தேவாக்ஞக்கும் மேலான தெயிவம் அவனுக்கு வாகனம் இருக்கிறது. வெவவேறு சமயங்களில் வெவவேறு வாகனங்களில் அவன் வந்தாலும் அவனுக்கு முக்கியமான வாகனம் மயில் அவன் மயில் ஏறும் பெருமாள்

இருவகைப் புகழ்

யாரேனும் ஒரு தலைவஜைப் பாடவேண டுமானுல் அவஜை மட்டும் பாடிக்கொண்டிருப்பது போதாது அவனுடைய அங்கங்களைப் பாட வேண்டும் உபாங்கங்களைப் புகழ் வேண்டும் பிரதயங்களைப் பாராட்டிப் பேச வேண்டும் அவனுடைய அங்கவகைகளை எல்லாம் பாராட்டுவது அவஜைப் பாராட்டுதற்குச் சமந்தான் இதை நினைத்தே அருணகிரியா கந்தா அந்துதியின முதல் பாடடில்,

‘ஆடும பரிவேல அணிசே வலெனப் பாடும பணியே பணியாய அருளவாய’

என்று வேண்டிக்கொண்டா முருக ணேடு தொடாபுடைய பொருள்களைப் பாராட்டும்போது அவற்றுக்குள் பெருமையைத் தனியே சொல்வதில்லை முருகனுடைய பெருமையையும் இனைத்துச் சொல்வா பாலைத் தனியே உண்ணுகிறோம்

பாலைக்கொண்டு செய்த பணியாரங்களை உண்ணும்போதும் பாலை உண்கிறோம் அபபடியே தலைவன் புகழை நேரே சொல் வது ஒரு வகை. அவனேஞ்சு சோநத பொருளாக்கிளாச் சிறப்பித்து அவனைப் புகழ் வது ஒரு வகை இரண்டும் தலைவன் புகழைச் சொன்னவையே ஆகும்

மயிற் பாடடு

அருணாசிரியா முருகப்பெருமானு டைய மயிலீயும், வேலீயும், சேவலீயும் பல இடங்களில் பாராட்டியிருக்கிறா திரு வகுபடு என்னும் நூலில் வேலீயும் மயிலீ யும் தனித்தனி வகுபடுகளால் பாராட்டுகிறா கந்தா அலங்காரத்தில் மயிலீப் பாராட்டிய சில பாடலகளை முன்பு நாம் பாராத்திருக்கிறோம் இப்போது வேறு ஒரு மயில் பாடடை பாக்கலாம்

இந்தப் பாடடு மயிலீயே முன்னிலைப் படுத்திப் பாடுவது ‘மயிலே, உண்ணுடைய மனம் போனபடி உண்ணே விடடுவிட்டால் நீ இப்படியெல்லாம் செய்வாயே!’ என்று பாராட்டும் முறையில் இந்தப் பாடடு அமைந்திருகிறது

கொற்ற வேள் மயில்

எடுத்தவுடன்,

“தடக கொற்ற வேள் மயிலே!”

என்று அழைக்கிறார். முருகப்பெருமானுக்கு உகந்த வாகனமாகிய மயில் அது அப பெருஷான் எப்போதும் வெற்றியோடு இருப்பவன் அவன் வெற்றி விரிந்தது, விசாலமானது தடக்கொற்றம் அது அந்த வெற்றியில் அவனேஞ்சு சோநதவாகனுக்கும் பங்கு உண்டு யோரில் ‘தலைசிறந்து

நினர் பகைவாகளை அழித்த முருகப் பெருமான மயில் வாகனத்தின் மேலேறிக் கென்று அந்தக் காரியத்தைச் செய்தான் அபபோது பகைவா அஞ்ச நடையிடடுக் கென்ற ஆற்றலுடையது அந்த மயில். ‘தாவடியோட்டும் மயில்’ என்று அந்த நிலையைத்தான் குறிப்பிட்டா ஆகவே ஆண்டவன் பெற்ற வெற்றியில் மயிலுக் கும் பங்கு உண்டு இதை நினைத்து, ‘தடக் கொற்ற வேள் மயிலே’ என்றா விரிந்த கொற்றம் வேண்கும் உரியது, ஒரளவு மயிலுக்கும் உரியது ஆதனை, தடக் கொற்ற வேள் என்று முருகனுக்கு அஷ்ட யாகவும், கடக்கொற்ற மயில் என்று மயிலுக்கு அடையாகவும் இரண்டு வகையிலும் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளலாம்

மயில் அழுகியது பாரதவாகள் கண்ணைப் பறிக்கும் பேரழகு பெற்ற பறவை அது அதற்கு இயற்கையாகவே ஒரு கவாசி இருக்கிறது முருகப்பெருமானு டைய சம்பந்தத்தால் அதனுடையபெருமை பனமடங்கு உயாந்து விட்டது

சேவல்

தொலகாபயியத்தில் ஒரு சூத்திரம் வருகிறது அது பறவைகளின் பெயாக்களை வரையறுத்துச் சொல்வது ‘சிறகுடைய பட்சிகளில் ஆண்களுக்கு எல்லாம் சேவல் என்னும் பெயா பொருந்தும் ஆனால் மயில் அல்லாத மற்றப் பறவைகளுக்குத் தான் அந்தப் பெயா உரியது’ என்று அச்சுத்திரம் சொல்கிறது

‘சேவற பெயாக்கொடை சிறகொடும் சிவனும்

மாயிருந் தூவி மயிலைங் கடையே’

எனபது அச்சுத்திரம் சேவல் என்ற சொல் வனமையைக் காட்டுவது மயிலோ

மென்மையுடையது ஆண மயிலாக இருந்து தீவிரம் அதன் மீண்மை மர்றுவது இல்லை அந்த மென்மையைக் கருதியே வனமை யைக் குறிப்பதாக்கிய சேவல் என்னும் சொல்லில் அதற்குச் சொல்லக் கூடாது என்று வகுத்தார் தெர்லகாப்பியர் ஆனால் இந்தச் குத்திரத்திற்கு உரை எழுத வந்த பேராசிரியானுரு சிறிய விலக்ககைச் சொன்னார் செவ்வேள ஊநத் மயிரகாயின் அது ஏம்பேர்வும் ப்ரமு என்று எழுதினார் மிகக் கீர்முடைய முருகுப்பெருமான ஊநது வரும் மயிலானு சேவல் என்ற பெயரை அதற்கும் சொல்லலாம் என்பது பொருள் இதை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சில உரையாசிரியாகள் சேவ்வுக்கொடி என்று வரும்போது மயில் கொடி என்று பொருள் எழுதுவாகள்

வீர நடையும் ரா நடையும்

திருக்கன மயிலின் மேலே வீரச் செயல் இசுப்பும்போதும் ஊநது வருவான், சரச் செயல் புரியும்போதும் ஊநது வருவான மயிலுக்கு இரண்டு வகையான நடை உண்டு அச்சாக்கின் அச்சுறுத்துகின்ற மிகுகு நடை உண்டு, தொண்டாகஞ்சுக்கு நலம் தரும் அழகு நடையும் உண்டு போக்கள்த்தில் பகைவாக்கினாப் பொருது வெற்றி அடையச் செல்லும்போதும் ஆண டவண் மயிலை ஊநது செலவான், தொண்டாகஞ்சுக்கு அருள் செய்யச் செல்லும் போதும் நீலச் சிக்ஞாடியில் ஏறிச் செலவான ஆகவே வீர நடையும், சர நடையும் பொருந்தியது மயில் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் இங்கே அதனுடைய வீரத்தை எண்ணி, ‘தடக்கொற்ற வேள் மயிலே’ என்றார்

தொண்டாகள் மயிலை அநுசூலமான தனமையுடையது என்று பாராட்டுவாகள்

“திநதிதிமி தோதி தீதித் தீதி”

“தீநத்தன் தான் தான் தீநத்தன் செஞ்சன்கு சேஞ்சு தான்தோடு ஒன்று நடமாடும்

“செஞ்சிறிய கால்வி சர்லத் தோகை எ?”

“துங்குநு கூல பர்க்கவத் தர செமபெராக்கிலோ”

“என்று திருப்புகழிலே வருகின்றது”

தோகையை விரித்து வருகின்ற மயில் ஒங்கார உருவத்தை நினைப்பட்டுகின்றது அதைக்கொண்டு,

“ஆன தனிமந்தர ரூப நினைகொண்ட தாடுமத்தில் எனபதறியேன்”

என்று அருணகிரியா பாராட்டுவாரா

இப்போது பாராக்கப்போகும் பாடவில் அருணகிரியா மயிலை பெருமையை வேறு ஒரு விதத்தில் சொல்ல வருகிறார்

“தடக்கொற்ற வேள்மயிலே, எல்லோ ருடைய இடாக்கொயும், தீக்கும் இயலபை யுடைய உன்னை ஆண்டவன் மேலே ஊநது செலலாமல் உன் விருப்பப்படியே ஷ்டிட்டால் நீணன் செய்வாய் தெரியுமா? என்று கேட்டு விடைசொல்வது போலச் சொல்கிறார்

மேருவுக்கும் அப்பால்

“தடக்கொற்ற வேள்மயிலே,
இடா தீரத் தனிவிட்டன் நீ”

அதற்கு மேல் என்ன நடக்கும் என பதைத் தமமுடைய கறபுணயால் சித்திரித துப பாரக்கிறா மயிலுக்கு ஆணநதம் உண்டானால் அது முதலில் தனது தோகையை விரித்து நடமாடத் தொடங்கும் முருகப் பெருமான ஏறும் மயிலோ மிக விரித்தது. மிகப் பெரியது அது தன னுடைய தோகையை வட்டமாக விரித்து நின்றால்

அந்தத் தோகையின அகலம் வடக்கே
உள்ள மேரும்பீலையீடும் தாண்டிச் செலவு
மாம்

“வடக்கில் கிரிக்கு அப்புறத்தும்
நின தோகையின வட்டமிட்டு”

“பூமிக்கு நடுவில் இருப்பது மேரு கிரி
அது நமமுடைய நாட்டுக்கு வடக்கே இருக்
கிறதாம், இப்படிப் புராணம் சொல்கிறது.
பூமிக்கு ஓர் “அசசு வேண்டும் அலவலவா?
அந்தக் குரியன் மேரு அதன உச்சியில்
தேவர்கள் வாசம் செய்வதால் அதனைச்
க்ராலமய் என்று சொல்வாராகள். மேரு
மலையைச் சுற்றிச் சந்திரனும் குரியனும்
சுற்றுகிறார்கள் எனபது புராண வரலாறு
இவைகள் எல்லாம் பழங்காலத்தில் ஏதோ
ஒரு கருத்தை உள்ளடக்கிச் சொன்ன் செய்
திகள், உலகத்துக்கு மையமாகவும், ஆகா
ஷண் சக்திக்கு மூலமாகவும் உள்ளது
மேரு அதையே பொனமலையாகக் கொண்ட
டாடினார்கள் இப்போது மயிலைப்
பாராட்ட வந்த அருணகிரியா தமமுடைய
கறபஜனயால் அது மேரு மலைக்கு அப்புற
மும் தன தோகையை வட்டமாக விரித்தது
கொண்டிருப்பதைக் காட்டுகிறா

“வடக்கில் கிரிக்கு அப்புறத்தும்
நின தோகையின வட்டமிட்டு,”

“பூமி முழுவதையும் தன ஜு டைய்
தோகை நிழலால் அமைத்துச்சொண்டு,
அதற்கு அப்பாலுள்ள மேருவையீம் கடந்து
அது நிற்கிறது பூமிக்கு அப்பால இருப்
பது கடல் மயில் மேருவைக் கடந்து
அதற்கு மேலும் போகிறதாம் பூமியின்
எல்லையாக உள்ள கடலையும் தரண்டி
அதற்கு-அப்பாலும் போகிறது நமக்கு நில
மும் கடலுமே தெரிகின்றன நாட்டைக்
கடந்து, மேரு மலையைக் கடந்து, பூமி
யைக் கடந்து; அப்பாலுள்ள கடலையும்

கடந்து சென்றுவிடத்து மயில் அதோடு
அது நின்று விடுகிறதா? இல்லை பூமி
யைக் கடந்து சென்றுல அதற்குப் பிறகுப்பல்,
கோள்கள் உள்ளன” மயில் போகிற்
வேகத்தில் அந்தக் கோள்கள் எல்லாம்
இடையில் நின்று விடுகின்றன எல்லாக்
கோள்களுக்கும் அப்பால் நெடுநதாரத்தில்
உள்ளது குரியன் வெறு வேகமாகப
போன மயில் பூமியின் ஈப்பிசுச் சீக்கிக்கு
அப்பாலே சென்று வெளியெல்லாம் கடந்து
கதிரவனுக்கு அப்புறமும் சென்று விடுகிற
தாம்

சக்கரவாளம்

நாம காணுகிற நடசத்திரங்கள் எல்
லர்ம கணிததனியே ஒவ்வொரு குரியனுக
இருப்பவை என்று விஞஞானிகள் கூறு
கிறார்கள். அகண்ட வெளியில் அந்தக்
கோளங்கள் எல்லாம் பந்துக்களைப்போல
மிதக்கின்றன குரியனை மையமாக வைத்
துக் கிரகங்கள் அதைச் சுற்றிக்கொண்டே
இருக்கின்றன நாம வசிக்கும் பூமி, நாம்
காணும் குரியனைச் சுற்றி வருகின்ற
உருண்டை இதுபோலவே ஒவ்வொரு நட
சத்திரமும் ஒவ்வொரு குரியனுல் அந்த
அந்தச் குரியனைச் சுற்றி உலவுகின்ற கிர
கங்களும், கோளங்களும் பலப்பலவாக
இருக்கும் இப்படியள்ள அண்டங்களை
எல்லாம் கணக்கு எடுத்துப் பார்க்க முடியாது
விஞஞானிகள் மிக நூட்பமான
தொலை நோக்கிக் கண்ணுடிகளைக்கொண்டு
பல நடசத்திரங்களைக் கண்டுபிடித்திருக
கிறார்கள் ஆனாலும் அவற்றே நடசத்திரக்
கணக்குத் தீந்தது என்று அவாகள் சொல்
வதில்லை ‘இன்னும் இந்தக் கூட்டங்களைப்
போல எத்தனை எத்தனையோ’ நடசத்திரங்
கள் இருக்கலாம் அவற்றையெல்லாம் இப்
போது காண முடியவில்லை’ என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத்தைவிடத் திரியாட்டன அதிகம் எனபது உண்மையான அறிவாளிக்குப்

திடாக்கு அப்புறத்தும் திசைக்கு
அப்புறத்தும் திரிகுவையே

திசைக்கு அப்புறம்

எல்லைகள் இரண்டு வகைப்படும், இட எல்லை, கால எல்லை என்று இடத்திற்குக் கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு என்று நான்கு வேறுபாடுகள் - உண்டு இடம் உள்ள மட்டும் இந்தத் திசையின பாகு பாடும் உண்டு பூமியின எல்லையைக் கடந்து, ஆகாஷண சக்தி - கொண்ட பல கோளங்களின எல்லைகளையும் கடந்து புற வெளி மட்டும் சென்ற மயில் அந்த எல்லை யையும் கடந்து விடுகிறதாம் திசை என்ற வரையறை கொண்ட இடத்தையும் தாண்டிச் சென்று விடுகிறது.

“திசைக்கு அப்புறத்தும் திரிகுவையே.”

இடம் கடந்த இடம்

இப்படிச் சிறிய எல்லைகளை எல்லாம் கடந்து, பிறகு பெரிய எல்லைகளையும் கடந்து எல்லையிறந்த ஓரிடத்தில் நிற்கிறது கோயிலுக்குள்ளிருந்து ஒருவன் வெளியில் வந்து, முதல் பிரகாரத்தைத் தாண்டி, இரண்டாம் பிரகாரத்தையும் தாண்டி, ஏழு திருமதிலக்கணையும் தாண்டி, கடைசியில் வெளியில் வந்து விடுவது போல இந்த மயில் செய்கிறது. அதாவது இடம் கடந்த எல்லையில் அது திரிகிறதாம்.

தடக்கொற்ற வேளமயி லேஇடர் தீரத
தனிலிட்னாந்
வடக்கில் கிரிக்குஅப புறத்துமனின
தோகையின வட்டமிட்டு
கடற்குஅப புறத்தும், கதிர்க்குஅப
புறத்தும் கணக்கூரத
திடாக்குஅப புறத்தும், திசைக்குஅப
புறத்தும் திரிகுவையே.

பூலங்கிறது அந்த வகையில் இன்று பல நடச்சத்திரங்களைக் கண்டுபிடித்த விஞா ஞானிகள் இன்னும் நுடபமான கருவிகளை உண்டாகக் கண்டாக்க, இன்னும் பல நடச்சத்திரங்களைக் காணும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றே சொல்கிறானர்

பூமி உருண்டையாக இருக்கிறது, எப்பொழுதும் சுழன்று கொண்டே இருக்கிறது இதைச் சுற்றி நெடுந்தாரம் வரைக்கும் இதன் ஆகாஷண சக்தி உள்ளது இப்படியே ஒவ்வொரு கிரகமும் அதனைச் சுற்றிப் படாந்திருக்கும் ஆகாஷண சக்தியோடு சுழன்று கொண்டிருக்கிறது ஒன்றன் ஆகாஷண சக்தியின எல்லையைக் கடந்து, ஆகாஷண சக்தி - கொண்ட பல கோளங்களின எல்லைகளையும் கடந்து புற வெளி மட்டும் சென்ற மயில் அந்த எல்லை யையும் கடந்து விடுகிறதாம் திசை என்ற வரையறை கொண்ட இடத்தையும் தாண்டிச் சென்று விடுகிறது.

மேற்கொவத தாண்டிச் சென்ற மயில் கடக்கியும் தாண்டி சென்று, பிறகு கதிரவ சீனியும் தாண்டிச் சென்றது அப்பால் எல்லாக கோளங்களுக்கும் அப்பாலே உள்ள வெளி வட்டம் எதுவோ அதுவே சக்கரவாளம் என்று கொள்ளலாம்

“வடக்கில் கிரிக்கு அப்புறத்தும் நின
தோகையின வட்டமிட்டு
கடற்கு அப்புறத்தும் கதிர்க்கு
அப்புறத்தும் கணக்கூரத

இப்படி அலங்காரமாக மயில் செய் வதை ஓர் ஓவியம் போலக காட்டினா அருணாசிரிநாதா இவ்வாறு கற்பித்துச் சொல் வதில் என்ன நயம் என்ற கேள்வி எழலாம் மயிலின் பெருமையைச் சொன்னதாக இந்தப் பாடடு இருந்தாலும், இறைவனுடைய தொடாபு உடையவாகனுக்கு எது துக்கீன ஆற்றல் உண்டாகும் என்பதை இது உள்ளுறையாகக் கொண்டிருக்கிறது

இருவகை எல்லை

மயில் ஆண்டவனுக்கு வாகனமாக அவனுக்கு ஒட்டி நிறப்பது இறைவன் கால எல்லை, இட எல்லையாகிய இரண்டையும் கடந்தவன் நாமோ அந்த எல்லைக்கு அகப்பட்டவாகள் இடம் காலம் ஆகிய இரண்டின எல்லைகளும் நமக்கு இப்போது புலப்படிவதில்லை காலமும், இடமும் கூட எல்லை கடந்தவையே என்று நாம் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் கடவுள் ஒருவன் தான் காலதேச பரிச்சினன தத்திற்கு அகப்படாதவன், எந்த விதமான எல்லையும் இல்லாதவன் காலதத்திற்கு எல்லை உண்டு, இடத்திற்கும் எல்லை உண்டு

அந்த எல்லை நமக்கு எப்படித் தெரியும்? ஒரு வீட்டுக்கு உள்ளேயிருந்து பாராத கால அஞன புற எல்லை நமக்குத் தெரியாது அந்த வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தால் அதன் எல்லை நமக்கு தெளிவாகத் தெரியும் கால எல்லைக்கும், இட எல்லைக்கும் அகப்பட்ட பிரபஞ்ச வாழ்விலே நாம் இருக்கும் மட்டும் அவற்றின் முடிந்த எல்லைகள் நமக்குப் புலப்படா அந்த எல்லையைக் கடந்து சென்றால் காலதத்தின் எல்லையையும், இடத்தின் எல்லையையும் நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்

எல்லை கடந்த இன்பம்

நாமாக முயன்று இந்த எல்லையைக் கடப்பது எனபது முடியாத காரியம் இந்த எல்லையைக் கடந்து நிறகும் ஆண்டவனைச் சாாந்தால் நாமும் அவனுக்கு சோந்து எல்லையை கடந்த இனபத்தில் நிலை நிறபோம் ஒரு சிறிய பருக்கைக் கல்லை ஒரு குளத்தில் போட்டால் அது குளத்தில் ஆழந்து விடுகிறது இரண்டு எடை உள்ள ஒரு பாறையை அந்தக் குளத்தின் மேல் மிதக்க வைசக முடியுமா? முடியாது ஆனாலும் அந்தக் காரியத்தையும் யாவரும் அதிசயிக்கும் படி செய்து காட்டலாம் எப்படி? தண்ணீர் மேல் மிதக்கினற் ஒரு பெரிய கடடையில் அந்தப் பாறையை வைத்தால் அது தண்ணீரின மேல் மிதக்கும் சிறிய கல்கூடத் தண்ணீரில் அமிழும்போது அவவளை பெரிய பாறை தண்ணீரில் மிதக்கிறதே என்று அறியாதவாகள் ஆசசரியப்படலாம் அந்தக் கல் தாங்குக் கேலே மிதக் கவிலை தண்ணீரின மேல் மிதக்கும் இயல புடைய கடடையைச் சாாந்தக்குல அது மிதக்கிறது அதுபோல் கால எல்லைக்கு அகப்பட்ட நாம் இந்த இரண்டு எல்லைகளையும் தரண்ட முடியாது அந்த எல்லைகளைக் கடந்து நிறகும் ஆண்டவனை அடைந்தோமாயின் அவனுடைய சாாபினுல் காலதத்தையும், இடத்தையும் வென்று அந்த எல்லைகளைக் கடந்த பெருவெளியில் இனபம் நுகாந்திருப்போம்

கருத்து

இந்தக் கருத்தையே இங்கே மயிலின் மேல் வைத்து அருணாசிரியா சொல்கிறா இறைவனுடைய சமபந்தத்தால் மாயில் இட எல்லையையும், கால எல்லையையும் நான் டி றறு மயில் மேல் ஏறும் பிராணை அறிந்த வாகள் காலததை வென்றிருப்பாரா என்று ஒரு பாடடு முனானே கந்தா அலங்காரத்தில் வந்திருக்கிறது

“நீலச் சிகண்டி யில் ஏறும் பிரான்ஸ் நகு
நேரத்திலும்
கோலக் குறத்தி யுடனவரு வான்குரு
நாதனசொன்ன
- சீலத்தை மொளத் தெளிந்தறி
வாசிவ் யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப பாராமிபபார
வெறும் காயிகளே”

எனற பாட்டு அது, இ ற வ னு டைய
செயலை அறியும் போகிகளே காலங்கூற
வென்றிருபபாகள். பின்பு அவாகள் கால
எல்லையைக் கடந்து இனபம் பெறுவாகள்
இதனைச் சொல்வும்போது முருகப்பெரு
மானை,

“நீலச் சிகண்டி-யில் ஏறும் பிரான்”

என்றா காலங் கடந்தவன் எம்பெருமான
அவனைச் சாராத்த நீலச் சிகண்டியும் காலம்
கடந்தது இங்கே அநந் மயில் இடமும்
கடந்தது என்று சொல்ல வருகிறா நாம
கானும் இடமாகிய நாட்டைக் கடந்து, முழு
யைக் கடந்து, மேறுவைக் கடந்து, பின்பு
கடலைக் கடந்து, நாம் கானும் பொருளா
கிய கதிரவஜைக் கடந்து, நாம் கானுப
பொருளாகிய கனக சக்ரத்திடரையும்
கடந்து, கடைசி எல்லையாகிய திசையை
யும் கடந்து நிறகும் மயில் என்று சொல்
கிறா

மயிலினமேல் வைத்துச் சொன்னாலும், ஆண்டவன் திருவருளோப பெற்ற ஆணமாக
கள் இட எல்லையைக் கடந்து இனபத்தைப்
பெறும் என்று சொன்னதாகவே இதற்குப்
பொருள் கொளள் வேண்டும் சினா இடத்
கைக் கடந்த பிறகு பெரிய இடக்கைக்
கடப்பது இயறகைதான் அளவு படாக
ஆண்டவனை அண்டி-ன ஆணமாவும் அளவு

படாத நிலையில் அளவுபடாத இனபத்தை
அடையும் மயிலைப்போல் அவனுடைய
அணிமையைப் பெற்றுல் காலம் கடந்து
இடமும் கடந்து நிறகும் பேரினப் நிலையை
அடையஸ்ம

தடக்கொற்ற வேளமயி லேகுடா
தீரத் தனிச்சிடன் நி
வடக்கில் கிரிக்குஅப் புறத்துமநின
தோகையின் வட்டமிடடுக
கடஞ்சுகுஅப் புறத்தும், கஞ்சகுஅப்
புறத்தும், கனகசகரத்
திடாக்குஅப் புறத்தும், திசைக்குஅப்
புறத்தும் நிரிகுவையே

விரிந்த வெற்றியையுடைய முருகப
பெருமானுக்குரிய வாகனமாகிய மயிலே,
இடா தீருமபடியாக உன்னைத் தனியே
விடடு விட்டால், நீ வடக்கில் உள்ள மேரு
மலைக்கு அபபுறத்தும் உன னு டைய
தோகையை விரித்து வட்டமிடடுக் கடல
கஞ்சுகு அபபுறத்தும், குரியனுக்கு அபபா
லும், பொனனிறமாகிய உலகப்புறச் சக்கர
வாளகிரிக்கும் அபபாலும், திசைக்குக்கு
அபபாலும் சென்று நிரிவாய

தட - விசாலமான, கொற்றம்-கிவெற்றி,
அரசரிமையும் ஆழம் வடச்சில சிரி - மேரு
மலை தோகை - மயிலின வால் கஞ்சா -
குரியன் கிடா - மேடு; இங்கே மலை சக
ரத்திடா - சக்கரவாள் சிரி]

மயில் இடங்கடந்து உலவும் தன
கமையை உடையது எனபது கருத்து

இது கந்தா அலங்காரத்தில் 96-ஆவது
பாட்டு

—

வண்ணச் சுரபம் ஸ்ரீத் தாட்டா வணி ஈவாமிகள் அரசுவியல்

சண்முகன் எண்கூற்றிருக்கை

—கவததிரு முருகதாச சவாமிகள் (ஸ்ரீதண்டபாணி சவாமிகளின பெயரா)

‘வண்ணச் சுரபம்’, ‘திருப்புகழ சவாமிகள்’, ‘முருகதாச சவாமிகள்’ என்றெல்லாம் போற்றப் பெறும் மகான் ஸ்ரீதண்டபாணி சவாமிகளை அறியாதார சமய உலகில் இலா திருநெலவேலியில் 1839 ஆம் ஆண்டு அவதரித்த ஸ்ரீதண்டபாணி சவாமிகள் முருகன் அருள்பெற்ற மாமுனிவராயத்திகழுந்தார அருணாகிரிநாதரின் அமசமாகத் தோன்றிய சவாமிகள், சந்தத திருப்புகழு, வண்ணப்பாக்கள் பல பாடியுள்ளார அறுவகைச் சமயங்களான சௌரம, சைவம, சாகதம், வைணவம், காஞ்சுபதயம், கெளமார நெறிகளில் பல நூல்களையும், சமய பேதமற்ற பொது நூலகளையும் அருளிய வண்ணச்சுரபம் சவாமிகள் நாடெங்கும் கொல்லா நெறு வளரத் தவமியற்றினா சவாமிகள் அருளிய பாடலகளில் 49,722 கறபோது கிடைத்துள்ளன 225 தலங்களுக்கு மேல சென்று பாடிப்பரவி பல நூல்களையும் அருளிய வண்ணச்சுரபம் சவாமிகளைச் சிற்றிகழுமோது திருஞான சமபந்தா, திருநாவுக்கரசா, சந்தரா, மணிவாசகா, அருணாகிரிநாதா முதலியோரா பணிகள் நம நினைவிற்கு வருகின்றன ஸ்ரீதண்டபாணி சவாமிகள் அருளிய ஏழாம் இலக்கணம், வண்ணத்தியல்பு, புலவா புராணம், வருகக்கூறள், தமிழலங்காரம் போன்றவை நம தமிழ்மொழிக்குப் புதிய அனிகலன களாகும்

வண்ணச்சுரபம் ஸ்ரீதண்டபாணி சவாமிகள் அருளிய வேல அலங்காரம், மயில் அலங்காரம், வீரவாகுதேவரின வான்

அலங்காரம், ஞானங்குத்தி, முருகானநத ஸஹிபி போன்றவை முருகப்பெரும்னுக்கு அவர் குடடிய பாமாலைகளாகும் அவர்க்கைய பரிதி (ஞாயிறு) ஆயிரம், திருவரங்கத்திருவாயிரம், திருவிளக்காயிரம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை இவைகள் அனைத்தையும் சவாமிகள் தாமே பகிள ஒளிசு சுவடிகளில் எழுதி வைத்துள்ளது, சுறபோது சவாமிகளின பரமபரையினரால் விழுப்புறத்தையடுத்த திருவாமாததூரில் கெளமார மடாலயத்தில் பாதுகாக்கப் பெற்று வருகின்றது இவ்வாறு பல செந்தமிழ் இனக்கவிக்கொப்பாடியருளி, தெயவத்தமிழக களஞ்சீயமாகத் திகழுந்த ஸ்ரீதண்டபாணி சவாமிகள் திருவாடாததூரில் கெளமார மடாலயத்தத் திருவி 1898ல் திருவருளில் கலந்தார அவர்தா சமாதி திருவாமாததூரில் உள்ளது

ஞ அருணாகிரிநாதரைப் போன்று பல சந்தபாக்ககளை பாடியருளிய சவாமிகள் சித்திரக்கவி வகைகளில் பல இயற்றியுள்ளார அவர் அருளிச் செய்துள்ள திருள்ளுக்கூற்றுக்களை விநாபகர்க்கு ஒன்று, குரியனுக்கு ஒன்று, பராசக்கிக்கு ஒன்று, திருப்பாலுக்கு மூன்று, முருகனுக்கு மூன்று, இவற்றுடன் சண்முகன் எண்சூற நிருக்கை, சிவபெருபான் ஒன்பது சூற நிருக்கை, திருமால் ஒருபது சூற நிருக்கை, ஷண்மததசாங்கக் கூற நிருக்கை என்பன தமிழ் மொழியில் இதுவரை வேறு யாரும் செய்திராத புதுமையான மூல இலக்கியம் களாகும்

சண்முகன் எண்கூறுதிருக்கை
காபடி . வெண்பா

பெண்கூற ருருவுடைய பிததன் விழிப
விளைகள் அனாபால
எண்கூற நிருக்கை இசைப்பதற்குக
—கண்கூற ருத
கோகை மயிலும் சுடாவேலும் சூராஅஞ்சிரம்
வாகைமலி சேவலும் கா வல

எண்கூறுதிருக்கை அமைபா |

1
1 2 1
1 2 3 2 1
1 2 3 4 3 2 1
1 2 3 4 5 4 3 2 1
1 2 3 4 5 6 5 4 3 2 1
1 2 3 4 5 6 7 6 5 4 3 2 1
1 2 3 4 5 6 7 8 7 6 5 4 3 2 1

எண் கூறுதிருக்கை

ஒருபே ராணவம் ஒழுங்கறக கலை நதாராக்கு
இருவிளைப் பயன் இன்று என்ன நன்கு
ஓந்தேன,
ஒரை நூவினரபால உவரமைநன் குணா சா
முன்று காலதது சா முகலவன் ஒருவன்
என்று
ஒருமையொ டுரைத்திட்டு உள்பொழு
கிரண்டும்

மூவா நானமறை முநநில் யினாதம்
இருபதம் போறறி யாரும் இகழூ
ஒருபிர ணவததால ஒன்றிரணை டறறு
முன்னிலை யின்றி மொழியும் நாறக நியில
ஐயமதிரு மெய அவிாதரு நாலாம்
முத்திபொடு எல்லாம் முடிக்கத்தகை
சித்தி யென்னாக திகழ பயன் இரண்டும்
ஒன்ற வேட்டுள்ளேன உதவுவது
உணரின

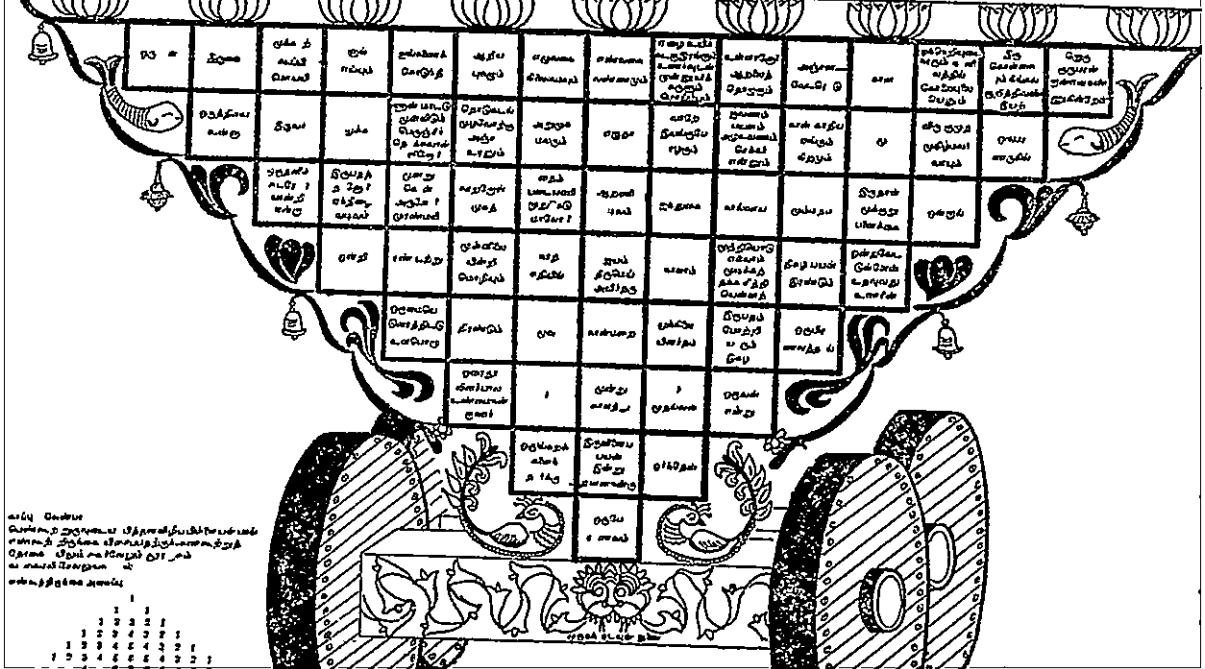
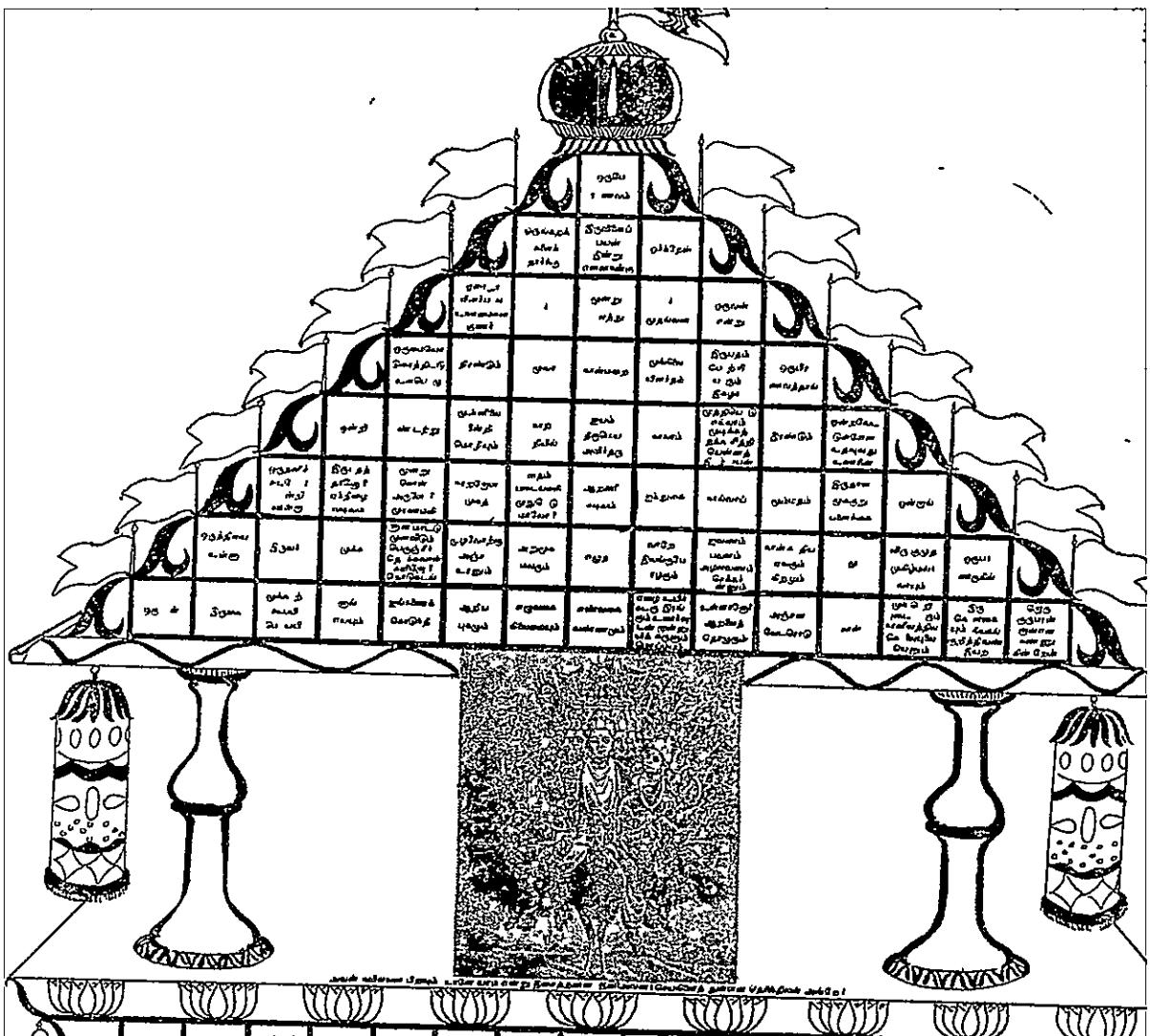
ஒருதனிச் சுட்ரோ? ஜனாறி ஊன்று
இருபத்த தாஞ்சே? ஏ நதிமை வடிவம்
முன்று கொல அருளோ? முரணமலி
நாற்றேன்
முகத்தைம் படையணி முதுநெடு மாலோ?
ஆற்றனி சடிலம் ஜநதுகை நாலவாய்
முமமதம் இருதாள மூக்குறு பணிக்கை
ஒன்றுல ஒருத்தியை உன்ன இருவா
முகக்ஞுன மாட்டு முனவிடும் பெருஞ்சீரா
தொக்கவான களிரே? தொடுக்டல
மழவோறாகு

அஞ்சா உ ரனும் அறுமுக மலரும்
எழுதாவாறே இலங்குபே ரழுகும்
ஜவனம் பவளம் அழலவணைய செககா
என்னும் நான் காதிய ஏவுகும் நிறமும்
மூவிரு குழுத முகிழ்மலா வாயும்
ஒருபர ணாகுவில் ஒருநாள் இருகை
முககாற கூபபி மொய்யினுல எய்யும்
ஜங்கணைக் கொடுநதி ஆற்றிய புகழும்
எழுவகை நிலைமையும் எணவகை
வணணமும்
ஏழு உயிரகட்டு இரங்கும் உணாவட்டன
முன்னுநாக கஞ்சும் மெரயமடும்
உள்ளாஞ்சே?

ஆற்கைத் தொழுகும் அஞ்சன வேட்ரொடு
நானமுந் நெறியுடை நரங்கும் நாஸிலத்தில
கொலைபுரி யெனும் இரு கொள்கையும்
நிங்கல
குறத்திவண இயற்றெருகு குருபரன் றுணான
நண்ஞுகின் றேன அவன் நவிலைவன
பிறவும்
யானே யாம என்று இசைத்துளன,
இனி அவன
செயந்தீந துள்ளன தெரிந்திலன
அங்கே!

பாடல் போருளா விளக்கம்

ஒரு—முமமலைகளில் ஒன்றுன், பேரா
ணவம—யெரிய ஆணவத்தை, ஒருங்கு—அற-

காலை காலை
காலை காலை காலை காலை காலை காலை காலை காலை காலை காலை

1	2	3	2	1			
2	3	4	3	2	1		
3	4	5	4	3	2	1	
4	5	6	5	4	3	2	1

முற்றிலும் இல்லாமல், களைந்தாக்கு—நீக்கப்பெற்ற தவசிகளுக்கு, இருவிளைப்பயன்—நலவிளை தீவிளை என்ற இரண்டும், இன்று என்ன—இல்லை என்பதாக, நன்கு ஓாந்தேன—தோககமாக உணாந்தேன,

ஒரை நூலினாபால்—கால இயலபை அறிந்த சோதிட நூலாரிடம் (அவற்றின்), உண்மை நன்கு உணா—உள்ள நிலையில் உள்ளபடி நன்கு உணாந்தறிந்து, சாழுன்று காலத்து—ஆறு பொழுதையும், சா—வேறு பாடாகக கருதாத ஒப்பற்ற நிலையைத் தருகின்ற, முதலவன் ஒருவனை—தலைவன் ஒருவனேயாம், என்று—என்பதாக, ஒருமையோடு உரைத்திட்டு—மன ஒருமைப்பாட்டுடன் சொல்லி, உள்பொழுது இரண்டும்—உண்டான் வேலை பகல இரவு என்ற இரண்டிலும், மூவா—கேட்றற், நானமறை—நான்கு வேதங்களில் சூறப்பட்ட, முந்திலையினாதம—சகல கேவல சுத்தமென்ற மூவித் தீட்டையினரது, இருபதம் போறறி—இரண்டு திருவடிகளையும் துதித்து, யாரும் இகழா—எவராலும் தூற்றப்படாத, ஒரு பிரணைவத்தால—ஒப்பற்ற ஒரே முதினான் அநுபவம் பெறறு,

ஒன்று இரண்டு அறறு—தான வேறு தலைவன் வேறு என்ற இரண்டாகவும் இருபாலின் றித் தானே பரமாகவும் பரமேதானுகவும் உள்ள ஒன்றுகவும் உள்ள நிலைமாறி, முனாளிலை இன்றி—முன்னே காண்பதென ஒன்றினரி, எல்லாம் ஒன்றேயாய உள்ள நிலைபெற்று (காணபான், காடசி, காணபபடு பொருள் என்றற்று ஒன்றேயான பேர்நுபவம்), மொழியும் நாறகதி யில—சாலோக, சாமீப, சாருப, சாயுச்சிய மென்று சூறப்பட்ட நால்விதைப் பேறுகளில், ஜயம் திரும—மீண்டும் பிறவிக்கு வராது என்று சந்தேகமறவுள்ள, மெய் அவிரதரும்—உண்மை விளங்கப்பெற்ற, நாலாம

முததியொடு—சாயுச்சிய மென்ற மேலான வீடு பேற்றுடன், எல்லாம் முடிககத்தக்க—உலக நன்மைக்கு வேண்டிய அஜைத்தையும் செயது முடிககத்தக்க, சித்தி என்ன—திருவருட சத்தி எனப்பட்ட, திகழபயன் இரண்டும்—இருவிதைப் பேற்றையும், ஒன்று—பொருந்தபெற வேண்டுமென்று, வேட்டுளோன—விரும்பித்தவம் புரிவினாறேன், உதவுவது உணரின—அபபடி நான் பெறுதற்கு உதவும் கடவுள் யாரா என்று அறியப்பகுந்தால்,

ஒரு தனிச் சுட்ரோ?—சமானமற்ற கடரான குரியமூத்தியோ?, ஊன்றி—ஒரு திருவடியை ஊன்றியும், ஊன்று—ஒரு திருவடியைத் தூகசியும் காண நடிகளினர், இருபத்ததானே—சிவபெருமானே? ஏ ந் தீட்டு வடிவம்—பெண்மைத் திருவருவம், மூன்று கொல அருளோ?—பாலை புவலை திரிபுரை என்றே (கலைமகள் மகிழ்மகள் அலைமகள் என்ற) மூவிதமான திருவருட சக்தியோ?, முரணமனி—வலிமையிக்க, நாற ஞ ஞ ஸ் முகத்து—நான்கு புயத்தின் கண, ஜம படையணி—சங்கு, சக்கரம், வில, வாள, கதை என்றிவறறைத் தரித்த, முது நெடுமாலோ—தொனமையான திருமாலோ? ஆறணி சடிலம—கஷ்ககயை அணிந்த சடை ஜநதுகை—ஜநது கரம், நால்வாய—தொங்குகின்ற துதிக்கை, முமமதம—ஞானம் வினேநுதம் அருள் என்ற மூவித் ததம், இருதாள—இரண்டு திருவடிகள் (அநுகிய வற்றுடன்), முகக்குறு பஜைக்கை ஒன்றுல—முககாகிப் பஜைமரம் போல பருத்துள்ள துதிக்கை ஒன்றுல,

ஒருத்தியை—ஒப்பற்ற ஒட்டு வடைய, உன்னு—மறறும் நினையாமல், இருவாகயிலை சென்ற சுந்தரா சேரமான என்ற இருவரும், முக்கணுன மாட்டு—சிவபெருமான விளங்கும் கயிலைமகிழ்மில், முனவிடு-

அவுவிருவருக்கும் முன்பே தூக்கி விடுத்த, பெருஞ்சோ—பெரிய சிறபடு, தொக்க—சேரப்பெற்ற, வான்களிலே—கணோசப்பெறு முன்னே? தொடுக்டல—பெரிய கடலின், முடிவோற்கு—முரசமாகவுடைய மனமத னுக்கு, அஞ்சா உரனும—அசசமுருத அருளாண்மையும், அறுமுக மலரும—ஆறு திருமுருகத் தாமஸர்யும், எழுதாவாறே இலங்கு பேரழுகும—தூரிகை கொண்டு எழுதவொண்ணு அழுகும், ஜவணம—மருந் தோன்றி, பவளம—பவளம், அழலவணம—நெருபடு நிறம், செக்கா—மாலைக்கால குரியன், என்னும் நான்கு ஆஷிய ஏங்கும்: நிறமும—என்ற நான்கு செந்திறமும் நானும் படியான செந்திறத் திருமேனியும், முவிரு—ஆருயுள்ள, குழுத்தலா முகிழவாயும்—செவவாமபல டாலா போன்ற திருவாயும், ஒரு பரண அருளில—பரண ஓன்றின பக்கமாகப் போய்,

ஒரு நாள்—ஒரு நாள், இருகை முககாற் கூப்பி—இரண்டு கைகளையும் மூன்று முறை குவித்து வணங்கியும் (வள்ளிநாயகியிடம் மைலுற்றபோது) மொயயினால் எய்யும்—வண்டுகளால் அமையப்பெற்ற நாணிமுலம் எய்யப்பெற்ற, ஜங்கஜை—ஜங்நது மலரம்புகளின், கொடுந்தீ—காமதத்யானது, ஆநிய புகழும்—அணையப்பெற்ற சிறபடும், எழுவகை நிலைமையும்—ஷணமதமும் சுமயாத்தமான எழுவித நிலையுடன், எணவகை மும—எட்டு விதமான சந்தத் தமிழும், ஏழை உயிரக்டகு—எளிய உயிராகஞ்கு, இரண்கும் உணாவுடன்—இரக்கம கொள்ளத்தக்க உணாவுடன், முன்னுநாக்கு அருஞ்ம—தியானிப்பவாகஞ்குத்த திருவருள் புரிகின்ற மொயம்பும்—கருணையும், உள்ளானே—உடைய முருகப்பெறுமானே? ஆற்கூத்து ஒழுகும்—வழிப்பறி செய்து வாழ்கின்ற, அஞ்சன வேட்ரொடு—கருப்பு நிறமுடைய வேடா இனத்தோடு, நான் முநெந்தியடை நரரும—அகமபுறம் என்ற பன்னிரு—சமய

மக்களும், நானிலத்தில — இ வ வு ல கி ல, கொலைபுகில் எனும—கொலலல ஓன் உண ணல என்ற, இரு கொள்கையும் நீங்கல குறித்து—இரு தீபசெயலகளும் அறவே தொலையும்படி கருதி, இவண இயற்று ஒரு குருபரன் நான் என—இவவாறு தவம் புரி கினர் குருநாதனே உதவுவரன் என நன் னுகினரேன—விருமபி வாழ்கினரேன

அவன—அமமுருகப்பெறுமான, நவில வன—மேலே கூறிய ஆறு சமயக கடவுளரேயன்றி, பிறவும—ஏனைய சமயக கடவுளராயும், யானே யாம என்று—தானென்று வனே ஆவேன எனப்தாக, இசைத்துளன—என்னிடம் சூறியளான (ஆனால்) இனிஇனிமேல், அவன—அபபெறுமான, செய்தினைத்துளன—செயவதற்கு எண்ணியுள்ளனவற்றை, தெரிந்திலன—யான அறிந்தேனிலை (என்று) (அன்றே—அசை) குறிப்பு இந்த எண்கூறுறிருக்கை பாடலீ அருணகிரியா திருப்புகழில் காட்டும் “அறு சமய சாததிரப் பொருளானே” என்ற குறிப்பையும், “ஆறுமுகமான பொருள்” குறிப்பையும் வணணச்சரபம் ஸ்தண்ட்டானி சவாமிகள் அறுதுமாகக் காட்டுகிறா முருகன முகங்கள் ஆறும ஆறு சமயத்தை (ஷணமதத்தை)க் காட்டுவன எனபதற்கு வணணச்சரபத்தின மற்றெரு வெண்பா மிகக் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது “குருவும் கணபதியும் கொற்றமழு வானும் திருமடந்தைக் காவலனும் சேனில—வருசடரும் தேவினத்தின தாயான சிறசத்தி யும்முருகோன மூலிரண டாக காட்டும் முகம் தமிழ் மொழியில “எண்கூறுறிருக்கை” என்ற வகையில முதனமுதலீல பாடிய பெருவம் வணணச்சரபத்திற்கே உடியது அதுவும் “சணமுகன எண்கூறுறிருக்கை”, என்று முருகப்பெறுமானுக்கே அபபாமாலை யைச் சூடியுள்ள வணணச்சரபம் ஸ்தண்ட்பானி சவாமிகளின பெருமையை என னெனபது!

அருணகிரிநாதரும் திருப்புகழும்

T S மார்த்தவாரதி

இந்தியாவிலும் இலங்கை நாட்டிலும் முருகக்கடவுள் கோயில் கொண்டிருக்கும் தலங்களையெல்லாம் தமது திருப்புகழு கவி மணிகளால் இழைத்து அலங்கரித்த அருணகிரிநாதரின் பெருமைகளை அறியாதவர் தமிழ்நாட்டில் இலரேனாரே கூறலாம் ஸார் வபெளம் டி.ஷாடிமகலி, அஷ்டபாஷா பர மேசுவரா, ஷட்டாசன ஷணமுகா, சந்தப பாவலப பெருமான், சேர, சோழ, பாண்டியாகளால் பிரதமாராதயராகப போற்றப்படு பவா, ‘வாககிறகருணகிரி என்ற விருதுகளை டைய அருணகிரிநாதா தனிப்பெருமை டுடைய தமிழ கவியாகவும், நிகரற முருக பக்தராகவும் விளங்கியதுடன் ஸாவ தந்தர ஸவதந்தரா (சகலகலா வலலவா) என்ற சிறப்பிற்கும் எவ்விதத் திலும் தகுதியுடைய பெரியா ஆவா தமிழக கவிதைத் துறையிலும் சித்திரகவி இயற்றுவதிலும் ஒரு யுகத்தை தோற்றுவித்தவர் அருணகிரி இவருடைய கவிதீற்ததைப் போற்றும் தமிழப் புலவாகள் இவருக்கு நாறகவிராஜா, முத்தமிழரா, நவரச நாவலா, சந்தகவித தலைவா, இசை ஞானியா, தாளசெலவா திருப்புகழென்னும் பாவகையின் ஆகி காத்தா என்ற பல விருதுகளை வழங்கியும் இவருடைய மேதா விலாசத்தின் எல்லையைக் கண்டிலா இசைத்துறையிலும் தாளத்துறையிலும் திருப்புகழகள் ஒப்பற இலக்கியங்களாக விளங்குவதுடன் அருணகிரிநாதரது காலத்து இசை முறையை நாம அறிந்துகொள்ள ஒரு விளக்கமே போல அமைந்துள்ளன வரழக்கை வரலாறு , அருணகிரியாரது வாழக்கையைப்பறநி இருவ்கையான வரலாறுகள் வழங்கி வரு

கின்றன இவற்றுள் முதலாவது இவருக குபமின வந்த பெரியாகள் இவரைப்பறநி கூறியுள்ள விஷயங்களை ஆதாரமாகச் கொண்ட காண பரமப்பூர்யான வரலாறு இதன்படி அருணகிரிநாதா திருவண்ணாலு மலையில் இருந்தவா என்றும் கி.பி 1450 ஆம் ஆண்டில் விஜயநகரத்தை ஆடகி புரிந்த பிரபுட்டேவ மகாராஜாவின் காலத் தவா என்றும் தெரியவருகிறது இவரது குலம், பெற்றோகள், இளமைப் பருவம் முதலியவற்றைத் தெளிவுறச் சொல்லக கூடிய விவரங்கள் ஒன்றும் இவவரலாற்றில் காணப்பெறவில்லை இவா முத்தமையை என்ற உருத்திர கணிகையின் மைந்தர் எனபா சிலா இவரைப் பட்டினத்திட்களின மகன் எனபாருமூளா பததாம நூற்றுண டி.ல வாழுந்த பட்டினத்திட்களுக்கும் பதி ஜெந்தாம நூற்றுண டினராகிய அருணகிரியா மகஞுதல பொருந்தாது எனக

இவா இளமையில் சங்கமருவிய இலக சிய இலககணங்களிலும், சைவத்திருமுறை சாத்திரங்களிலும், இந்காச புராணங்களிலும், வடமொழி நூல்களிலும் மிகமிக தோச்சி பெற்று விளங்கினா செலவந்தா மேல் கோவை, கலமபகம, உலா, மடல முதலிய பிரபந்தங்கள் பாடிப பணம் தேடிய தாக்க கூறுவாறுமூளா ஒரு நெரடியில் கவிபாடும் ஆசக்கவியாகத் திகழுந்தா அருணகிரிநாதா ஆயினும் விதி வசதநால் பரததையா வசப்பட்டு உள்ள பொருளெல்லாம் இழந்து பல மினிகளுக்கு ஆளாகி வருந்தினா அச்சமயம் பெரிய குணதார எனபா அறிவுரை பல கூறி அவரை திருத தினா என்று திருப்புகழு ஒன்றில் காணப்படுகிறது

தமது சூடா ஒழுக்கத்தை நினைந்து வருந்தும் உணாசலி வந்த காலத்தில் இவா திருவண்ணாமலை வடக்கோபுரத்தில் ஆறு முருகனிடம் தமது முறையைக் கூறித் தவங்கிடந்தனா ஒரு பெரியார் இவ்வரை அருணு சலேகவரரை இடைவிடாது வழிபடுமாறு உடபதேசித்ததாகவும் ஒரு வரலாறு உண்டு பலகாலம் தவம் புரிந்தும் இறைவன் அருள் புரியவில்லை இதனால் அவா மனம் கலங்கி உயிரை விடுவதே உத்தமம் என்று துணிந்து கோபுரத்தில் மேலேறிக் குதித் தனா தனது பழைய அடிமையான அருணா கிரிநாதா இறகக முயன்றதைக் காணாததறி யாது முருகன் அக்கணமே முன்தோனாற் அவரைத் தன திருக்கரத்தாற் பிடித்துத் தாங்கி, சடசு (அருள்நோகு) தீட்சையளித்து ஷட்டங்கி என்ற ஆற்றெழுத்தை அவரது நாவில் பொறிக்கவும், தெயவப் புலவா தவஞானக் கடல் படிந்து சிவஞானச் செலவராயினா முருகன் ஜெபமாலை ஒன்றையும் அளித்துத் தன புகழைப் பாவிஞால் பாடுமாறு கடட்சோயிடார் அவவாறு செய்ய அருணாகிரிநாதா தயங்கவும், தேனுறு தமிழகு வாழ்றும் சிவகுமாரன் ‘முத்தைத்தத்ரு பத்தித்திருநகை என்ற பாவின முதலடி பாடித்தந்து மறைந்தனன் அருணாகியார் சந்தபாவை முடித்துப் பேருவகையுடன் விளங்கினா அன்று முதல் அவா பாடிய அளப்பரும் சந்தபாகக் களினா தொகுப்பே ‘திருப்புகழ்’ எனப் பெயா பெற்றது, முருகத்தலங்களை தரிசித் துப பாடும் பணியே இவருக்கு பணியா யிற்று இவா காணுதனவும் பாடாதனவு மான முருகன தலங்கள் தமிழ் நாட்டில் இல்லை என்றே சொல்லலாம் மினாரா அருணாகிரிநாதா தம பிணிகளெல்லாம் நீங்கை பெற்றவராய், ஞானியாகப் பொனிந்தார் அண்ணுமல்லப் பகுதியை ஆண்டு வந்த பிரபுதேவ மகாராஜன் இவரிடம் மிகவும் பகுதி ழண்டு வணங்கி வந்தான்

சம்பந்தாண்டான் எனற தேவி உபாசகன ஒருவன் அருணாகிரியாரிடம் பொருமை கொண்டு மனனிடம் சென்று தான் வழி படும் தெய்வமாகிய குகவேலோக காட்சை செய்யச் சொல்லுமாறும் தூண்டினான் அரசனும் அவரை வேண்ட அவரும் இசைநதனா தேவேந்திரசங்க வகுபபைப் பாடி தேவியைச் சுபையில் வரவொட்டாது தடுத்து, ‘அதல் சேதஞ்சாட எனற சிருபுகழைப் பாடினா அக்கணமே கந்தனமயில் மீது ஆரோகணித்து வந்து சபையினருக்கு அருடகாடசி நந்து மறைந்தான் அபபேரோளியில் அரசனுக்கு கண்ணுள்ளி மங்கியது அருணாகிரியாகிளியுருவில் பொன னுலகம் புகுந்து, கறபக மலா கொண்டு வந்து அரசன் கண்ணுள்ளி பெற நல்கினா

அருணாகிரிநாதா விலஸிபுதுதூராரா எனபவரை வாழில் வென்றதாகக் கூறுவா அருணாகிரியா இயற்றிய கந்தரந்தாதியில் (தித்தத்தத்) என்ற கீவது பாடடிறஞ்சு உரை கூறத் தெரியாமல் விலஸிபுதுதூராரா தோற்றனா எனபது வரலாறு நமது சந்தப் புலவா பாரத நாடடிலும், சம நாடடிலுமள்ள சுபமிரமணிய தலங்களையெல்லாம் தரிசித்து 16000, திருப்புகழகளைப் பாடியதுடன் திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி கந்தரனுபுதி, கந்தரலங்காரம், வேல விருத்தம், மயில் விருத் தம முதலியவற்றையும் பாடியருள்ளா

மேற்கூறிய வரலாறு இவரது பாடல் களை அபபடியே அகச்சானருக்க கொள் வோரால எழுதப் பெற்றது போல தோன்று கிறது பல திருப்புகழகளில் மாதிரின வணப்பைப் பற்றிய வருணாஜோகஜோயும் பரததையா மீது போகங்கொளபவா அடையும் இனனலகளையும் அவா விரிவாகக் கூறி யிருப்பதினிருந்து அவரே தமது இளமையில் அவவித அனுபவங்களுக்கு ஆளாகி

யிருக்க வேண்டும் என்ற ஊக்த்தின் மீது இவ்வரலாறு நடைமுறையில் வந்திருக்க வேண்டும் ஆயினும் தமிழ் இலக்கியமரபில் பரம ஞானிகளான ஆழவாகனஞம் நாயன மார்களும் தாங்கள் பலவகைப்பட்ட பாவங்களைப் புரிந்ததாகக் கூறி இறைவன் திருவருகிளை வேண்டுவது சாதாரண வழக்கமாகும்

சர்த்திர ஆராய்ச்சி

காண பரமபரை வரலாறு மேற்கூறிய படி இருப்பினும், சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர் சிலா கலவெட்டுக்களையும், சாசனங்களையும் பழைய நூல்களையும் ஆராய்ந்து அருணகிரி நாதரின் உண்மையான சரித்திரத்தைப் பற்றிய ருசிகரமான தகவல்களை சேகரித்து இருக்கின்றனர் இவாகளுள் முதனமையானவர் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி இலாகாவைச் சோந்த காலஞ்சென்ற டி ஏ கோபி நாதராவ் ஆவா. இவா வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை சோந்த மூளைந்திரம் அல்லது பிரபுட தேவராயபுரம் என்ற கிராமத் தில கிடைத்த இரு கலவெட்டுக்களையும், இராமகவி எனபவரால் இயற்றப்பெற்ற ஸாபதரா தன்னுஜய நாடகம், ஸோமவல்லி யோகாநந்த பிரகஸநம், இராஜநாத டினாடிமா இயற்றிய பாகவத சமபு, அசயுதராய அபுதயம், சாருவ அபுதயம் முதலிய நூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அருணகிரிநாதரின் வமசாவளியை ஆராய்ந்து கி பி 1918 ஆம் ஆண்டில் இந்தியன் ஆண்டிகவரி பத்திரிகையில் நீண்ட கடுகுரை ஒன்றை எழுதினா மூளைந்திரம் கலவெட்டு ஒன்றில் பாராப்பன் மாது ஒருத்தி, தன மூதாதையரான டினாடிமாகவி அண்ணுமல்லநாதா எனபவாக்கு அமைத்துளள கோவிலுக்காக கி பி 1550ல் நிலம் அளித்த விவரம் கூறப்பட்டுள்ளது கி பி 1550ல் நிலம் அண்ணுமல்லநாதரே திருப்புகழ ஆசிரியரான அருணகிரிநாதா என்று தகக கார

ண்ணுக்குடன் ஆராய்ச்சி மேதாவியங்கே கோபிநாதராவ நிருபித்திருக்கிறார்,

திருவண்ணுமல்லைப் பிரடேத சதை அடுத்த புதுதூரில் உள்ள சிவாலயத் திருமதிலில் காணப்பெறும் சாசனமொன்றில் (கி பி 1770) அக்காலத்து அரசரான வீரபொக்கண உடையாரால் சோமநாத ஜீயர் என்ற பெரியாரோகுவருக்குப் புதுதூர்க்கோயிலும் மட்டும் உரிமையாக உதவப்பட்டன என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; அருணகிரிநாதர் தம காலத்தில் விஜயநகர ராச்சியத்தை ஆடசி புரிந்த பிரபுடதேவ மகாராஜைத் தமது திருப்புகழகளில் சிறப்பித்திருப்பது போலவே, சோமநாதா என்ற மடாதிபதி ஒருவரையும் கீழக்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்

“அரிவையொரு பாகமான

அருணகிரிநாதா பூசை
அடைவுதவருது பேணும் அறிவாளன
அமணா குலகாலனுகு மரிய தவ
ராசராசன
அவனிபுகழ் சோமநாதன மடமேவு

சிவாசாரியாகளுக்கும் பிரபல வித்துவான் களாகவும் விளங்கிய கெளட பிராமணாகளின் வாழ்விடமும் முதற பிரபுட தேவராயரால் பிரபுட தேவராயபுரம் எனப பெயிடப் பெற்று அவவந்தனருக்குத் தானம் செய்யப் பெற்றதுமான மூளைந்திரமும் தேவிகாபுரமும் இச்சாசனமூளள புதுதூருக்கு மிக அடுத்த ஊரகளாகும் மேற்கூறிய ஊரகளில் வாழ்ந்து வந்த புலவாகளுள் சிலா டினாடி மகவிகள் என்ற பெயிருடன் விளங்கினா என்று சாசனங்களால் அறியப்படுகிறது,

மேற்கூறிய சாசனங்களையும் மற்ற நூல்களையும் ஆராய்ந்து அருணகிரிநாதரைப்பற்றி வெகு அருமையான விஷயங்களை விவரிதித்து விடுவது தீர்மானமாக இருக்கிறது.

களைத் தந்தவாக்ஞன் இரண்டாமவா தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஒப்புயா வற்று விளங்கிய மகாவித்துவான்' இராகவு அய யங்கா ஆவா இப்பெரியா தமது சொச எத்-தமிழ்களி சரிதம்' எனற நூலில் 'அரு ணாகினாதா' எனற நீண்ட கட்டுரை யொன்று எழுதியுள்ளார் 15ம் நூற்றுண டில் 'சாஞ்சு அப்புதயம்' எனற வட மொழிக் காவியத்தை இயற்றிய இராஜநாத் கவி எனபவா அநந்திலை தமதநந்தயாரான் அருணாகினாதரை ஸாவ பெளம் டிண்டிம கவி என்றும் அஷ்டபாஷா பரமேச்வரர் என்றும் சித்திரிகவி பிரபந்தம் இயற்றுவ திற சிறந்தவா என்றும், சேர, சோழ பாண டியரால் போற்றப்படுவபெரன்றும் சிறப பிததுக் கூறுகிறா இவ்வாரே மேற்கூறிய வேறு சில வடமொழி நூல்களும் கூறுவன இங்களம் புக்குப்படும் அருணாகினாதா நம் திருப்புக்குமாசிரியரே ஆதல் வேண்டும் என பது காலம், இடம் முதலியவற்றின் ஒற நுமை பற்றி தெளிவாகிறது

ஆசோ பெருங்கவி சண்டவாயு
அதிமதுர ராசஞ்சனை வெண்குடை
விருதுகொடி தாளமேள தண்டிகை
வரிசையொடு லாவுமாலக நதை

தவிராந்திட்டாதோ
எனபதிலிருந்து அவா 'சாவபெளம் டினா
டிம கவி' எனற விருதுடனும் வெண்குடை,
கொடி முதலிய வரிசைகளுடனும் சஞ்சாரம்
செய்து கொண்டிருந்தார் எனறு தெரிய
வருகிறது

“நிதி பொங்கப பல தலங்களாலுகின
மொழியும் புத்திகள் தெரிந்து நானுகின
நிகா சந்தத தமிழ் சொரிந்து பாடவு
மருள தாராய்”
என்றும்

“சித்ர கவிததுவ சததமிகுந்த திருப்
புகழ்” என்றும் அருணாகினாதரே கூறியில்

ருப்பதிலிருந்து அவரே சித்திரிகவி ஆதல் வேண்டும் மேலும்,

“மதுர கவியடைவுபாடி வீட்டிலு
முதிர அரிய தமிழோனையாக வொளி
வசனமுடைய வழிபாடு சேருமருள
தந்திடாதோ”

“செஞ்சொல் சோ சித்ரத தமிழராலுன
செமபொனாவததைப் பெறுவேணு”

என்றும் முருக்கிண இறைஞுக்கிறா

“பச்சிம தடசின உத்திர திக்குள
பக்தாகளறபுத மென வோதும்”

எனபவற்றுன மூவேந்தா நாட்டிலும்
முதனமை வாயந்த கவியாக மதிகபபட்ட
வா எனபதும் விளங்குவதால் மேலே கூறிய
ஆராய்ச்சியாளரின் முடிவு பெரிதும்
பொருந்துகிறது

மகாவிதவான் இராகவு அயயங்கா
அவாகள மற்றெரு சான்றும் கூறுகிறா
திருச்செந்தூராப பிள்ளைத் தமிழாகிரியரும்,
முருகக கடவுள பக்தியிற சிறந்தவருள் ஒரு
வருமான பக்கிக்கூத்தா எனற புலவா அக
காலத் தில திருச்செந்தூராக கடவுள சந்ததி
யில் டிண்டிம வாததியத்தை முழங்கிக
கொண்டு மங்கலக கவி பாடிய புலவரை

“பண்டரு பெருங் கவிப புலமைக்கு
நீ சொன்ன
படி திண்டிம முழகக்” என்றும்
“பாவானா மங்கலக கவி வாழி பாடிப
புரிந்து திண்டிம முழகக்” என்றும்
குறிப்பிடுவதிலிருந்து அக்கவி அருணாகிரி
நாதரே ஆதல் வேண்டும்

இவ்வாராய்ச்சியைத் தொடாந்து நடத
திய சரித்திர ஆசிரியரான சி வி நாராயண
அயயா அவாகள், Dr T S கிருஷ்ணசாமி
அயயங்கா ஞாபக விழா மலரில் ‘டிண்டிம

கவிகளும், திருப்புகழ் ஆசிரியர் அருணகிரி நாதரும்' என்ற நீண்டதொரு கட்டுரை எழுதி மேற்கூறிய விஷயங்களை ஜயந்திரி பற விளக்கியிருக்கிறார்

வடமொழி நூல்களின ஆதாரம்

கலவெட்டுகளிலும், தமிழ் நூல்களிலும் காணபெறும் சான்றாள மேற்கூறியபடி இருக்க சான்று அபயுதயம் முதலிய வட மொழி நூல்களிலும் 'விபாக பதரமாலா' அல்லது 'விபாகரதன மாலிகா' என்ற வட மொழி நூலிலும் கிடைக்கும் ஆதாரங்கள் விருந்தும் அருணகிரிநாதரின பூர்வீக சரித திரம் நமக்குக் கிடைக்கிறது சில வட மொழி நாடகங்களின முன்னுரைகள் விருந்து இவரது குடும்பம் ஆதியில் வங்க தேசத்திலிருக்கும் ராஜ்ஞாகிரி தாலுக்கா வைச் சோந்த வரேந்திரி என்னும் அக்கிரி காரதத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டில் திருவண்ணாலூ மலைக்கடுத்த மெததைப்பாடி என்ற ஊரில் குடியேறியதாகத் தெரிய வருகிறது விபாகரதனமாலிகா என்ற நூல் அருணகிரிநாதரின வமசத்தில் பிறகாலத்தில் தோன்றிய ஒருவரால் எழுதப்பட்ட குடும்ப வரலாறு இதனபடி காசி யாத்திரை சென்ற சோழ மனனான ஒருவன் வட நாட்டில் கங்கைக் கரையில் வசித்து வந்தவர்களும், வேதம் ஓதுவதில் வல்லவாகளுமான எட்டு பிராமண குடும்பங்களைத் தமிழ் நாட்டில் அழைத்து வந்து மெததைப்பாடியில் குடியேறச் செய்ததாக அறிகிறோம் இவாகளுள் ஒருவருக்கு சோமநாதன் என்ற பெயா அமைந்திருந்தது இவ்வமிசத்தில் தோன்றிய அருணகிரி எனபவா தமது அதை புரிந்த கொடுமை தாளமாட்டாமல் புததூர் சிவாலயத்தில் இரவைக கழிச்சுவும், சிவபெருமான அவருக்கு அருள் புரிந்து அவரைச் சிறந்த ஒரு கவியாக ஆக்கிய வரலாறு காணப்படுகிறது. இப்புலவா அக்காலத்

தில் விஜய நகரத்தை ஆண்டு வந்த பிரபுடதேவ 'மகாராஜால் போற்றப்பட்டார் என்றும் (விபாகரதனமாலிகா) குறிப்பிடுகிறார்

பிரபுடதேவ மகாராஜா

'உதய தாம மாபான பிரபுடதேவ
மாராய்ன்
உளமுமாட வாழ தேவா பெருமாளே'

என்று அருணகிரியாலேயே போற்றப்பட்ட அரசா கி பி 1421 முதல் 1448 வரை விஜய நகர ராச்சியத்தை ஆண்டவரும் இப்படி (இரண்டாவது) பிரதாப, பிரபுட முதலிய பெயாகளால் அழைக்கப்பெற்ற இரண்டாம் தேவராயரேயாவா அருணகிரிநாதா இவரசராஜும் இவருக்குப் பின் வந்த விஜய நகர மன்னாகளாலும் ஆதிரிக்கப்படடிருத்தல் வேண்டும் இரண்டாம் தேவராயர் தாமே சிறந்த புலவராக விளங்கியவா. வேதாந்த நூலாகிய பிரம குத்திரத்திற்கு வடமொழியில் உரை எழுதியவர் யானை வேடடடையில் சிறந்தவராதலால் 'கஜவேடடைகாரா' என்று பெயா பெற்றவா இவருக்குப் பிறகாலத்தில் கி பி 1486 முதல் விஜய நகரத்தை ஆண்டு வந்த சாஞ்சு வமிசத்தாரால் ஆதிரிக்கப்பட்ட இராஜநாக கவி அவவரசாக்களைச் சிறப்பித்து எழுதிய நூல் 'சாஞ்சு அபயுதயம்' ஆகும் இராஜநாதர் அருணகிரிநாதரின புதலவா எனபது ஆராம்சசியாளரின கருத்து

சங்கீதச் சிறப்பு

அருணகிரிநாதா 16,000 திருப்புகழ் பாடலகளைப் பாடியதாகக் கூறுவா சிலா, ஆயினும், தணிக்க மணிவ சு செங்கலவராய பிள்ளையவாகள் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் அரும்பாடுபட்டுச் சேகரித்தும் 1,800 பாடலகளே கிடைத்தன இவற்றிற்கு

மிகுந்த பிரயாசத்யுடன் உரையெழுதிப் பிரக்கிறது பிள்ளையவர்களுக்கு தமிழர் என்னென்றும் கடமைப்படவாகளாக இருக்கவேண்டும்

தென்னட்டு சங்கீதத் துறையில் திருப்புகழப் பாடல்கள் ஒரு முக்கியமான ஸ்தானத்தை வகிக்கின்றன. சமா 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னா நமது நாட்டில் வழங்கி வந்த இராகங்களையும், தாளங்களையும் அறிந்துகொள்ள அவை பெறிதும் உதவுகின்றன. இசைக்கலை வல்லவராகவும் 'திகழ்ந்த அருணகிரியாரே 'பூத வேதாள வகுப்பு' என்ற பகுதியில் அகாலத்து இராகங்களின் வரிசையொன்று தந்திருக்கிறார்

“கடக மடுத்த விடககை வலககை
வளின
கருதிய ஸ்தாய ஸ்தாண மூற்று
மோதுவ
கால மாருத வராளி சிகண்டிகை
பால சீகாமா மான விபஞ்சுசிகை
கவுட பைரவி லளிதை கைசிகை
கெளளி மலஹரி பெளளியி சைவன
னவராடி யருமபட மஞ்சரி
தன் தனுசி விதமபடு பஞ்சமி
கைச்சலவு சொனமுறை
விதித்த ராகத் தடைவில
உசசமது சாதிக வெடுத்து
மேலெட்டுவன
கஞ்சக கஞ்ஜி நறநேசி ராஞ்சிகு
நிஞ்சிப்பண குறித்தியாழை யேந்துவ”

இப்பகுதியில் வராளி, சிகண்டி, சீகாமரம், விபஞ்சு, கெளடி, பைரவி, லளிதா, கெளசிகம், கெளளி, மலகரி, பளளி, வராடி, படமஞ்சரி, தனுசி, பஞ்சமம், தேசி, குறிஞ்சி முதலிய ராகங்களும் பண்களும் பலவித அழகிய அடைமொழிகளுடன் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன

தாளங்களுள் சச்சுடம், சாக்புடம், சீட் பிரபுத்தீரிகம், சமபத்து (வேட்டம்), உற்கடிதம் எனபவை தரப்பட்டுள்ளன. 35 குளாதி தாளங்களுக்கும் கதி பேதத்தினால் வரும் 175 தாளங்களுக்கும் 108 தாளங்களில் சிலவற்றிற்கும், சங்கீண தாளங்களில் சிலவற்றிற்கும், திருப்புகழகள் சிறந்த இலக்கியங்களாக விளங்குகின்றன சுருங்கக சூறின், நமது சங்கீதத்தில் அறியப்பட்டவையும் அறியப்படாதவையுமான எண்ணற்ற தாளங்களுக்கும், சந்தங்களுக்கும் கருலூலம் போல விளங்குவது கிருப்புக்கும் ஒன்றேயாகும்

அருணகிரியின கவித்திறம்

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் வரகவி யெனபதும் ‘பனமொழிப் புலவரெனபதும், தாயுமானவராலேயே ‘வாக்கிறகருணகிரி’ என்று போற்றப்பட்டவரெனபதும் மேலே குறிப்பிடப்பெற்றது இசைத்தமிழ், இயற்றமிழ், நாடகத்தமிழ் ஆகிய முதலமிழின் பொலிவும் இவரது திருப்புகழகளில் அடங்கியுள்ள வடமொழியிலும் சிறந்த பாண்டிதயம் பெற்றிருந்த அருணகிரிநாதா சமஸ்கிருத நூல்கள் சிலவற்றிற்கு உரைகள் எழுதியுள்ளார் என்றும் சிலா கருதுகின்றனர் ‘அருணகிரிநாதா வியாகவியானங்கள் என்று வழங்கும் உரைகளினா ஆசிரியர் இவரே என்றும் சிலா கருதுகின்றனர் தமது திருப்புகழப் பாடல்களிலும் கந்தரலங்காரம் போன்ற செய்யுள் நூல்களிலும் அவாசமஸ்கிருத பதங்களைத் தங்கு தடையினர் வழங்கித் தமிழக கவிதையை மேலும் அழகுபெறக செய்திருக்கிறார்

‘நாத விந்து கலாதி நமோ நமோ’

என்ற திருப்புகழின பல சரணங்கள் முழுவதும் வடமொழியில் அமைந்துள்ளன

கந்தரலங்காரத்திலும்

“கிங்கிணிமுகுள சரண பரதாப
சீதேவி மங்கல்ய தந்து ரக்ஷாபரண
கருபாகர ஞாநாகர-ஸ்ர பாஸ்கரனே
ஸங்கராம பனுமகுட நிகராக்ஷம பகஷ
பகஷி துரங்க நருபகுமார குற்றாக்ஷஸ
பகஷி விகோப தீர்குண துங்கனே”

என்றும் அமைந்துள்ள வடமொழிப் பகுதி
கள் காணப்பெறுகின்றன ஓட்டக்கூத்தா,
தாயுமானவா முதலிய புலவாகள், வட
மொழிப் பதங்களைத் தங்களது தமிழக களிலே
தைகளில் ஓரளவிற்குப் பொருத்தியிருந்த
போதிலும் அருணகிரிநாதரைப் போல
முழுப்பகுதிகளைச் சமளிக்கிறத்ததில் அமைத
திலா

அருணகிரிநாதா தத்துவம்

அருணகிரிநாதா கிருபடுகம் மூலம்
உபதேசிக்கும் பொருள் யாது?
அவா வழிபட்ட முருகன் யாரா?
கடவுளை அறியும் வழி என்ன?

மும்மூராதத்திகளும் தானுகி அவாகளுக்கு
மேலுமாகி எல்லாமுமாகி நினற தத்துவமே
முருகன் என்று அவா சூறுகிறா எல்லாத
தெயவங்களும் முருகன் எனபதே அவா
துணிபு “கிதகோவிந்தத்தின்” ஆசிரிய
ராண ஜயதேவா கிருஷ்ணஜீயும் தியாகராஜ
ஸவாமி இராமஜீயும் முழுமுதற கடவுள்
ராகக கருதி வழிபட்டதுபோல, அருணகிரி
யும் ஆதி பரமபொருளே அறுமுகவேள்
என்று குமரஜீ வழிபட்டவா

கந்தரநுஷ்டியில் அருணகிரிநாதா,
“செம்மான மகளைத் திருமூம் திருடன
பெம்மான முருகன் பிறவான்

இறவான்”

என்றும் “அழியா நிகீ தந்தருள சேவ
லனே” என்றும் “மறைநாயகனே” என்றும் சூறி அதையே வற்புறுத்துகிறா கும
ரக கடவுளே பரம பொருள் எனத்தெளிய
காட்டுவதற்கு,

“தூசா மணியும் துகிலும் புஜாவாள
நேசா! முருகா! நினதன பருளால
ஆசா நிகளம் துகளா யினாயின
பேசா அநுபுதி பிறந்ததுவே”

என்று இறைஞக்கிறா

அருணகிரிநாதா முருகஜீத் திருமால
மருகன் என்றே பல இடங்களிலும் பாடி
யிருப்பதுடனும் ‘பெருமானே’ என்றே
அழைத்திருப்பதால் அவா சைவ-வைணவ
சமரச நோக்கமுடையவா ஆவா அது
போலவே புராண இதிகாசங்களையும் அவை
களில் கூறப்படும் தெயவங்களையும் தத்து
வங்களையும் சமரசமாயக கையாண்டு பாடி
‘யிருக்கின்றா கந்தப் புராணத்தில் காணப்
பெறும் கந்தப் பெருமானின திருவிளையா
டலகளை அனுபவித்த முறையில் திருப்புக
ழில் மிகுதியாகப் பாடியிருக்கிறா சிவ
யோகதகைதயும் அதை நாடும் ஜீவனுடைய
தத்துவததையும் நன்றாக விளக்கியிருக
கிறா ‘ஜநது பூதமும் ஆறு சமயமும்’
என்ற திருப்புகழில் ஆன மாவானது ஆண
வம் முதலான முமலமலததை யொழித்துத்
தெயவததை அடைய வேண்டிய நெறி
யைக குறிப்பிட்டிருக்கிறா “ஆசைகளும்
ஆணவமும் அடங்கப் பெற்றுவன்றி முரு
கஜை அனுக முடியாதெனகிறா ஆசையை
அகற்றினாலாறி விஜீ தீராது, முண்ட
விஜீயே விதியாகும் விதியைத் தாண்டு
வதே கதி. அநந்தகதியைப் பெற் வேண்டு
மாயின முருகன் நாமமும் முருகன் பால
பக்தியும் இனரியமையாத நெறி என்று
உபதேசிக்கிறா

வேதம், உபநிடதம், ஆகமம், புரா
ணம் முதலியவைகளில் குறிப்பிடுள்ள
அறிய நுட்பங்களைத் தெரிந்து இசைத்
தமிழப் பாடல்களால் பாடி, யாவரும்
அறிந்து ஒழுகக் கூடியவாறு இவருடைய
இத்தகைய உயாவை எண்ணியே மற்றோ

அநுஷ்஠ிச் செலவரான தாயுமானவா,
“ஐயா அருணகிரியப்பா உஜீயோல
மெய்யாக ஓரா சொல் விளம்பினா யா?”
என்று உணாசசி ததுமபப போறறுகிறா

முடிவுரை

தமிழக கடவுளாகக கருதப்பெறும் முரு
கப் பெருமானின் அடியாரசள் அருணகிரி

யின திருப்புகழகளையும் மற்ற பனுவலகளை
யும் தமிழ் வேதமெனவே கருதி நிததிய
பாராயணம் செய்து வருகின்றனர். ஆறு
பட்ட வீடுகள் என வழங்கும் ஆறு திருப்
பதிப் பெருமாளை முறைப்படி தோதத்திரஞ்
செயத் தினானா அவரவாக்குரிய குல தெய
வமாயுள் முருக மூதத்தியைத் தியானம்
செயவதே பாராயண முறையாகும் இம்
முறையைப் பின்பற்றி நாமும் கலியுகத்தின
பிரத்தியடச் தெயவமாகிய குமரவேஷாத
திருப்புகழ் கொண்டு புகழபாடி அவன்து
திருவருள் பெற்று இனபுற விளங்குவோ
மாக!

வாக்கிற்கு அருணகிரி

அமர் ‘சேக்கிழார் தாசன்’

டாக்டர் R. ராமசேஷன், M.A., M.Ed., Phd.,

வாக்கிற் கருணகிரி வாதலு் ராக்கனிலில்
தாக்கிற் நிருஞன சம்பந்தா — நோக்கிற்கு
நக்கீர் தேவா நயத்துக்குச் சந்தர்னார்
சொற்குறுதிக் கப்பரெனச் சொல்
— பழம் பாடல்

அருணகிரிநாத் சுவாமிகளை ஆடுகொண்ட முருகப்பெருமானு, அவ்வரைத் “திருப்புகழ் பாடு” என்று கட்டளையிட்டார் சந்தரஸாததி சுவாமிகளைச் “சொற்றமிழ் பாடு” என்று சிவபெருமான் அருளியது போலவே அருணகிரி நாத் சுவாமிகளும் “திருப்புகழ் விருப்பமொடு செப்பென எனக்கருளகை மறவேனோ” என்று மறவாமல் திருப்புகழ் இனபத் தேனமுதை உலகிறகு வழங்கி உதவினார்

இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள திருப்புகழ் தொகுப்பில் 1329 திருப் பாடல்கள் உள்ளன இவற்றுள் விநாயகர் துதி 5, ஆறுபடை வீடு 454, பஞ்ச பூத் தலங்கள் 208, ஓவ்வொரு தலத் திருப்புகழாக காசி முதல் குமரி வரை 348, பொது 313, சேஷத்திரிக கோவை 1, என்று அறிஞர் வகுத்துப் பிரித் துள்ளனர்

திருப்புகழ் எனபது நமது குமரவேளின திருமாபில் ஞான வொளி வீச விளங்கும் மதாணியாக விளங்குகின்றது “பலபல பைமபொன பதக்கமாரரும் அடிமை சொலுஞ்சொல தமிழ்ப் பண்சிராடு பரிமளமிஞ்சக கடபப மாலையும் அணிவோனே” என்ற அருணகிரிநாத் சுவாமிகள் வாக்கில் ‘தமிழ்ப் பண்ணோ’ என்று கூறப்படுவது ‘திருப்புகழ்’ தான் எனபதை அன்பா அறிவார்.

திருப்புகழ் பாடி இனபுறவதற்குப் பல பிறவிகளில் புண்ணியம் செய் திருந்தால் தான் கைகூடும் “பாதபங்கய முற்றிட உட்கொண்டோதுகின்ற திருப்புகழ் நிததம் பாடும் அனபது செய்ப்பதியில் தந்தவன் நீயே” என்று அருணகிரிநாதா கூறும்போது அவனருளாலே தான் அவன் தான் வணங்க வாய்ப்பு கிட்டும் எனபதும் உணரமுடிகின்றது

வண்ணப்பாவின இலக்கணத்துடன் பல அருமையான சந்தங்களுடன் அநேக திருவகுப்புகளை இயற்றியுள்ள நம அருணகிரிநாத் சுவாமிகளின

கந்தரனுபூதியும் கந்தரந்தாதியும் கந்தரலங்காரரூபம், அழகனை முருகனுக்கு அழகுக் கழகு செய்யும் அற்புத நவரத்ன அணிகளாகும்

தணிக்கயை அவர் போறறிப் பாடும்போது இசையின இன்றியமையாத லய நுட்பம்களைக் காட்டுகின்றார் அருணகிரிநாத சுவாமிகளது அருள்வாக்கிலே சைவ சிததாநத சாததிரத தோய்வும் மலிநதிருப்பதை நாம் இனிது காண முடிகின்றது.

‘எசருடன ஞான மொழி பேசமுகம்’ எனவும் ‘வளரியை மணம் புணர வந்த முகம்’ எனவும் அருணகிரிநாத சுவாமிகள் பாடும்போது இறைவன யோகியாகவும், போகியாகவும் கோலங்கொள்ளும் தத்துவக கருத்தை நினைப்பூட்டி,

‘‘போகியா யிருந்துயிராககுப போகததை அளித்தவோரா
யோகியாய் யோகமுத்தி யுதவுத லதுவும்’’

என்று வரும் சிவஞான சித்தியாரையும் சிந்திக்க வைக்கின்றார்.

‘கற்றிடும் அடியவர் புத்தியிலுறைபவ’ என்று அருணகிரி பாடும்போது ‘கல்லார நெஞ்சில நல்லான் ஈசன’ என்று கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் களியை என்றும் திருமுறை ஆசிரியாகள் ஈடுபியதை மெய்ப்படிக்கின்றார்.

‘கற்பகம்’ என்று அடுத்து ஈறுகிறா சுவாமிகள் கற்பகத்தின் இயல பாவது தனகீர்ச்சாந்தார்க்கு வேண்டுவனவற்றை ‘அளிப்பதாம் இறைவன் கற்பகமாக அடியவர்க்கு நின்று உதவி அருளுகின்றான். ‘வேண்ட முழுநூல் தருவோய் நீ’ என்றா மணிவாசகரும்

இனி, முருகப் பெருமானே அடியெடுத்துக் கொடுத்த ‘முத்தைத் தரு’ என்ற திருப்புகழில் ‘முத்திக கொருவிதது’ என்ற மிக அருமையான சொற் றொடர் வருகின்றது முருகப் பெருமானே முத்தியளிக்கும் வளளல் என்பதை உய்ததுணாதல் வேண்டும் பிரணவத்தினின்றே எல்லா உலகங்களும் தோன்றின் அந்த பிரணவத்தைச் சிவபெருமானுக்கு உபதேசித்த குருநாத சுவாமியாக விளங்கும் கந்த வேளன்றி வேறு யார முத்தியளிக்க வல்லா? முருகவேள அன்பரைக் காக்க அவணைர நீக்குகின்றார். அது நமது ஆனமா ஈடுடை நம முள்ளத்தே மல்கிப் பெருகும் தீமையான எண்ணங்களான சூரபனமாதியரை நீக்குவதாகக் கொள்ளலே தகுடு.

‘‘தந்தைதாய பெற்றத்ததம் புதல்வாகள் தஞ்சொல ஆற்றின வந்திடாவிடினுறுக்கி வளாரிடு லடித்துத்திய
பந்தமும் இடுவர் எல்லாம் பார்த்திடின அருளே ஆகும்
இந்தநீர முறைமை அன்றே ஈசஞா முனிவும் என்னும்’’

என்று அழகாகப் பெற்றோ மகவினைத் தண்டிததுப் பேணிக் காக்கும் பெற்றியை
சிவஞான சித்தியார் ஈறுவது இங்கே கருதத் தக்கதே

முத்தி என்னும் மரணமில்லாப பெரும பொருளை அடையும் உபாயததை
அருமையாக நம் சவாமிகள் காட்டும் ஒரு பகுதியைக் காண்போம்

“கலை கொடு கருத அரியதை, விழிபுனல் வரமொழி குழரு அனபு ஒருகி
உனது அருள் பரவு வகைவரில் வீர கொழியில் உலகியல் வினைவிடில், உரை,
செயல், உணரவு கெடில், உயாபுணா இடுவினை அறறது போக உதறில், எனது
எனும் மலம் அறில், அறிவினில் எனிது பேறல் என மறைபறை அறைவதோ
உதய மரணமில் பொருள்” என்று வரும் திருப்புகழுப் பகுதியில் இனபததுக்கு
சாதனம் இனிது ஈறப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் பரமானநத் நிததிய சுகத்தின தனமையையும் அருணகிரி நாத
சவாமிகளே அழகுபடக காட்டிவிட்டார்

“ . . . மெய்யனவினால் மெல்லமெல்ல உள்ள
அருமபும் தனிப்பரமானாதம் திததித்தறிநத அனரே
கருமபும் துவாததுச் செந்தேனும் புளிதது அறக்கைத்ததுவே ”

எனகிறா கந்தரலங்காரத்திலே, இப்பகுதி நமக்கு,

விரும்பியே உள்ளம் வெளிப்புறக் கண்டபின்
கருமபும் கைத்தது தேனும் புளிதததே ’

எனற திருமூலர் திருவாககினை நீணப்பட்டுகிறது

வீடு, வீடு என்று ஆனாரோ அடிக்கடிப் பேரினபததை பற்றி பேசக
கேட்கின்றோம் அருணகிரிநாத சவாமிகளும் அநத் ‘வீடு’ பற்றிய காட்சியை
நம கணமுனரே காட்டுகின்றார்.

“அஞ்சவித பூதமுங் காரண நாலும், அநதிபகல் யாதும் அறியாத, அநதம்,
நடு, ஆதி என்றும் இலாதன அநத ஒரு வீடு ; மாமாயை இடைபுகாதது ,
ஆனத சக மகோததி பரம ஞான வீடு” என்று வரும் திருப்புகழுப் பகுதியில் சுக
மகோததியாக இனபப் பெருங்கடலாக ஞான வீட்டைக் கட்டி காட்டுகின்றார்

இவவாறு அருணகிரிநாத சவாமிகள் இறையருளே குருவருளாகப
பெறறு தவநெறி தலைப்பட்டு, சித்திபெறறுத் தாம் பெறற பேரினப் சுகததை
இவவைபகததாரும் துயககும் வணணம் காட்டிய சாலபு சீரிய தொனரும்

“அறிவும் அறி தத்துவமும் அபரிமித வித்தைக்ஞம்
அறியென இமைப் பொழுதில் வாழவிதத் வேதியனும்”

என்று அருணகிரி நாத சுவாமிகள் சூறுவது போலவே இமைப் பொழுதில் நிம்மை உய்யச் செய்ய கந்தவேள காத்துக்கொண்டு இருக்கின்றன நாழும் இமைப்பொழுதும் என நெஞ்சில் நீங்காமல் “அவன் விளங்கவேண்டும்” அவன் என்று திருவடிகளைத் தஞ்சமடைய வேண்டும் இதற்கு படிக்கட்டுகளாக அமைத்து என்றும் விளக்கொளி காட்டும் திருப்புகழூப் பெரும வழியிலே நாம் செல்ல நமமை திசை திருப்பும் சகதியாகவும் அவனே விளங்கி நமமைக் காக்க வேண்டுவோம் அருணகிரிநாதா வாககிளைச் சுவைக்க நம் வாழவில் கிடைத்த புண்ணியத்தையும் எண்ணி மகிழ்வோம்

“ஓராறு மாழுகனும் உச்சித மெய்ஞ ஞானகுகன
பேரால் அருணகிரி பேருலகில் — சீராருந
தோத்திரம் தாகத துதிக்குந திருப்புகழை
ஏததினவா எடேறு வார்”

“விருப்புடன் உபயசரண மெனமலரை
வேண்டுவோ வேண டுவதளிக்கும்
பொருப்புகள் தோறும் நினறருள ஒஞ்சுவன்
புகழினை அகநெகப் புகனறு
கருப்புகுதாத கதிதைக காட்டும்
கலையுணர் புலவாகள திலகம
திருப்புகழ் அருணகிரி யெமதடிகள்
திருவடி குருவடி வாமே”

“அடியார் சிந்தை வாரிடூடு”

— வல்லியப்பேட்டை ரா. சிருஷ்ணன்

(நூலாசிரியர் ‘அருணகிரிநாதா அடிச்சவட்டில் . திருப்புகழுத்தலப்பைணம்)

அடியார் எனபவா யார் ?

அருணகிரியார் சொல்லிறுர் :

“ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
அறுமுகம் ஆறுமுகம் என்றுபூதி
ஆகமணி மாதவாகள் பாதமலர் குடும்
அடியார்கள் பதமே துணைய தென்றுநானும் ....” (பழநி)

ஆறுமுகம் என்று ஆறுமுறை ஒதி விபூதி (திருநீறு) அணிபவாகள் திருநீறு முதலிய சிவச்சின்னங்களை அணிந்த மாதவாகளது திருப்பாதங்களை வணங்கும் அடியார்கள் திருவடிகளே துணை என்று வணங்குபவர்கள் - என்று கூறும்போது,

திருநீறு முதலிய சிவச சின்னங்களை - சிவப்பொலிவைக கண்டாலே வணங்கும் தனமை உள்ள பகுகுவநிலை அடைற கவாகளே அடியார்கள் என்ற சொல்லுக்கு இலக்கணமாகத் திகழுபவர்கள்

இங்கே திருத்தொண்டா புராணத்துள் பேசப்பெறும் மெய்ப்பொருள் நாயனா, “சேரமான் பெருமான் நாயனா ஆகியோ வரலாற்றில் வரும் நிகழ்ச்சி கள் நமது நினைவிற்கு வரும்

“குருவும் அடியவா அடியவா அடிமையும்
அருண மணியணி கணபண விதகர
குடில் செடிலினும் நிகரென வழிபடு குணசீலா ”

என்று அருணகிரியார் நெருஷூர் திருப்புகழில் இதற்கு விளக்கம் கூறுவார் இவ்வாறு அடியார்களைப் பணியிடும் அன்பாகளது சிந்தையிலே மெய்ப்பொருளாக உறையும் பேரோளியே முருகப்பெருமான்

“ பணியிடும் அடியார் சிந்தை மெய்ப்பொருள்தாகநவில்
சரவணபவா ” .....

(‘சுருதிமுடி’ - பழநி)

அவன் தியாகத்தின தவப்புதலவனல்லவா? ஐந்து முகத்தோடு அதோ முகமும் கொண்டு திருமுகங்கள் ஆருகி — கருணைச்சா முகங்களாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டுவந்து ஒரு திருமுருகனல்லவா? தந்தைவழி - மகனவழி என்ற முறையில் தனனிடம் சரணுக்கு அடைந்த சந்திரனைத் தன தலையிலே

குடிடி பெரும் பேற்றிகள் அளித்தவன் ; தேவாகளது ஊர் வாழும்படி நெருங்கி வந்த நஞ்சை உணடு தேவர்பதியைக் காத்த தியாகாங்க சீலன் ; இடப வாக னாத்தில வருகின்ற தேவன் , மறவாத சிந்தை கொண்ட அடியாகளிடத்தில் வருகின்ற தேவதேவன் ; அபபெருமான பெற்ற பாலன இவன் !

“ மதிகுடி அண்டா பதிவாழ மணடி
வருமதுலம உணடு விடை ஏறி
மறவாத சிந்தை அடியாகள பங்கில்
வருதேவ சம்பு தருபாலா ”   (‘விதிபோலு’ - செந்தில்)

“ மேருவை வளைத்தவன , சூலபாணி ; அடைக்கலம எனறுவந்த சந்திரனை தலை யிலே குட்டிக்கொண்டவன , எருக்கு மாலையை அணிந்தவன — அத்தகைய வனது குழரத்தேயே எனறு நாளதோறும் துதித்துப் பாடுகின்ற அனபாகளது துக்கத்தையும், பாபத்தையும் நாசம் செய்து தொலைத்து உனது இனிமையான திருவடிகளைத் தந்தருளபவனே ” —

“ பாரமேரு வளைக்கும் பாணி யாசடையிறசெம்,
பாதி சோமன எருக்கும் புஜனவாதம
பாலகா எண்தித்தம் பாடுநாவலர் துக்கம்
பாவ நாசம் அறுத்தின பதமாவாய ”

எனறு அருணகிரியார் சுட்டும்போது முருகப்பெருமானது எலலையிலாக் கருகீன வெளளம் நமமை திளைக்கவைக்கிறது. - அருணகிரிநாதரின சந்த வெளளம் நமமை திகைக்க வைக்கிறது !

அடியாககு நல்ல பெருமாள , அடியாககு எளிய பெருமாள , அடியார பெருவாழுவி , செஞ்சௌல அடியாகள எளிமைக்காரன , செஞ்சௌல அடியார கள வாரக்காரன - என்றெல்லாம் படடியலீடு காட்டுகிறா அருணை வள்ளல் அந்த எளியவளின எலலையில்லாக கருகீன அபபபபா ! அவனே அடியார்கள இருக்கும் இடத்தைத் தேடி - அவாகளுடன விளையாடி - அங்கேயே நினறு (அவாகளுக்குத் தேவையானவைகளை அளித்து) வாழுகின்ற மயில் வீரன் ! எனனே அவனது எளிமை !

“ மாசில அடியாரகள வாழுகின்ற ஊர்செனறு
தேடி விளையாடி அங்கனே நினறு
வாழுமயில வீரனே செந்தில வாழுகின்ற பெருமாளே ”   (‘மூஞ்ஞவிளை’ — செந்தில்)

இதுமட்டுமா ? தன்னை தொழுது வழிபடும் அடியாகளுக்கு காவல்காரனாக , மருவி விளையாடும் மோகனுக் கிளாங்குகின்றன. தன்னை அடுத்துள்ள -

பற்றியுள்ள - ஞானத்தை உடையவாகனுக்கு - தாமதிக்காமல், பிறகு பூர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணுமல் அப்போதே - உடனே வீடுபேற்றுஞ்சும் குரு நாதனும் அவன்.

“அழைத்துன சீரிய கழற செந்தாமயரை அடுக்கும்
போதகம உடையேராம சிலாக்கு அனரே
கதி பலிக்கும் தேசிக” – (‘கலக்குங்’ - திருச்செங்கோடு)

நாம் ஒருவரிடம் உதவி கேட்டுக்கொண்டு அடிக்கடி ‘தொந்தரவு செய் தால அவர் நம்மீது கோபமும் வெறுபடும் காட்டுவது இயறகையே ஆனாலும் முருகப்பெருமானே தியாகமலையாயிற்றே ! மலை அளவு நாம் கேட்டாலும் மகிழ்ச்சியுடன் அளிக்கும் வள்ளல்

“வேண்டிய போதியா வேண்டிய போகமது
வேண்ட வெறுதுதவு பெருமாள்”

— (‘சாந்தமில்’ - திருவேங்கடம்)

“அடியவர் இசைசயில எவைனவை உற்றன
அவை தருவித்தருள பெருமாள்”

— (‘கலகலென’ - திருவக்கரை)

நமது குறைகளையும் தேவைகளையும் எவவளவு சொன்னாலும் கோபப்பட மாட்டானும்.

“மொழியும் அடியா கோடி குறை கருதினாலும் வேறு
முனிய அறியாத தேவா பெருமாள்

— (‘ஒருவழிபடாது’ - சோமநாதனமடம்)

வேண்டிநிற்கும் அடியார்களும் புலவாகனும் அவஜன வேண்ட (அவாகள் வேண்டும்) அரிய பொருளீரை வேண்டுவதற்கு - அருமையான பொருளீரை அவா வேண்டின அளவிற்கு - திருப்தி வரும் அவவளவு பெரிய அளவில் நிரமபத தந்துதவும் பெருமானும்

“வேண்டும் அடியா புலவா வேண்ட அரிய பொருளீரை
வேண்டும் அளவில உதவும் பெருமாள்”

(‘கோங்க’ - கழகுமலை)

“முருகா என்று மனம் உருகிச் சொல்லும் அடியாகளது முடிமேல் திருவடித்தாமரைகளை அருஞும் பெருமான் அவன்.

“முருகா என்னா தரமாது அடியார
முடிவேல் இணைதாள அருளவோனே

(‘எஞ்சாய்’ - திருவீழிமிழலை).

அடியார்கள் நெஞ்சம் நெக்கு உருக அவாகனுடைய பிணி நோயகள் தொலைய அருள்பாவிக்கும் குமரேசன், “சரவணபவநிதி அறுமுக குருபர்” என்று பல முறை ஒதித் தமிழ்ப்பாடலகளிலும் வசனங்களிலும் உருகிய ‘அடியவாகனுக்கு உற்ற பிறப்பு இறப்பு நீங்குதல உற்று சிவப்பேறு கிடைக்க, வருகின்ற பிணிகள் குதித்துஒட எமது உயிர சுகம் பெற வரம அருளவாய் என்று நமக்காகக கேட்கிறா அருணை வள்ளல்

சரவணபவநிதி அறுமுக குருபர்

சரவணபவநிதி அறுமுக குருபர்

சரவணபவநிதி அறுமுக குருபர என்னுதித

தமிழினில உருகிய அடியவா இடமுறு

சனன மரணமதை ஒழிவுற சிவமுற்

தருபிணி துளவரம எமதுயிர சுகமுற அருளவாயே

— (வடமலை)

அவன விருமபி உறையும இடங்களை அருணகிரியா அடுக்கிக் கொண்டே செலக்கிறா

‘பலகலை படித்தோது பாவாணர் நாவில உறை

இ நசரண விததார வேலாயுதா’ (தலைவலி - பழந்)

‘திகமுறறிடு யோகதவ மிகுமுக்கிய மாதவர்கள்

இதயத்திட மேமருவு பெருமாளே’ (சொருப - திருவானமியூ)

‘புரந்தரனுந தவம ஓன்றிய

பிரம்புரம தனிலும் குகன எனபவா

மனதினிலும் பரிவொன்றி அமர்ந்தநுள பெருமாளே’

(சருவி - சீகாழி)

‘முறஞ வற்று மெய்ப்போ தத்தே

யறஞர் சிதத்த துறைவோனே’

(ஏறஞ - பொது)

‘சொற்கோலத்தே நறகாலைச்சே

விபபார சிதத்த துறைவோனே

(பொறஞ் - பொது)

‘குறறமறறவா உளத்தில உறைவோனே

குககுடக கொடிதரிதத் பெருமாளே’

(நிததமுற்று - பொது)

‘நிததமும ஒதுவாகள சிதத்தமே வீடதாக

நிாத்தம் தாடும ஆறு முகவோனே’

(எத்தனை - வேலூர்)

இவவாறு பாவாணா நாவிலும், மாதவர் இதயத்திலும், குகன என்பவா மனத்திலும், ஞானிகளின சிதத்தத்திலும். குறறமறறவா இதயத்திலும் உறையும் முருகவேண அடி - நடு - முடி என்ற மூன்று நிலைகளில் அருணகிரியா காட்டுகிறா

‘கொந்துவார குர(வு) அடி யினும்

அடியவா சிந்ததவாரிஜூ நடுவினும்

நெறிபல கொண்ட வேதநன் முடி யினும் மருவியக்குருநாதா’

பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்த குராமரத்தின் அடியிலும், அடியாகளது உள்ள மாகிய தாமரையின் நடுவிலும், துறைகள் பல கொண்ட வேதத்தின் சிறந்த உச்சியிலும் வீற்றிருக்கும் குருநாதனே எனபது இதன் வெளிப்படையான பொருள்

இங்கே அருணகிரியா நமமை சிந்திகக வைககிறா. பூட்டைக கொடுத்து சாவியைத் தேடவைககிறா. ஆம் அந்த பூட்டிற்கான சாவியைத் திருப்புகழிலேயே கொடுக்கிறா !

குரவடி எனபது குராமரத்தின் அடி இதற்கு திருக்குராவடி எனப போற்றப்பெறும் திருவிடைக்கழி என்று உரையாசிரியாகள் பொருள் காண்பாரா கள் திருவிடைக்கழியில் குராமரம் சிறப்பாக போற்றப்பெறுகிறது. அங்கு முருகன் உலவியதை அருணகிரியா “திருக்குராவடி நிழலதனில் உலவிய பெருமானே” என்றும் “திருக்குராவடி நிழலதனில் உறைவோனே” என்றும் போற்றுவார்

இனி ‘குரவடி’ எனபதை திருவிடைக்கழி என்று பொருள் கொண்டால் “அடியா சிந்தை வாரிஜுநடு” எனபதை மற்றொரு திருத்தலமாகவும், “நெறி பல கொண்ட வேதநன்முடி” என்பதை வேறெஞ்சு தல்மாகவும் அருணகிரியா குறிப்பிடுகிறா என்று கருதமுடிகிறது.

ஆம் ! அருணகிரியா சிறுவாபுரி எனனும் திருத்தலத்தில் தாம் பெற்ற மகிழச்சியும் குளிரச்சியும் நிறைந்த அநுபவத்தில் தினோத்து, “எப்போதும் அடியாகளது உள்ளத்திலே குடியிருப்புவன் அருள் நிறைந்த சிறுவை தலத் தில் உள்ள பெருமான்” என்று போற்றுகிறா.

“சந்ததமும் அடியாகள் சிந்தையது குடியான தணசிறுவை தனில் மேவும் பெருமானே” (அண்டாபதி)

இங்கே ‘அடியா சிந்தைவாரிஜுநடு’ எனபது சிறுவாபுரி என்று விளங்குகிற தல்லவா ! வேதத்தின உச்சி அதாவது “நெறிபல கொண்ட வேதநன்முடி” எனபதை “சகல வேதமுமே தொழு சமரமாபுரி” என்று திருப்போரூரைக் காட்டுகிறா என்றும் உணர முடிகிறது

அருணகிரியா பூதவேதாள வகுப்பிலும் “நடு” வைப பற்றி நடுவில் குறிப்பிடுகிறா

“ஆறுநிலை என்றுமுதலாகிய பரங்கிரியும் ஆவின ணெடுங்குடியும் ஆரண முடிந்திடமும் அருணையும் இலஞ்சியும் செந்துரா திருப்பழநி அடியர் மன பங்கயம் செங்கோடு இடைக்கழியும்

அனவரத நீலமலா முத்தெறி சைனப்புனவில்

‘அருவிகுதி யாய்தருசெ ருததணியென் வெறபும்னும்

அலகில திருப்பதியிற்பயில் கற்பகாடவி அநுபவன்’

எனறு முருகன் உறையும் பதிகளைச் சொல்லும் போது பரங்கிரி, ஆவினன்குடி, வேதத்தின உச்சி (திருப்போரூ), அருளை, இலஞ்சி, செந்தில, பழநி, அடியார களது இதயத்தாமரை (சிறுவை), திருச்செங்கோடு, இடைக்கழி, திருத்தணி எனறு அடுக்கிச் சொல்கிறா இஙகே ‘நடு’விற்கும், ‘உச்சி’ கரும சாவிகிடைத்து விட்டதல்லவா ?

சென்னைக்கு அருகில் முபபததைந்து கிளோ மீட்டரில் குமமிடிப்பட்டுள்ள செல்லும் சாலையில் உள்ள சிறுவை எனனும் சிறுவாபுரி ஓர் அற்புதமான திருப்புகழுதலைம் நான்கு திருப்புகழுப் பாடலகளைகளை இத்தலத்தில் மரக்கதக் கலவில் அமைந்த மயிலும் மறறைய மூததங்களும் கண்டு இனபுறத்தக்கவை “சீதளவாரிஜூ பாதா நமேநம்” எனறு தொடங்கும் அாச்சைப் பாடலும் “அண்டாபதி குடியேற்” எனறு தொடங்கும் மகிழ்ச்சியும் குளிரைச்சியும், நிறைந்த பாடலும் திருப்புகழு அடியாரகளுக்கு எனறும் நினைவில் நிறபவை குசலவாகள் ராமபிரானுடன் போரிட்டு வெற்றிபெற்றதலம் எனனும் குறிப்பை ‘சிறுவாத அம்புதனடு’ - சிறுவரம்பேடு எனபது தறபோது ஊரின பெயா சின்னம்பேடு எனறு மருவியுள்ளது ‘அளகை போல வளமிகுந்த சிறுவைமேவி வரம்பிகுந்த பெருமாளே’ எனறு வளமிகுந்த சிறுவையில் வரம் மிகுந்த பெருமானுக அருண கிரியா ‘பாடிப, பரவுகிறீர். வளரியலை சச்சிதானந்த சுவாமிகள் அனுஷ்டான திருப்புகழு பாராயண முறையில் புது வீடு வேண்டுவோ ‘அண்டாபதி குடியேற்’ எனறும் சிறுவை திருப்புகழை பாராயணம் செய்தல வேண்டும் எனறு அனுஷ்டான முறையில் குறிப்பிட்டுள்ளது இங்கு நினைவுசூற வேண்டிய ஒன்று

இவ்வாருக ‘துதிசெயயும் மெய்யனபாதம் சிந்தையிலும்’, ‘அனபைப் படைத்த நெஞ்சினிலும்’, ‘துதிபரவிய அடியவா மனது குடியும்’ கொண்ட வளரிலை அருணகிரியா திருப்புகழின வாயிலாக உரைக்கும்போது அடியார் பெருமையை உணரமுடிகிறது இக்கருததையே குமரகுருபரா கந்தா கவி வெண்பாவில்’ ஆறு திருப்பதி கண்டு ஆறெழுத்து அன்பினுடன் ஈறும் அவா சிந்தை குடிகொண்டோன்’ எனறு போறறுவா தமிழ் முதாட்டியும் “இறைவனே தொண்டர் உள்ளத்துள் அடக்கம், தொண்டாதம் பெருமை சொல்லவும் வேண்டுமோ” எனபார.

“உனஅடிபேணி உருகு தொண்டருடனதாகி

அடிமையாகும் முறைமை ஒன்றே அருள்”

எனறு அருணகிரியா காட்டிய திருப்புகழு வழியில் வேண்டியும் அவனருளைப் பெறுவோம்

‘நித்தத்வம் பெறப் பகர்ந்து உபதேசம்’

(திரும்புகாடு அடிமை S. நடராஜன்)

அடுதியும் அந்தமும் அறற பரம பொருள், உயிகள் மேல வைத்த கழிவிரிக கத்தினால் ‘கருணை சூர முகங்கள் ஆறு’ கொண்ட அறுமுக வேளாய அவதரித்த காலத வடமெருமி ஸகாநதத்திலும் அதன வழி நூலாகிய தெனமொழி கந்த புராணத்தி லும விவிவாகப் பேசப்படுகிறது கருணை மூரத்தியாகிய அறுமுக விநோதன தனாடியாகளைப் பரகருணை பெருவாழவாகிய முததி வீட்டிற்கு அழைத்துச் செலவும் சிறபபை, ‘கருணைக்கு அருணாசிரி’ என்று போற்றப்படும் நமது குருநாதராகிய சந்த முனிவா தமது பாமாக்களில் வாயாரப பாடி மகிழ்விரூ அருணையில் கூடியிருநத மோன சமாதி கலைநது பாடிய ‘மவுன முகுள் கவிமாக்களில்’ சிறபபு இடம் பெற நிருப்பது கந்தரநதாதி அஷ்டாக்ஷரப பொருளான ஸ்ரீமந் நாராயணனின அடியாராகிய விலஸிபுதத நூராகுடன் போட்டியில் இயற்றப் பெற இந்த நூனை நூறு செய யுடகளின முதலெழுத்துகள், சி, சி, செ, சே, சி, தி, தெ, தே, எனும் எட்டெட்டமுத்துக களுள அடங்குவது நயநதுப் போற்றத தக்கது

கந்தரந்தாதியில் காணப்படும் சில அரிய உண்மைகளை முதலில் பாபபோடு முருகனின ஆறுபடை வீடுகளை வரிசையாகப் போற்றி வழிபடும் முறை அருணாசிரி யாரின காலத்திலேயே இருந்தது எனும் உண்மை ‘திருஆவினனாகுடி’ என்று தொடங்கும் முறை செய்யுளால் பெறப்படும் பிரணவமாகிய ஓங்காரம் சராசரங்களில் வியாபகமாய பரவி நிறகும உபநிஷத் உண்மையின எதிரொலி இந்த அந்தாதியில் காணப்படுகிறது

“தேமொழி யத்தம் பெறவோந
தனக்கனரு சேனுலகத
தேமொழி யத்தம் சினங்காட
தேவணரைச் சேமுகரத
தேமொழி யத்தம் புயமவா குடிசை
சிநதவென்ற
தேமொழி யத்தம் பதினு லுலகுமந
கித்ததொனநே”

வளளியை மணந்தநால் முருகனுக்குக் கிடைத்த வரதஶந்தினை —

ஊது கொமடு, கோழிக் கொடி, வேல, மயில், குறிஞ்சி நிலத்தின ஆஞ்சை என்ற ஆறும தான என்று எட்டாவது அந்தாதி யில் வேடிக்கையாகப் பேசப்படுகிறது வேலாயுதம் மட்டும் இல்லாதிருந்தால், குருபத்மாதியா உலகத்தையே அழித்திருப்பார சினகரா அகக்கரதம் கெடுத்தார
குருதேசிகா செந்தில
நகரா அககரம் ஆறுகிடையா
தெயவ ஆரண தநகி
நகா அர கர சததி இனருகில
தேவா நணபகிந
கர ரககா அதம் தோவா ஈர்வா

செகமெங்குமே
பல தலங்களுக்கு யாததிரை செய்ய இயலாதார, இருநத இடத்திலேயே திருச்செந்தூரைத் தியானிநதால் போதும் என்ற உபதேசத்தை ‘சேது அனநதம் துறை உறறு ஆடி திரிகை விடடே செந்தார கருது’ என்ற அடிகளின மூலம் பெறுகிறோம்

‘வேயறு தோளி பங்கன’ என்ற தேவாரக கோளரு பதிகம் போன்றது இந்தக கோளரு அந்தாதி

‘‘சேயவன புந்தி வணவாச மாதுடன
 சோநத செநதிற
 சேயவன புந்தி கனிசா கராநதக
 சேநத வெனானிற
 சேயவன புந்தி பனிபானு வெளாளி
 பொன செங்கதிரோன
 சேயவன புந்தி தடுமாறவே தரும
 சேதமினரே’’

‘வங்காளம், சீனம், சோளம், போயவனபே
 துளபப படலாமோ’ என்ற திருப்புகழு
 கருதலத வலியுறுத்தும் வகையில், கேவ
 ஸம பஞ்சேநதியங்களின ஹாண்டுதலால
 உலகெங்கும் ‘விருதா அலீநதுழலவதை’
 விட்டு முருகன கழிலை நாடு என்று ‘தீவிலங்
 கங்கை’ அநதாநியில அறிவுறுத்துகிறா

திருப்புகழு அனபாகள கூட்டம, இட
 ரொழிந்து மேனமேலும் தழைககச் செய
 வதே வேலாயுதத்தின பணி என்ற அருமை
 யான கருததைக கீழ்கண்ட செய்யுளில
 காணலாம்

‘அனபா அுவை தழைகக வினை
 காவெனச
 செனனியில மேல தீததன
 பரவு அுயில வேலத்தனே’

உலகெங்கும், துமமல வரும்போது ஆண்ட
 வஜெ நினைவு கூரும வழககம நிலவி வருகி
 றது நம தேசத்தார ‘கிருஷ்ண கிருஷ்ண’
 என்று செப்புவதையும மேல நாட்டார God
 Bless என்னதையும பாரக்கலாம இதன
 அடிப்படை தத்துவம என்ன எனபது கந்த
 ரந்தாதி மூலம விளங்குகிறது துமமுவதே
 சாக்காக உயிரா நீங்கை கூடுமு ‘துமால லய
 முறரூ என பலா செப்ப’ ஆதலால தும
 மும் போது முருகனை நினைவு கூறுங்கள்
 ‘துமமின குமர சரணம என்னோ’

கந்தரந்தாதி மூலம கிடைக்கும் சில
 அரிய துணுக்குச் செய்திகள்

1) அம்பிகையின நட்சத்திரம ழரம
 ‘பூரதது அபபுவி தரத தோன்றி’ (அ 78)

2) சிவபிரானிடத்தில தோன்றியஆறுபு
 வெபபப் பொறிகளை, நான் சலபாமாகத தாங்
 கிச் செலவேன என்று மாதடி பேசிய
 அக்கினி தேவஜைக குமரவேள கோபித்து,
 வெபபததால அநத அக்கினியையே கரு
 கச செய்தது ‘லகு கரம பொறுப்பன எனத
 எனத திருக்கண தீ ராகம அலமறவே
 கருகச்சிவந்தவனே’ (அ 88)

3) வளரியமமை தானியங்களை குற
 றுவதறகாக உலகைக்கக்குப பதிலாக யாஜீ
 யின கொமயபை முருகன பறிததுக கொடுத
 தது ‘குற குறச்சகதிக்கு அததிக்கோடு
 பறிததுக கொடு ஆதி’ (அ 11)

4) காணன நடுபபகலில மட்டும தான
 தானம செய்வான ‘தீவா கர கனன’
 (அ 15)

அ று மு க னு க கு தெயவயாஜீயின
 சோககுக இனபததைவிட திருமுருகாற்றுப
 படை இனித்தது ‘காக மாமயில செவவி நற
 கிரா சொல தித்தித்தததே’ (அ 51)

6) சிறையில தளளபபட்ட பிரமன,
 வேலாயுதமே எனக்கு அடைக்கலம என்று
 துதித்தது ‘தேசம புகல வயிலே யெனச
 சிறை புக கொரு கந தே சம’ (அ 45)

திருப்புகழிலும அலங்காரத்திலும அங்
 கங்கே மிளிகினர அருணகிரியாரின
 நகைசுவையை அநதாதியிலும காண
 லாம ஒரு அருமையான காட்சி தீரா
 வறுமையினுல வாடி வதங்கும ஒருவன்,
 உதவி நாடி தன உறவினராகிய ஒரு பிரபு
 விடம செலவிருண அவரோ தங்கச சரங்
 கததிற்கு முதலாளி ஆனால முதல தரமான
 லோபி அழையா விருந்தாளியராய் வந

திருக்கும் இவனுக்கு என்ன கொடுக்கலாம் என்று உக்கிராண் அறையில் சென்று பாக்கிரூ என்றைக்கோ பலகாரம் செய்யும்போது தீயநது போன கேழவர்கு சிறிது தெனபடுகிறது அதை வெளியே கொட்டாமல் பத்திரமாக வைத்திருக்கிறார்கள் அவா மஜைவி! நாள் ஆனதால் அந்துப் பூச்சி கள் அரித்திருக்கின்றன இதைக் கொடுக்கலாம் என்று எடுக்க கை நீட்டியவா, மனது மாறி வெளி வந்து ‘இன்று ஒன்றும் இல்லை’ என்று யாசகனித திருப்பி அனுபவி விடுகிறோ எப்போபட்ட கொட்ட வளளவ பாருங்கள்! அருகிண முனி பாடுகிறா

‘தீவரகு அந்து அரி தாம பகிரா
உறவான செம்பொன
தீவா, அகம தரியா நொ நத
போதினில செசசைய!
இந் தீவர! கந்தரி சிந்துரை பாக!
சிவகரண
தீவரகந்த! ரிபு தீா உனதடி சேம
நடபே’

உலகத்தோரிடம் யாசிக்காதே கந்தனைக்கேள இகபர செளபாக்கியம் அருஞுவான எனபதே இந்த அந்தாதியின உடபட்டசம்

அருகிண முனிவரின படைப்புகளில் முதலிடம் வகிக்கும் திருப்புகழுடன் மற்ற நூல்களை ஒப்பிட்டுப் பாகக்கும்போது, திருப்புகழுக்கும் அந்தாதிக்கும் இடையே விசேஷ தொடாபு காணப்படுகிறது அதை துறை பாடல்கள், இரண்டு நூல்களிலும் நிரமப உண்டு ‘ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்’ ‘சரவணபவ நிதி’ ‘செய செய அருணைத்திரி சிவயநம்’ போன்ற மநதிரங்களுடன் தொடங்கும் திருப்புகழுப் பாககள் போல அந்தாதியிலும் ‘சிவ சிவ சங்கர’ ‘சீராமராம்’ எனத் தொடங்கும் செய்யுடகளைப் பாககலாம்

சிவனே சிவகுமாரங்கைத் தோன நினுண் என்ற கருதது அனுஷ்டதியிலேயோ அலங்காரத்திலேயோ வளியுறுத்தப்படவில்லை சிவபிரானின் ஜநது முகங்களுடன், யோகியரால் மட்டும் காணக்கூடிய அதோ முக் மும் சோந்த அறுமுக ரூபமே வடிவேலனுய வந்தது என்ற ரகசியம் ‘பழைய வடிவாகிய வேல்’ என்ற திருப்புகழ் அடியில் வெளிப் படுத்தப்படுகிறது ‘கனக சபை’, ‘அவுளனை’ எனத் தொடங்கும், நிலஸைத் திருப்புகழ் பாககளில் நடேசனும், குகேசனும் ஒரே மூத்தம் என்று விதந்தோதப்படுகிறது அந்தாதியில் இந்தக் கருதது மேலும் தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது கந்த வேல் கோ ‘சிறநம்பலத்து ஜயா’ என்று அழகாகக் கூபபிடிகிறா அருணகிரி ‘சிவ கரண தீவர கந்த’ என்ற சொற்றெடுரால், சிவதயானம் செய்யும் புத்தியை வரமாக கொடுப்பவா முருகனே எனப் பெறப்படுகிறது அது மட்டுமல்ல—சிவலோகத்தின சாவியே குகனிடம் தாம இருக்கிறதாம ‘சிறவா அளக்புரி வாசல நீக்க’

ஞானஸைகந்தனே ஞானசம்பந்தராய்
அவதரித்தார என்ற அருணகிரியாரின திட
மான கருத்தைத் திருப்புகழிலும் அந்தாதி
யிலும் காணப் பெறலாம் திருப்புகழில் முரு
கனை ‘அபுதுலகை வாழவிதத் கவனிய
குலாதித’ ‘வழுதி சூன நிமிாந்த பெரு-
மாளே’ ‘தம பந்தம் அறத் தவம் நோறபவா
குறை தீர சமபந்தன எனத் தமிழ் தேக்கிய
பெருமாளே’ என்றெல்லாம் அழைத்து மகிழும்
அருணகிரியா, அந்தாதியில் ஒரு படிமேலேயே போகிறா சமபந்தரே முழு
முதல் தெயவும் எனசுகுஞ்சைக்கும் அறபுத
அந்தாதி இதோ

‘திகழும் அலங்கற கழல் பணிவார
சொறபடி செய்ய ஒதி
கழுமலம் கறபகலூர் செருத்தணி
செபவி, வெண்பூதி

கழுமலம் கறபு அருளும் என்ன
அமணை சேகோ உபாதி
கழுமலங்கறது உரைத்தோன
அல்லதில்லை தெயவங்களே'

திருப்புகழைக் கேட்பதின பயன் அந்தாதியில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது திருப்புகழ் சபையினா அணைவரும் திருப்புகழ் பாராயணம் முடிந்தவுடன் நூற்பயனு இந்த அந்தாதியை ஒதுவேண்டும் எனபதே அடியேனின பணிவான வேண்டுகோள்

'செவிக்கு உன தவா ரண நலகு இசை
பூட்ட வனசிநதை அமபு
செவிக்குனர, வாரணம் அருசல
எனருணடது, நிணட கணம
செ இக்குறைவா ரண வேலாயுதம
செற்றது, உற்றன கட
செவிக்குனற! வாரண வளளி
பொறருள, மறறு என தேடுவதே'

முருகனுக்கும் நமக்கும் நேரடித் தொடாபை (Hot Line) தரும திருப்புகழை கேட்கும்போது மூன்று அரிய நிகழச்சிகள் நடைபெறுகின்றன, 'அடலியில் ஓடும் துராசை வஞ்சகாகளாகிய ஓமபுல வேடாகளால வேட்டையாடப்படும் சீவாதுமாகிய பட்சியை, வேலவனின சேவல் அபயம் கொடுத்துக் குமரினை அடையும் நெறியில் ஈடுபடுத்துகிறது விளைகளையும் விளைகளுத் தூண்டுதலான ஆசை மலையையும் ஞானசக்தியாகிய வேல தூளாக்கி விடுகிறது இச்சாகியாக சக்திகளாகிய இரு தேவிமாராகளின அருள தீக்கூடி வந்து படிக்கிறது இதெல்லாம் விடைத்தயின நாம செய்ய வேண்டியது வேறென்ன இருக்கிறது என்று மனமுருகவினுவுகிறா சந்த முனிவா

முடிவாக, கந்தரந்தாதியின மூல உபதேசம் என்ன எனப்பதைப்பாரப்போம்

ஆசாயப்படும் விதத்தில் ஒரு ரகசிய குறிப்பு கிடைக்கிறது தமிழ் பிரபந்த வரி சையில் அந்தாதி, நாறபதது ஏழாம் இடதுள்ளது கந்தரந்தாதியின நாறபததே மூரம் செய்யுளைப பாரதால், தலைப்பு 'முருகனைத் துதித்தால் நிதிதயராய் இருக்கலாம்' என்ற அறபுதமான செயதி

எல்லா ஜீவராசிகளுமே அழியா நிலையையே விரும்புகின்றன ஏன சிவபெருமானுக்கே இந்த சந்தேகம் ஏற்பட்டு குரைநிடம் விளக்கம் கேட்டு அறிந்தாராம் 'சமிலாங்களைக்கு உருகி இடப்பக்கம் கொடுத்த கம்பா நிதத்தவம் பெறப்பகாந்த' உபதேசத்தை, முருகனிடத்தில் வேண்டிப் பெறுகிறா, அருளை முனிவா, தாம் பெற்ற அழியா வரத்தை நமக்கெலலாம் வாரிக் கொடுக்கிறா அந்தாதியில், கீதையைப் போல கந்தரந்தாதியும் ஒரு முழுவழிகாட்டி நூலாகும் சுவயம் பிரகாசமான ஆதமா ஜனன மரண வலையில் சிக்கிக் கொண்டது ஏன? இந்தத் தளையை நீக்குவதற்கு என்ன சாதனை தேவை? இந்த முயற்சியில் நாம துளை கொள்ள வேண்டியது எது? முடிவில் நாம அடைய வேண்டிய முத்தி நிலை எத்தகையது? இவை எல்லாம் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன

அழியா நிலை எயத வேண்டுமானால், அழிந்து போகும் இந்தத் தூல சரீரம் எப்படிச் சமபவிதத்து என்று அறிய வேண்டும், தவியாமல் பிறப்பையும் நாடி அது வேரை அறுத்து' எனத் திருப்புகழில் செப்பியஞ்சோல, பிறப்பின ஏதுவை (காரணத்தை) விசாரிக்கிறா, 'விளை உயிராக்கும் சிதைதோல நிதிசகும் தொந்திப்பன ஏது செய விளைத் தீவிலங்கே (அ ८७), தேகம் இருக்கும்போதே எது சத்து, எது அசத்து என்று பாகுபடுத்தி, பகுதியின மூலம் ஞானம் அடைந்து, அடுத்தப்பிறவி வராதபடி

செயது கொள்ள வேண்டும் ‘சீவன அசத்து உருகு அனபால யிறபயற’ (அ 69) முன் செயவினை அழிந்து போக முருகனைச் சுதா துதிக்க வேண்டும் ‘சீரங்கா ஆகமா உகந்த தேசிகா! செந்தினை மேல சீ அங்க ராக தனகில் தோய கந்தா! செந்தமிழ் நூற் சீ அங்கா! ராக வினேந்தா! எனபாகக்கு இலக்கூ தலைனையே’ (அ 98) நம தலையில் எழுதப்பட்ட ‘பிரம விபிளையே அழிக்கும் சக்தி வாயந்தது முருகனின் நாமக்காத்தனம் என்று அடித்துச் சொல்கிறா அருணகிரி தெயவ மணம் புணா தீ கால்வெளி செய ததே வரைந்தது எயவ (ஆதலால) கந்தன என்னோ’ (அ 90)

பழவினைகள் அழிந்து விடடன ஆனால் இனிமேல் செயயும் ஓவ்வொரு செயலும், என்னும் ஓவ்வொரு எண்ணமும் வினைகளாக உருவெடுப்பதை எவ்வாறு தடுப்பது? பூஜையே இதற்குச் சாதனம் ஆனால் சிதை தம் நிலைப்பெறுமல் மணிக்கணக்கில் சக்கரிநாமம் செயவதால் பயன் விடடயாது என பது அருணகிரியாரின் அருள் முழக்கம் ‘சிதைத் தரங்கத்தா சிதை எயத் திரிகின றது என’ (அ 90) பலஹிர பூஜையை விட மாணசீக ஞான பூஜையே சிறந்தது இடைவிடாது முருகன் திருவடியை தியானித்தி ருபபதே பூஜையாகும் இதற்கும் அவன் அருளை வேண்டி ‘நின் தாள் அனுகச செய’ என இறைஞுச் சேவை வேண்டும்

இந்த வழிபாட்டிற்கு இடையூறு வினை விபபன, கோபமும் மூந்தைன எனப்படும் மண, பெண், பொன் ஆசைகளும், பொறுமை எனும் பாணத்தால் வெகுளி என்ற மிருகத்தை வீழ்த்த நமமை உற்சாகப்படுத்துகிறா ‘பொறை வாசி வசிவசம கரமானபட்ட’, கானல் நீர் போன்றது மங்கையா சுகம் ‘தெரிவையா பால அலகைத் தேரை’, இல்லற வாழுக்கையோ கனவு போல பொய்யானது ‘சித்திரம் இக கனவு

இல வாழுவு’, ஜமபொறிகளால் செயலபடும் இத்தேகம் தக்கப்பட்ட பின், செயத் பாபததிற்குத் தக்கப்படி குக்கும் உடமபு யம தண்டனையை அடைவது சததியம் பொறி உண்டெனும் தனு தீதலும் மேதியை ஞாதி பொறி உண என்று செபபலும் சததியம்’, எனதெல்லாம் சொல்லி சொல்லி நமக்கு வைராக்கியததைப் புகடடுகிறா

இடையூறுகளைக் கடந்து ‘தீ வினை அறற சினம் தீர அகத்துள் மெய்த தீபம்’ ஏற்ற வேண்டும் இத்தீபத்திற்கு அனபு நெய, சாஸ்திர அறிவு திரி, இதயமே தகழி இந்த ஞான விளக்கை ஏற்றினவாககு கந்த வேள் தனது சாயுஜ்யமாகிய மோக்கி வீட்டை அருள்கிறா.

‘அனபு நெய நூற்றிரி சிந்தை இடும் சில,
ஞான தீபமிட்டாககு பரிசில தம
பலததை அருளும் செந்துரா’

பூஜை முடிவில் நைவேதத்தியமாக, நமது அனபையும் அறிவையும் முருகனிடத்தில் சமாபயிக்க வேண்டும். இதன் பயனாக குக்கும் உடமபு, அழியா அமிரத் தேகமாக மாற்றப்படுகிறது ‘பத்தி, புந்தி நைவேத சியம் உகந்து ஏற்றினா, சீ உடமபு மாற்றினா’ ஞான பூஜை செயவாரின் ‘புரி அடகம’ எனப்படும் குக்கும் சரிரம் யமபுரம் போவதுமிலகூ, மின்டும் ஒரு தூல தேகத் துக்குள் புகுத்தப்படுவதுமிலகூ என்றும் அழியா முருகன் கழிலைச் சாாந்திருக்கும் சீவாத்துமாக்கள், தாழும் அழியா பெருவாழுவை அடைந்து நிததிய ஞிரிகளாய விளக்குகின்றனா இத்தகைய ‘ஒரு பூதரும் அழியா தனி வீடடில்’ குடி புகுந்தால் நாழும் அருணகிரியா போல பிரமணிப பாரதது ‘திசாழுகனே! இனி உன்னால்

என செனனி தீட்டப்படா' (அ 72) என்று
சவால் விடலாம்.

ஆதலால் கந்தரந்தாதி என்ற நால்,
அருணை வள்ளல் நமக்கு 'நிதத்தவம் பெறப
பகாந்த உடபதேசம்' எனக் கூறுவது சாலப
பொருந்தும்

"செல வந்தி கழுமலம் நெஞ்சமே!
அவன் தெயவ மின்னா
செல வந்து இகழும் நமது இனமை
தீக்கும், வெங்கூறுவறகு
செல வந்தி கழும் திருக்கையில் வேல,
தினை காதத் செலவி
செலவம் திகழும் மணவாளன
நலகும் திருவடியே"

போரும்பூக்கு !

கலவிப் புகழும் கலைப்புகழும் சோபுகழும்
செலவப் புகழும் இவை சோந்தாலும்-நலவ
அருமபுகழும் ஓங்கும் அருணகிரி நாதன்
திருப்புகழ் போல ஆமோ தெரி

— பா. மாணில்சாமி

CONVERTING ENERGY TO SERVE THE MILLIONS

With best compliments from

KIRLOSKAR ELECTRIC CO. LTD.,
P. B. No 5555, MALLESWARAM WEST, BANGALORE-560 055

Products Manufactured—AC Induction Motors,
AC Generators, DC Machines, Transformers, Welding
Equipment & Systems, Control Equipment,
Industrial Electronics, CNC Systems for Machine Tools,
Power Electronics & Computers

அயிலுமாவுநதுஜீன்

திருப்புகழாற்றுப்படை

மு அருணாகிரி

நெ 26, கந்தசாமி கோவில் தெரு, சென்னை-12

முகவரை

ஞ் அருணகிரிநாதரால் திருப்புகழில் பாராட்டப்பட்டுள்ள நக்கிரதேவா திருவாய் மலாநதருளிய திருமுருகாற்றுப்படையின் ரசததைப் பிழிந்தெடுத்து, திருவாளா தணிகை மணி, ராவபகதூரா வ சு செங்கலவராய் பிள்ளை, M A., அவாகள் தொகுத்துள்ள சுருக்க வுரையை எங்கள் குருநாதா ஸ்ரீ வளரிமலை திருப்புகழ சுவாமிகள் மிகவும் ஆவததோடு கவனித்து, எனது தந்தையுடன் யான உடனிருந்தபோது எடுத்துக்காட்டி அதற்கு இலையாக திருப்புகழிலேயே “திருப்புகழ ஆற்றுப்படை” எனும் தலைப்பினைத் தந்து விளக்கி யதை அடியேன குருநாதரினா வாக்கை சிரமேற்கொண்டு இக்கட்டுரையை சமாப்பிக்கிறேன்

இதில் உள்ள எல்லா யிரயோகங்களும் பதங்களும் திரு வ த சுபரமணைய பிள்ளை அவாகள் வெளியிட்ட திருப்புகழ மூன்று பாகங்களின் உதவியைக் கொண்டு கையாளப் பட்டன

திருப்புகழ தேவன் திருவருளைப் பெற்ற ஸ்ரீ வளரிமலை திருப்புகழ சுவாமி கள் வீடுபெற விரும்புமொருவளை, அதேவனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்த பின்வருமாறு கூறுகின்றார்கள்

(வகு-16) காாததிகை பெற்ற விளக்கொளியும் (வகு-4) வாழியென ஸ்த மறவாது பரவிறசரண வாரிசமளிக்கும் உபகாரககாரனும், (வகு-2) பகையாமாந தாகளாநதகனும், (திரு-100) தேவ குஞசரி பாகனும், (திரு-646) கடபப மலா அணிவோனும், (திரு-483) கோடற்சு முட்டாதிட்டத்தணிவோனுமாகிய செவ் வேற சேயின சேவடியைச் சிந்திக்கும் செவவிய உள்ளத்துடன் செலவும் செலவை, நீ விரும்பினால் உன நெஞுசத்தில் விழைந்த இனிய வீடுபேறு என னும் கதியைத் தப்பாமல இப்பொழுதே பெறுவை

அங்ஙனம் நீ வீடு பேற்றை பெறுதற்கு அச்சேய யாண்டுறையும் என னிற் கூறுகேன அச்சேய (வகு-4) ஆடக விசிதர கனகோபுர முகப்பி வருணே- புரியில் நிறகும் அடையாளக்காரனுய் உறைதலும் உண்டு.

(திரு-9) சீதளமுந்து மணத்தயங்கும் பொழல் குழுதர விஞாசைகள் வந்திறைஞஸ்ம்பதி தேவா பணிந்தெழு தென்பரங்குன்றிலே அமாறதுறைதலுமுண்டு

அதுவனரி (திரு-33) செயதுவகக கொடைத்துவகத் திருத்தங்கித தரிக்கும் பொறதிருச்செந்திற பதியிலே நிலைத்திருத்தலுமுண்டு

(திரு-100) ஆதரம் பயில ஆரூரா தோழமை சோதல் கொண்டவரோடே முனுளினில ஆடல வெய்பரி மீதேறி மாகயிலையிலேகி, ஆதியநத உலா ஆசுசு பாடிய சேர, கோங்கு வைகாஹாநுட்டதில ஆவினா ருடியிழும், அத்தலததி லுளள (திரு-156) சிவமயமாம பழனி மலையிழும் வீற்றிருத்தலுமுண்டு

அதுவனரி (தி ந 224) சிவனா தமக்குரிய உபதேச வித்தை அருள் திரு வேரகப்பதியில உறைதலுமுண்டு

அதுவனரி (திரு-233) பல குனரிலும் அமாந்து விளையாடுதலுமுண்டு

(திரு-442) முனிவா தேவா ஞானமுறை புனித சோலைமா மலைக்குள உறைதலுமுண்டு

அதுவனரி, (பிருதிவி) (திரு-458) புனித சங்கதது கைத்தல நீததன, பழைய சாதததைப் பெற்ற மடபபெண் புகலு கொண்டறகு சிதத்தியளிக்கும் தலமாம கசசியில வீற்றிருத்தலுமுண்டு

அதுவனரி (அபபு) (திரு-500) திரைக காவிரிக்கே கறைக்கானகத்தே சிவத்தி யானமுற்றேரோ சீலந்தி நூல் செய, திருக்காவணம் சோ திரு ஆஜீகக காவில உறைதலுமுண்டு

அதுவனரி (தேயு) (திரு-535) திருமால கமலப பிரமா விழியிறறெரியா அரனுக்கு மகவாகி அருணைபுரியில நிலைத்திருத்தலுமுண்டு

அதுவனரி, (வாயு) (திரு-558) திருத்தாள முத்தாககருளவோனுய, தென கயிலாயப பதியாம காளத்தியில உறைதலுமுண்டு

அதுவனரி (திரு-321) அடிநாட்கள செப்த பிழை நீக்கி நமமை அருள போற்று வணணம வடிவாட்டி வளளி அடிபோற்றி வளளிமலை காத்திருத்தலுமுண்டு

அதுவன்றி, (திரு-768) மழை முகில் தவழ் தரு மண்டு கோபுர மதிள் வயல் புடையுற விஞ்சு காழியில வீறறிருத்தலுமுண்டு.

அதுவன்றி, (திரு-14) பஞ்சரம கொஞ்ச கிளி வந்து வந்தைந்துகர பணடி. தன தம்பியெனும் வயலூரில உறைதலும உண்டு.

அதுவன்றி, (திரு-373) கொங்குலாததித் தழைக்குங காபபொற கொண்ட லாத்துச் சிறககுங காடசிக கொங்கு நாடுத் தீருச்செங்கோட்டில உறைதலு முண்டு.

அதுவன்றி, (திரு-425) கரிய யூகததிரட பலவின மிதிறசனோக கணிகள பிறிப்புசித் தமராடி கதலி குத்தத்தினிற் பயிலு மீழத்தினிற கதிரகாமததில உறை தலும உண்டு

அதுவன்றி, (திரு-1304) உலகெங்கு மேவிய தேவாலயங்களில் பொலி தலுமுண்டு

அதுவன்றி, (திரு-93) மாசிலடியார்கள் வாழுகின்ற ஊர்களிலும், (திரு-627) கோபுர வாசலிலும் (திரு-827) மடத்திலும், (திரு-289) வேத நனமுடியி னும (திரு-291) வாச்சிய மத்தள பேரிகைபோல மறை ஒதுமிடத்திலும், (திரு-737) மாககததிலும், (திரு-539) வீதியிலும், (திரு-289) கொநதுவா குர வடியினும், (திரு-661) நெலவி மரததடியிலும், (திரு-373) தொண்டர் சூட்டத் திலும், (திரு-289) அடியவா சிநதை வாரிச நடுவிலும், (திரு-1120) மெய் போதததே யற்றா சிதததத்திலும் (ஞானிகள் சிததத்திலும், (திரு-1125) நற காலைச் சேவிபபா சிதததத்திலும், (திரு-926) தொலைவில ஷண்முகங்களும், தந்தர மந்தரங்களும் பழநி மலையும் பரங்குனரமுஞ செந்திலுந துதிசெயு மெய யனபாதம் சிநதையிலும், (திரு-775) குகனெனபவா மனதிலும், (திரு-418) மருவுமடியாகள மனதிலும், (திரு 1294) குற்றமற்றவருளளததிலும், (திரு-691) மாதவா இருதயததிலும் (திரு-149) பாவாணா நாவிலும உறை தலும உரியன இஃதெல்லாம யான் அறிந்தபடியே சூறினேன இனியான மேற சொனன இடங்களிலேயாயினும் பிற இடங்களிலேயாயினும், நீ அச்சேயை கண்டபோது மலாநத முகத்துடன கையை தலைமேல வைத்து (திரு-210) இநத சடமுடன உயிர நிலை பெற, நளினம் பொற்கழுவிளைகளில் மருமலா கொடு உன சீததமும் மனமுருகி, நலசருதியின முறையோடே சந்தித்து ஹரஹர சிவ சிவ சர்வெனன குமபிட்டினையடி யவையென தலைமிசை தங்க, புளகிதமேழ இருவிழி புனல்குதிபாய, (அநதாதி-34) இமகோத்ரி மைந்தா, (வகு-16) நிருத நிட்டுரா, (திரு-303) பழையவள் சிறியோனே, (திரு-927) நிதியே, நித்தியமே

(திரு-388), சதயவாகய பெருமானே, (திரு-100) தீர சம்பரம வீரா, (வகு-16) பிரதாப விதயாதரா, (திரு-14) சேயே, (திரு-927) வேளே, (அலங்-90) வான வாக்கு மேலான தேவனே, (திரு-350) வீரமாது மருவிய தோளா, (திரு-100) ஞானபண்டித சாமி-எனக்கூறி எதிரமுகமாக ஏததிப் பின்னா அச்சேயின திரு வடியை உன தலையிலே யறுமபடி தண்டனீட்டு வணங்கி, (அந்தாதி-44) கங்கை செல்வ (திரு-387) சிவசுத, (அந்தாதி-முதல் செய்யுள்) உமை மைநத, (திரு-88) தேவநாயக, (அலங்-19) கடமபின் மலா மாலை மாப, (திரு-320) கலவி கரை கண்ட புலவ, (திரு-123) வீர சேவக யுத்தண்ட தேவகுமார (அந்-39) கந்தரி சிந்துரை பாக, (அலங்-98) வேலமுருக, (அலங்-5) குறிஞ் சிக்கிழவ, (அந்-98) ராகவிநோத, (வகு-18) முழுச்சேவக, (வகு-1) முருக (வகு-4) ஆணமைக்கார, (திரு-107) உகரவீர என்று யானறிந்து நினககு கூறிய வானும பின்னும பலவானுகவும கூறிப்புகழந்து நினைன அளந்து அறிதல மன னுயிரகு அரிது. நின திருவடியைப் பெற வேண்டுமென்று நினைத்து வந்தேன்

நினானேடு ஒப்பாரிலலாத மெய்ஞானததை யுடையோய என்று சொலவி நீ கருதிய வீடு பேற்றினை நீ விண்ணப்பம செயவதற்கு முன்னே ஆண டவன் அருகில் சுகச சொருப பதவியைப் பெற்று (திருப்புகழ் பாடிக்கொண்டிருக்கும) ஸ்ரீ அருணகிரிநாதா உனைன நேரக்கி (திரு-330) இந்தா மயில வாக னா சீட்டு இது எனக்கூறி, சிவநீறு தந்து, அச்சேயை நேரக்கி, (வகு-16) ஓத ரிய மோன ஞானங்குர இவன நினது (வகு-384) சித்ர கவிததுவ சத்த மிகுதத திருப்புகழை வாழுததி வந்துள்ளான இவன உமது திருவருணை பெறத்தக்கவன் என்று கூறுவா அது கேட்டு (திரு-439) சோலைவளா வெற்பிலுரை முத்தா புகழ் தமபிரான உன மீது கருணை வைத்து தெய்வமணவகமழும் தனது (திரு-1277) எழுதரிய அறுமுகழு மணிநுதலும வயிரமிடை இட்டு சமைநத செஞ்சுச்ட்டிக கலன்கஞம துங்க நீள பனனிரு கருணை விழிமலரு மிலகு பதினிரு குழையும, ரதனக குதமபையும, பதமக கரங்களும செம்பொனுரலும மொழிபுகழு முடைமணியு மரைவடமு மடியினையு முத்தச சதவகையுஞ சித்ர சிகண்டியும், செங்கை வேலும முழுது மழகிய இளவடிவைக காட்டி, நீ எனக்கு (திரு-70) உகந்த மனிதன, என அனபன என்று (திரு-814) அனபுற உபதேச பொரு ஞுட்டி மந்திர தவஞான கடலாட்டி நீ வீடுபெற நினைத்து வந்த வரவை யான முனனரே அறிவேன அது எயதுதல் அரிதென்று அஞ்சற்க என திருவாய் மலாந்து கூறிப் பிறராற பெருதறகரிய (அநு-47) ஆருறையு நீதத்தன மேனிலை யாகிய பரமானந்த வீடு பேற்றைத தந்தருஞ்வா

சுபம்—சுபம்—சுபம்

[திரு—திருப்புகழ், வகு—திருவகுப்பு, அந—கந்தரந்தாதி,
அலங்—கந்தரலங்காரம், அனு—கந்தரனுழுதி]

கலியாண சுபுத்திரன்

[பரமமழை-திருப்புகழுமணி-T M கிருஷ்ணசாமி அய்யா அவாகளின சொற்பொழிவின தொகுபடு—வீத்தங்கள் A K யாலாம்பிளை]

வளரிக்கு வாயத்தவனே! மயிலேறிய மாணிக்கமே! என்றா அருணகிரி நாதா-வளரி யா? வளரித திருமணத்தின கருததெனன? எனபதை ஆராய வோம

பகவான மண்ணை நோக்கிச செலபவரைத திருத்தி, விண்ணை நோக்கிச செலுத்துவதே வளரி கலியாணத்தின யாவம முத்தமிழ எனபது ஓமகாரம முருகன சுவாமி மலையில் சிவபெருமானுக்கு, ஓமகாரப் பொருளை உபதேசித தான்

ஓமகாரத்தைத் “தமிழ்”, என்றா அருணகிரியார்

“கொனறைச் சடையாக்கொனறைப் பகரக கொஞ்சித தமிழைப பகாவோனே”
என்ற அடியால் இதையுணரலாம்

ஆறுமுகன அசராகளையெல்லாய கொனறு, அமராவதியையும, தேவேந திர பட்டணத்தையும, இந்திரனுக்குக் கொடுத்து, தெய்வயானையை மனம் புரிந்து, காட்டுக் குறத்தியையும, கடிமணம் செய்தாண்டான் என்று சுற்றுகிறது புராணம்

வளரி, காட்டிலே வளரிக்கிழவுகு தோண்டியெடுத்த மண்குழியிலே, மான வயிற்றிலிருந்து பிறந்தவள்

சீரத்தைக் கருவியாககிக் கொண்டு பயனபடுத்துபவன் அசீரியான முருகனே, உலகத்திற்கு நன்மை செய்யாமல தீமை செயது கொண்டிருக்கும் ஜீவனே, பிசாசு-சீரமெனும் பாததிரத்தில் முருகனை வைக்காவிட்டால், சூர பதுமன எனனும் பிசாசு அதில் குடிபுகுந்து விடும் உடலெனும் மனபாண்ட மாகிய ஊத்தைக் குழியிலே வளரியை வளாத்து, முருகனுக்கு அர்ப்பணம் செயவதே உடமெபடுத்தத்தன பயனுகும் முருகனிடம் காதல கொண்ட ஜீவனே வளரி.

எல்லா ஜீவராசிகளிடத்திலும் மனமென்ற தத்துவமுண்டு அதனியல்பு பற்றுமியலடு. உலகத்தில் ஆணவத்தையும், ஆழச்சையையும் பற்றிக்கொண்டு

சண்டையிட்டு மடிகிறுன் மனிதன் ஆண்டவனைப் பறறிக்கொண்டு ஆண் வத்தை விடுவதே, குரசமலூரம்

ஆண்டவனிடம் அன்பிரிந்தால், அவன் உருவாகிய எல்லா ஜீவராசி களிடத்திலும், அன்பிரிக்கும்

ஓங்காரத்தில் உருவம், ஓலி, (ரூபம், சபதம்) என்ற இரண்டுண்டு

தன காலைப்பறஞ்சுத் தூரனின் காலைத்தான் பற்றி இரண்டாக்கி கிழித்து, ஒங்காரமாகக் கிட்டான் முருகன் ஒன்று, ஓலி வடிவமான சேவலாகி முரு கண்டைய கீர்த்தியைக் கூடுகிறது மற்றெருநு பகுதி மயிலுருவாகி அவனைச் சமக்கிறது ஓமகார வடிவமே நமது முகம் நன்மை தீமைகளாகிய பிரகிருதி, புருஷன், என்ற இரண்டு தத்துவங்களும் சோந்தமைந்ததே, சரிம. பிரகிருதியும், புருஷனும் சூடும் இடமே, வளளியும், முருகனும் சூடும் இடம் பிரகிருதியென்பது இயறகை இயறகையில் ஊடுருவி நிறபவனே இறைவன இக கருத்தையே, “‘மயி சாவுமிதம் ப்ரோக தம சூதரே மனிகணுமிவ’” அதாவது நூலில் மனிதசூட்டங்கள் கோககபபட்டுள்ளது போல, இவ்வுலகங்கள் யாவும், என்னிடத்தில் கோககபபட்டுள்ளன” என்றார் கிருஷணபகவான் கீதையில். இறைவன், இயற்கையுடன் கலப்பதுதான், சிவமும் சக்தியும், கலப்பது சிவசக்தி ஐக்கியமே உலகம்

சவுமனுஸ்தானமாகிய முகமே, ஓமகாரமாகிய மயில். அதன் நடுவில் இருப்பவனே முருகன் முகமே பெரிய ஸ்தலம் அதில் மூககே கோபுரம் அதன முகப்பில் சவுமனுஸ்தானமாகிய புருவநடுவில் அருணைபுரி இருக்கிறது அதிலிருப்பவன் முருகன் இதனையே, “அருணைபுரி வீதியில் நிற கும பெருமாளே” என்று குறிப்பிட்டுள்ளாரா அருணகிரியா அங்கு முருகன், அஞ்சமுகமாயிருந்து, அருககாக்கினாக கொன்று, ஆறுமுகமாயிருந்து வளளியையாண்டான் மண்ணிலே பிறந்து, துனபுறும் ஜீவாக்கினாத தனனுடன் சேர்த்துப் பேரினபம் தருவதே, கந்த சஷ்டியின தத்துவம் மாணிட ஜூடமனம் முருகனுடைய ஜோதியில் கலந்து ஒன்றாகவதே வளளி கவியரணம் மண்ணில் பிறந்து விண்ணுள புகுவதே, பிறந்த பயன் கண்ணுக்குத் தெரியும் ஜூடபொருள் கரில் பற்று வேண்டாம் கண்ணுக்குத் தெரியாத விண்ணில்தான், பற்று வேண்டும் நீல பிறந்த தாமரையிலை, நீல ஒட்டாதது போல, மண்ணில் பிறந்த நாம, மண்ணில் ஒட்டாமல வளரவேண்டும் “நான்”, “எனது” என்ற ஆசாபாசங்களையும் ஆணவத்தையுமிழுந்து, ஏந்திய கரததோடு ஆண்டவனிடம் அருகினா யாசிப்பவரே, நானிறந்தவா ஆவாகளே, மரணத்தை வென்றவர்களர்

வா. உடல் மண்ணில் விழுநதாலும், இறக்காமல் நித்தியகுரிகளாயிருப்பவர்கள் அவர்களே. பதினாலுலகங்களும் ஓங்காரதத்திலடக்கம். ஆதலால், முருகன் ஓமகாரமாகிய மயிலிலேறி, ஓரேயடி யாய்ப் பதினாலுலகங்களையும் அளந்து விட்டான்.

மாமஞகிய வாமனன், சரடியாலளந்த பதினாலுலகங்களையும் முருகன் ஓரேயடியால் அளந்து, தொண்டாகள் தலையில் ஓரடி வைத்தான் திருப்புகழுபாடும் தொண்டாகள் நாவில் மற்றேரடியை வைத்தானும் தொண்டாகளுடைய நாவே ஏடு அதையே “பாவடியேடு” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் அருள்கிரியார்

“தாவடியோட்டும், மயிலிலும், தேவர் தலையிலும்;
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன்ரே, படிமாவலிபால்
மூவடி கேட்டு அன்று மூதண்ட சூடம் முகடு முட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமான மருகன் றன சிற்றடியே”

என்ற அலங்காரம் இதையே குறிப்பிடுகிறது

தொண்டாகளே தேவாகள் அவாகள் நாவும், மனமுமே, பாவடி ஏடு. அந்த ஏடால் முருகன்டு பட்டதாம். தனின் வதைக்க வந்த சூரபதமனிடம், தன் விராட் சொருபததைக் காட்டிய மருகளைக்கண்டு மாமன் மகிழுநதானும்

முருகன், ஞானசொருபன அவகீன உணர். நான் என்ற ஆணவததை, இறக்கக் செய்ய வேண்டும் ‘நான்’, என்ற சூரன் அழிந்த ஜீவன வள்ளியாய் விடுகிறது அதற்கருள செய்யும் முகம் ஒன்றும் சிவனுக்குள இருக்கும் ஜீவனுக்கு “நீ ஜீவனல்ல, சிவனே”, என்று உபதேசிப்பது, ஒரு முகம். வேலும், கையுமாக தரிசனம் தந்து, மலை போன்ற அசையாத பக்தியைத் தொண்டர்கள் உள்ளத்தில் உறுதிப்படுத்துவது, ஒரு முகம் ஒன்று ஆதாரங்களையும் தொண்டுவந்த ஜீவனுகிய வள்ளிக்கு, ஆருவது ஸ்தானமாகிய (இடம்) சஷ்மா (நெற்றி நடு) ஸ்தானத்தில் அருள் செய்யும் முகம் ஒன்று

உலகத்தில் இருவகையான மனிதாகளுண்டு ஒன்று அசர வகை, மற்ற ஒரு ஒன்று தேவ வகை அசரனுயிருநதாலும், பக்தியிருநதால், பகவான் ஆட்கொள்ளுகிறார் கொலை புரியும் வேடா குலத்தில் பிறந்த வள்ளிக்கும், தேவ லோக மங்கையாகிய தேவசேகினக்கும் அடைக்கலம் முருகனேயாவன.

வள்ளி ஓங்கார ரூபமாயிருக்கிறார் யெளவனத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார். கிழுத்தன்மை, மனத்தினுல ஏற்படுகிறது. உள்ளத்தில் முருகளை வேவ்ப்பவாக்கஞ்கு எப்பொழுதும் கிழுத்தன்மை உண்டாகாது

தளாச்சியற்ற வளர்ச்சியின தன்மை, மனத்தின தன்மை. அன்றை வளாப்பவரை விட்டு இள்ளமை. நிங்காது, பக்தியின் இயல்பு, ஜீவராசிகளை,

வாவென்றழைத்துக் கூட்டுவது. ஆணவத்தின் இயல்பு, வந்தவாகளை பேர், போவென்று ஓட்டுவது.

உலகத்தில் குறி வைக்காமல், பகவானிடமே குறியை வைத்தவாகளுடைய பாவை மாண் விழியைப்போல இருக்கும். மாணவிழிக் குறத்தியாகிய வளரி, இதயமாகிய பரணிலேறி விடுகிறார் கையில் ஓமகாரமாகிய கவசினப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் எப்பொழுதும் முருகா! முருகாவென்று சொல்விக் கொண்டு, அந்த சபதப்ரமமாகிய ஓங்காரக்கவசினாச சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

இதயமாம் பரணிலிருக்கும்பொழுது, மனதாகிய பறவை, வெளியில் பறந்தோடி, ஆசாபாசவகளாகிய திணைகளைக் கவாந்து வருகிறது முருகாவென்னும் நாமத்தினால், ஓங்காரப் பரணாமைத்து, அந்த சபதப்ரமமாகிய ஓங்கார வட்டத்தால், தனைச் சுற்றி, ஆசாபாசங்களை விரட்டுப்பவள் வளரி ஆசைகளாகிய கிளிகள் வந்து வளரியின் மனததைக் கொத்துகின்றனவாம் அவற்றை நோக்கி வளரி, ‘நான் புருஷோத்தமனை மணப்பதற்காகத் தவமிருக்கிறேன். கனனியாகிய என்னிடம் நீ ஏன் வந்தாய? என, ‘நான் ஆணவத்தை மனக்க வந்தேன்’ என்று எதிரத்துப் பேசுகின்றனவாம் அக்கிளிகள் ஓங்காரக் கவனில் ‘சுப்பிரமணியம்’ என்ற கலலை வைத்து எறிந்த உடன் அப்பறவைகள் ஓடி விடுகின்றன

நாம ஓவவொருவரும் வேடாகள். சரீரமே திணைப்புனம் ஆணவாதி களாகிய காம குரோதங்களை வெநுட்டிய ஜீவனுகிய வளரிக்கு யான வழி அடிமையென்று சொல்வி தொண்டனும், வளரியின் அடியிணைகளைப்பற்றி, அடிமைச் சீட்டு எழுதிக் கொடுக்கிறானும் பகவான் (திருமண காலத்தில் செய்யும் சுப்தபதி (அமமி மிதித்தல்) சடங்கு இதையேதான் குறிக்கிறது) கண்ணன் கோபியாகளாகிய தொண்டாகளின் காலில் விழுந்ததைப் பாரதத்தில் எழுதினார் வியாசா வள்ளி பாதத்தில் முருகன் விழுந்ததை அவனே, எழுதினார் தொண்டருக்குத்தான் அடிமையென்பதை, முருகன் மேருவில் எழுதினார் என்று கூறுகிறது திருப்புகழ்.

உலகத்தைப் படைத்து, துக்கங்களைத் தொலைத்து, நிரந்தரமான பக்தியையளித்து, முருகாவென்று நிணைக்க ஆசையைக் கொடுக்கிறார்கள் பகவான். அவ்வாறு. பகவானை நிணைக்க ஆசைப்படுவதே ஞானம். உலகத்தில் நீ வேறு, நான் வேறு, என்ற வேற்றுமையை ஓழிக்க வேண்டும்.

எந்த வயிற்றிலுதித்த குழந்தைகளாயினும், அவர்களை, ஒகனமாதாவிள் வயிற்றுலுதித்த குழந்தைகளென்று, அன்புடன் ஆதரிக்கும்பொழுது, சூரானுகிய வேற்றுமை விழுந்து விடுகிறது உள்ளேயிருக்கும் மனமெனும் உண்ணி, சூர பதுமனெனும், உண்ணியைப் பிடித்துக்கொண்டு, ஒன்றுக்கொன்று சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது இரண்டு உண்ணிகளும்; உலகத்துடன் ஓட்டிக் கொண்டு, பேதத்தையுண்டாக்குகிறது மனத்தைவிட்டுச் சூரைப் பிரித்து விட்டால், அமமனம் உலகத்துடன் ஓட்டுவதை விட்டு பகவாஜை ஓட்டிக் கொள்கிறது உலகத்தைப் பற்றிய மனம், சூரானுகிய ஆணவத்தையொட்டு வதை விட்டு ஆண்டவனுடன் ஓட்டினால், சேவலும் மயிலுமாகலாம்

மனம் உலகத்தையொட்டாவிட்டால், நான் என்ற பிசாசுக்கு உணவுகிடைக்காது நான் என்ற ஆணவத்திற்கு, உலகமாகிய உணவைக் கொடுக்காமல் படிடினி போட்டால், நானிறநதுவிடும் நானிறநத மனமே, வளளி பிறகு முருகன் கவியாண சுபுத்திரனுக வந்து ஆட்கொள்வான முருகனுடைய புயத்தில் வளளியும், வளளியின புயத்தில் முருகனுமாக விளையாடுவார்கள் “கவியாண சுபுத்திரனுக குறமாது தனக்கு விநோத, கவினு நபுயததிலுலாவி விளையாடி” என்னும் திருத்தணித திருப்புகழின அடி இதையே குறிப்பிடுகிறது.

ஜீவனும் பரமனும், பிரகிருதியும் புருஷனும் ஆவா. தொண்டரும் தெய்வமும், சோநது ஜூக்கியமாவதே, ராதா-கிருஷ்ண, வளளி-முருக ஜூக்கியம் கந்தனும்-வளளியும், கண்ணனும், ராதையும் ஜீவாத்ம, பரமாதம ஜூக்கியானு பூதியே

திருப்புகழ் அமிர்தம்

திருக்குரவாடி ஜாரியன், டாக்டர் ஆ. மங்கலமுடையார்,
B.Sc., (Hons), M.A., M.Sc., Ph.D.
“இடைக்கழி இல்லை”, No. 1, Lecturers’ Quarters, அண்ணுமலை நகர்,
608002

நம குருநாதா அருணகிரிநாதா அருளியவை மட்டுமே திருப்புகழ் ஆகும்.
பிற அடியார்கள் அருளியன வேறு பெயாகளால் குறிக்கப் பெறுகின்றன

(உ-ம) சம்பந்தா அருளியன திருக்கடைக காப்பு,
அபபா அருளியன தேவாரம்,
சந்தரா அருளியன திருப்பாட்டு
மாணிக்கவாசகா அருளியன திருவாசகம் ஆகும்

திருப்புகழ் அனுபவத்தை நாம உணரத்தான முடியும், பிறநுக்கு வாய் மொழியாக உணாத்த முடியாது. பல வேறு பிறப்புகளில் செய்த புண்ணிய சீலாகளுக்கே திருப்புகழில் பற்று உண்டாகும் “முருகா அந்தாதி”, அருணகிரி நாதரைத் “திருப்புகழ் பண்ணவா” என்றே குறிப்பிடுகிறது திருப்புகழிப் பெரு மையை அருணகிரியா பலப்பல அடைமொழிகளால் குறிப்பிடுகிறார்

(உ-ம) மா திருப்புகழ், நாம அறபுத்த திருப்புகழ்
கழற புகழ், நிறைப்புகழ்
சிவமா திருப்புகழ், உயா திருப்புகழ்
சொலறகரிய திருப்புகழ், இருப்பவல திருப்புகழ்
எனபன அவற்றுள சில

“ உதிரும கனியை நறும் பாகில
உடைத்துக கலந்து தேனை வடித்து
ஊற்றி அமுதினுடன ரூட்டி
ஒககக குழைத்த ருசி பிறநது
மதுரங் களிந்த திருப்புகழ் ” என்று
“ திருமலை முருகன பிள்ளைத்தமிழ் ” திருப்புகழின மகிமமையத் தெளிவாக்கு
கிறது

உபநிஷத்துங்களில் சிறந்தது “தைத்தீய நாராயண வல்லி”. அதில் இறை வசை “அவன பெயா திருப்புகழ் ” என்பதாக குறிப்பு உள்ளது. வள்ளிமலை

சுவாமிகளுக்கு மகான சேஷாத்திரி சுவாமிகள் உபதேசித்தது “திருப்புகழு மஹா மந்தரம்” எனபதே.

அருணகிரியாரைப் பாடுமாறு பணித்த பண்ணிருக்கைப் பரமனே “திருப்புகழு” என்ற நாமத்தையும் அருளினா “உயா திருப்புகழு விருப்பமொடு செப்பென எனக்கருளகை மறவேனே” என்று வரும வயலூராத திருப்புகழால் இதை நாம் உணரலாம்

திருப்புகழு படிப்பவர்கள் மனம் முருகப்பெருமானுக்கு உகந்த வாசஸ் தலம் எனபது முன்னோ வாக்கு திருப்புகழ்—திரு முருகன் திரு மாபில் ஞான ஓளி வீச விளங்கும் பதக்கம் போன்றது பாடல் இதோ,

“உரை பெற வகுத்தருணை நகரில் ஒரு பகதனிடும் ஓளி வளா திருப்புகழு மதாணிகருபாகரனும்” (திருவகுபடு) (மதாணி=பதக்கம்)

மேலும் அருணகிரியா திருப்புகழை, திருமுருகனுக்கு பரிதியான “தமிழப் பண்ணீர்” என்றும் குறிப்பிடுகிறார்

“பலப்பல ஸபம் பொன் பதக்கமாரமும்
அடிமை சொலும் சொல் தமிழப் பணீரோடு
பரிமள மிஞசக கடபப மாலையும் அணிவோனே”

எனபது திருப்புகழு

தாளம், வயம் அலைத்தும் திருப்புகழில் உண்டு அருணகிரியா வயத்தில் 108 தாளமும் கொண்டு திருப்புகழைப் பாடியுள்ளார். ஒரு பாடல் பாட வேண்டுமானால் ஏழு விதிகள் இருக்கின்றன

- 1) எழுத்து, 2) அசை, 3) சீ, 4) தனை, 5) எதுகை
- 6) மோஜை, 7) அடி.

ஆனால் திருப்புகழில் தவிர வேற்றந்தப பாட்டிலும் ஓசை கிடையாது தமிழில் மூன்று வித ஓசை உண்டு.

- I) வல்லினம—க, ச, ட, த, ப, ற
- II) இடையினம—ய, ர, ல, வ, ழ, ள
- III) மெல்லினம—ங, ஞ, ந, ம, ன.

திருப்புகழில் வல்லினம் என்று ஆரம்பித்தால், மெல்லினம் மருந்துக்கூட்ட வராது.

வல்லினம்' உதாரணம்
 "பக்தா கணப்ரிய நிர்த்த நடிதத்திடு
 பச்சி நடத்திய குக பூவ்"
 - திருங்செங்கோடு திருப்புகழு

மெல்லினம் உதாரணம்
 "மன்றலங் கொந்துமிசை தெந்தனந தெந்தனென
 வண்டினங் கணடு தொடா குழலமாதர்?"
 - திருப்பரங்குனரம் திருப்புகழு

இடையினம் உதாரணம்
 "அல்லி விழியாலும், மூலலை நகையாலும்
 அல்லல படதூசைக கடலீயும்"
 - வளளிமலை திருப்புகழு

"திருப்புகழு நெருப்பு" எனபதால அவைகளின புனிதம் புலனுகும்,
 ஷன்மத சாரமே திருப்புகழு

ஆக திருப்புகழில இல்லாதது உலகில இல்லை வேதங்கள், ஆகமங்கள்.
 புராணங்கள், இதிகாசங்களை எல்லாம் திருப்புகழில அருணகிரியா சுற்றுவா

"உன கமலப பதம நாடி-
 உருகி உளத்து அமுது ஊற
 உனது திருப்புகழு ஒது அருளவாயே"

என்ற திருவிடைக்கழித்திருப்புகழால், அநணகிரிநாதரின திருப்புகழை
 ஓதுபவர்கள் அமிர்தம் அருந்திய பயனைப் பெறுவாகள் எனபது புலனுகும்

திருப்புகழு அனபாகள் திருவடிக் காமலங்குளே சாரணாம்.

இடைக்கழிக்கு வாருங்கள்
 எழில் முருகனைப் பாருங்கள்
 குராவடியில் சூடுங்கள்
 கோலக் குமரனைப் பாடுங்கள்
 துன்பம் கருகும், இன்பம் பெருகும்.

அருட்செல்வா அருணகிரிநாதரும் கிளியும்

கந்தா அனுபூதிசெலவா குகத்திரு குகதாசன்
D 2 வட்டம் 17, பிரமஸ்சாரி ரோடு
நெய்வேவி - 607 801.

அருட்செலவா அருணகிரிநாதா அஷ்டமாசித்திகளில் ஓன்றான பரகாய பிரவேசம் - ஈடுவிட்டுக் கூடு பாய்தல் - எனும் அரிய சித்தியின உதவியால் இறநதுபட்ட கிளியின் உடலில் பரகாய பிரவேசம் செய்து பாரிஜாத மலர் கொண்டு வருவதற்காக, தேவலோகம் சென்று அங்கு அமராவதி காவலனை தரிசித்து அபரிமிதமான விததைகளை உபதேசிக்கப்பெற்று பாரிஜாத மலருடன் கிளியின உருவிலேயே பூலோகம் திருமபினா எனபது கட்டுக் கைதயோ கறபண்யோ அல்ல அது முற்றிலும் உண்மையே எனபதை —

“அருணையில் இடைக்கழியில் உரககிரியிற் புவியில
அழகிய செருத்தணியில், வாழுகற்ப காடவியில
அறிவுமறுநி தத்துவமும் அபரிமித விததைகளும்
அறியென இமைப்பொழுதின வாழுவிதத் வேதியனும்
வேடிச்சிகாவலனே”

எனும் அருணகிரிநாதனின வாக்கே, அவா தேவலோகம் சென்று திருமருக ணிடத்து உபதேசம் பெற்றா எனபதை உறுதிப்படுத்துவது காண்போ இவ வேடிச்சி காவலன வகுப்பு அருட்செல்வா அருணகிரிநாதர் கிளி உருவில் தேவ லோகம் சென்று திருமபிய பின் பாடப்பட்ட பனுவலகளில் ஓன்று.

அருட்செலவா அருணகிரிநாதா தேவலோகம் சென்று வந்தின பாடிய “கந்தா அநுபூதி” எனும் மகா மநதிரநூலில், திருமருகன் தனக்குப்பேதேசித்த திருத்தலங்கள் ஐந்தையும் குறிப்பிட்டுத் தமது நன்றியைத் திருமருகனுக்குச் சமாப்பித்துள்ளதால், அருணகிரிநாதா தேவலோகம் சென்றுவந்த உண்மை வலுப்படுத்தப்படுகிறதும் காண்போ

திருவன்னுமலை. இத்திருத்தலத்தை “கந்தா அநுபூதி” மூன்று வது பாடலில், “எனை ஆண்ட இடம்” எனக குறிப்பிட்டு, வேலனைச் சிந்தி யாது வேசியாலோலனும்த திரிந்த தமமை வலுவில் தடுத்தாட்கொண்டு வேல னின் பக்தனுக ஆக்கிய திருத்தலம் என்கின்றார்.

திரு இடைக்கழி: இத்திருத்தலத்தை கந்தர் அநுபூதி 4வது பாட லில் “குரவா! குமரா! குவிசாயத குஞ்சரவா! சிவயோக தயாபரனே!

என்று குறிப்பிட்டு திருக்குராவடி 'நீழலதனில் உறையும் திருக்கைவேல வடி வழகிய பெருமானை தெய்வயானை அம்மையாருடன் இலைத்துத் தமது நன்றியை சிவயோக தயாபரனுக்குச் சமாபித்துள்ளா இத்திருத்தலத்தில் தெய்வயானை 'அம்மையா மட்டுமே உள்ளாரா

உரககீரி: திருச்செங்கோடாகிய இத்திருத்தலமே, உரககிரி, நாககிரி, நாகாசலம் என வழங்கப்படுகிறது இத்திருத்தலத்தை கந்தா அநுஷ்டுதி 11வது பாடலில் “நாகாசல வேலவா” எனக் குறிப்பிட்டுத் தமது நன்றியைத் தெரிவித்துள்ளாரா

திருத்தண்ணை : இத்திருத்தலத்தை கந்தர் அநுஷ்டுதி 6ஆவது பாடலில் “வள்ளி பதமபண்யும் தணியா” எனக் குறிப்பிட்டு தணிகேசப் பெருமானை “வள்ளி பதமபண்யும் தணிகாசலனே” என்று - அழைப்பது காணப்பீர்

கற்பகாடனி. இது கற்பகத்தருக்கள் நிறைநத இடமான, தேவலோகத்தின தலைநகரமான அமராவதி நகரைக் குறிக்கின்றது. இத்திருத்தலத்தை கந்தா அநுஷ்டுதி 18வது பாடலில் “அமராவதி காவல்” எனப் போற்றித் தம் -நன்றியை சமாபித்துள்ளாரா அருட்செலவா அருணகிரிநாதா இதனால் அருணகிரிநாதா கீழைத்து அமராவதி சென்று வந்தார எனபது உறுதிப்பட்டுத்தப்படுவதுடன், அருணகிரிநாதா கிளி உருவில் சென்று இருக்கக்கூடும் எனவும் அறியலாகிறது.

குழச்சியும், பகைமையும், பொருமையும் வஞ்சனையும், கொடுமையும் குடிகொண்ட சமபந்தாண்டான், பாரிஜூத மலர் கொண்டு, அருட்செலவர் அருணகிரிநாதா திருமூவுதற்குள், அவர், பாதுகாபாக வைத்த உடலைத்தேடி எடுத்து அரசரிடம் அருணகிரிநாதா இறந்துவிட்டதாகக் கூறி அவவுடலைத் தீருட்டி அழித்துவிட்டான என்றும், அதன்பின மலருடன் திருமபிய அருணகிரிநாதா தம உடல் அழிக்கப்பட்டதால் கிளியின உடலிலேயே பலகாலம் இருந்து கந்தா அநுஷ்டுதி வகுப்புகள், வேல, மாபில, சேவல் விருத்தங்கள் முதலான பனு வலகளைப் பாடி, அதன்பின திருமுருகன் திருக்கரததுக கிளியாகத் திருத்தணி கையில் இருப்பதாகக் கூறும் கூறறு முற்றும் பொய நமப முடியாத கற்பஜனக்கதை

அருட்செலவா அருணகிரிநாதரின உடலைக் கண்டெட்டுத்து அதற்கு சமபந்தாண்டான தீருட்டியது உண்மை அதனால் அருணகிரிநாதரின் உடல் அழிய வில்லை என்பதும் அசைக்கமுடியாத உண்மை அன்று அமருகனின் ஆட்கள் ஆதிசங்கரரின் உடலைச் சிதையில் வைத்துத் தீருட்டவும், எப்படி அவர் சிதையிலிருந்து ஏற்றுந்து வெளிவந்தாரோ ! அப்படியே, ஆதிசங்கரரின் அவதார

மாகிய அருட்செல்வா அருணகிரிநாதரும், நடக்கப்போவது அறிந்து கிளியின் உடலை விட்டுச் சிதையில் வைக்கப்பட்ட தமது உடலை பிரவேசித்து, யாவரும் வியகதும்படி. சமபந்தாண்டாள் தீழுடவும் வெளிவந்து பாரிஜாத மலை அரசனிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சிலகாலம் அங்கு தங்கிப் பின் திருத்தணிகை சென்று கந்தா அநுஷ்டி முதலான பனுவலகளைப் பாடி திருமுருகன் திருவருள் பெற்று தமமை ஆடகொண்ட இடமான திருவருணையற்று, தமமை ஆட்கொண்ட திருமுருகனுடன் ஜக்கியமானா எனபது தான் அருட்செல்வரின உண்மைச் சரிதமாகும்

இந்திகழச்சி அருட்செலவருக்கும் அவா பாடிய திருப்புகழுக்கும் அவரை ஆடகொண்ட முருகனுக்கும் புகழைச் சோத்து, உலகில் கடவுட தனமை நிலையாக உள்ளது. அவர் துஷட நிகரக சிஷ்ட பரிபாலனை, அவன் அருட்தனமை அவனை அண்டிஞோகளை ஆதரிக்கும் கடவுளை நமபினோ கைவிடப்படார் எனும் ஆனஞ்சோ வாககையும் நிலைநாட்டி. ஸ்ரீ ஸ்காந்த மகாபுராணம் சமபவ காண்டத்தில் 41வது அத்தியாயத்தில் “உலகில் எம்மைச் சரணம் அடைந்தோக்கு அசசம யாது? இச்சக்ததே எம் அடியார்க்குப் பகைஞா யாவா? பினியும் உண்டோ? மனிதப் பதியாயுள்ள ஒருவன் அறிவீனத்தால் எம்மடியாரைப் பகைபானுயின் அவன் எடுமையே பகைத்தவன் ஆவான் எமக்கு அபராதஞ் செய்தானது செய்கையை யாம மனனிப்போம், அநத்த துராதமாவின செயகையை ஒருபோதும் மனனியோம், இந்திரனுல் ஆதரிக்கப்பட்டினும் அவனைக் கண்டனம் செய்துவிடுவோம்” எனும் திருமுருகனது வாககையும்,

சினத்தவா முடிக்கும் பகைத்தவா குடிக்குஞ்	
செகுத்தவ ருயிக்குஞ்	சினமாகச
சிரிப்பவா தமக்கும் பழிப்பவா தமக்கும்	
திருப்புகழ் நெருபபென	ற்றிவோமயாம
நினைத்து மளிக்கும் மனததையு முருக்கும்	
நிசிக்கரு வறுக்கும்	பிறவாமல
நெருபபையு மெரிக்கும் பொருபபையு மிடிக்கும்	
நிறைப்புக முரைக்கும்	(தி 263)

எனும் திருப்புகழின பெருமையும் அருணகிரிநாதரின வாககையும் நிலை நாட்டியுள்ளது

ஆனால் கறபனையாளாகள் அருணகிரிநாதா கிளில்ருவில் இருந்து கொண்டே கந்தா அநுஷ்டி முதலான பனுவலகளைப்பாடி அதனபின தணிகேச ணது திருக்கரத்தில் கிளியாக இருக்கிறா எனபதே அருணகிரி நாதருக்குப்

புகழைச் சேர்க்கும், என்னும் தவறான எண்ணத்தில் இத்தகைய கறபஜைக் கதைகளைப் புனைந்தவாகள் சம்பந்தாண்டானால் அருணகிரியாரின் உடல் தீ மூடப்பட்டு அழிக்கப்பட்டது எனபது, திருமுருகலின அருட் தனமைக்கும் திருப்புகழின் பெருமைக்கும் முரணபாடாக இருப்பதையும் சற்றும் சிந்தித்தாகத் தெரியவில்லை

இறந்துபோன ஆயனின் உடலில் புகுநத் திருமூலா, தாமாபாது காபபாக வைத்த இடத்தில் தமது உடல் காணுமையால் இதுவும் ஆண்டவனின் திரு வளம் போலும் என்தோநது மூலனின் உடலில் இருந்தே திருமந்திரம் 3000 பாடினா என்பது போல, அருணகிரிநாதரும் தாமாகவே கிளியின் உடலில் புகுநதுகொண்டதாலும் கதிகாமதத்தில் பாடிய “சரியையாளாக்கு” எனத் தொடங்கும் திருப்புகழ் பாடல் 425ல்

“ துகளில் சாயுச்சியக கதியை யீற்றற சொற
சுகசொரு பத்தையுற றடைவேனே ”

என்றும், ‘கடை சிவத்து அகனரு உரைபுகனரு’ எனது தொடங்கும் திருப்புகழ் பாடல் 1151ல்.

“ பரவசந் தணிந்துணையு ணாநதோரு
மவுன பஞ்சரம் பயில தருசக
பதம் ணெந்திருந் தருள பொருநத்தும் தோருநா வே ”

என வேண்டியுள்ளதாலும், அருணகிரிநாதா கிளியின் சொருபத்தைத் தான், விரும்புவதாக, அடியவா இசைசயில் எவை எவை உற்றன அவை தருவித தருஞம் தயாபரனுன திருமுருகன் நினைத்து, அருணகிரிநாதரை கிளி உருவிலே யே சில காலம் இருக்கச் செய்து கந்தா அநுபூதி முதலான நூல்களைப் பாடச் செய்து பின் கிளியின் உருவிலேயே பேரினபப் பதவியைக் கொடுத்துத் தன திருக்கரத்திலியே கிளியாக ஏற்றுக்கொண்டான என, இக்கருத்தையே பலா பலவதமாகக் கூட்டியும் குறைத்தும் அவா அவாகள் கறபஜைக்கு ஏற்ப விவரித நீளாராகள்.

ஓருசிலா தணிகை உலாவில் திரு கந்தபப் தேசிகர் சூறியுள்ள சில கண்ணிகளைக் கொண்டு சானாருகக காட்டி அருணகிரிநாதா கிளி உருவில் இருந்துகொண்டுதான் கந்தா அநுபூதி முதலானவைகளைப் பாடியபின் கந்தன கைக்கிளியாக இருப்பதாகக் கூறுகின்றாகள்

உண்மையிலேயே அருணகிரிநாதா கிளியாக இருந்துகொண்டே கந்தா அநுபூதி முதலான நூல்களைப் பாடி இருந்தால் அவரையும் அவரது பனுவல

களையும் புகழந்தும் சிறப்பித்தும் சிலாகித்தும் பாடியுள்ள திருப்போரூர் சிதம்பர சவாமிகள், கவிராஜ் பண்டாரததையொ, வரகவி மாகக சகாயத்தேவா, அநதகக்கவி வீரராகவ முதலியா தொடடிககலை ஸ்ரீ சுப்ரமணய முதலியா முதலானவாகள் அருணகிரிநாதரின் கிளி உருவம் பற்றிப் பேசாமல் இருந்து இருக்கமாட்டாகள் யாரேனும் ஒருவராவது அதுபற்றிக் கூறி இருப்பாகள்.

“ கந்தா அநுடூதிபெறறு கந்தா அநுடூதிசொனன
எநதை யருளநாடி இருக்கும் நாளனநநாளோ ”

எனறு கந்தா அநுடூதி பற்றிப் பேசிய தவத்திரு தாயுமான சவாமிகள் அருணகிரி நாதா கிளி உருவில் கந்தா அநுடூதியைப் பாடி இருந்தால் “அநுடூதி சொனன கிளி” எனறு தான் பாடியிருப்பா அபபடி அவா சொல்லாமல் “ எநதை ” எனறபடியால், அருணகிரிநாதா கந்தா அநுடூதி முதலானவற்றைத் தமது டுத உடலில் இருந்துகொண்டு தான் பாடியுள்ளா எனபது உண்மை எனபது தெளிவு

திரு கந்தப்பதேசிகா அருணகிரிநாதா கிளி உருவில் தேவலோகம் செனறு வந்ததால் அவா செய்த செயற்கரிய செயல்களை கிளியின் மீது ஏற்றிப் பாடியுள்ளாரேயன்றி அருணகிரிநாதா கிளி உருவிலேயே வாழுந்தாரா எனபதல்ல. (உ.-ம)

“ விலலிபுத்துரான செவியின மேல அரிவாள பூட்டி அனறு வல்லபத்தின வாதுவெனறு வந்தது காண ”

‘ பிரடுட தேவககுரிசில் பேணி எதிராண
முருகன மயிலமேஸ் முடுகி — வரவழைத்து வந்ததுகாண ’

‘ முததித்திரு எனனும் முன பதினுறு ஆயிரமாம
பத்தித திருப்புகழைப் பாடுங்காண ’

எனற கணனிகள் அருணகிரிநாதர் கிளியாக இருந்தபோது நடந்த சமபவங்கள் அல்ல என்பதும் காண்போ

வேளொக்காரன வகுபபில் அருணகிரிநாதா —

‘ ஏழையின இரடடைவினை யாயதொரு டறசிறையி
ராமல் விடுவிதத்துளநி யாயககாரனும
மேதகுறுத்தி வேளொக்காரனே ’

எனறதைச் சிலா தமகுச சாதகமாகக கொண்டு இவவடி அருணகிரிநாதா உடறசிறை நீங்கி கிளி உருவில் கந்தா அநுடூதி முதலானவைகளைப் பாடினா

என்னும் கருத்துக்கு இடம் தருகின்றது தமது உடல் எப்பட்டழிந்ததை அறிந்து இதுவும் ஒரு நன்மையே இறைவன் செய்தது நன்றே அவர் நியாயக்காரன் ஆயிரரே” என உணாநது மகிழ்ந்தா அருணகிரிநாதா என தணிகைமணி அவாகளே கருதுவதாகத் தெரிகிறது

“என்று நீ அன்று நான்” எனபதற்கு இணங்க உயிகளுக்கு அழிவு எனபதே எப்போதும் கிடையாது அது என்றும் நிரந்தரமானது. உடலுக்குத் தான் அழிவு உண்டு உயிருக்கு இல்லை இவ்வுயிர் ஓர் உடலில் இருந்து கொண்டு செய்த பாவபுண்ணியங்களுக்கு ஏற்ப ஓர் உடலைப்பெற்று சில காலம் இருந்து பின் இரந்துபட்டு மற்றுமோர் உடலை அதன்தன பாவ புண்ணியங்களுக்கு ஏற்ப ஏற்கின்றது இவ்விதம் ஓர் உடலைப்பெற்று அதைவிட்டு மற்று மோர் உடலைப்பெறுவது, அவ்வுயிரின் உடற்சிறை நீங்கியதாகாது உடற்சிறை நீங்கப்பெறுவதெனபது இனியும் அவ்வுயிர் மாதாவின் காப்பத்தில் புகாமல் பிறவி அற்று இருப்பதேயாம்

இந்த பிறவா வரததைத்தான் அருடசெலவா அருணகிரிநாதர் வேடிச்சி காவலன் வகுபபில் ஏழையேன் செய்த நலவினை தீவினையினா காரணமாக இந்த உடலை விடச் செய்து இனியும் இவ்வுயிருகு உடற்சிறை இல்லாத பிறவா வரததை அருணம் நீதிமான வளரியினா வேளைக்காரனுக்கிய திருமுருகன் என்று தான் ரூறியுள்ளார்

பூத வேதாள வகுபபில் அருணகிரிநாதா —

“அநுபவ சித்தபவககட வீற்பு காதெனை
வினவியை ருந்தருள வைத்த கழறக்கு பாகரன்”

அநுபவத்தால் ஏற்படுகின்ற பீறப்பு என்னும் கடலிலே இனியும் புகாது பிறவாவரம் அருளபவன் கருணமூரத்தியான முருகனே! என்றும் பெருத்த வசன வகுபபில் —

“இரடடைவினை கொடு திரட்டு மலவுடல

இணக்கம் அறவொரு கணக்கை யருளவதும்”

நலவினை தீவினை எனும் இரண்டுவகை வினைகளினா காரணமாக ஏற்படும் உடலின சம்பந்தம், இனியும் இல்லாமல் இனியும் பிறப்பு இல்லாத போகும் வழியை அருளவதும் திருமுருகனினா வாக்கே எனக ரூறியுள்ளதும் காணபீர கந்தா அநுட்பதி பீராயுவது பாடலிலும்

“விதிகாணும் உடமபை விடா வினையேன்”

எனது விதியினா காரணமாக எனக்கு ஏற்பட்ட இந்த உடலை விடாத வினையேன என்றுதான் ரூறியுள்ளார்

சம்பந்தாண்டான மூட்டிய தீயின காரணமாக அவர் உடல் அழிந்து கிளி யின உடலில் இருந்தேன என்று சொல்லவில்லை

எனவே அருணகிரிநாதரின உடல் சம்பந்தாண்டானால் அழிக்கப்பட்டதால் அருணகிரிநாதர் கிளியின உடலில் இருந்துகொண்டு அநுடூதி முதலான வைப் பாடினா என்று சொல்லப்படுவதும் முற்றும் பொய் அவை ஏற்பதற்கில்லை.

அருட்செலவா அருணகிரிநாதா சம்பந்தாண்டான மூட்டிய சிதையில் இருந்து வெளிவந்து சம்பந்தாண்டாண்யும் தனது சீடனாக ஏற்று திருத்தனிகையில் கந்தா அநுடூதி முதலானவை பாடி அதன்பின திருமுருகன் தனைன ஆட்கொண்ட இடமான திருவண்ணமலையடைந்து அங்கு திருமுருகனுடன் ஓக்கிய மானதே உண்மை அவருடைய சமாதி திருவண்ணமலையில் இன்றும் உள்ளது.

திருப்புகழ் பாடியவரை சம்பந்தாண்டான இடத் தீ ஒன்றும் செய்யாது. திருமுருகன் தனைப் பகைத்தவாகலையும் மனனிப்பான ஆனால் அவரது அடியாரான அருட்செலவா, சம்பந்தாண்டானால் இடாபடப் பாதது இரா எனபது உண்மை

—
—
—

அகிலபுவ ஞதியெங்கும் வெளியுறமெயஞ் ஞானாஇனப
அமுததழை யாதுஅ ருத்த அருளவாயே

நன்றியுடன்,

ஹோட்டல் நியூ ஆரிய பவன்

117. காந்தி ரோடு, காஞ்சிபுரம்

ஹோட்டல் நியூ ஆரிய பவன்

04. நியூ மாககெட், சண்முகா ரோடு,
தாமபரம, சென்னை

ஹோட்டல் ஆனந்தா

43, நேரு ரோடு, பஸ் ஸ்டாண்டு (TTC), விழுப்புரம்

திருப்புகழில் இராமாயணம், பாரதம், பாகவதம்.

வராஷ்டிர ஜனோவரி

1/12, காந்தி நகா, ஜெயபூர், ராஜஸ்தான்.

முருகன் அருளின வடிவம் அதனுலேயே குகன், சரவணன், குருபரன், என்றெல்லாம் அறியப்படுகிறவன் அவன் திருநாமததின் சிறப்பை எடுத்து கரைக்கும் அருணகிரியாரின் திருப்புகழு தமிழ் மொழிக்கும் மக்களுக்கும் கிடைத் துள்ள விலை மதிக்க முடியாத பொக்கிலை

திருப்புகழு திருமாலின புகழையும் எடுத்துக்கொடுத்து முருகஜீ ‘மாலின மருகன்’ ‘நாரணனின மருகோன்’ ‘சக்ரகதைபாணி மருகோன்’ ‘ராகவன மருகோன்’ ‘ஜூரான்கி மணவாளன் மருகன்’ என்று தாய் வழிப் பிரவரம் சொல்லி அருணகிரியார் பெருமையுடன் அறிமுகப்படுத்தும் கட்டங்கள் சுவாரஸ் ப்ரமாணவை

திரும்புகழில் இராமாயணக் காட்டிகளை

இராமாயணத்தின சம்பவங்கள் ஆங்காங்கு திருப்புகழில் எடுத்துச் சொல் லப்படுகின்றன அயோத்தியின சக்ரவாதத்தியான தசரதரின் புத்திரனாக இராமன் பிறநத்திலிருந்து துவங்கி “வளையுமிலங்கை யரகக்கென்று பதுமூடி சிந்த வளைத்த விஜய முகுநந்தனுக ஜூரான்கியுடன் திரும்பி வருமவரை குறிப்பிடப் படுவதை நாம காணகிறோம்

‘‘மேலை வாளெனுருரைத்த சரறகொரு
பாலஞ்சியதித்து

(திருப்புகழு-‘ஆலகால்’)

‘‘எந்தை வருக ரகுநா யகவருக
மைந்த வருக மகனே யினிவருக
எனகண வருக எனதா ருயிர வருக அபிராம
இங்கு வருக அரசே வருக முலை
யுணக வருக மலாரு டிடவருக
என்று பிரிவி வென்றுகோ சலைபுகல வருமாயன்’’

(திருப்புகழு-‘தொந்தி சரிய்’)

... “முநிக்கொரு
 வேளவி காவல் நடத்திய கறகுரு அடியாலே
 மேவி யே மிதிலைச்சிலை செற்றுமின
 மாது தோள தழுவிப்பதி புக்கிட
 வேறு தாயட விக்குள விடுத்தபி னவஞேடே
 ஞால மாதொடு புக்கவனத்தினில்”

(திருப்புகூழ்-ஆலகால)

“முக்கறை மட்டை மகாபல காரணி
 சூப்பந கைப்படு மூனியுதாசனி
 மூகக குலத்திலி பீஷணா சோதரி முழுமோடி
 முத்தவ ரக்கனி ராவண ஞேடியல
 போற்றிவி டக்கம லாலய சீதையை
 மோட்டன வகைத்தொரு தோமிசை யேகொடு
 முகிலேபோய்”

(திருப்புகூழ்-“தாக்கமரு”)

“சீதை கொடு போகுமநத ராவணைனா”
 (திருப்புகூழ்-“ஆதிமுதனுவில்”)

“குடகுச்சில தூதா தேடுக
 வடககுச் சிலதூதா நாடுக
 குணககுச் சிலதூதா தேடுக வெனமேவிக
 குறிப்பிற குறி காணுமாருதி
 யினித்தெற கொரு தூதுபோவது
 குறிப்பிறகுறி போன போதிலும வரலாமே
 அடிக்குத் திரகார ராகிய
 வரககாக கிளையாத தீரனு
 மகைக்கப புறமேவி மாதுறு வனமே சென
 றந்த பொற றிருவாழி மோதிர
 மனிததுற றவாமேல மனேகர
 மனிதது”

(திருப்புகூழ்-“உடுக்கத்துகில்”)

அதன பின இராமனும இலக்குவனும வானர அரசன
 சுகரீவனுடனும, மாருதி மற்றும வானர சேகோயுடனும தென
 திசையை நோக்கிச் சென்று ‘கவியால கடல அடைத்து’

“அந்த மந்தி கொண்டிட வங்கை வெந்தப்பிந்திடுமை
கண்டன்

அங்கமுங்கு ஸீந்த ரங்கொள பொடியாக-
அமை கும்பனுஙக வங்க வெஞ்சினம புரிந்து நனரு
அமை கொண்டு வென்ற கொண்டல்”

(திருப்புகழு-சந்தனத்திமிரந்து)

“இனோயவனுக்கு நீணமுடி அரசது பெறறு வாழவற
இதமெரடனித்த ராகவன்”

(திருப்புகழு-‘கதியைவிலக்கு’)

.....“ஓங்கியை
அட்டுடு னழைத்தேகொள மாயோஜை
மாமனனு மருகோனே”,
(திருப்புகழு-‘தலைவலி’)

இராமாயணத்தில் உத்தர காண்டத்தில் வரும நிகழச்சி
கனும ஒரு பாடலில் இடம பெறுகின்றன.

“சிறுவராகி யிருவரந்த கரிபதாதி கொடுபொ
ருஞ்சொல
சிலையி ராமனுடனே தீந்து சமராடிச
செயமதான நகரமாந்து”
(திருப்புகழு-‘பிறவியானசடம’)

திருப்புகழில் யாரதுக் காட்சிகள்

பாரதத்தில் பாரதத்தனுக்குக் கண்ணன சாரதியாய
இருந்து குருட்சேதத்திர யத்த ழுமியில் தோ நடத்திச சென
றதை அருணகிரியா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறா

“கவிலமபரி தோதிரள சேணைய
முடனுந்துரி யோதன னுதிகள
களமாண்ட வேயொரு பாரத மத்தேகிக்
கன பாண்டவா தோதனிலேயெழு
பரி தூண்டிய சாரதியாகிய
கதிரோங்கிய நேமியனுமரி ரகுராமன
(திருப்புகழு-‘வரிசோந்திடு’”)

“திலக பார்த்தனு மூலகு காத்தருள் ..
சீரா மாறே தேரூர் கோமாண் மருகோனே”
(திருப்புகழ்-‘பருதியரய்’)

சூராழியால் முன் வீய நினைபவ
னீடேறு மாறு பாறு மறைவு செய்
கோபாலராய னேயே முளதிரு மருகோனே”
(இதுஜயத்ரதன்வதம்)
(திருப்புகழ்-‘சீரான்கோல்’)

“உப சாநத சிதத குருகுல
பவ பாண்டவாககு வரதன்மை
யுருவோன் ப்ரசித்த நெடியவன ரிஷிகேசன்”
(திருப்புகழ்-“இபமாநதர்”)

திருப்புகழில் யாகவதக் காட்சிகள்

பாகவதத்திலிருந்தும் பல சம்பவங்கள் திருப்புகழில் எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன.

“மடுவில் மதகரி முதலென வுதவிய
வரத னிரு திறல மருதொடு பொருதவன
மதலை குதலையின் மறைமொழி யிகழிர ணியனுகம்
உகிரி னுதிகொடு வகிரு மொ ரடலரி
திகிரி தரமர் கதகிரி யெரியுமிழ
உரக சுடிகையில் நடநவி லரிதிரு மருகோனே”
(திருப்புகழ்-பகிரி நினைமொரு)

“நுதிவைத்தக ராமலைந்திடு
களிருக் கருளே புரிந்திட
நொடியிற பரிவாக வந்தவன மருகோனே”
(திருப்புகழ்-‘பகாதற்கரிதான்’)

“மதகரியை கதறிமுது முதலைகவா தர நெடிய
மடு நடுவில வெருவியொரு விசையாதிமூலமென
வரு கருணை வரதனிக விரணியஜை நுதியுகரின
வகிருமட லரிவடிவு குறளாகி மாபலியை
வலியசிறை யிடவெழியின முகடுகிழி படமுடிய”
(சீர்பாதவகுப்பு)

“ஆடக மநதர நீர்க்கீல்யோமலு ரமபெறநாட்டிலீர்
ராயிர வெம்பகு வாய் பணி கயிருக
ஆழி கடைந்தம் தாக்கிய நேகர் பெரும்பசி தீர்த்தரு
ளாயினும் மன்றையில் தீப்பட அதிபார”
(திருப்புகழ்-வேடா செழுந்தினை)

செங்கணன் மதலீயிடம் இங்குள்ளன் என்னுநர
சிங்கமாய் இரணியனுடல
சிந்திஉகி ரிறகொடு பிளந்த மால் மருகன்”
(சேவல்-“பங்கமாகிய”)

“கனக னங்கையி னேலறை தூணிடை
மனித சிங்கம தாய்வரை பார திசை
கடல கலங்கிட வே பொரு தேயுகிர முனையாலே
கதற வென்றுடல் கீணவனுயி
ருதிர முஞ்சித ருதமு தூயனு
கமல வந்திய னுகிய மால திரு மருகோனே”
(திருப்புகழ்-“மனமெழும்”)

‘நவனீதமுந் திருடி உரலோடே யொனறுமரி
ரகுராமர் சிந்தை மகிழ மருகோனே’
(திருப்புகழ்-“சிவுனா மனம்”)

“கஞ்சன விட்ட துடட குஞ்சரம ருப்பொசித்த
கங்கனு மதிததி வைக்க மதவீசங்
கந்தெறி களிற்றுரிதது வென்று”

திருப்புகழை ஒதுபவர்க்கு இராமாயணம், பூரதம்,
பாகவதம் ஆகிய நூல்களையும் படித்த நற்பயனும் கிட்டும்
எனபதில் ஓயமில்லை.

திருப்பதித் திருவிழா

(T S நாராயணன், K S சுப்பராமன்)

“பல், காலுமுனைத் தொழுவோகள்
மறவாமல் திருப்புகழு கூறி
யான் மீது துதித்துடன் வாழ அருள்வேளே”

—திருத்தணிகை திருப்புகழு

தணிகேசனையும் திருத்தணிகையின் சிறப்புக்களையும் பேர்ற்றிப்பாடிய அருணகிரிநாதர் இத்தலத்தை “திருப்புகழு ஒதும கருத்தினா சேரும் திருத் தணி” என்று புகழுகிறார். சமரா 600 ஆண்டுகளுக்கு முன்னா அவர் மொழிந்த இக்கருத்தினா உண்மையை இப்பொழுது ஆண்டு தோறும திருத்தணியில சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டு வரும திருப்படித் திருவிழா உறுதிப்படுத்துகிறது. படிவிழாவை துவக்கி வைத்த பெருமை ஸ்ரீ வள்ளிமலை சுவாமிகளையே சாரும் தணிகைமலை முருகேசனை தரிசிககச் செலலும்பொழுது “வழியெங்கும் திருப்புகழு பாடிச்” செலலும் வழக்கத்தை கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று பகதாகளுக்கு ரூப்ரி, சுவாமிகள் 1917-ம் ஆண்டு டிஸம்பர் 31-ம் தேதி இரவில் தணிகைமணி செங்கலவராய பிளை முதலிய அடியாரகளுடன் திருப்புகழு பாராயணம் செய்துகொண்டே திருத்தணி மலைப் படியேறி, மறுநாள், ஜனவரி முதல் தேதியில் தணிகேசனைத் தரிசித்தார் ஆங்கிலேயா ஆடசியில் பணியாளர்கள் புத்தாண்டின் முதல் நாளில் காலையில் துரைமாரகளைக் கண்டு வணங்கி வாழுத்தி பரிசும் கொடுத்து மரியாதை செய்து வந்த பழக்கத்தை மாற்றி, சுவாமிகள் புத்தாண்டின் துவக்கத்திலேயே திருப்புகழு பாராயணம் செய்து கொண்டு திருமலைப்படியேறி தணிகேசனைத் தரிசித்து வரும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தினா ஓவ்வொரு ஆண்டின் இறுதி நாளில் இரவில் தணிகையில் ஒன்றுக்கூடி நடைபெறும் திருப்புகழு பஜனைக் காட்சி, ‘‘சிவலோகமென்பி பரிவேறு திருத்தணிகையை’’ உண்மையாகவே சிவலோகமென பொலியச் செய்செய்கிறது 1921ம் ஆண்டிற்குப் பின்னா திருப்புகழுமணி திரு கிருஷ்ணசுவாமி ஐயா அடியாரகளுடன் சோநதே மலையேறி ஓவ்வொரு படியிலும் நின்று, நின்று திருப்புகழு பாடி தக்க, விளக்கம், செய்வது வழக்கம் இவா தான் இவ்விழா விற்கு திருப்படி விழா என பெயரிட்டார்

அண்டு தோறும் டிஸம்பர் 31, ஜனவரி முதல் தினம் ஆகிய இருத்தணி கீளிலும்; ஸ்ரீ வள்ளிமலை சுவாமி சக்சிதாரனந்தர் திருப்புகழு சபையினா திருத்தணி

கேசருக்கு சிறப்பு அபிஷேகம் செய்து ஒவ்பதுடன், திருத்தணிப்படியேறி திருப்புகழ் பாடி குகளைத் தொழுத் திரும்பும் அனபாகனுக்கு அன்னதானமும் செய்து வருகிறார்கள்

திருப்படித் திருவிழா ஆண்டுதோறும் ஒரு முறை பல திருத்தலங்களில் நடைபெறுகிறது அருணகிரிநாதரின் வாக்கினபடியே அமைந்திருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. அருணகிரிநாதா திருமுருகன்பூண்டியை தரிசித்து ஆண்டுக்கு ஒரு நாளேனும் ஜபதபத்தை மனக்கள் விடுவது தீண்டவும், உன் திருவடியைப் போற்றவும் அருளுதி என்று துதித்தார்

“அவசியமுன் வேண்டிப் பலகாலும்
அறிவினுணர்ந் தாண்டுக்கொரு நாளில
தவசெபமுந தீண்டிக் கனிவாகி
சரணமது டூண்டற கருள்வாயே”

“இங்ஙனம் ஆண்டுக்கு ஒருமுறையேனும் ஆண்டவைனை தரிசித்துப்பாடி துதிக் கும் அநுஷ்டானம் இப்போது திருத்தணிகைக்கு அனபர்கள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஜனவரி முதல் நாள் தரிசனத்தின் பொருட்டு டிஸ்ம்பா இறுதி நாள் இரவு வந்து ரூடி முருகன் திருப்புகழைப்பாடித் துதிப்பதற்குப் பொருநதியிருக்கின்றது” என்று தணிகைமணி செங்கலவராய் பிளை அவர்கள் கருதுகிறார்கள்

திருப்படி விழா பலகுளநிலும் அமாந்துள்ள முருகப்பெருமானுககே சிறப்பானது மயிலம், திருச்செங்கோடு, மருத்மலை முதலிய தொன்மைச் சிறப்புக் கொண்ட தலங்களில் எல்லாம் திருப்படி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப் படுகிறது மயிலம் திருப்புகழ் திருப்படி விழா 1980ம் ஆண்டில் வெளளி விழா கண்டுள்ளது படிவிழாக்களில் ‘ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடுகின்றனர். அன்னதானம், சொற்பொழிவு, கதாகாலட்சேபம், படிமனறம், இசைக்கச்சேரி, பல ஊர்களின் பஜனைகளும் நிகழச்சிகள், ஸ்ரீ முருகனுக்கு சிறப்பு அபிஷேக ஆராதைன் முதலியன் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

“திருப்புகழ் அனபாகள்” என்ற பெயர் கொண்ட திருப்புகழ் சபையினர் தில்லி “மலை மந்திரி” என்ற உத்தரசவாமி மலைக்கோவிலிலும், பம்பாய் திருச்செம்பூர் முருகன் கோவிலிலும், பெங்கனூர் ஹனுமநதநகா குமாரசவாமி கோவிலிலும் திருப்படி விழாவினை ஆண்டுதோறும் ஜனவரி மாதத்தில் நடத்தி வருகின்றனர். தில்லியிலும், பெங்கனூரிலும் ஜனவரி முதல் ஞாயிறு அன்றும், பம்பாயில் குடியரசு தனத்தன்றும் திருப்படிவிழா நடைபெறுகிறது.

முருகப் பெருமானுக்கு படிவிழா நடத்துவதன் உட்பொருளைத் தெரிந்து கொள்வோம் “ஜீவாதமா ஸ்வரூபமான குண்டலீனி சகதி படிபபடியாக மேலேறி உடலில் உள்ள மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்து ‘சகஸ்ரராரம்’ என்ற பகுதியை அடைந்து பரமாதம சகதியுடன் ஜீகயமாவதாக யோகிகள் கூறுவார். அந்த ஆறு ஆதாரங்களும் ஆறு மலைகளுக்கு ஒப்பாகும் என்றும் ஒவ்வொரு மலையாக ஓர் ஜீவன கடக்க எம்பெருமான முருகன் அங்கு வந்து அந்த ஜீவனுக்கு அருள் சொல்வதாக பெரியோ கூறுவா. இதையே அருணகிரிநாதா ‘நீடா வாடாதரத்தின் மீதே பராபரததை’ என்று பாடி உபதேகித்துள்ளார் பரமாதமாவை ஜீவாதமா அடைய பல படிகளைக் கடந்து பல மலைச்சிகரங்களைத் தாண்டி மௌன செல்வதையே, ஜீவத்தது வத்தைத் குறிப்பதையே முருகப்பெருமானின் படிவிழா விளக்குகிறது பகதி யுடன் ஏறும் ஒவ்வொரு படியும் ஜீவனின் காம தொந்தங்களை நீக்கி பரமபவித திரங்ககி பரமனுடன் சேர்க்கச் செய்கிறது” என்று ஒம் முருகாஸ்ரம தாஸன என்ற அடியார விளக்கியுள்ளார்

படிபபடியாக உயரவேண்டியது மனிதனின் கடமை தாழந்த எண்ணாங்களையும், விருப்பங்களையும், செயல்களையும் தவிரத்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயாந்து இறைவனை அடைவதுதான் பிறவியின் நோக்கம் இறைவன் புகழ் பாடி சான்டேரூ வகுத்த அறநெறியில் செலவது தான் மனிதனை படிப்படியாக உயாத்தி இறைவன் திருவடியைத் தரும் இதனை உணாததுவதே திருப்படித் திருவிழா

திருப்படித் திருவிழாவில் கலந்து கொண்டு முருகப்பெருமானை மெய்யன் புடன் வழிபடும் அனபாகளின விளை பொடியாகும் என்று சான்டேரூ உறுதி யாத்த கூறுகின்றனர் இதைக் குறிப்பிடும் “திருத்தணிகை திருவிருத்த”ப் பாடல் ஒன்றை பாடி வேண்டுவோம்

“பன்னரிய வுனனற்பு தத்திருப்புக்கழைப்
பகாந்து கொண்டு னறிருமலைப்
படியேறு மன்பாவினை பொடியாகு மென்று நிறை
மொழி மர்ந்தா பகாவது கேட
பெனனுடைய பொலலாத சஞ்சிதப் பிணியொழித்
தெளையும் வாழுவிதத் ருளகென்று
இரவு பக லுன்னாருட சந்தியில் வந்து முறை
யிடுவோ ரகிரங்கிய ருளவாய்”

திருப்புகழில் திருமுருகாற்றுப்படை

Dr. P. G. K ரங்கரத்னம்

அருணகிரி நாதா திருப்புகழிலும், திருவகுபுகளிலும், வேல் விருத்தம், கந்தரநதாதி முதலிய பாடல்களிலும் நகக்ரீரின புலமை பற்றியும் அவா வரழக்கை வரலாற்றைப் பற்றியும், திருமுருகாற்றுப்படையின பெருமையைக் குறித்தும் விரித்துரைக்கிறார்

நகக்ரீரா மதுரையில அமைந்திருந்த கடைச சங்கத்துத் தமிழப் புலவரில் தலைமைப் புலவர் சிவபகதா. சிவபெருமானது பாட்டில் குற்றம் கண்டு “நெற்றிக கண்ணெக காட்டிலும் குற்றம் குற்றமே” என அனுசாது வாதிட்டு சிவகோபத்துக்கு ஆளானவர் சிவஜெய பாடி, சிவதுமரகிணப் பாடாது இருந்த இப்புலவரின செந்தமிழப் புலமையைக் கேட்க ஆவல் கொண்டு முருகப் பெருமானே நெடுநாள் காத்திருந்தார் என்று குறிப்பிட்டு அருணகிரி நாதர் நகக்ரீரின புலமையைச் சிறப்பித்துப் பேச்கிறார்

“மருகு மாமதுரைக் கூடல மாலவரை
வளைவு ளாகிய நகக்ரேராதிய
வளகை சேர்துமி முககாக நீடியு”

(முருகுலாவிய மைப்பா — திருப்புகழு)

ஆண்டவன தானே கேட்க ஆவல் கொண்ட அற்புதப் புலமை கொண்டவ கவிஞரை நகக்ரீனா

நகக்ரீரா திருப்பரவுள்ளின அருகில் உள்ள பொய்கைக் கரையில் சிவ பூஜையை முடித்துத் தியானம் செய்கையில் அங்கிருந்த அரசமரத்து இலை ஒன்று பாதி நிலத்திலும், பாதி குளத்து நீரிலுமாக வீழந்தது நீரில் விழுந்த பகுதி மீனுகவும், நிலத்தில் விழுந்த பாதி பறவையாகவும் மாறி ஒன்றையொன்று இழுத்தன இப்புதுமையைக் கண்டு வியப்புற்ற நகக்ரீரின ஜபம் கலைந்தது உடனே கறகிழுகி என்ற குதிரைமுகப் பூதம் அவரைப் பிடித்து சிறையில் அடைத்தது அங்கு ஏறகனவே தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணுறைக்குறைபதிமரும் இவ்வாறே சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தனா. நகக்ரைரச் சேர்த்து ஆயிரம் ஆனதும் பூதம் அவாகளை ஒருங்கே உண்ண எண்ணி, அதற்குமுன் தனது நியமங்களைச் செய்யப்படுப்பட்டது இப்பேராபத்திலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்ற நகக்ரீரா முருகப் பெருமானை மனமுருகித் துதித்தாா. இதுவே திருமுருகாற்றுப் படை எனும் நூல் ஆகும் பாடல் கேட்டு மகிழ்ந்த முருகன் தனது வேலினால்

மலைக் குகையைப் பின்து பூத்ததைக் கொண்டு நக்கீரரையும் மற்ற புலவர்களையும் காப்பாற்றி சிறையிலிருந்து விடுவித்தார்

திருமுருகாற்றுப்படை பகதிச் சுவையும், இலக்கிய நயமும் ஒருங்கே கொண்ட நூல் இதற்குப் புலவராற்றுப் படை என்ற பெயரும் உண்டு. “ உலகம் உவபப ” என்ற மங்கல மொழியுடன் முதல் அடியையே நக்கீரருக்கு எடுத்துக் கொடுத்தவா முருகவேளே இந்துஸ் பழமெப்ரும் தமிழ் நூல்களில் “ பத்துப்பாட்டு ” என்ற தொகுப்பில் முதலாவதாகும் முருகன்து வழிபாட்டின் பெருமையை உணாத்துவதால் திருமுறைகளிலும் இந்துஸ் இடம் பெறுகிறது முருகப் பெருமானின்து தரிசித்து அவருடைய அருளைப் பெறவேண்டும் என்ற ஆர்வமுடைய புலவன் ஒருவனுக்கு மற்றெருஞ் புலவன் “ அந்தப் பெருமான் இன்ன இன்ன இடங்களில் எழுந்தருளியிருக்கிறா அந்த இடங்களில் எல்லாம் அவளைத் தரிசித்து அருள் பெறலாம் ” என்று முருகப்பெருமானிடம் அப் புலவனை ஆற்றுப் படுத்துவதாக இந்துஸ் அமைந்துள்ளது முருகனுக்கு உரியவை அறுபடை வீடுகள் என்னும் மரபைத் தோற்றுவித்தவா நக்கீரா

நக்கீரரின் புலமையை அருணகிரி நாதா பல பாடலகளில் மனமுவந்து பாராட்டுகிறார் “ நாவுடைய கீரன் ”, “ எதிரில் புலவன் ”, கவிப்புலவன் என்றெல்லாம் புகழ்கிறார்

நக்கீரரின் முருகப்க்தியைக் காட்டுகையில்,
“ கந்தன குகன என்றன குரு என்றும் தொழும்

அன்பன் கவி

கண்டுய்ந்திட அன்றன்பொடு வருவோனே ” என்று விவரிக்கிறார்
(“ எந்தன சடலங்கம் ” - திருப்புகழ்)

செம்பாகமான சொல்லமைப்பு கொண்ட நூல்களைப் பாடும் திறமுடைவா நக்கீரா அவருக்குத் தமிழ்லக்கணங்களின் இயல்புகளைச் செங்களிவாய் மலாந்து ஓதுவித்து “ அடிமோஜிச் சொல் ” என்ற யாபடுக்கு இணங்க உலகம் உவபப் என்ற அடியெடுத்துப் பாடச் செய்த கந்தப்பெருமானே என்று அருணகிரிநாதா துதிக்கிறார்.

‘ வளவாயமை சொற் பர, பந்த முள கீரனுக்குக்கந்து

மலா வாயி லக் கணங்களியல்போதி

அடிமோஜிச் சொற் கிணங்க உலகாமுவப்ப என்றுன்

அருளால விக்கு கந்த பெரியோனே

(“ கடிமரமலா ” - திருப்புகழ்)

திருமுருகாற்றுப்படை முருகனுக்கு மிகவும் இளிதீமயானது எனபதைக் கந்தரநதாதிப பாடலில் அருணகிரிநாதர் பாராட்டுகிறார்.

“ வெஞ்செஞ்சும் கள்வா

சிகைத் தோகை மாமயில் செவ்வி நக்கீரா

சொற்றித்தித்ததே ”

(“சிகைத் தோகை” — கந்தரநதாதி)

“ கீத இசை ரூட்டி வேத மொழி சூட்டு

கீரா இயல் கேட்டகிருபை வேளே ”

என்ற வரிகளில் (லீஜை இசை ரூட்டி -)

திருமுருகாற்றுப்படையை வேதங்களுக்கு ஒப்பானது எனவும் தமிழில் இசை கலகக இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படையை “கீரா இயல்” எனவும் அருணகிரிநாதரால் அழைக்கப்படுகன்றது

வேதமொழி திருமுருகாற்றுப்படையை முருகப் பெருமான் திரும்பத் திருமப் செவிரூநது கேட்டான் என்று நகக்கீரனின் அருள் மொழியைப் புகழ் கிறார்

‘ அருமலைகள் ரூட்டி உரை செய தமிழ் பாட்டை

அடைவு அடைவு கேட்ட முருகோனே ”

(“இருவிஜைகளீட்டு” — திருப்புகழ்)

குன திருக்கையிலுள்ள வேல ஒபயில் புகழ்பெற்ற வைவேல என்று அருணகிரியார் போற்றுகையில் அந்தவேல் நாவுடைய கீரனது பாடல் பெற்று நிகரில்லாத புகழ் அடைந்தது எனபதை,

‘ நாவுடைய கீரன தனது பாடல் பெற்றுலகுதனில்

ஒப்பில் புகழ் பெற்ற வைவேல ” என்ற வரிகளில் காணலாம்.

(வேல விருத்தம் - 8)

வேலின் சிறப்பை நக்கீர் திருமுருகாற்றுப் படையில் புகழ்வதைக் கேட்போம்.

முருகனின் வேல சுடர்கினர் நெடுவேல், அவனுடைய இலைக்கரம், வேற்படையை சமுற்றுகின்றது, அவனுடைய பரந்த கையில் வேல மிகவும் சிறப்புடன் விளங்குகின்றது என விவரிக்கிறார்

“ சூர் முதல தடிந்த சுடரிலை, நெடுவேல் ” (46)

“ இரு கை ஜூயிரு வட்டமொடு எஃகு வலம் திருப்ப ” (111)

“ வேல கெழு தடக்கைச் சால் பெரும் செலவ ”

(265)

முருகப் பெருமானின் பேரருளால் நகக்ரீர் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப் பட்ட வரலாற்றை அருணகிரிநாதா சொல்லோவியங்களாக அமைத்திருக்கிறார் குகை இடிபடுவதைக் கேட்கிறோம் மூதம் அழிபடும் கோர காடசியும் கண்முனை விரிகிறது

“பழுத்தமுது தமிழப்பலகை இருக்குமெர்ரு
கவிப்புலவனினூசக குருகி வரைக குகையை
யிடித்து ‘வழிக்குநுழை’ என்ற குகையை (வேல வகுப்பு)

“இயன் முநிபரவ ஒருவிசை அருவரையுடத்தி
பாரகோர இவுளி முகத்தவள
கெர்மங்க கெர்ஸ்ட கண்ட மாபைப பிளந்தன (புய வகுப்பு)
ஏதிரில் புல்வர்க்குதவு வெளி முகடு முட்ட வளா
இவுளி முகியைப் போருத் ராவுததன் (வேடிச்சி காவலன்னுவகுப்பு)
துரகமுகக் கோதைக் கிடை புலவரில
நகக்ரீராக்கு உதவியு வேலே” (அகவினையுட்சார)

‘வாக்கிறகு அருணகிரி, நோக்கிற்கு நகக்ரேதேவா’ என்றெருநு தனிப் பாடல் உண்டு நோக்கு என்பது படிப்பவரின், மனக்கண்முன் முன்னா படிக் கும் நிகழச்சி அவர் நேரில் காண்பது, போல அவருக்குப் புலப்படங்கவக்கும் நயம் நோக்கு என்ற இத்திறத்தை ‘அருணகிரிநாதரும் பல பாடல்களில் கை நூல்கள் முதுமைப் பருவ காடசிகளில் இச்சொல்லோவியங்களைக் காண்ளாம்,

வழவேழ வென உமிழுமது கொழு கொழேன ஒழுகிவிழு” (அறுகுநுணி)
“தொண்டு கீழவன இவனுரென, இருமல்
கிண்கினென் முன் உரையேருமூற்” (“தொந்துசரியு”)

இத் திருப்புகழப் பாடல்களில் முதுமைப்பருவம் படம் பிடித்துக் காட்டப் பட்டுள்ளது.

நகக்ரீரா முருகப்பெருமான் “அந்தனர் வெறுக்கை?” (268) என்கிறார் அருணகிரிநாதா “வேதியர் வெறுக்கை” என்று திருவேளொக்காரன் வகுப்பில் விளிக்கிறார்.

முருகபிரானின திருப்புயங்களின் செயல்களை “பனனிருகையும் பாறபட இயற்றி” என்று நகக்ரீர் கூறியபோது அருணகிரியா புயவகுப்பில் திருப்புயங்களை விளக்கியுள்ளார்.

திருப்புகழும் திருமுருகாற்றுப்படையும் திருமுருகன் பாதங்களைத் தொழுது அடிட்டய அடியாக்கு அளிக்கப்பட்ட கருஞ்சுலங்கள் அவை அன்பு ஊற்றுக் கள் இவைகளைத் தெளித்து-நாழும் அன்பிலே ஊறி உள்ளத்தின் மருசுகளை நீக்கிப்பனிதமீபற் நாளும் அன்புடன் ஓதி ஆண்நதம் பெறுவோமாக.”

அட்டைம் பட விளக்கம்

அழுதிடும் கோபால கிருஷ்ணன்

உலகெங்கும் பரந்து நின்று எல்லா உயிர்களிலும் நிறைந்து உறைவதான பரமபொருளுக்கு பல தெயவு உருவங்கள் கொடுத்து, அந்த தெயவு வடிவங்களை கோயில்களிலே வேத ஆகம வழியிலே நிலைநிறுத்தி வழிபாடு செய்து வருகிறது மனித சமுதாயம். அததெயவங்களை அலங்காரம் செய்து வழிப்பட விலையுயாந்த ஆடைகள், ஆபரணங்கள், கவசங்களை எல்லாம் சேகரித்து கருஹுலங்களில் செய்யப்போகும் அலங்காரத்திற்கு ஏறப ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் இக கருஹுலங்களிலிருந்து எடுத்து வந்து விக்ரகங்களை அலங்கரிப்பார்கள்.

அருணகிரிப் பெய்மான் தன உள்ளத்திலே குடிகொண்டிருக்கும் முருகப் பெருமானுக்கு தமது திருப்புகழ் கருஹுலத்திலே விலைமதிக்க முடியாத ரத்னங்களையும் ஆபரணங்களையும் கலசங்களையும் பெருவாரியாகச் சேமித்து வைத் துள்ளார் பரம பொருளின் வெவ்வேறு உருவமாக வணங்கப்படும் கணபதி, பரமன், பாவதி, திருமால், திருமாலின் பல அவதாரங்கள் நானமுகன் முதலான எல்லா தெயவங்களையும் விலைமதிக்க முடியாத வகையில் பேரழகு கொண்டு திருப்புகழ் கருஹுலத்தில் காணலாம்

முருகன வேறு, மற்ற தெயவங்கள் வேறு என்ற பாகுபாடில்லாமல் எல்லா தெயவங்களையும் முருகனுக்கு உறவு முறை கற்பித்து அத்தை நிலையை நமக்கு உணாத்துவது திருப்புகழ் பாககள்

சாக்தத்தின மூலப்பொருளாக விளங்கும் தேவியின நாமங்களையும், கருணையையும், தத்துவங்களையும் பெருவாரியாக தமது திருப்புகழ் பாக்களிலே கைதயும் குழந்தை முதல் கடைசி வரை தமது அருளவாககின் அலங்காரங்கள் தட்டில் தினாத்து நமக்கும் அந்த ஆணந்தத்தை திருப்புகழ் பாககளிலே கருணை யுடன தந்திருக்கிறா அருணகிரிநாதர்.

எந்தை வருக, ரகுநாய்க வருக,
மைந்த வருக, மகனேயினி வருக,
எனகண வருக, எனதாருயிர் வருக-அபிராம்

இங்கு வருக, அரசே வருக, முலை
பிண்க வருக, மலர் சூடிடவருக,

எனறு கோசலைதன அருமைக குழந்தையை பரிவிஞ்ஞு அழைக்க, அம்மா விட்ட வரும் அந்த ராம ரத்னத்தை “கோசலை புகல வருமாயன, சிந்தை மகிழும் மருகா” எனறு முருகனுடன இகைதது அலங்கரித்து மகிழுவா அருணகிரி நாதா

அதேபோல் கணனை குழந்தையாகச் செய்த திருவிளையாடல்களையெல் வரம் அழுகுமிகப பரடி அந்த கோபால ரத்னத்தையும் முருகனுடன இகைதது அலங்கரித்து அழுகுபடுத்தும் திருப்புகழ் கருவுலம்

“ஆனையிடது திருடி அடிபடும் சிறுவனுக, சிகர குடையினில் நிரை வர இணைச் சென்றிருந்து, விரல் சேர ஏழ தொளைகள் விடுகழை விரல் முறை தட விய இசைகள் பல பல தொனிதரு கருமுகிலாக, வரியராவின் முடிமிசை நட மிடு பரதமாய்வனுக, மருகனை மூற கொலை கருதியு மரமப்பாதகள் வர விடு மாயப்பேய் மூலை பூருகா மேல, வநு மதயானைக் கோடவை திருகி, விரூ விற் கார்ய்களீ மதுகையில வீழச் சாடிய சதமாபுள போருது, இரு கோரப்-பாரிய மருதிடை போய் அப்போதொரு சக்டு உதையாமற போ செயது விளையாடும் குழந்தையாக முருகனுடு சோத்து அழுகுபட வாணிக்கும் திருப்புகழ் பாக்கள்

“அனைதயிர பாலுண்டு கண்டுபிடிக்கப்

பிடியண்டு அப்புண்டிருந
தானுல அடியண்டமுதானுய்”

எனறு பெரியாழ்வா கணனைஜை அனுபவித்தபடி அருணகிரிநாதரும் அழும் குழந்தையாகத் தழ திருப்புகழிலே பாடிமுத்திழுவார், காயாத பாலநெய் தயிரகுடத்திஜை ஏயா வெணுமலெடுத திடைச்சிகள

கானுத வாறு குடிக்கு மபபொழு-துரலோடே

கார் போலு மேனிதஜைப் பிண்ணித்தொரு

போபோ லசோதை பிடித்தடித்திட

காதோடு காது கையிற பிடித்தமு தினிதூதும்

வேயால நேக விதப் பசுத்திரள்

சாயாமல் மீள அழைக்குழு அச்சுதன்

எனறு கண்ணன் லீலகளையெல்லாம் மனங்குளிரப்பாடி அந்த அச்சுதனை “வீருன மாமனைப் படைத்தருள்—வயலுரா” எனறு முருகனுடன் இலைத்து பாடி மகிழ்வார் அருணகிரிநாதர்

இடையர் மஜைகளிலே செனறு அங்குளள உறிகளிலேயுள்ள பால தயிர் வெண்ணை முதலியவைகளை இடைச்சிகள் கானுதவாறு தன் சகாககளுடன் குடிக்க, அதையறிந்த யசோதை காா நிற மேனிக கண்ணை உரலோடு கட்டி அடிக்க, தன இரு காதுகளையும் பிடித்துக் கொண்டு அழுங்குழந்தையாக வர்ணிக்கும் திருப்புகழு அடிகளைப் பாடுமெபாழுது கண்ணனும் கந்தனும் கண் முன்னே நின்று விளையாடுவதைக் காணலாம்

திருப்புகழு பாககளை சூட்டுவழிபாடாக, விநாயக சதுாத்தி, ராம நவமி கோகுலாஷ்டமி, நவராத்திரி முதலிய எல்லா விசேஷ நாட்களிலும் பாடும வகையிலே அந்தந்த விசேஷ நாட்களில் நாயகமாகயிருக்கும் தெய்வங்களின் வர்ணனைகள், திருவிளையாடலகள், மகிழ்மகள் தத்துவங்களை எல்லாம் முருக ஞேடு சேர்ந்து அழுகுபடுத்தும் ஆபரணங்களாக, கலசங்களாக, எடுக்க எடுக கக் குறையாத வகையிலே சேமித்து வைத்துள்ளார் அருணகிரிநாதர் தமது திருப்புகழு கருஷுலத்திலே

கிருதத்தையும், கோகுலாஷ்டமியும் சோநத இந்த நனஞ்சிலே ஆண்டவன் அருள்கொண்டு, ஆரம்பமாகும் திருப்புகழு வைபவத்திலே, “திருப்புகழு கருஷுல” மாக வெளியாகும் மலரிலே. அந்த கருஷுலத்திலுள்ள கோபாலரத்னத்தை,

“இடையா மஜைதோறும நிததம உறிதயிர
நெய் பால் குடிகக
இருகையுற வே பிடித்து—உரலோடே
இறுகிட யசோதை கட்ட”—

அழுதிரும் கோபால சிருஷ்ணனை அழுகுமிகக ஓவியமாக அலங்கரிக்கிறது அடைப் படம்.

கந்துணப் பாடும் கீதம்

['காற்றினிலே வரும் கீதம்' , என்ற மெட்டு]

— வாங்கல் புதிதூ —

குரன்டை

கந்தனைப் பாடும் கீதம்
சந்தமிகுநத் திருப்புகழ் கீதம்
செந்தமிழ் நடமிடும் வேதம் (கந்தனை)

அழகன் முருகன் அடி கொடுத்துத்விய
 அருணசிரியின கீதம்
 வேழ முகத்தோன் கேட்டே மயங்கும்
 வேவன் திருப்புகழ் கீதம்
 நெஞ்சினில் ஞானக் கழலை எழுப்பி
 அகம்பிக்கும் கீதம்

ஆலயந்தோறும் பாலனைத் தேடி
 அலைநத எம குருநாதன
 நீலனிறத்துப் பாலகண் மருகண
 புகழ் பாடி நினருன
 காலமெலாம் அவன கருணையை எண்ணே
 உருகமோ எங்கள் உள்ளாம் !

வேறென்ன வேண்டும்

“ தூறைவான் ”

மயிலோடும் வேலோடும்
 விளையாடி யருளவான்
 வனவேடன வடிவாகிப
 டுவனங்கள் காப்பான் !
 வயலூரன், செங்கோடன,
 திருவேடகத்தான் !
 வலலீசன, தேவாஜீ
 மணவாளப் பெருமான !

(1)

நாள்தோறும் நமமோடு
 நனருறையும் இளையோன்
 நலிவொன்றும் வாராமல
 குடிகாக்கும் நண்போன !
 வாடாத தமிழ்மாலை
 படர்ந்தாடும் மாபன
 வரையாது வழங்குகிற
 பன்னிருகை வள்ளல !

(2)

ஆனந்தப் பெருங்காடசி
 அருளசெய்யும் முருகன !
 அழகுமயம் எனவாழுவை
 அணிசெய்யும் குமரன !
 ஊனங்கள் தவிரததெம்மை
 உருவாகக வல்லோன
 ஒன்றுக்குப் பலநூரும்
 உவந்தருளும் நல்லோன !

(3)

நினைவுக்குள் நினைவாக
 வந்துறையும் பெருமான்
 நெஞ்சுக்குள் நெஞ்சொன்றி
 நிலைகொண்ட எம்மான்
 புனவள்ளி தேவாஜை
 மணவாளச் சீமான்
 போவென்று, சூரிதமைப்
 புறங்கண்ட கோமான் !

(4)

நினையாத நாளில்லை
 அவன்நம்மை எனறும் !
 நிகழகின்ற செயலில்லை
 அவனன்றி ஒனறும் !
 வினாதீர, விதி தீர
 வினாயாடும் வேலோன
 விரிதோகை மயிலமீதில
 வருகின்ற முருகோன் !

(5)

சங்கநிதி பதுமநிதி
 அனைத்தும் நமக்கவனே !
 சாத்திரமும் சதுரமறையும்
 யாவும்நமக் கவனே !
 தங்கமணித தேரேறும்
 தணிகைமலை முதலவன்
 தாளபணியும் பேறன்றி
 வேரெனறும் வேண்டோம் — குகன்
 தாளபணியும் பேறன்றி
 வேரெனறும் வேண்டோம்

அருணகிரியார் ஒரு சமாதான தூதர்

[சிரவையாதீனப் புலவா மதுரகவி கு. கி. இராமசாமி]

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

பத்தி ஞான ஒழுக்கத்தால
பரமன அருளொப் பெறமுயலாப்
பித்தா சம்ய வாதமெனும்
பெயரால் மூட்டும் கலகததைச்
சுத்த ஞானச சடாவடிவாள்
கொண்டே அடக்கத துஜனசெப்பும்
அத்தன எங்கள் அருணகிரி
அப்பன் அருளும் திருப்புகழநால்

உள்ளத் தமைதி வேண்டுகீனரூ
ஓதி நிததம் உய்யும்நால் ;
களளக் காமக களைகடடுக
கருணைப் பயிரை வளரக்கும்நால் ,
தெளரித் தெளித்த தீநதமிழால
சிவயோ கத்தை விளக்குமநால் ,
வளளல் அருண கிரிதிருவாய்
மலாநத தெய்வத திருப்புகழநால்

எநத மதத்தைச் சாந்தவரும்
இனிதே படிததுக கொண்டாடி
இநதத திருநால் சமரசநால்
என்றே இயமபச் சிநதைகவா
சநதச சிறப்பும் பொருட்பொலிவும்
தக்க சொல்லாட் சியுமமைநத
விநதைப பெருநால் திருப்புகழை
விடுதது வேஞ்சோ நால்எதறகு ?

சம்பந் தாண்டான் விரித்தபல
 ருழசசி வலையைத் தகர்ததெறிந்து
 கமபத் தினோய் னுஇறைவன
 காடசி கொடுக்கப் பணிததருளி
 முன்பெம் அருண கிரிநாதன
 மொழிந்த ‘ஆதல் சேஷன்’ எனும்
 எம்பந் தமெலாம் அறுககுமவாள
 இருக்கப் பயமேன ? நன்னென்னுசே !

முரடுக கவிஞரை விலைதனைன
 முருகன் அருளால் வென்று அமிழுத்த
 திரட்டின அனன் அநதாதி
 செப்பிப் புலவா காதரிருத்
 துரட்டி பறிததுத தமிழகாத்த
 தோன்றல் , அறிஞர் பகையிருனோ
 விரட்டி அடித்த அருணகிரி
 மேனமை சொல்லப் போதுவதோ

இனபக கிளியின உருவத்தை
 எடுத்துக் கருணை அருணகிரி
 அனபாக களித்த செழுநிதியாம
 அருமைக கந்தா அநுஷ்டுதி
 எனபர் , இவற்றை ஆயுங்கால
 எவாக்குக்கும் விளங்கும் இவருலகத
 துன்பந் துடைக்கும் சுமாதுரன
 துது எனும் உண்மையரோ

திருப்புகழில் காயத்ரி

(T S நாராயணன்)

வேத விதத்கன, வேத மந்த்ர ஸௌருபன, தொப்பை ஆசார வேதியா
தமபிரான் என்றெல்லாம் முருகனைப் போறறும் அருணகிரிநாதா திருவாஜினககா
திருப்புகழில் காயத்ரி ஜூப அாசசனையை குறிப்பிடுகிறார்

‘காலைக்கேமுழு கிகுண திக்கினில
அநுதிதயா எனமியகார தாமியன
காயத்ரி செயாமாச்சௌனையைச் செயுமுனிவோகள்

கானத் தாசிரமத்தினிலுத்தம
வேளவிச் சாலையளித்தல் பொருட்டெத்ரி
காத்த தாட்டைக்கயைக் கொல க்ருபைக
கடல மருகோனே ’

காயத்ரி என்ற வாதத்தைக்கு எவாகள் தனஜீன பகதியுடன் கானம்
பண்ணுகிறாகளோ அவாகஜீன காபபது என்று பொருள். காயத்ரி வேத மாதா

காயத்ரி மந்திரம்.

‘ஓம பூ புவஸ் ஸாவ
தத் ஸவிதூர் வரேண்யம
பர்கோ தேவஸ்ய தீமஸி
தியோ யோ ந பரசோதயாத ’

இதன பொருள் -

எல்லா பாபங்களையும் அறியாமையையும் போககுகிறவரும், வணங்கு
தறகுரியவரும், இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவருமான கடவுளையும் அவரது
புகழையும் தியானிப்போக. அவர் நமது புத்தியை துலக்குவாராக ’

சில திருப்புகழ் பதங்களின் எழுத்துக்களை இல்லைத்து தொகுத்து
வரும் காயத்ரி மந்திரம் இதோ

ஒம் எழுத்தில் மிக அன்பு ஊறி,
 தூஷவ, பச்சிம, தக்ளின், உத்தர திக்குள பகதர்கள் அற்புதமென
 உன் திருப்புகழு ஓத,
புவனகாரண !
 வூரலோக சிகாமணியே !
வாரதா, முருகா !
 சூற்றுத்துவ நீக்கி பொறகழல் சூட்டி சற்றருள புரிவாயே
அமபு பாலா !
விததகா ! ஞான சததிநிபாதா !
 தூஷ்ஆசை வஞ்சகர் வேடவரமபுலா ஒடுங்க
 வந்தருள, தமபிரானே ! அரியதாதை தானேவ
 மது**ஞேசன் அரிய சாரதாபீடமதனிலேறி யீடேற**
 அகில நாலுமாராயும் இளையோனே ! புகழு செட்டி
 சுப்ரமணியம் அவரே நமக்குறுதி, மனமே, விலவமுடித்த
 நமயார் பெருவாழுவே நமக்குறுதி.
கோடாத வேதனுக்கு யானசெய்த குற்றமென ? சிவசங்கர
தேசிகனே ! வாக்கும வடிவும முடிவும இல்லாத ஓன்றுள்ளை
வந்து வந்து தாக்கும, மனேலுயமதானே தரும.
 அவஸ்யமுளை வேண்டினேன பலகாலும், திந்தித்திமிதோதி
தீதித தீதி தந்ததன தானதான செமபொன
ஷயில மீதில் எப்போது வருவாயே மங்கல,
 மஹிமை மாநகா செந்திலில் வந்துறை பெருமாளே,
தீருவருளைத தருவாயே
யோகத்தாறுபதேச தேசிக ! சகல செல்வ
யோகமிக்க பெருவாழுவு அருள்வாயே
நமசிவய பொருளோனே ! உனது
ப்ரசித்தமாகிய முகமாறும மறவேனே
யோசைமலையரசே !
துயாபரனே !
இயாத்துயா தீர கருணைகரனே !

நாகர் வழிபாடும் நாகசுப்ரமணியரும்

[T. S. நாராயணன் & K. S. சுந்தரம்]

பல மதங்களும் மொழிகளும் இனங்களும் கொண்டுள்ள நம பாரதநாட்டில் மக்கள் பலவிதமான இறைவழிபாடுகளைப் பின்பற்றி வருகின்றனர் தெய்வசிலா வடிவங்களை மட்டுமின்றி இயற்கையின் அம்சமான செடி கொடிகளையும் மரங்களையும், பல ஜீவராசிகளையும் தெயலீக்கம் எனப்போற்றி வருகின்றனர். மரங்களையும், பல ஜீவராசிகளையும் தெயலீக்கம் எனப்போற்றி வருகின்றனர். இவ்வழிபாடுகளில் சிறப்பானது நாகர் வழிபாடு சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம் ஆகிய பல சமயங்களுக்கும் பொதுவானது இவ்வழிபாடு.

பாரத நாட்டில் மிகப்பழைமையான காலத்திலிருந்தே நாகர் வழிபாடு இருந்து வருகிறது. ரிக் வேதமும் அதாவ வேதமும், புராணங்களும் இலக்கிய நூல்களும் நாகங்களைப்பற்றிய மந்திரங்களையும், மாயாஜூலாவகளையும், பல குறிப்புகளையும் கொண்டுள்ளன ஆதிசேஷன், வாசகி, தசஷகன், காகோடகன முதலிய தெய்வீக சக்தி பெற்ற நாகங்களைப்பற்றி புராணங்கள் சிறப்பாக ஈறுகின்றன வைகறையில் காகோடகன் என்ற நாகராஜையும், தமயந்தி, நளன் முதலியவாகளின் பெயாகளையும் துதித்தால் துய்யா விலகும் என்றாலும் சுலோகம் உள்ளது நாகராஜையெழுப்பதால் நாகதேஷங்கள் விலகும் என்பது மக்கள் நம்பிக்கை

தெய்வத் திருவுருவங்கள் நாகங்களை ஆபரணமாக அணிந்தும், அவைகளை இருக்கையாகவும், படிக்கையாகவும் கொண்டு காடசி தருகின்றன சிததர் பாடல்கள் நாகங்களின் சிறப்பைச் சிததரிக்கின்றன நாதா முடிமேலிருக்கும் நாகப்பாம்பு, குற்றமற்ற சிவனுக்கு குண்டலமாய், ஈறும் திருமாலுக்கு குடையுமாய், கற்றைக்குழல் பாவதிக்கு கங்கணமாய், மாயனுக்கு வண்ணப் பாயுமாய்” வேழ முகனுக்கு முப்புரி நூலாய அரைஞானைய் விளங்குகிறது

வட மாநிலங்களில் நாகபஞ்சமி என்ற பண்டிகை வெகு சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகிறது நேபாளத்தில் இந்நாளை கருடன்-நாகர் போராட்டத்தின் எதிரொலியாகக் கருதி வழிபடுகின்றனர் மராட்டியப் பகதாகள் பாலும் அரிசியும் படைத்து நாகரை வழிபடுவது வழக்கம் பீறாரில் பெண்கள் தங்களை நாகினிகளாக பாவித்து நாகராஜை நினைத்து கடும் விரதமிருந்து வணங்குகின்றனர் வங்காளத்தில் மானசா தேவியை நாகராஜையின் அரசியாகப் போற்றுகின்றனர்.

ஜோத்துரிலும், நாகபுரியிலும், நாகபஞ்சமியனரு நாகதேவனின் உருவச் சிலையை அலங்கரித்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செலவது வழககம் பம்பாய் நகருக்கு கீழக்கே சுமார் 400 கி மீ தூரத்தில் உள்ள சிராஸா என்ற கிராமத்தில் நிஜ நாகங்களையே பிடித்துவந்து வழிபட்டு நாகபஞ்சமியை சிறப்பாக கொண்டாடுகின்றனர் நாகபஞ்சமி வழிபாடு கலாசார முக்கியத்வம் சொன்னது புலனுள்ள எந்த ஜீவஜீனாயும் மதிகரும் பண்பாட்டை அது தெரிவிக்கிறது.

ஆந்திர மாநிலத்தில் சிறப்பான திருப்பதி திருமலை சேஷாசலம், சேஷகிரி சேஷாதரி என்றும் அழைகப்படுகிறது திருப்பதி மலைத்தொடரே ஆந்திசேஷனின தேகம் என்றும், ஏழு மலைகளும் அதன் ஏழு தலைகள் என்றும், திருமால் அதன் மேல் துயிலுவதாகவும் தலபுராணம் கூறுகிறது. நாகரின மிகப்பெரிய சிலையை லேபாக்ஷி என்ற ஊரில் காணலாம் ஆந்திர மக்கள் சுப்பிரமணியரை சர்பபமாக பாவித்து, நாகரை சுப்பராயுடு என்றும் அழைக்கின்றனர்.

தனனகத்தில் நாகருக்கு கோயில் எழுபயியும், அரசையும் வேம்பையும் அருகருகே வளாத்து அதனடியில் நாகபிரதிமைகளையும் விநாயகரையும் அமர்த்தி வழிபடுவது மரபு ஆலயங்களில் உள்ள தலவிருட்சங்களினாடியிலும், பாம்பு புற்றுகளிலும், தோட்டங்களிலும் நாகாகளை வழிபடுகின்றனர்களா. வயல் வெளிகளில் பணிபுரியும் தம கணவாகளை சாபபம் தீண்டாமலிருக்கவே கிராமப் பெண்கள் பற்றுவழிபாட்டை செய்து வருகின்றனர் நாகங்களை வழிபட்டு, புற்றுகளில் பால் வாத்து பூசித்து வருகின்றனர் பிள்ளைப்பேறு இல்லாதோர் நாகதோலை விலக நாகராஜைன ஆராதிக்கின்றனர்

தமிழகத்தில் நாகா வழிபாடில் சிறப்பான தலம் நாகாகோயில். இங்கு அமைந்துள்ள நாகராஜா ஆலயம் சிறப்பு மிகக்கு அவரைத் தரிசித்து வழிபட்டால் நாகதோலை விலகும் என்ற மக்கள் நம்புகின்றனர் எண்ணற்ற நாகா சிலைகளை இவ்வாலயத்தில் காணலாம் ஏழடி உயரத்தில் பட்டுமெடுத்த கோலத்தில் காட்சி தரும் இரண்டு நாகா சிலைகள் பிகவும் அழகானவை மூலவரான நாகராஜரைத் தவிர சிவபூரை, திருமாலும் இக்கோயிலில் அருளாப்பாவிக்கின்றனர் கோயில் தூண்களில் சமன தீர்த்தங்கராகளின் தவக்கோல சிறப்பங்களைக் காணலாம் தெனவாயில் சீனத்து புத்த விஹார போன்றிருக்கிறது. நாகா வழிபாடு இந்திய சமயங்களை ஒன்றாக இணைக்கின்ற நிலையை இங்கு காண்கிறோம் கருவடையின் மேற்கூரை ஒலைவேயப்பட்டது இங்கு புற்று மண்ணே முக்கிய பிரசாதம் ஆவணி ஞாயிறு தோறும் நடைபெறும் விழா சிறப்பானது.

சேலம் மாவட்டத்தில் திருச்செங்கோட்டு மலைச்சரிவில் 60 அடி நீளத்தில் பாம்பு ஒன்று படைப்பு சிறப்பமாக செதுக்கப்பட்டுள்ளது

நாகாசலம், நாககிரி, சாப்பகிரி என்றும் பெயாகொண்டது, இம்மலை - திரு வேற்காட்டில் கருமாரியம்மன கருநாகமாகவே தோன்றினால் என்று தலபுரா, ணம் சுறுகிறது திருவிழாவில் அமமன நாகவாகனத்தில் பவனி வருவது வழக்கம்

நல்லபாம்பு சிவலிங்கத்துடன் தொடாபுடையது திருவாரூ வனமீக நாதர் கோயிலிலும், நாகபபட்டணம் நாகநாதா கோயிலிலும் நாகப் புற்றுக்கு அருகிலேயே சிவனா விங்க வடிவில் அமர்ந்துள்ளார்

சில தலங்களில் முருகனை புற்று ரூபமாக வழிபட்டு வந்துள்ளனர் . செனை ஜெகஞ்சுத் தெற்கேஉள்ள திருப்போரூரில் கந்தசுவாமி புற்று மூத்தியாக தேஞ்சூ யவா : செனைஜெகந்தகோட்ட தலபுராணம் திருப்போரூர் மூலமூத்தியே சாபப வடிவில் தனஜெ வெளிப்படுத்தி மாரி செட்டியார் என்ற அடியாரின் கணவில் தோன்றி செனைஜெயமபதியில் கோயில் கொண்டுள்ளதை விளக்குகிறது.

நாகப்ரதிஷ்டையும் சாபபக்காவும் கேரள மாநிலத்தில் சிறப்பானவை சாபபக்காவுகள் பரசுராமரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டன என்று சொல்லுவா மனஞா சாலை, வெட்டிக்காவு, பாமபன் மேககாடு முன்றும் சிறப்பான சாபபக்காவுகள், மனஞார் சாலையில் ஒருப்பண பூசாரி தன வாழநாள் முழுதும் கண்ணியாக இருந்து நாக பூஜை செய்து வருகிறா மகபபேறு இல்லாதவா இவ்வாலயத்தில் உருளி கவிழ்த்தல் என்ற வழிபாடு செய்து வருகின்றனர் பாலககாட்டுக்கு அருகில் உள்ள கண்ணிமங்கலம் என்ற கிராமத்தில் குமார் சப்ரமணியா ஐந்து தலை நாக வடிவில் பிரதிஷ்டையாகி அருள்பாலிக்கிறார்

காந்தக் மாநிலத்தில் நாக வழிபாடு தனிச்சிறபுபுடையது ‘இங்கு’முருகக் கட்டுளை நாகா அல்லது ‘புற்று’வடிவிலேயே வழிபடுகின்றனர் முருகப பெருமாஜெ சுபபராயன், சுபபுஸ்வாமி, சுப்பன், நாகசுபரமணியன் என்றே அழைக்கிறார்கள் பாமபை தெயிவமாக கொண்டாடுகின்றனர், பாமபு இந்தால் அதை தகனம் செய்து ஈமககடன்களும் முறையே செய்கிறார்கள்

சுபரமணியரை நாக சுபரமணியராகவ வழிபடும் தத்துவத்தை காருசி சுவகராசரிய சவாமிகள் விளக்கியுள்ளார் “பரமாதமாவை அடைய நான்கு மாக கங்கள்—ஞானம், பகதி, காமம், மோகம் என்பன யோகம் பிராண மூலத்தை கண்டுபிடித்து அதனேடு சோகிற வழி, பிராண சகதி எனபது சீரத்தில் மூலா தாரம் எனகிற இடத்தில் குண்டலீனீ என்ற சாபப ரூபமாக உள்ளது அது குண்டல்காரமாகவே சுருடிக் கொண்டு தூங்குகிற பாமபாகவே இருக்கிறது தூங்கும் பாமபை தட்டி எழுப்புவதற்குத்தான் யோக சாதனைகள் உள்ளன.

சுப்ரமணியா யோக சௌரூபம் அதனுலேயே, அவரை எப்பொழுதும் பாம்புடன் சேர்த்துப் பேசுகிறோம். ஆதிசங்கரரும் “புஜங்கம்” என்ற விருத்தத்தில் முருகனை துதிக்கிறா நாகபரதிஷ்டை, சஷ்டியில் நாகராஜ பூஜை எல்லாம் சுப்ரமணியரை உததேசிததே செய்கிறோம்’ ஐமபுலன்களின், அறிகுறி, ஐந்து தலை நாகம். விலை தேங்கும் ஐமபுலன்களே, ஐந்து தலை நாகம். அதன் விஷயம் என்ற தீய சக்தியை அடக்கி ஒடுக்கி நம்மை மாயையிலிருந்து மீடகவே நாகப்புர திஷ்டையில் கந்தனை வேண்டுகிறோம்

முருகனை புற்று உருவில் வழிபடும் தலங்களில் மிகவும் சிறப்பானது குகேசுபரமணியா என்ற சிறந்த பிரார்த்தனை தலம். மங்கனநரிலிருந்து தென் கிழக்கே சுமார் 100 கி. மீ தூரத்தில் உள்ளது குமாரத்தாரா, தாப்பனை என்ற இரு நதிகளும் இத்தலத்தைச் சுற்றி ஓடுகின்றன இங்கு ஆதி சுப்ரமணியா என்ற மிகப் புராதனமான ஆலயத்தில் சுப்ரமணியம் ஒரு பெரிய புற்று வடிவில் காட்சியளிக்கிறா புற்று மண்ணையே இங்கு பிரசாதமாக தருகிறாகள் அருகில் ஒள்ள பெரிய ஆலயத்தில் கருவறையில் கீழே ஆதிசேஷன், அதன்மீது வாசகி என்ற இரு நாகவடிவங்களும், வாசகி மீது முருக்பிரான் ஆறுமுகங்குக் கூடியில் மீது அமாந்து காட்சி தருகிறார்

இத்தலம் இருக்கும் தென் கண்ணடி மாவட்டம் பரசுராம சேஷத்திரத்தில் அடங்கியிருக்கிறது வடக்கே கோகாணம் முதல் தெற்கே கண்ணியாகுமரி வரை, கிழக்கே மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை, மேற்கே அரபிக்கடல் இந்த நான்கு எல்லை கனங்கு உட்பட்டது பரசுராம சேஷத்திரம். இப்பகுதியில் அன்று முதல் இன்றும் கலை, கலாசாரம், தெயவு நம்பிக்கை புராதன வாழ்க்கை அமசங்கள் யாவும் பெழுமையில் ஊறித்திகழுகின்றன வழிபாடுகள் ஆவா வகுத்த வழியில், ஆகும் கலப் சால்ஸ்திர முறையில் நடைபெறுகின்றன ஆதிசங்கரரா, மதவா, வாதி ராஜா போன்ற மதாசாரியாகள் இப்பகுதியில் தோன்றி தங்கள் சீததாந்தங்களைப் ப்ரபடியும், மாங்களையும், மடாலயங்களையும் அமைத்தும் தெய்வ நெறியை வளாத்துள்ளன பரசுராம சேஷத்திரத்தில் சிவாலயங்களே. அதி கம ஸ்ரீமதவாசாரியா சிவாலயங்களையும் போற்றி வந்திருக்கிறா கண்ணடி நாடில் கரையோர, மாவட்டங்களில் சைவம், வைஷணவம் இரண்டும் உண்டு இருந்தாலும் ஒன்றினுள் மற்றென்று, மற்றந்து காணப்படும் ஆலயத்தில் பூஜை செய்யும் போற்றிகள் மாதவு, சமபிரதாயத்தைச் சோந்தவாகள் கோயிலில், பிரசாதமாக, சுரதனங்கும், துளசியுமே வழங்குகிறாகள். விபூதி வழங்குவதிலை. ஆசாரங்களுடன் சுடிய வழிபாடுகளை, மதவா வகுத்த வழியில் கடைப்பிடிக்கிறாகள் ஆலயங்களில், கருவறையில் திருமாலின அமச மான சாளகராமமும் இடம் பெற்றிருக்கிறது

குக்கே சுப்ரமண்யா ஆலயத்தில் உள்ள சன்முகசுபரமணியத்தை ஸ்ரீ மதவாசாரியரும் வழிபட்டிருக்கிறார் வைகானச முறையில் தான்' வழிபாடு நடைபெறுகிறது. கருவறையில் ஆதிசேஷனும், மண்டபத்தில் கருடஸ் தமப மும், இருபுறங்களிலும் துளசி மாடங்களும், ஆஞ்சநேயா சந்திதியும், வியாஸ், சம்புட நரசிம்மா சந்திதியும் இவ்வாலயத்தின் வைணவ சம்பந்தத்தை வெளிப் படுத்துகின்றன

கருவறையின வடக்கிழக்குப் பகுதியில் கலைச்சிறப்புகளுடன் சூடிய உமா மகேஸ்வரரின சந்திதி புராதனமானது சிவபஞ்சாயதன அமைப்பாக உள்ளது. அங்கு சஞ்சிடன், குரியன். அமயிகை, கணபதி, திருமால் ஆகியவர்களின் திரு மேனிகளைத் தரி சிக்கலாம் இவ்வைவங்களுடன் அருகிலுள்ள சன்முகரும் சோநது இவ்வாலயம் அறுசமயங்களும் அமைந்த கோயில் எனக்கொள்ளலாம்

இவ்வாலயத்தில் நாக் சாநதி, ஸாப்பட்டுஜை, நரசிம்ம ஐயநதி, உதவா சனை முதலியன சிறபாக நடைபெறுகின்றன மகப்பேறு இல்லாதவாகள் நாக் சுப்ரமணியரை தொழுது பலன பெறுகிறார்கள் இம்மாத்தியை வழிபடுவதால் தொழுநோய் போன்ற தீராத நோயகளும் விலகி விடுகின்றன என்பது மக களின உறுதியான நம்பிக்கை தாபபணு நதியில் கிடைத்த அசங்கயபாத்திரமும் இவ்வாலயத்தில் நடைபெறும் அன்னதானமும், அங்கப் பிரத்தினமும் இவ்வாலயத்தின இதர சிறப்புகள்

தெனகனனட மாவட்டத்தில் புற்று வழிபாட்டிறகு மற்றும் சிறபான தலம் குடுபு மங்களாருக்கு மிக அருகில் உள்ளது இங்கு ஸ்ரீ அனநத பதம் நாபர் ஆலயத்தில் மிகப்பெரிய நாகப்புற்று உள்ளது. ஆலயமும் திருக்குளமும் அதன் நடுவில் நிராழி மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் ஏழுதலை நாகரின் வடிவமும் மிகவும் பெரியது கருவறையில் அனநதபதமநாப ஸ்வாமி பெரிய நாக வடி வில் காட்சியளிக்கிறா

உடுப்பி கிருஷ்ண மடாலயத்திலும், பிரசித்திபெற்ற பிராதத்தீன தல மான தாமஸ்தலா ஸ்ரீ மஞ்சநாதா ஆலயத்திலும் சிறு சந்திகளில் நாகராகவே சுபரமணியா காடசி தருகிறா உடுப்பியில் ஸ்ரீவாத்திராஜரின கனவில் தோன்றி கோயில் கொண்டு, புதையல் செல்லுத்தின கால்வானகத் திகழுகிறா ஏழாசனை அடுத்து தச்சினாகசி எனப பெயா பெற்ற ராமநாதபுரத்தில் காவிரிக்கரையில் உள்ள ஆலயத்திலும் ஸ்ரீ சுபரமணிய ஸ்வாமி ஏழுதலை நாக வடிவில் அருள் பாலிக்கிறா. இதுவும் ஒரு சிறபான பிராதத்தீனத் தலம்

மைகுருக்கு அருகில் உள்ள சிததலிங்கபுரம் என்ற தலத்தில் ஸ்ரீ பால ச்ப்ரமண்யேஸ்வரரை புற்று வடிவத்திலேயே தரிசிக்கிறோம். ஐந்து தலை நாகம குடை பிடிக்க, தண்டம ஏந்திய நிலையில், மைகு அரண்மனைக் கோயிலாகிய ஸ்ரீ திரிணீஸ்வரரா ஆலயத்தில் அருளாட்சி நடத்துகிறா நஞ்சனாக்டு நஞ்சனைடேஸ்வரரா ஆலயத்திலும் நாகா குடைபிடிக்க, அதன் வளைந்த தேக்கத் தையே பீடமாககி அதன் மீது நின்று முருகப் பெருமான காட்சியளிக்கிறார்.

துமசூரா மாவட்டத்தில் சீவகங்கை சங்கர மடாலயத்திற்கு அருகில், படமெடுத்த நாகா வடிவு கொண்ட ஒரு பெரிய பாறையின் அடியில் ஸ்ரீ சுபரமணிய சவாமி தண்டாணியாக அருள்பாலிக்கிறா முருகப்பெருமான், இங்குள்ள சங்கர மடத்தின முன்னால் மடாதிபதியின் கணவில் தோன்றி புற்று வடிவில் உள்ள தன இருப்பிடத்தைக் குறிப்பிட்டா அப்புற்றே நாளைடவில் இறுகி ஏழதலையுடன் படமெடுத்த நாகா வடிவுடன் காட்சியளிக்கிறது பான வாசி என்ற தலத்தில் பாம்புகளை காவல தெய்வங்களாகக் கருதி வழிபடுகின்றனர்

பெங்களூருக்கு வடத்திசையில் 50 கி மீ தூரத்தில் உள்ள காட்டி சுப்ரமணியா ஆலயத்தில், சுபரமணிய சவாமி புற்றிலிருந்து தோன்றியவா ஏழதலை நாகத்தின படமெடுத்த முகம் போன்ற பாறை வடிவில் அதிசய திருவடிவத் துடன் காட்சி தருகிறா இப்பாறையின மறுபுறம் நரசிமம சவாமியும் அமர்ந துள்ளாரா தாரகாசரஜீ மாய்ப்பதற்காகவே, சுப்ரமணிய சவாமி பாம்பு உருவத்திலேயே இத்தலத்தில் தவமியற்றினா என்று தலபுராணம் கூறுகிறது.

பெங்களூரா நகரின தென பகுதியில் ஹனுமந்த நகரில் பொனமலை என்ற சிறு குன்றின மீது உள்ள குமாரசவாமி ஆலயத்தின் அருகில் ஸ்ரீ உதபவ ஆதி சேஷமூததி சிறிய கோயில் கொண்டுள்ளாரா. ஒரே கல்லில் முன்புறம் விநாயகரும் இருதலை நாகரும், பின்புறம் வரிசையாக நான்கு நாகாகளும் காட்சி தரும் அரிய வடிவம்

காநாடக மாநிலத்தில் பெரிதும் நாகசுபரமணியராக வழிபடப்பெறும் முருகப்பெருமான சில தலங்களில் காாதத்தேயனுகவும் குமாரசவாமியாகவும், தண்டாணியாகவும், சில தலங்களில் பாலசுப்ரமணியனுகவும், வேறு சிலதலங்களில் வளரி தேவயாஜினயுடன் மணவாளப் பெருமாளாகவும் அருள்பாலிக்கிறார்

பாதாமியில் சாஞ்சக்கிய பேரரசர்களால் உருவாக்கப்பெற்ற குடைவரைக் கோயில்களில் காாதத்தேயனின் பல உருவங்கள் காணப்படுகின்றன காாத்தி

கேய வழிபாடு மிகவும் தொன்மையானது குபத பேரரசின் காலத்தில் காாத்தி கேயன் இந்திய நாட்டின தலையாய கடவுள் என்று போற்றப்பட்டான.

நவநீத கந்தனைக் காண கடந்தலை செல்ல வேண்டும் கடந்தலை மங்க ஞாருக்கு வடக்கிழக்கில 46 கி மீ தூரத்தில் உள்ளது தொன்மை சிறப்புடைய ஆலயம் வலக்கரத்தில் வெண்ணோ ஏந்தியும், இடக்கரத்தை இடுபெலி ஒயிலாக ஊனாறியும் ஐந்து தலைநாகங்களை மாபிலும், முடியிலும் அணிந்து நாக டூஷணங்கை, காணபோரின உள்ளத்தைக் கொள்ளின கொள்வன கடந்தலை பால குமரன்.

கங்கையிற புனிதமான காவிரி, “கண்ணிபாளோ, கங்கைபாளோ காவேரி” என்று குடகா புகழும் புனித நதி உற்பத்தியாகும் குடகு மாவட்டத்தில் எங்கும் கணபதி கோயிலகளை காணலாம் ஆனாலும் குடக்கிளி தெய்வம் காவிரியும், குமரனுமே. அவனே “மறவா நாயகன், ஆதி விநாகரினைய நாயகன், காவிரி நாயகன்” பெருமை எல்லாம் “இக்குத்பபா” என போற்றப படும் முருகப் பெருமானுக்கே மடிகெரே தாலுகாவில் கக்கபே என்ற தலத்தில் “படி இக்குத்பபா” ஆலயம் உள்ளது

முருகன் பிரமமசாரி கோலத்தில் அருள்பாலிப்பது பேல்வாரி மாவட்டத்தில் சாண்டோ அருகில் ‘‘குமாரசவாமி பேட்ட’’ என்ற மலை மீது உள்ள ஆலயத்தில் தான் குமாரசவாமி கோபடே அரச வமசத்தினரின் குலதெயவம். சாண்டோ மக்களின் காவல தெயவம் -தாராகாசரஜன் அடித்து வெற்றிவாகை குடிப்பட்டாபிவேகம் செய்து கொண்டது இத்தலத்தில் என்று தலபுராணம் கூறுகிறது மூலவா குமாரசவாமி, கரும் பளிங்கு கலவில் வடிக்கப்பட்ட அழகிய சிலா வடிவத்துடன் விளங்குகிறா ஐந்து அடி உயரம் நின்ற கோலம் ஒரு முகம். இருக்கரங்கள் சக்தி ஆயுதம் வலது கையில் இடது கை வரத ஷஃப்தம் கரெளாஞ்ச பக்ஷி ஒன்று இடது கையில் அமாநதிருக்கிறது. பாதங்களின் அருகில் காாத்திகேயனை வழிப்பட ராம லங்மணாகளின் திருவடிவங்களைக்காணலாம் இவ்வாலயத்தின் ஒரு புறத்தில் அனைன பாவதியும், ஈசன நாகநாதேஸ்வரரும் தனிக்கோயில் கொண்டுள்ளனா. கோவிலுக்கு வெளியில், புனிதக்குளம் அகஸ்திய தீரத்தம் எனபபடுகிறது

குமாரசவாமி ஆலயத்தில் பெண்கள் காாத்திகேயனை தீரிசிப்பது வழக்கமில்லை இவ்வாலயத்தில் பிரச தமாக அளிக்கப்படுவது, வெண்களிமண் அதுவே திருந்தென அணியப்படுகிறது அது இத்தலத்தில் நிலதத்திலிருந்து எடுக்கப்படுகிறது அது பால கிரக தோலங்களை நீக்கவல்லது. இவ்வாலயத்தில் வைத்திக் முறைப்படி மூன்று கால வழிபாடுகளும், பாதரபத (சூரிய) சஷ்டி, மாகசௌல, (ஸ்கந்த) சஷ்டி, காாத்திகை சுத்த பெளாணமி முதலிய சிறப்பான விழாக்களும் நடைபெறுகின்றன

குமாரசுவாமி இங்கு பிரமமசரி கோலத்தில் இருந்து ட்ரப்மோபதேசம் செய்வதால், இச்சநிதியில் பெண்கள் வருவது உகந்தது அல்ல என்று கருதப் படுகிறது. இமயிலைக் கோவிலுக்கு மேற்கு திசையில 4 கி மீ தூரத்தில் குமாரசுவாமி, மயில் மீது அமாந்து, “நவிலு ஸ்வாமி” என்று பெயா கொண்டு காட்சி தருகிறா

வள்ளி தேவஸேனா சமேதராக, கலயாண சபுததிரனாக முருகன் காட்சி யளிப்பது பெங்களூர், கோலா முதலிய மாவட்டங்களிலுள்ள சிலகோயில்களில் கோலா அருகில் உள்ள பங்காரப்பேட்டை பாலமுருகன் உருததிராடசம் அணிந்து பேராகவடிவினாக விளங்குகிறார் திருச்செங்கோட்டில் இருப்பது போல இமழாத்தியினா சிலா வடிவத்திலேயே வேல் இஜீனநதுள்ளது. கோலா தங்கவயல் அருகில் உள்ள ஊகாம கிராமத்திலும், பிமல நகா பொனமலைக் கோயிலிலும் முருகன் தண்டபாணியாகக் காட்சி தருகிறா இவ்வாலயங்களிலெல்லாம் உதவை மூததியாக சுபரமணிய சுவாமி வள்ளி தெய்வாஜீன யுடன் தீகழுகிறா

பெங்களூர் மாநகரில் அல்குரா என்ற பகுதியில் அழகிய விமானங்களுடனும் திருக்குளத்துடன் கூடியது சுபரமணிய சுவாமி ஆலயம். பழையச் சிறப்புடைய ஆலயம். தணி கேசனி நீ திருக்கோலத்தை இவ்வாலயத்தில் தரிசிக்கலாம் காமராஜா சாலையில் உள்ள நீட்டாடசர ஞான சிவ சுபரமணிய ஆலயமும் ஒடுக்கத்துராமடாலை மும் தமிழ்மணமும் தெய்வீகமணமும் கமழும் ஆலயங்கள் புகழ் செட்டி சுபரமணியஜீ நகரின விள்வேல்வரபுரத்திலுள்ள ஒரு அழகிய கோயிலில் தரிசிக்கலாம் ஆடிக்கிருததிகையும், திருப்படி திருவிழாவும், நகரின தென்மேற்குப் பகுதியில் மலைக்கோயிலில் அமைந்துள்ள குமார சுவாமிக்கு சிறப்பானவை குமரன பெயரால் அழைக்கப்படும் ‘‘குமார பாக’’ என்னும் பதுதியிலும், சரித்திர சிறப்புக் கொண்ட காடு மலலேல்வரரின ஆலயத்தின் அருகில் தனிக்கோயிலிலும் கலயாண சுபரமணிய சுவாமியாக, வள்ளி தெய் வாஜீனயுடன் அருள்பாலிக்கிறா

நாசா, நாகசுபரமணிய வழிபாட்டு முறைகளையும். முருகப் பெருமாஜீன வழிபடும் இதர முறைகளையும், தலக்குறிப்புகளையும் சுருக்கமாகக் கண்டோம் இவை தவிர, காநாடக மாநிலத்தின் சமய வழிபாட்டு முறைகளையும், மாநிலம் முழுதும் ஆங்காங்கே முருகப்பெருமானின் அநுள கொழிக்குதம் தலங்களைப் பற்றி யும் விரிவாக ஒரு தனி நூல் முருகன் அருளால் விரைவில் வெளியிட விழைந்துள்ளோம் என்பதையும் தெரிவிக்கிறேம்

— —

“திருப்புகழ் திருமுருகங்நாமம் நூற்றியெட்டு”

		நமோ நம
1	அரகர சேயே	"
2.	அமிமருகோனே	"
3.	அருண சொருபா	"
4.	அறுதியிலானே	"
5.	அறுமுகவேளே	"
6.	ஆகம சாந சொருபா	"
7	ஆடகத்திரி குலா	"
8	ஆதரித்தருள பாலா	"
9	ஆதி சற்குண சீலா	"
10	ஆரணாறகரியானே	"
11	ஆரணததினா வாழுவே	"
12	ஆாயை பெறற சீராளா	"
13.	ஆறிரட்டி நீள் தோளா	"
14	ஆனவாககிணியானே	"
15	இகபர மூலா	"
16,	இமையவா வாழுவே	"
17'	உம்பாகள ஸ்வாமி	"
18	எம்பெருமானே	"
19	ஓண்டொடி மோகா	"
20	கங்காள வேணி குருவானவா	"
21	கந்தா கும்ர சிவ தேசிகா	"
22.	கருணைய தீதி	"
23:	கீதகிணகிணி பாதா	"
24	குஞசர வஞசி அனைநத மாபா	"
25	சததள பாதா	"
26	சததிபாணீ	"
27	சததுருபா	"
28	சிந்தான ஜோதி கதிர வேலவா	"

29.	சரவண ஹாதா	நமோ நம
30.	சமதள ஊரா	,, ,
31.	சிங்கார ரூபமயில் வாகனா	,, ,
32.	சிந்துரபாாவதி சுதாகரா	,, ,
33.	சிவசிவ ஹரஹர தேவா	,, ,
34.	சீதள வாரிஜூ பாதா	,, ,
35.	சுரா பதி சூபா	,, ,
36.	குரையடடு நீள பேரா	,, ,
37.	சேத தண்ட விநோதா	,, ,
38.	சேவல் மாமயில பரீதா	,, ,
39.	சோப மறநவா ஸ்வாமீ	,, ,
40.	ஞான பண்டித ஸ்வாமீ	,, ,
41.	ஞான முததமிழ தேனே	,, ,
42.	ததவ வாதீ	,, ,
43.	தருணக தீரா	,, ,
44.	தரிசன பரகதியானுய்	,, ,
45.	தறப்ரதாப	,, ,
46.	திசையினும் இசையினும் வாழுவே	,, ,
47.	திரிபுரமெரி செயத கோவே	,, ,
48.	திருத்ரு கலவிமண்ணா	,, ,
49.	தீபமங்கள ஜோதி	,, ,
50.	தீர சமபரம வீரா	,, ,
51.	தூத்தீனத் துகை பாதா	,, ,
52.	தூய அம்பல லீலா	,, ,
53.	தேவ குஞசரி பாகா	,, ,
54.	தேவர்கள சேஜீன மகீபா	,, ,
55.	தோதித திமித திமி தீதா	,, ,
56.	நாதவிநது கலாதீ	,, ,
57.	நாம சமபு குமாரா	,, ,
58.	நாக பந்த மயூரா	,, ,

✓59	நாரத கீத விநேரதா	நமோ நம
✓60	நாவல ஞான மனோலா	" "
61	நாத சறகுண் நாதா	" "
62 ✓	நாத நிஷகள் நாதா	" "
63	நிருபமா வீரா	" "
✓64	நீதி தங்கிய தேவா	" "
✓65.	நீப புஷ்பக தாளா	" "
✓66	நீலமிகக ரூதாளா	" "
✓67	பகவதி புரலா	" "
✓68	பஞ்சபாண பூபமைததுன பூபா	" "
✓69	பணியாவும் பூஞ்சுதினர் பிரானே	" "
✓70	பரிமள நீபா	" "
✓71	பவநுஷி சீலா	" "
✓72	பாதக நீவு குடாரா	" "
✓73	பால குமார சவரமீ	" "
✓74	பார்வதியாள தநு பாலா	" "
✓75	பாரினிலே ஜய வீரா	" "
✓76	பூதலநந்தனை ஆளவாய்	" "
✓77	பூதமற்றுமே யானுய்	" "
78 ✓	பூரணககலை ஸாரா	" "
✓79	பூரணததுளே வாழவாய்	" "
✓80	பூஷணததுமா மாபா	" "
✓81.	போக அந்தரி பாலா	" "
✓82.	போதகந தரு கோவே	" "
✓83	போக சொகக பூபாலா	" "
✓84	போத நிருகுண போதா	" "
✓85	போதமீதத போ போதர	" "
✓86	போதவனபுகழ சவரமீ	" "
87	போக சொகக பூபாலா	" "
✓88	மறைதேடும சேகரமான பரதாபா	" "

89	மா தமிழ்ரய சேயே	நமோ நம
90	மாவசரேச கடோரா	" "
91	முத்தி ஞானீ	" "
92	மேகமொத்த மாயூரா	" "
93	மேனி தங்கிய வேளே	" "
94	ரத்ந தீபா	" "
95	வான பைந்தொடி வாழுவே	" "
96	வீமசக்ர யூகாளா	" "
97	வீரபதம் சீபாதா	" "
98	வீறுகொண்ட விசாகா	" "
99	வீர கண்டை கொள் தாளா	" "
100	வேத வித்தகா சுவாமி	" "
101	வேல மிகுத்த மாகுரா	" "
102	வேத சித்திர ரூபா	" "
103	வேத மநத்ர சொருபா	" "
104	வேடர்தங் கொடி மாலா	" "
105	வேதனத்ரய வேளே	" "
106	வேதாள ழுபதி சேயே	" "
107	ஐகத்ரய வாழுவே	" "
108	ஐகதீச பரமஸ்வருபா	" "

மேற்கண்ட நாமாக்கள் ‘திருப்புகழில்’ ‘நமோ நமோ’ என்று வரும் வரிகளைக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்டவையாகும்.

தொகுபடு - மானு பஞ்சாயகேசன்

திருப்புகழ் ஒரு எழுத்தாளர் பார்வையில்

அஜூஷதா

அருணவிரிநாதரின் திருப்புகழை நான் சின்ன வயதிலிருந்தே கேட்டிருக்கிறேன் ஸ்ரீரங்கம சிறந்த வைவஷணவள்ளதலம் என்றாலும் அருகே இருக்கும் திருவாஜினக்காவல, மலைக்கோட்டை தாயுமானவப் பெருமான், உச்சிப்பிள்ளையா கோயில் இவைகளால் ஸகல் சமயக் கருத்துக்களும் சிநேகமாக ஒன்றி வாழுந்தன ஸ்ரீரங்கம கோயிலிலேயே பல முககிய காரியஸ்தாகள் சைவர்களாக இருந்தாலும் திருமண அணிந்துகொண்டு, திருவரங்கப் பெருமானிடம் பக்தியாக இருப்பவாகள் வீதிகளில் சில தினங்கள் பிரபந்தமும் ஒலிக்கும். சில தினங்கள் திருப்புகழ் பஜனை கோஷங்களும் ஒலிக்கும்

முதனமுதல் திருப்புகழில் என்னைக் கவாநத்து அதன் சந்தம், மிருதங்கம், கஞ்சிரா இவைகளின அதிரவுகளுக்கேற்ப ஏாற்சோக்கைகள், அாத்தமபுரியாவிட்டாலும் உள்ளுக்குள் துடிப்பை ஏற்படுத்தின

“ முததைத் தரு பத்தித் திருநகை ” என்னும் இறுக்கமான சந்தமபாதி மதி நதி . . . சடைநாதா அருளிய குமரேசா ” என்று மெலலச் செலலும் நதிபேரன்ற சந்தமும் என்னல் அந்த வினாதே ஸமஸ்கிருத - தமிழ்கலபபடமாக தமிழச் சொற்களின சாத்தியக் கூறுகளைப் புலபபடுத்தின.

திருப்புகழ் வெவ்வேறு வயதினருக்கு வெவ்வேறு உணாவுகளைத் தரும். இளமையில் அதன் பாடல்களில் முறபத்தியில் சொல்லியிருக்கும் காமம் என்னைக் கவாநத்து. அத்தனை சிறப்புடன் பெண்களுடன் கலப்பதை உலக இலக்கியம் எதிலும் வருணிக்கப்படவில்லை என்பது என அபிப்ராயம். திருப்புகழின் ஓசை நயத்தை மொழி பெயாக்கவே முடியாது சற்று வயதானதும், திருப்புகழில் சொல்லியிருக்கும் மன்னிப்பும் பக்தியும் ஒருவனை கவாகின்றன மரணத்தைப் பற்றிய பயயம் —

“ கயலவிழித் தேனெளைச் செயலழித் தாயியனக்

கணவகெட டேனெனப் பெறுமாது

கருதுபுத ராளனப் புதலவரப் பாளனக்

கதறிடப் பாடையிற் றலைமீதே ”

நாமே செலவது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது

உடல் என்பது எவ்வளவு அறபமான பொருள் ?

“ தசையு முதிரமு நின்னமொடு செருபிய
 கரும் கிருமிக ளோமுகிய பழகிய
 சடல வடலகடை சுடலையிலிடுசிறு குடில்பேணும் ”

அந்த பயத்தை நீக்க,
 இரவு பகலற்,
 எனது அற்,
 நினது அற்,
 இனிமை தரும தனிமையை நூடு
 வேத விதத்கா சாமி !

எனறு சரண்டைய வழியும காட்டுகிறா

திருப்புகழில் எல்லாம் இருக்கிறது அழகு பழகுறது வாழவின அதி
 சயங்கள், அசிங்கங்கள், இனபங்கள், பகதிபரவாகம், முசசை நிறுத்தும்
 சந்தம். என்போன்ற எழுத்தாளர்களுக்கு தமிழ்மொழியில் வாத்தை ஜாலங்
 களைக் கண்டுகொள்ள ஒரு வரப்ரசாதம்

“ அனுபவ அறிவைப் பெற ”

செஞ்சடை வளளல் சிவஞரின் நெற்றிக்கண தீப்பொறிகள் பெற்ற திருவாம அழகு உருவாம முருகப் பெருமானின் பெருமையைச் சாறறுகின்ற நூல்களில் திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்புகழி, கந்தா கலிவெண்பா, கந்தா சஷ்டி கவசம், கந்தா அநுட்பதி கந்தா அலங்காரம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கன வாகும் புலவாகள் படித்து மகிழி இந்நூல்கள் எனின். புலவாகஞம், பாமராகஞம் பாடி மகிழி பல கவிஞராகள் எழுதிய காவடிச் சிந்துகள் ஏராளமாக உள்ளன குமரனின் புகூபாடும் நூல்கள் யாவும் அமரத்துவம் பெற்றனவ

— . — மந்திரம் என்றால் திருமந்திரமே ! வாசகாம என்றால் திருவரசகமே ! அநுட்பதி என்றால் கந்தா அநுட்பதியே ! ஓங்காரமான ஈசன உளம் மகிழிந்து படித்து கையெழுத்திட்ட திருவாசம் 51 அத்தியாயவகைாக கொண்டது உலகை இயக்கும் ஓங்காரம் 51 எழுத்துக்களைக் கொண்டது ஆகமம் 51 எழுத்துக்களைக் கொண்டது அருணகிரியா அருளிய கந்தா அநுட்பதி 51 தலைப்புக்களைக் கொண்டது

அநுட்பதி என்றால் அனுபவ அறிவு என்று பொருள் முருகப் பெருமானின் அருளைப் பெற்ற கந்தா அநுட்பதியை படிக்க படிக்க அனுபவ அறிவு நமையை சேரும் மந்திர சக்திவாய்நீத் 51 பாடலகளையும் படித்து முடிக்கும் போது ஆகமத்தையே படித்து முடித்த ஒண்ணாவை நாம் பெறுவோம்.

தொண்டே எதற்கும் அடித்தளம். தொண்டுள்ளம் இல்லா வாழவு பாழானதாகும் அதனால்தான் அநுட்பதி தொண்டாற்ற என்று ‘தொடங்கு கிறது இறைந் தொண்டையே தொண்டெனக காட்டுகிறா அருணகிரியா, தொண்டலே தினோக்கும் உள்ளம் அருளைப் பெறும் முதிர்ந்த அருள் உள்ளம் ஞானத்தில் மூழுகும் ஞான முதிர்ச்சியே துறவுக்கு அடித்தளம்

கத்தா அநுட்பதி நூல் அமைப்பே சிறப்பானது 51 பாடலகளை சமமாகப் பிரித்தால் இடையில் அமைவது இரவது பாடல் ‘ஆதாரம இலேன’ என அப் பாடல் அமைந்துள்ளது சணமுகனே, வேலவனே, சுரட்டுப்பதியே, தயாபரனே, சிகாமணியே, குணபஞ்சரனே, குணட்டரனே, கிருபாகரனே என்றெலாம் முருகனை அழைத்து அழைத்து உளமுருகும் அருணகிரியா,

“ ஆதாரம் இலேன, அருளோப் பெறவே
 நிதான ஒரு சற்றும் நினைந்திலையே !
 வேதாகம ஞான விநோத ! மன
 அதீதா ! சரலோக சிகாமணியே ”

என்று ஒதாரும் பாடிப் பரவசமடையும் முருகனின ஆதாரத்துக்காக ஏங்கு
 கிருா

மனிதனுக்கு இறைவனே குருவாக அமைவது எளிதான காரியமல்ல
 அருந்தமிழ் பரப்பிய அகத்தியருக்கு சிவபெருமானே குருவாக அமைந்தார்.
 கவிச்சக்கரவாததி கம்பனுக்கு சிந்தாதேவி கலைவாணியே குருவாக அமைந்தாள்
 செந்தமிழ் அவ்வைக்கு சுட்டபழும் தந்த சிவகுருநாதனே குருவாக அமைந்
 தார் அருணகிரியாரின உள்ளமும் முருகவேலையே குருவாக அடைந்திட
 ஏவகுகிறது குமரகுருபரனே குருவாக அமைந்தால் அஞ்ஞானம் அழியும்
 மதி வீளக்கம் அடையும் துனபம் தீரும் அதனால் தான்,

உருவாய் அருவாய், உளதாய் இலதாய,
 மருவாய் மலராய், மணியாய் ஓளியாய்க
 கருவாய் உயிராய்க கதியாய் விதியாய்க
 குருவாய் வருவாய். அருளவாய் குகனே !

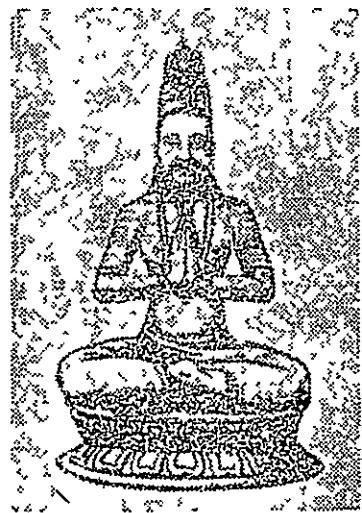
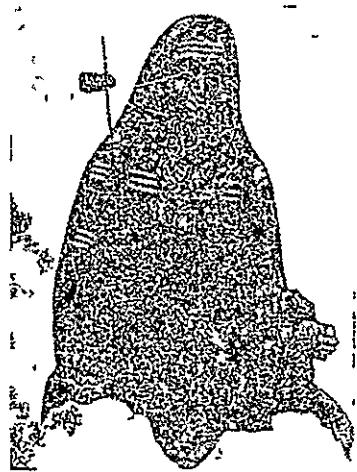
என்று ஆலமுண்டோன குமாரகிருவேலவனை வேண்டுகிறா அருணகிரியார்.
 எடுத்தேன - தொடுத்தேன - முடித்தேன என்று தலை - இடை - கடை நிலை
 களை மட்டும் வீளக்கியுள்ளேன முழுதும் உண்ணது வாழவில் அனுபவ
 அறிவைப் பெற காதா அநுட்பதையை தின்மும் ஒதி உணருவோம

ஓம் சரவணபவர !

அடுக்கி. வினாவநாதன்

ஆதி சங்கரரும் அருணகிரிநாதரும்

எவ்வி ஜி ராமசிருஷ்டனை

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதா தேவனினும் இனிய செந்தமிழில் புஜனநதுளன் திருப்புகழு, திருவகுபடு, கந்தரலங்காரம் முதலிய அருடபாக்களில் வேத, உபநிடத், அதவைத் தருத்துக்களும், ஸ்ரீ ஆதி சங்கரரின ததவங்களும் இழையுடலுடைத்தக் காணலாம்

இவவிரு அருளாளாகளின வாழுக்கை வரலாறுகளிலும் ஒற்றுமை உண்டு ஆதி சங்கரா வேத நெறி தழைத்தோங்க பாரதம் முழுதும் சஞ்சரித தார் அருணகிரிநாதரும் பல குனறிலும் அமாநத பெருமாளைப் பல தலங்களிலும் வணங்கினா ஆதி சங்கரா இயற்றிய வேதாநத நூல்களுக்கும், பகதிப் பாடல்களுக்கும் கணக்கிலை அருணகிரியாரின நூல்களும் அபரிமிதம் சகல யோக சித்தி பெற்ற ஸ்ரீ சங்கரா அமருகன உடலில் பரகாயபரவேசம் செய்தது போலவே அருணகிரியாரும் தம அபரிமித யோக சித்தியால் தேவலோக பாரி ஐாத மலரைக் கொணர பரகாய பரவேசம் செய்தனராம நிதய பூஜையின முடிவில் நந்திக்கேசவரருக்கும், ஸனாகாதி பகதாகளுக்கும் பூஜை செய்வது போல ஸ்ரீ சங்கரா முருகனுடைய வேல, மயில், சேவல் கொடியை

நம . கேகினே சகதயே சாபி துபயம்

நம சாக துபயம் நம குககுடாய

எனப்பாடுகிறா அருணகிரியோ இவைகளுக்குத் தனியே வகுப்புகளும் விருத் தங்களுமே பாடி விட்டார்.

இவவிருவருமே கருணாமூதத்திகள்..

ச்ருதி ஸ்மருதி புராணமோ ஆலயம் கருணைலயம்
நமாமி பகவதபாத சங்கரம் லோகசங்கரம்

என அஞ்ஞானத்தால் அவதிபபடும் பாமர மககளைக் கரையேற்றுடம் அளித்த சங்கரரை வணங்குகிறோம் அருணகிரியாரும் நாம இறைவனைப் பாடி அவன் திருவருணைப் பேறவும், பிறவிப் பயனை அடையவும், முத்தமிழ் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளவும், இசை இனபம் நுகரவும் பல பாககளைப் பாடினா நம்மீதுள்ள கருணையால், நம சாபாக, நமமுடைய பல குறறங்களையும் தமமேல் ஏற்றி ஆண்டவளிடம் முறையிடுகிறோ வாது செய்ய வந்த விலாப்புத்தூராரைத் தோலவியுறச் செய்தும், அவரை இழிவு படுத்தாது “கருணைக்கு அருணகிரி” எனப் பெயர் பெற்றார்

மௌனானாகு

ஆலமரதத்தியிலே, மௌனமாய சின முத்தீரையைக் காட்டி சிஷ்யாகளின ஜயங்களைப் போக்கும் இளைய வயதினரான தகவிணைமூதத்தியை,

சிதரம் வடத்ரோமூலே வருத்தா. சிஷ்யா குருாயுவா”!

குரோஸ்து மௌனம் வயாகயானம் சிஷ்யாஸ்து சினன ஸமசயா !!

என்று வணங்குகிறோம் ஸ்ரீ சங்கரரும் அவரை

“மௌனம் வயாக்யா: பரகடித் பர பரமம் ததவம் யுவானம்” என நமஸ்கரிக்கிறா அருணகிரியாரோ சாசனை “மௌன உபதேச சமபு” என ரத்னச் சுருக்கமாக குறிப்பிடுகிறா (திருப்புகழ்-அவனிதனிலே) அருணகிரியாரும் முருகளை இளைய வயதினாகு ‘குமர குருபரனு’கப் பாடுகிறார்

சமய ஒற்றுமையும் ஓன்மத்தும்

ஆதிசங்கரா காலததில் பலா தாம் வழிபடும் பல தெயவங்களின பெயரால் உயிர பலி இட்டுக் கொண்டும், சண்டையிட்டும் வந்தனா தெயவத்துடன் ஒன்று சோவதே மனிதனின் குறிக்கோள் என்று கூறும் வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்து மதத்தை, இந்து தாமமாக, வேத தாமமாக நிலைநாட்டி பழைய வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் புத்துயிர் அளித்து சமயக் கலகங்களை அடக்கினா அதே சமயம் அறுசமய தெயவங்களையும் பாடி ஓரே தெய்வத்தின பல மூததி பேதங்களையும் பாடி விளக்கினார் அருணகிரிநாதரும் அங்ஙனமே கணபதி, சிவன், அம்பிகை, முருகன், விஷ்ணு, ஆதவன முதலிய எல்லோருடைய லீலைகளையும் பாடி அவாகள் யாவறையும் முருகனுடன் இலைக்கிறா. முருகளை அறுசமய விணேதனுக்கவே அண்மைக்கிறா.

அத்வைதம்

ஸ்ரீ சங்கரா, அருணகிரியா இருவருமே அதவைத் சித்தாந்தத்தை தம நூல்களின் மூலம் உபதேசிக்கிறார்கள் அதவைதம் எனபது பேத உணாவு இனமை பேத உணர்வில் ராஜஸ் குணங்களான பயம், வெறுபடு, கோபம் முதலிய, தீய உணாவுகள் உண்டாகும் உலகப் பொருள்கள் யாவும் வேறுவேறு பெயாகள் கொண்டவையாயினும் உணமையில், அடிப்படையில் பரமமாகும். இக்கருத்தைப் பல திருப்புகழ் பாக்களில் காணலாம்.

“சுருதிமுடி மோனஞ்சௌல சிறபரம ஞானசிவ
சமய வடிவாய வந்த அத்துவிதமான பர”

“நீ வேறெனுதிருக்க நான் வேறெனுதிருக்க” (நாவேறு)

“ஏக போகமாய நீய நானுமாய” (அறுகுநுனி)

“எல்லாம் அற எனை இழந்த நலம் (அநுட்தி)

“யானுகிய எனைன விழுங்கி, வெறும தானுய- (அநுட்தி)

“மென்னத்தை உற்று எனை மறந்திருந்தேன (கந்தா அலங்காரம்)

மேலும் எத்த மெய்ப்பொருள் யாவற்றிலும் இயங்குகின்றதோ, எதற்கு மேல் ஒன்றுமில்லையோ அந்த மெய்ப்பொருளேன் நான், எனும் கருத்துடைய சோஹம், தத் தவமலே” எனும் மகா வாக்யத்தையே

“ஜோதி உணாகினர வாழுவ சிவமென்ற

ஸோஹமது தந்து எனை ஆளவாய” (‘திருப்புகழ் வாதினை’)
என்ற வரிகளிலே படிக்கின்றேம்

மேலும் ஆதமாவின் ஸ்வரூபத்தை வாணிக்கும்போது. இந்த ஆத்மா பஞ்ச பூதங்களோ, பஞ்ச இந்தியங்களோ அல்ல சிதானந்த ரூபமான சிவனே அது என்று தச ச்சோகியில்

“ந டுமி ந தோயம ந தேஜோ ந வாயு

ந கம ந இந்தியம ந தேவாம ஸமூஹ : எனறு
சூறியிருப்பதையே அருணகிரியா தம அநுட்தியில்

“வானோ புனல் பா கனல் மாருதமோ ஷணமுகனே”
என விளக்குகிறா

அவிரோதம்

அதவைத் உணாவில் பேதமினமையால் அகந்தை இல்லை, ஆசை இல்லை, கோபமில்லை, வெறுப்பில்லை பொறுமையும், சாந்தமுமே உண்டா கின்றன இதையே அருணகிரியாரும்

‘பொறையாம அறிவால் அறிவாய அடியோடும் அகநதையையே’ பொறு மையால் எல்லோருடனும் பகைக்காத அவிரோத ஞானம் உண்டாகும் என உபதேசிக்கிறா

செயல் ஒழிதல்

செயல் ஒழிந்தால் எண்ணம், எண்ணம் அழிந்தால் வேட்கையும், அழிகிறது. வேட்கை ஒழிந்தால் முகத்தியும் ஏற்படுவதை ஸ்ரீ சுவகரா

‘கரியா நாசெள பவேத சிந்தா நாசோ அஸ்மாத வாஸனாஷய, வாஸன பரஷஷயோ மோகஷி ஸா ஜீவன முகத்திரிஷயதே?’

என விவேக குடாமணியில் ஈடுறியுள்ளதையே,

‘கலக்குறும் செயல் ஒழிவற’’. (உகினத்தினம்)

‘தணியாத சிந்தையும் அவிழந்து அவிழந்து

உரை ஒழித்து என செயல் அழிந்து அழிய

மெயச் சிந்தை வர என்று நின தரிசனப படுவேனே?’ (அநந்தன)

‘சுடுவாய வினையாவையுமோ’ (அநுடூதி)

என அருணகிரியா ஈடுறுகிறா

காமிகஞம், யோசிகஞம்

ஞானமினறி வெறும் காமா மட்டும் செயபவர் பிறப்பெயதுவர் என்று ஸ்ரீ சுவகரா தம வேதாந்த பேரிகையில—

‘காமினே விநிவர்த்தநதே உபாஸகா

ஞானினே ந நிவாததநதே, இதி வேதாந்த டின்டிம . என்று எச்சரிப்பதை,

‘குருநாதன் சொனன சீலத்தை காலத்தை வென்றிருப்பா மரிப் பா வெறும் காமிகளே’ என்று கந்தரலங்காரப பாடலில் கண்டு மகிழுகிறோம்.

பிறவித்திதாடர்

விரும்பிய பொறுகோயடைய, அனுபவிக்க. மனிதன் மறுபிறப்பு எம்து கிழுன மறு பிறப்பில் தீவினை செய்தால் மேலும் மேலும் பிறப்பை அடை கிழுன இதை ஸ்ரீ சுங்கரார்,

‘புனரபி ஜனனம் புனரபி மரணம்’ என்று பஜகோவிநத்தில் விளக்கு வதை ஸ்ரீ அருணகிரியாரும—

“நல்லையாத சமுத்திரமான ஸமுஸ்ரம ... ”

“எழு கடல் அளவிடின் அதிகம் எனது இடாபிறவி அவதாரம்”

“எத்தனை கோடி கோடி விடடுடல் ஓடி ஆடி” என்று வருந்தி எழு பிற விககடலை ஏறவிடும் ஓடக்காரனுகிய முருகனிடம் அபயம் வேண்டுகிறா.

இப்பிறவித தொடரை அறுகக ஸ்ரீ சுவகரா, “நான் தப ஜபங்களும், மந திர தந்திரங்களும் தயான ஆவாஹன சலோகங்களும் அறிந்தவனல்ல. ஆயினும் என்னை நீ காபபாற்ற வேண்டும்” என முறையிடும் சலோகம்.

“ந மநத்ரம் நேர யநதரம் தத்பி ந ஜானே ஸ்துதிம் அஹோ
ந சாஹவானம் தயானம் தத்பி ந ஜானே ஸ்துதி கதா
ந ஜானே முதரா, தே தத்பி ந ஜானே விலபனம்
பரம ஜானே மாத தவத்துஸ ரணம் கலேச ஹரணம்”

-(தேவி அபராத சஷமாப்பணஸ்துதி)

இந்த அருணகிரிநாதா

“மூல மநதிரம் ஒதவிங்கிலை” , என இறைஞர்கிறார்.

பிறந்த பின வரும் பருவநிலை இயலபைக் குறித்து சுவகரா. சிறுவனுக் கூறுக்கும்போது விளையாட்டிலும், வாலிபத்தில் பெணகளிடமும். முதுமையில் கவலையிலும் டுப்புகிறுன் ஒருபோதும் பரபராற்றமத்தில் மனம் செலவத்திலை என்று,

பால ஸதாவத் க்ரீடா ஸகத தருணஸ்தாவத் தருணஸ்ஸகத்
வருத்தஸ் தாவத் சிந்தா ஸகத பரே பராற்றமணி கோபி நஸகத
என்று வியந்தா இதனையே அருணகிரியாரும் “அறுகுநுனி” எனும் பாடலில்
சொல்லோவியமாகவே தீட்டிக காட்டுகிறா

பின்னா வரும் முதுமைக காலத்தை ஸ்ரீ சுவகரா

“அங்கம் கலிதம் பலிதம் முண்டம் தசன விஹீநம் ஜாதம் துண்டம்”
அதாவது தேகம தளாநது விடடது. தலை வெளுத்தது பறகள் விழுந்தன தடி
யின உதவியுடன நடக்கிறுன மனிதன என்று பஜுகோவிந்தம் சித்தரிக்கிறது.
இனனும் விரிவாகவே

“ஓனாத தசை தோலகள் சமநது . . . சடமிதை வகநது”

“நரையோடு பறகழுனரு தோல வற்றி தோயாய்”

“தொநதி சரிய் . . . ”

என்று பல திருப்புகழைப் பாடலகளில் காணகிறோம்

முடிவில் மனிதன் இயறகை எயதும்போது, மனைவியும், மற்ற உறவும் நினரு போகும் கட்டத்தை சுவகரா,

“யாவத் ஜீவோ நிவஸதி தேஹே குசலம தாவத் ப்ருசசதி கேஹே
கதவதி வாயெள தேஹாயாமே பாய பிபயதி தல்மின்காயே”

எனரு பஜுகோவிந்தத்தில் சொல்வதை அருணகிரியாரும்

“கற்ற கலவியும் போய, பை வரும் கேளும் பதியும் கதறப
பழகி நிறகும் ஜவரும் கை விடடு மெய விடும்போது”

எனரு கந்தரலங்காரத்தில் குறிப்பிடுகிறா

இவவாறு நம யாககை நிலைமையை ஸ்ரீ சுவகரா

‘ நளினீ தள கத ஜலமதி தரளம்’ நம வாழுவ தாமரை இலைத்-தண்ணீர் திவலை போல நிலையற்றது என பஜுகோவிந்தத்தில் விவரிப்பதை அருணகிரி யாரும்

“அநதோ மனமே

‘நீக்குமிழிக்கு நிகா யாககை’ என வாணிககிறா.

இறுதிக் காலத்தில் இறையாருள்

ஆயினும் ஸ்ரீ சுவகரா மனிதனின கடைசி காலத்தின இயல்பான ஆற்று மையை வில்தாரமாக விவரிக்கிறா. ஸ்ரீ சௌபரஹமணைய புஜங்கலஸதுதியில்

“பரசாநதேநதரியே நஷ்ட ஸமஞே விசேஷடே
கபோத காரி வகதரே பயோத கமபி காதரே
பரயானேனமுகே மய்ய நாதே ததானீம
புரச் சகதி பாணின மமா யாஹி சீக்ரம”

உயிர் விடும் காலத்தில் தன முன கருகிளக கடலான குகன் மயில் மீதேறி விரைவில் வந்து, பயப்படாதே என அபயமளிக்க வேண்டும் என துதிக்கிறார்.

கருதாநதல்ய தூதேவூ சண்டேவூ கோபாத
தஹச் சிநதி பிந்தீதி மாநதா ஜயதஸூ
மத்ரம் ஸமாருஹய மாபைதி தவம
புர சக்திபாணே மமா யாஹி சீக்ரம

மத்ரம் ஸமாருஹய மாபைதி எனரு வரும் அதே வேண்டுகோளை அப படி யே மொழி பெயாத்தது போன்றுள்ளதிருப்புகழூபாககள் பின் வருவனா—

“அந்தக்ஞும் எனை அடாநது வருகையில் அஞ்சல் என மொழிய
மொழிய வருவாயே” (தந்த பசி) மயில் மேல் நீ

‘உயிர் மங்கும் பொழுது கடிதே மயிலின் மிசை வரவேணும்’
(தொந்தி சரிய)
“அஞ்சலே வரு மவதர அந்த மோகர மயிலினில் இயலுடன்
வரவேணும்” (பஞ்ச பாதக)

ஸ்ரீ சங்கரா சௌறபடி சிவபெருமான மீது பக்தி கொண்டவாகளுக்கு யம பயமே இல்லை “சந்தர சேகர மாசரயே மம கிமி கரிஷ்யதி வை யம என்று சந்தர சேகராஷ்டகத்தில்” யமன் என்னை என்ன செய்து விடமுடியும் எனகிறா அருணகிரியாரே அதற்கு மேலே ஒருபடி செலகிறா குகப பெருமான பக்தாகளுக்கு மரண பயம் கிடையாது என்பது மட்டுமல்ல என எதிரே நீ வராது அகல, வத்தால் உன உயிரை நான் வாங்கி விடுவேன என்று கந்தரலங்காரத்தில் சூலுரைக்கிறா

இவ்வாறு பிறவித்தொடரின இனங்களை வருணித்த ஸ்ரீ சங்கரரும், அருணகிரியாரும் அவ்வினங்களை இனி வராதிருக்க நாம கடைபிடிக்க வேண டிய சில எளிய முறைகளையும் தெரிவிக்கிறா மனக்கவலைகள் - நீங்க இறைவனிடம் பிராததித்தல, ஆசைகளை அறுத்தல, பசிப பிணி நீக்க அனந்தானம் அளித்தல, நலவினாக்கம் கொள்ளல் என்பன அவற்றில் சில

மனக்கவலை நீங்க பிராதத்தனை

ஸ்ரீ சங்கரா ஸபரஹமணய புஜங்கத்தில,
‘பகவத பக்தி ரோதம் ஸதா கலுபத பாதம்
மமாதிம கருதம் நாசய உமாஸுத தவம்’ என்று பிராததிக்கிறா..

அதையே அருணகிரியாரும் “என்னை என்றும் வாட்டி உன மீது பக்தி செய்ய விடாமல் வாட்டி எடுக்கும் என மனக்கவலைகளை நீ தான் அகற்ற வேண்டும் அடிநாடகளில் அறியாமல் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தருள வேண்டும் அதற்கென முன விரைவில் வருவாய்” என விளிக்கிறா

‘மனக்கவலை ஏதுமின்றி உனக்கடிமையே புரிந்து’ எனும் பாடலில் இதை விரிவாகக் காணலாம்

ஆசை அறுத்தல்

ஆசையே துனபத்தின வோ. அதை அறுக்க வேண்டும் என்ற உப தேசத்தை ஸ்ரீ சங்கரா தம பஜகோவிநத்தில்

‘‘காமம் கரோதம் லேபம் மோஹம்
த்யகதவா ஆதமானம் பாவப கோஹம்’’
எனக சூறுவதையே திரு அருணகிரியாரும்
“ ஒழிவாய ஒழிவாய்

ஜீவாய வழி செலலும் அவாவினையே’’ எனக கந்தரநுட்பத்தில் பகாகிறா.

அன்னதானங்கள்

அன்னதானத்தின பெருமையை ஸ்ரீ சுவகர்வின சதலோகி விவரிக்கிறது

‘‘யஸது அாததினே அன்னம் கருஹம் ஆதாய
ததாதி அயம் தாதருவஸ: ஸமருத ’’

வறுமையால வாட்டமுறறு, வீடு தேடி வரும யாசகனுக்கு யா உணவு
அளிக்கிறோ அவரே சிறநத கொடையாளியாம் அதே கருததைக கந்தர
லங்காரமும் கடைப்பிடிப்பதைக் காணலாம்

‘‘இருடிடி சோறு கொண்டு இட்டு உண்டு ’’

நல்லீணாக்கங்கள்

இவவழியே எல்லா நறகுணங்களுக்கும் மூலமானதும், முக்யமானது
மாகும். நலலோகவின சோககையினால் தான் பறநினமை உண்டாகும் அத
னினரு மோகமற நிலையும், தெளிவான ஞானமும் கைஷபி இறுதியில் ஜீவன்
முகதியும் ஏற்படும் எனரு ஸ்ரீ சுவகரா மிகத் தெளிவாகப பகாகிறா.

‘‘ஸத ஸங்கத்வே நில்ஸங்கதவம
நில்ஸங்கதவே நிர்மோஹதவம
நிர்மோஹத்வே நில்ஸல ததவம
நில்ஸல தத்வே ஜீவன் முத்தி ’’ —(‘பஜகோவிநதம்’)

அருணகிரியாரும் கந்தரலங்காரதத்தில,
‘‘குரில் கிரியில கதிரவேல எறிநதவன தொண்டா குழாம
சாரில கதியனாறி வேறில்லை காண’’ என்றும்
திருப்புகழ் பாட்டில
‘‘மிகவும் விரும்பி உனது அடிமை படுமவா
தொண்டு புரிவேனே’’ என்றும் சூறி

அடியாகள் சோக்கையை அருள் வேண்டும் என வடிவேல் இறைவனை
இறைஞுச்சிறை

இங்ஙனம் ஓரே கருத்துடன் இருவேறு மொழிகளில் கருணையோடு
நமக்கு அனபு நெறியும், அவிரோத நெறியும் உபதேசித்த இவ்விரு அருளாளர்
களுக்கு நாம எவ்வாறு நன்றி செலுத்துவது? அவாகள் சொற்படி ஞானமாகிய
நல் அறிவுடனும் அனபாகிய பகதி சிரத்தையடனும் ஹோடச, உப ஆசார
பூஜை முதலிய நிதய காமானுஷ்டானங்களை முறைப்படி செய்து கொண்டு
வாணின வீணை படாது அவாகள் இயற்றிய அருட்பாககளை பாராயணம்
செய்து ஒத்தி உணர்ந்து அதனபடி நடந்து நம அண்டை அயல இளைய தலை
முறையினாக்கும் அவற்றின அருமை பெருமைகளை விளக்கி அவாகளையும்
நலவழிப் படுத்தி இப்பெரியோகள் ஏற்றி வைத்த ஞானதீபம் என்றென்றும் பிர
காசமாக விளங்குமாறு செய்வோமாக

“ஏதலும் பல கோலால பூஜையும்
ஒதலும் குண ஆசார நீதியும்
ாரமும் குரு சீர பாத சேவையும் அருள்வாயே”,
“தீப மங்கள ஜோதி நமோ நமோ”

இலண்டன் சென்ற திருப்புகழ்

[“திருப்புகழ் தொண்டன” குருஜி ராகவன் அவாகளுடன் இலண்டன் சென்று அவரது செயலிலே உறுதுணையாகயிருந்து திருமபிய அன்பா திரு கீருஷ்ண வாஸ் அவாசன தொகுத்து எழுதி அளித்தது]

இலங்கையிலிருந்து இலண்டன் சென்று குடியேறியிருக்கும் தமிழ் மக்கள் “ஸ்ரீ கணபதி டிரஸ்ட்” என்ற ஸதாபனத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு விநாயகப் பெருமானுக்குக் கோயில் எழுப்பத் திட்டமிட்டு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இந்த 1980-ம் வருட விநாயக சதாத்தி விழாவில் பங்கு கொள்ள அவாகள் டிலவியிலிருந்து “திருப்புகழ் தொண்டன” குருஜி ராகவன் அவாகளை இலண்டன் வரவழைத்து அவவிழாவைத் திருப்புகழ் விழாவாகவே கொண்டாடி விட்டார்கள்

செப்டம்பர் மாதம் 12, 13, 14 தேதிகளில் நடந்த விழாக்களில் குருஜி அவாகளது திருப்புகழ் இசைவெள்ளம் அங்குள்ள அன்பாகள் அனைவர்து உள்ளத்தையும் கவாந்து அவாகளைப் பெருவாரியாக திருப்புகழ் பாக்களிலே காடு பாடு கொள்ளச் செய்தது. முக்கியமாக 14ம் தேதி அன்று திரு ராகவன் அவாகள் நடத்திய திருப்புகழ் பஜனை இலண்டன் தமிழாகள் இதுவரை கேட்டு அனுபவித்து உணர்ந்திராத ஒரு பகுதி வெள்ள இசைவிருந்தாக அமைந்தது கண்மூடி வாய்திற்ந்து கேட்டிருந்த அன்பாகள் அருணகிரி வாக்கில் மனமலித்தது கண்ணோ சோர இருந்த நிலை மறக்க முடியாத ஒன்று

திருப்புகழ் பரப்புவதையே குறிக்கொள்ளக் கொண்டு செயல்பட்டு வரும் திரு ராகவன் அவாகள் குழந்தைகளுக்காகவும் மற்றும் பல அன்பாகளுக்காகவும் ஒரு இலலத்தில் வகுப்பு நடத்தி திருப்புகழைப் பயிற்றுவித்தார்கள் இலண்டனில் தற்சமயம் வாழ்ந்துவரும் குருஜி அவாகளின் சீடாகளில் ஒருவரான திரு சதாசிவம் அவர்களைக் கொண்டு அந்த வகுப்புகளை மேலும் தொடாந்து நடத்தித் திருப்புகழ் பாக்களைக் குழந்தைகளும் மற்ற அன்பாகளும் கற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்தது கண்டு இலண்டன் வாழ் தமிழ் மக்கள் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டனர்

இலண்டனிலிருந்து கொண்டு இந்து சமய நெறியலே ஆனமீகத்தை வளாத்து வரும் தமிழ் அன்பர்கள் திருப்புகழ் பாக்களையும் தமது வழிபாட்டிலே

சோததுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற பேரவாவிலே, இந்தியாவில் திரு ராகவன் மூலம் செயல்பட்டுள்ள வரும் திருப்புகழ் அன்பாகள் ஒரு சிறு யலரை சதுரத்தி தினத்தனறு அவாகளுக்கு அன்பளிப்பாக அளித்துள்ளாகள். இம்மலை 13ம் தேதியன்று இலண்டனில் வெளியிடப்பட்டது இந்தியாவிலும், டில்ஸி, பெங்களூர், பம்பாய், சென்னை கலகத்தா முதலிய இடங்களிலும் 13ம் தேதியன்று வெளியிடப்பட்டது

திரு ராகவன் வருகையை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள, லண்டனில் ‘எஸெக்ஸ்’ என்னும் ஒரு பகுதியிலே “சைவ முனைன்ற சங்கம்” என்ற ஸதாபனம் மூலமாக பகதியையும், தமிழையும் வளர்த்துவரும் அன்பாகள் 17ம் தேதியன்று திரு ராகவன் அவாகளை அழைத்து அருணகிரிநாதா விழாவாகவே நடத்திவிட்டாகள் அந்த விழாவிலே திரு ராகவன் அவாகள் அருணகிரி நாதரைப் பற்றியும் திருப்புகழ் மூலமாக நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் அவரது உபதேசங்களைப் பற்றியும் தெளிவாக எளிய தமிழிலே ஒரு சங்கீத உபன்யாசமாக செய்தாகள். உபன்யாச முடிவிலே சில அன்பாகள் கேட்ட வினாக்களுக்குத் தெளிவாக விளக்கம் தந்து திருப்புகழின் உயாவை எடுத்துக் காட்டினார்கள். அன்று நடந்த திருப்புகழ் விளக்கவரை, அன்பாகளுக்கு ஏற்கெனவே திருப்புகழ் பாககளிலிருந்த ஆராவத்தை மேலும் ஓங்கச் செய்தது

இலண்டனை அடுத்திருக்கும் நகரமாகிய பாமிங்ஹம் பிலே வாழுந்து வரும் இந்தியாகள் “கீதா பவன் மந்திரி” என்ற ஒரு கோயிலை ஸ்தாபித்துள்ளார்கள் ராதா சமேதராக கிருஷ்ணனை மூலவராகக் கொண்ட இந்தக் கோயி வில், சமீபத்தில் தமிழனபாகளும் மற்றும் அனேக பகதாகளும் ஈடு திருப்பதி வெங்கடேசப் பெருமான் விகரஹ்ரத்தையும் பிரதிஷ்டை செய்து ஓவ்வொரு மாத முதல் ஞாயிற்றுக் கிழமையும் அங்கு ஈடு வழிபாடுகள் நடத்தி அன்னதானம் செய்து வருகிறார்கள் அங்கு சிவலிங்கம் ஸ்தாபனமாகியிருக்கிறது. வைஷ்ணவ தேவியையும் ஈடிய சீக்கிரம் பிரதிஷ்டை செய்யவீருக்கிறார்கள் சஷ்டியன்று இம் மநதிருக்கு அன்பாகள் டாக்டா நாராயணராவ அவாகளும் திரு ராமச் சந்திரன் அவாகளும் குருஜி ராகவன் அவாகளை அழைத்துச் சென்றார்களா

டாக்டா நாராயண ராவ அகத்திலே “ஓங்காரததுள்ளளிக்குள்ளே முருகனுருவங்கண்டு” பரவசமடைந்த திரு ராகவன் அவாகள், அன்னரது இல்லத்திலேயிருக்கும் பூஜை அறையிலே சஷ்டி வழிபாடாக 20 நிமிடங்கள் மனமுருகி கண்ணோமல்க பாடியது எல்லோரது உள்ளத்தையும் நெகிழிச் செய்தது.

“கீதாபவன் மநதிரின்” தலைவா திரு பரதவாஜ் அவாகள் குருஜி ராகவன் அவாகளை மநதிரின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அழைத்துச் சென்று-

காட்டினாகள் அமைதியைக் கொடுக்க அழகாக அமைந்திருக்கும் அந்தக் கோயிலிலே முருகன் கோயிலகொள்ளவில்லையே என்ற குறையை குருஜீ திரு பரதவாஜிடம் வெளிப்படுத்தினாகள் திரு பரதவாஜ் அவாகளும் அதற்கான ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொல்ல, உடனிருந்த திரு ராமச்சந்திரன் அவாகள் அந்த சிலவு முழுவதையும் தான் ஏற்றுக்கொவதாக முனவந்து அதற்கான ஏற்பாடுகளையும் துரிதமாகச் செய்ய விழைத்துள்ளாகள் குருஜீ திரு. ராகவன் வருகையால் பாமிசுவராமிலுள்ள “கீதா பவன் மந்திரில்” விரைவில் ஆறு முகன் குடிகொண்டு அனேக அனபாகளைத் திருப்புகழ் பாடவைப்பான் என பதில் சிறிதளவும் சந்தேகமில்லை என்னே ஆண்டவன் செயல் !

குருஜீ ராகவன் அவாகளின் இலண்டன் வருகையைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு இலண்டனிலுள்ள B. B. C என்னும் ஸதாபனத்தி லூளள் திரு சங்கரமூரத்தி அவாகள் 18-9-80 அன்று உலகத்திலுள்ள தமிழ் மக்கள் யாவரும் திருப்புகழின உயாவையும், அருணகிரிநாதரின் ஆணமீக தத்துவங்களையும், B B. C யில் “தமிழோசை” மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பளிக்கும் முறையிலே சுமார் அரைமணி நேரம் “உரையாடல்” நிகழ்ச்சியாக “டேப்” செய்து கொண்டாகள் அந்த உரையாடலிலே குருஜீ அவாகள், ஆண்டவன் தனின் ஆடுகொண்டதையும், திருப்புகழிலேயுள்ள பகதி உணாவையும், இசை நுட்பங்களையும் அழகாக உரையாடியும் பாடியும் விளக்கமாகத் தந்துள்ளார்கள்

இலண்டனிலுள்ள இந்தியத் தூதுவரலுவகத்திலுள்ள திரு. N V ராமன், திரு எம். வரதராஜன் முதலிய பேரன்பாகளை சந்தித்து அவாகளுடன் திருப்புகழ் பற்றிப் பேசி உரையாடி மகிழ்ந்தாகள் திரு ராகவன் அவாகள்

இலண்டனிலே முருகனுக்குக் கோயிலெடுக்கச் செயல்பட்டு வரும் “இலண்டன் முருகன் கோவில்” அனபாகளுடனே தொலைபேசி மூலம் தொடாபு கொண்டாலும் அவாகளை சந்தித்து, அவாகளுடன் அளவளவிய அவாகளுக்கும் திருப்புகழின் பெருமையை எடுத்துச்சொல்ல முடியவில்லையே என்ற குறை குருஜீ அவாகளுக்கு உண்டு இந்தக் குறையையும் ஆண்டவன் சுடிய விரைவில் தீத்துவைப்பான் எனபதில் சந்தேகமில்லை

குருஜீ ராகவன் அவாகளின் இலண்டன் விஜயத்திற்கு ஆதி காரணமாக இருந்த அவரது சீடாகளான திரு சதாசிவமும், திரு வெங்கடராமன் அவாகளும், திரு. ராகவன் அவாகள் இலண்டனிலிருந்த 15 நாட்களும் தங்கள் இல்லங்களில் இருக்கசெய்து அவாகளுக்கு எல்லாவிதமான சௌகரியங்களையும்

செய்துகொடுத்துப் பணிவிடை செய்தது அவாகளுக்குத் திருப்புகழ் மேலும் குருஜி அவர்களிடமும் உள்ள அனபைத் தெளளென வெளிக் காட்டியது.

குருஜி ராகவன் அவாகள் இலண்டனிலேயிருந்த 15 நாடகங்ம் பயனுள்ளதாக அமைந்து, அங்குள்ள அனபாகளின் தொடாபு ஏற்பட்டு மேலும் திருப்புகழைப் பறபப் ஒரு வழியை ஆண்டவன் ஏற்படுத்திக்கொண்டான் என்ற மன நிறைவுடன், 25-9-80 அன்று காலை ஏழு மணியளவில் மீண்டும் புது டிலவியை வந்தடைந்தாகள் அந்த விழுய யாத்திரையிலிருந்து அவர்களை வரவேறக் விமான நிலையத்திலே மலா மாலைகளுடன் அனபாகள் பெருவாரி யாகக் கூடியிருந்தது திருப்புகழுக்கு ஆண்டவன் கொடுத்த பெரிய வரவேறபாக அமைந்தது

இம்மாதிரியான விழுய யாத்திரைகள் மூலம் உலகமெலாம் திருப்புகழ் அமிாதம் பாய ஆண்டவனருள் குருஜி ராகவன் அவாகளுக்குப் பரிசூரணமாக அமையவேண்டும் எனபது அனபாகள் எல்லாருடைய பிராத்தனை

வாழக திருப்புகழ் வாழக திருப்புகழன்பாகள்

கடல் கடந்த திருப்புகழ்

(தாராசிறுஷ்ணன்)

கானடாவிலிருக்கும் எவ்வள முத்த பிளீனா, நாட்டுப்பெண், பேரன் பேததியுடன் சிறிது காலம் சோந்து இருந்துவிட்டு வர, 1982ம் வருஷம் ஐனவரி மாதம் 22ம் தேதி, டில்லியைவிட்டு என கண வருட ன புறப்பட்டேன ஒரு பக்கம் ஓரே-சந்தோஷம் பேரக குழந்தைகளை பார்க்கப் போகிறோம், அவாகளுடன் சோந்து இருந்து. அவாகளுடைய பேச்சையும் விளை மாட்டையும் கேட்டும் கணமும் களிக்கப்போகிறோம், அவாகளுக்கு வேண்டிய உணவு வகைகளை நம கைகளினால் பண்ணி போடுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது - கடல் கடந்து பல ஆயிர மை மூலக கப்பால் இருக்கும் குழந்தைகளை விட்டுப் பிரிந்திருக்கும் தாய் தந்தைமாராக்குப் புரியும் இந்த அங்கலாய்ப்பு மற்றொருபக்கம் - வாரதத்தில் ஏழு திருப்புகழ் களால்கள், இதைத் தவிர சஷ்டி, கருத்திகை விசாகம், மாதத்தில் முதல் ஞாயிற்றுக்கி மூடும் உத்தர ஸவாமி மலையில், மாதத்தில் இரண்டாவது சனிக்கிழமை சங்கர மடத்திலும், மற்றும் சில விசேஷகளில் நடக்கும் பஜனீகள் இவை ஒன்றுமே இல்லாமல் நாம எப்படித்தான் இருக்கப் போகிறோமோ இதயாதி "mixed feelings" என்று சொல்வாகளே - கலப்பட மான எண்ணங்களுடன், 'கானடா'விலிருக்கும் "டெரான்டோ" என்னும் ஊரையடைந்தோம்

நல்ல குளிர்காலம் சுற்றிலும், எங்கு திரும்பினாலும் வெள்ளீவெளோ என்று பனி, மலவிகை புஷ்பம் போல மூடிக்கொண்டிருந்தது கணகொள்ள தாடசி - காலகளை கீழே வைக்காத வரை ஒரு மாத காலமாயிற்று எவ்வள தூக்க நேரங்கள், சாபபாட்டு நேரங்கள் அந்த ஊர் ஆழநிலைக்கு தகுந்தபடி சரி பட்டு வந்து, எவ்வள தினசரி காரியங்களை ஒரு மாதிரி 10pm க்கு கொண்டு வந்தோம். சுபிடசமான அந்த ஊரில் எதற்குமே குறைவில்லை சௌகரியமான பெரிய வீடு, வீட்டிற்குள் அதிக குளிரோ, வெப்பமோ தெரியாதபடி 70°F - சுக மாக இருந்தது தாகம எடுத்தால் குடிப்பதற்கு பலவித பழரஸங்கள், கல, மண், இல்லாத சுத்தமான அரிசி பருப்பு வகைகள் காய்கறியோ கேடக வேண்டாம் - அவ்வளவு வகைகள், குழாயைத் திருப்பினால், 24 மணி நேரமும் கொதிக்கிற நீர், குளிர்ந்த நீர், அருவி போல கொட்டும்

இவ்வளவெல்லாம் இருந்தும், அத்தனை நிறைவிலும் ஏதோ ஒரு குறை யிருந்தது என்ன தெரியுமா? திருப்புகழ் பாடுவதற்கு, நாலு பேருக்குச்

சொல்லிக் கொடுத்து, 'இலவியை விட்டுப் புறப்படுமுன் எங்கள் குருஜி - திரு. ஏ. எஸ் ராகவன் அவாகள், 'அங்கு போய் எல்லோருக்கும் திருப்புகழு சொல்லிக் கொடுங்கள்' என்று தெயவீக்க கட்டளை இட்டாரே! அதை பூத்தி செய்ய வாய்ப்பையே காணவில்லையே - என்று சொல்லமுடியாத வேதகிண்யாக இருந்தது ஒன்றிரண்டு பேரைச் சந்தித்து, இதற்கு எதாவது வசதி இருக்குமா? என்று கேட்டபொழுது" இங்கு யார் வரப்போகிறார்கள் திருப்புகழு கற்று கொள்வதற்கு முக்காலவாசி பெண்மணிகள் வேலைக்குப் போகிறார்கள் சனி, ஞாயிற்று கிழமைகளில், வீட்டு வேலை, ஸாபாஷ் பாடாஸ் என்று சரியாக இருக்கும் இடத் மாதிரி விளையங்களுக்கு ஆள் சேபபது சற்று ஸ்ரமம் தான், என்று சொல்லிவிட்டார்கள் மனம் இடிந்து உடகாரந்து விட்டேன் வேண்டிய போதியா வேண்டிய போகமது வேண்டவெருது உதவும் அந்த கருணை மூத்தி என்னை வெகுகாலம் தவிக்க விடவில்லை

இரண்டே நாடகஞக்குப் பிறகு திருமதி சாந்தா கிருஷ்ணமூத்தி எனபவா எனக்கு போன பண்ணி" மாமி திருப்புகழு சொல்லி கொடுக்க ஆள் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்களாமே! எனக்கு குழந்தையிலிருந்தே அந்த ஆசையுண்டு நான் கற்றுகொள்வதற்கு தயாராக இருக்கிறேன் ஸல்தூ ஸ்ரீனிவாஸனும் வருவதற்கு தயாராக இருக்கிறோள் நீங்கள் எவ்வளவு சீக்கிரம முடியுமோ அவவளவு சீக்கிரம ஆரம்பித்து விடுங்கள்" என்றார் ஆண்டவனுக்கு மனதார வந்தனம் தெரிவித்து மறுநாளே சென்றேன் சாந்தாவின வீட்டிற்கு இரண்டே பேருடன் ஆரம்பித்த திருப்புகழு களாஸ் நாளாவட்டத்தில் சிறிது சிறிதாக பெருகிறது திருமதி சாந்தா அந்த ஊரின மேற்கு பாகத்தில் இருந்தாள் கிழக்கு பாகத்தில் வசித்த, டிலவி அனபா திருமதி ஜெயா ஜெகதீசன், கிருதத்திகையனரு தங்கள் வீட்டில் திருப்புகழு பஜுனை பண்ணவேண்டும் என்று கேட்டார் அவா வேண்டுகோருக்கு இணங்கி ஒரு பஜுனை செய்தோம் அதற்கு வந்திருந்த சிலரின மனதை கவாந்து, கிழக்கு பாகத்திலும் ஒரு களாஸ் நடத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டாகள்

" தன புகழைப் பரப்பிக்கொள்வதற்கு ஆண்டவன் கையாளும் வகையை என்னவென்று சொல்வது! ஒரு பத்து குடும்பத்தினார், தமபநிகளாக, இரண்டு வாரத்திற்கு ஒருமுறை என்று களாஸாக்கு விடாமல் வந்து கற்றுகொண்டாகள் "கேஸ்ட ரிகாடா" போன்ற வசதிகளுக்கு அங்கு குறைவே இல்லை பாட்டு களை டேப் செய்து கொண்டு, வெகு அக்கறையுடன் கற்றுக்கொண்டாகள். சமார 30 பாட்டுக்கள் வரை கற்றுக்கொண்டுவிட்டார்கள் பஜுனை முறையில் இரண்டு டேபகளும் பதிவு செய்து கொடுக்கப்பட்டது இதற்குள் $\frac{1}{2}$ வருட காலமாகிவிட்டது நாங்கள் இந்தியா திரும்பும் நாள் வந்துவிட்டது 1983ம் வருவை May மாதம் 31ம் தேதி புறப்படுவதாக நிச்சியம் செய்திருந்தோம்

அதற்கு முன்பாக வந்த வைகாசி விசாகத்தனரு, "York University"யில் ஒரு hallல் பஜுனீ செய்தோம். ஏராளமான மக்கள், இலங்கை தமிழர் அநேகா பஜுனீயில் பங்குகொண்டனா கோவில் ஒன்று இல்லாத காரணத் தால், பொது இடத்தில் ஒரு hallல் பஜுனீ செய்யுமபடி ஆயிற்று

இந்தியா - டெல்லி திருமபியவுடன் பழையபடி களாஸ்கள் பஜுனீகள் என்று நேரம் படுவேகத்தில் போயக்கொண்டிருந்தது ஆகஸ்ட் 15ம் தேதி - பம்பாயில் குருஜீயின் தலைமையில் அருணகிரிநாதா விழா அதற்கு நாங்கள் இருவரும் போனோம். காண்டாவிலிருந்து எதேசசையாக வந்திருந்த திருமதி சாந்தாவும் பஜுனீக்கு வந்தாள் பஜுனீ முடிந்ததும் குருஜி சாந்தாவை விளித்து “காண்டாவில் திருப்புகழை விடாமல் தொடாந்து நடத்துங்கள்” என்று தெய்வ ஆக்ஞஞ் இட்டு அனுபவினார்

பரமகுருவாகிய அருணகிரிநாதரின விழாவன்று எங்கள் திருப்புகழு குருவாகிய குருஜி அவாகள் வாயினால் வந்த வாக்கு வீணபோகுமா? குருவின கட்டளையை சாட்சாத முருகப் பெருமானின கட்டளையாக ஏற்றுகொண்டு சாந்தாவும் காண்டா சென்று, வாரதத்திற்கு இருமுறை அன்பாக்கிள சுட்டி, டேபகளை வைத்துக்கொண்டு, விடாமல் பயிற்சி செய்தார். இதற்கிடையில் Hindu Temple Society ஒன்று உருவாகி பிள்ளையார முருகன் வீக்கராறுகங்களுடன் ஒரு கோவிலும் உருவாகிவிட்டது தான் கோவில் கொள்ளுமுன், தன புகழைப் பாடுவதற்கு அன்பர்க்கிளத் தயார் செய்துகொண்ட விந்தையே விந்தை!

தவிரவும் டில்லி I B M, ல வேலையாயிருந்த திரு R K மூததி என பவா, நம திருப்புகழு அனபரில் ஒருவர். ஹாங்காங், மான்ஷரியல் என்று பல இடங்களில் இருந்துவிட்டு, டோரண்டோவுக்கு மாற்றலாகி வந்தார திருப்புகழில் அசாத்திய எடுபாடுள்ளவா டோரண்டோவில் சாந்தா குழுவினர் திருப்புகழு பாடுவதைக் கேட்டு “இனி மாதந்தோறும் சஷ்டியன்று எங்கள் வீட்டில் திருப்புகழு பஜுனீ நடத்தவேண்டும்” என்று சொன்னதுடன் நிலலா மல், அடுத்து வந்த சஷ்டியன்றே ஆரம்பித்து இன்று வரை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறா மீண்டும் பதினெட்டு மாதங்கள் ஓடிவிட்டன எங்கள் Immigration Visa வினபடி நாங்கள் மீண்டும் காண்டா திருமபுமபடி ஆயிற்று குருஜியும் “போங்கள், திருப்புகழுக்கு Ambassador ஆகப் போய் நிறைய பெருக்கு சொல்லி கொடுத்து திருப்புகழைப் பரப்புங்கள்” என்று ஆசிரவி அனுப்பினார்.

“ஆண்டவனே! குருவின கட்டளையை நிறைவேற்றிவைக்க அருள் புரிவாயே” என்று வேண்டிக்கொண்டும் மீண்டும் பயணமானும். இந்த முறை

அன்பர்கள் எங்கள் வரவுக்காக காத்துக்கொண்டிருந்தாகள் சஷ்டி தோறும் திருப்புகழின் ருசிசைக் கண்ட பல புதிய அன்பாகள் கற்றுக்கொள்வதற்கு ஆவலாக இருந்தாகள். திரும்தி ஜெயா பசுபதியைப் பற்றி சொல்லியே ஆகவேண்டும் தனக்கு தமிழ் சரியாகப் பேசக்கூட தெரியாது என்று வாயை திறந்து பேசுவதற்கே பயந்துகொண்டிருந்த அவளை திருப்புகழின் ஈப்பு சக்தி பாடவைத்த தோடலஸாமல் இப்பொழுது சரளமாக தமிழ் பேசவும், படிக்கவும் கற்றுகொண்டு விட்டாள்

சமரா 25 போகள் விடாமல் வந்து கற்றுக்கொண்டாகள் ஓய்பது பாட்டுகள், வேல விருத்தம் மயில் விருத்தங்கள், இரண்டு மூன்று திரு வகுப்புக்கள் ஆனவுடன் ஒரு நாள் டெலவி அன்பா திரு ராமுவிடமிருந்து வந்த கடிதத் தீவு' அருணகிரிநாதா விழா நடத்துங்கள்' என்று எழுதியிருந்தார்

முருகனின கட்டளையாக எடுத்துக்கொண்டு செப்டம்பர் மாதம் கண்பதி ஹோமததுடன் துவங்கி 57 பாட்டுகள், 51 அநுபூதி பாடி அஷ்டோத்திரி திருப்புகழாக ஆண்டவளின சன்னதியிலேயே சமாபிதத்தோம் புத்தகங்களை, எடையின காரணமாக வரவழைக்கவில்லை பாட்டுக்களை முத்து முத்தான் எழுத்துக்களால் திருமதி யீடு ராமநாதன் எழுதிக்கொடுக்க கோட்டை Xerox பண்ணுவதற்கு 'Don' என்ற ஒரு Caradiap, அவருக்கு Night Duty யின் பொழுது, எத்தனை நகல்கள் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொடுப்பா. அதை அழகாக file செய்து binderல் போட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பாட்டுகளை முதல் பாதி repeat செய்து பின் பாதியை ஒரு முறை பாடி டேப்செய்து கொடுத்துவிடுவோம். ஒரு டேப்பில் சராசரி 22 பாட்டுகள் - அப்படி 17 டேப்களாகி இருக்கின்றன

மாதத்தில் இரண்டு களாஸ்களுக்கு மேல் நடத்தமுடியாத படியால், ஒரு களாஸ்ல் மூன்று நான்கு பாட்டுக்களை சொல்லிக்கொள்வார்கள் டேப்பை வைத்துக்கொண்டு, உழைத்து சாதகம் செய்துவிடுவார்கள் அடுத்த களாஸ்கள் இப்படி ஆண்நதமாக பொழுது போய்க்கொண்டிருந்தது

ஒரு களாஸ்ல், எல்லோரும் சுருதி சோந்து வேது அருமையாகப் பாடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அடியேன மனதில் 'இவவளவு நன்றாகப் பாடுகிறார்கள் இதை நம குருஜி கேட்டால் எவ்வளவு சந்தேஷப்படுவா' அவரை இங்கு வரவழைக்கவேண்டும் இவாகள் பாடுவதை அவா கேட்கவேண்டும் அவா வாயிலிருந்து வரும் அந்த ஆண்நத், பகுதி நிறைந்த பரவாகதத்தில் இவாகளை மூழக்கசெய்வேன்' - இப்படி ஒரு எண்ணம் தோன்றியது

முடவன் டெகாமபுதேனுக்கு ஆசைப்பட்டது போல, என ஒருத்தியினால் நடக்கக்கூடிய காரியமா இது? ஆசை, வெடக்மோ, பயமோ அறியாது எனபாக கள் என அபிலாஹையை தெரியமாக ஒரு களாஸீல் வெளியிட்டேன பெருத்த வசன வகுப்பில் ‘‘நினைப்பு நினைவது நினைப்பவனும்’’ எல்லாமே அந்த ஆண்டவன தான் என்று அருணகிரிநாதா சொல்லியிருப்பது போல, இந்த எண்ணத்தை அடியேனுக்கு கொடுத்ததும் அவன்தான். அவனே அதை நிறைவேற்றியும் கொடுப்பான என்று பூரண நம்பிக்கையுடன் எண்ணத்தை வெளியிட்ட வேளை, அனபாகலஞ்சும் முழு மனதுடன் ஒத்துழைத்து, அவரை வர வழைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ததின் பயனாக 1988ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 17ம் தேதி குருஜியின புனித பாதங்கள் கானடாவின மணமீது பதிநிதன்

ஏபோட்டிவிருந்து நேராக சாந்தாவின வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்று ‘அங்கு அனபாகள் தாங்கள் கறறுக்கொண்ட திருப்புகழ் பாடல்கள் சிலவற்றை குருஜிக்கு சபாபதித்தாகள் மறு நாள் கருத்திகை அவா செய்ய இருந்த பஜுனை தொகுதிகளின முதல் பஜுனை கோவிலில் முருகனுக்கு உகந்த நாளான க்ருத்திகை யன்று அமைந்தது

அன்று பஜுனையும் ‘ஏ’ ஒன்னுக் அமைந்தது அனபாகள் என்னிடம் ஓடி வந்து ‘‘நீங்கள் சொல்லீகள் அடிக்கடி, ‘‘குருஜி பாடவேண்டும், அதை நீங்கள் கேட்கவேண்டும்’’ என்று, அதன் உண்மையை இன்று தான் நாங்கள் உண்டாதோம் இப்படி மனதில் ஊடுருவி பாயகிறுப்போலும் ஒருவரால் பாட முடியுமா? நாங்கள் பாக்கியம் செய்திருக்கிறோம் உங்களுக்கு எப்படி நன்றி தெரிவிப்பதென்றே தெரியவில்லை’’ என்று எனஜை சூழ்ந்து கொண்டு விட்டாகள்

‘‘அடியவா இசைசயில் எவை எவை உற்றனவோ அவை அவை தருவித்தருள பெருமானே’’ என்று அருணகிரியா பாடியிருப்பது எவ்வளவு உண்மை! நான்கு பாடடுகளைப் பாடும் எனஜைப் போன்ற சாதாரணமான மனுஷியின வேண்டுகோளை பூத்தி பண்ணிவைத்த அந்த முருகப்பெரு மானுக்கு எப்படி நன்றி செலுத்துவது என்று தரியாமல் தத்தளித்தேன்

தொடாந்து ஒன்றரை மாத காலம் மாண்டிரில், கிங்ஸ்டன், களீவலாண்ட், பங்பலோ, நியூயார்க், நியூ ஜோசி, வாஷிங்டன் என்று கானடா விழும் அமெரிக்கா கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் பஜுனைகள் நடந்தன ஒன்றைப்பாகக் ஒன்று பிரமாதமாக அமைந்தது நாம், பல இதர கேளிக்கைகளும், பொழுதுபோகக்குகளும் நிறைந்த வெளிநாட்டில் தான் இருக்கிறோமா என்றே சந்தேகம் வந்துவிட்டது.

அந்த ஊரைவிட்டு புறப்படுமுன் கோவிலில் வைகாசி விசாக பஜூனை யுடன் குருஜியின் தெயவீகசு சுற்று பிரயாணம் முடிந்தது குருஜியின் ஆசியுடன் திருப்புகழின விததை, கடல் கட்டுத் தாடில் விதைகளும் பாக்கியம் ஆண்டவன் எனக்கு அளித்தான் அந்த விதது முளைத்து செடியாகும் தறு பொயில் குருஜியும் வந்து அதற்கு உரமும் போட்டுவிட்டார். இனி அதன் வளாசசியைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவேண்டிய அவசியமே இல்லை. டோரன் டோவில் கோவிலும் பெரியதாக எழும்பிக்கொண்டிருக்கிறது-இந்து சன்னதி கலூடன் ஜாலை 10ம் தேதி முருகப்பெருமானின் மூஸ விகரஹமும் பரதிஷ்டை செய்திருப்பாகள்

சேஷத்திரிக கோவையில் - “உலகெங்கும் மேவிய தேவாலயந்தொறு பெருமானே” என்று குருநாதரின வாக்கினபடி சாசசுகளே நிறைந்த அந்த நாடுகளில் முருகப் பெருமான தனக்கென்று ஒரு கோவிலையும் அமைத்துக் கொண்டு, கடல் கடந்த அந்நாடுகளில் திருப்புகழமும் ஓங்கி ஓலிக்கிறது

ஆண்டவன் திருக்கோயிலும் அருணகிரிநாதரின திருப்புகழும் கடல் கடந்து சென்று உக்குபாடி வரமும் அன்பாகஞ்சுக்கு எல்லா நலன்களும் பெற்று அமைதியான வாழுவும் அருளும் எனபதில் சிறிதளவும் ஜயப்பில்லை

III

THIRUPPUGAZH TRAVELS ABROAD

During March/April 1987 I was on official tour to U S and Singapore This being my first trip abroad, I went to seek the blessings of Guruji when he, besides wishing me all success, advised me to take the opportunity to sing and spread Thiruppugazh wherever possible This blessing materialised through the release of a booklet in our bhajans style and a few programs at Pittsburgh (U S), Toronto (Canada) and Singapore It was heart-rendering to see the longing of our community abroad for such devotional activities

My second religious experience abroad has been a recent one During Jan this year I was invited by one family (Smt Saraswathi Achi) from Penang (Malaysia) to visit that country during the Thai Poosam festival The motivation for this invitation has been the lady's interest in Thiruppugazh and the impressions and effect our school of bhajan had on her when she happened to attend some of our bhajans at Bangalore She used to say that discipline and devotion seen in our bhajans gave lot of peace to the mind This trip although of a short duration of one week gave an opportunity to sing/perform before a very interested public It was really moving to see lakhs of devotees from various walks of life and religious faiths coming together to sing and praise our Lord of Thiruppugazh through Kavadi etc , at both Penang and Kolalampur Persons there have seriously requested for transmission of our message of Thiruppugazh through tapes and other communications media

I am sure the devotion and discipline coupled with rich music so nicely blended and fed to us by our Guruji will continue to have its effect in piercing through to touch the heart of all the humanity and contribute effectively towards world peace

R VENKATARAMAN
Bangalore

அருணகிரியாரின் ஓரே அம்பு

பூலஷார் கீர்த்தி

இராமபிராஜையே வழிபடு நாயகனுக்க கொண்டு, பலகிருதிகளையாத்தவர் தியாகராஜசவாமிகள். இதைப் பலரும் அறிவா அவா இராமபிரான் பெருமை களைக் குறிப்பிடும்போது அவன் ஒரே சொல்லியும், ஒரே வில்லையும், ஒரே இல்லையும் உடையவன் எனப் பெருமிதத்துடன் குறிப்பிட்டார்

“ஒகமாட, ஒகபாணமு; ஏகபதனீ வரதுடே” எனபது தியாகராஜா வாக்கு இந்தத் தெலுங்குச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தினால் ‘ஒரே சொல், ஒரே வில், ஒரே இல்’ எனவாகும் இராமபிரான் சொன்ன சொல்லிக் காப்பவன் ஆத்தினை ஒகமாட-அதாவது ஒரு சொல் உடையவன் ஒரே அம்பினுலேயே பகை முடிபவன் எனபதால் ஒகபாணமு-அதாவது ஒரே வில்லையுடையவன் ஒரே மனவியுடன் வாழுந்ததால் ஏகபதனீ-அதாவது ஒரே இல்லையுடையவன்

ஒரே அம்பு

மேற்குறித்த இராமபிரான் மூவகைப் பெருமைகளில் ஒரே அம்பினால் தன பகை முடிப்பவன் என்ற கருத்தை அருணகிரியா, தன திருப்புகழில் பல இடங்களில் ஓதியுள்ளா முருகன் மாமன் திருமால் இராமபிராஜைக் குறிப்பிடும் இடங்களில் பெரும்பாலும் அவன் ஒரே அம்பால் பகை வெல்வான் என்று குறித்துக் கொண்டு சொல்வது அருணகிரியாருக்கு வழக்கம்.

(1) போர் வல்ல, வலிய வீரம் வாய்ந்த அரக்கன் இராவணனுடைய ஓளி வீசும் பதது கொத்தான் முடிகளுக்கும் ஒப்பற்ற ஒரு அம்பைச் செலுத்தித் தேவர்களின இடாகளை நீக்கின திருமால்.

‘‘சமர சண்டக கொற்றத் தவ அரக்கன
கதீர விடும் பத்துக் கொத்து முடிக்கும்
தனி ஓர் அம்பைத் தொட்டுச் சரா விகனம் களைவோனும்’’

(கனகத்தம்பத்தை-திருப்புகழு)

(2) மலைபேர்ஸ் விளங்கிய தலைகள் பததையும் இருபது பெரும் புயங்களையும் ஒரு வழிப்பட்டு ஒழியும்படி கோடித்து ஒரு அம்பை எறிந்தவனுகிய

திருமாலின பிள்ளை பிரமனுக்கு மைத்துணன் முறையின்னே! அசராகள் குடலை வெளிப்படுத்தி அவாக்ஞடைய உடலைப் பிளந்து மயில் மேல் வந்தவனே!

“ மலையெனத் திகழுமுடிகள் பத்தையும்
இரண்டஞ்சு என்பது ஒன்றேய்
பக்ஞாபுயத்தையும் ஓருவனைகப் பட
வெகுண்டு அமடு ஒன்று எறிந்தோன
மத்தீஸ் மைத்துண! அசரரைக் குடல
திறந்து அங்கம் பிளந்தே மயிலின் மேல் வருவாயே ”
(விலையறுக்கவும—திருப்புகழு)

(3) வாலியுடன் ஏழு மராமரங்களும் அறறு விழுவும் அழகிய இராவண னுடைய தலை ஒருபத்தும் கைகள் இருபதும் அழியுபடி ஒரு அமைப் பிட்ட ஒப்பற்ற கரியவனுமான திருமாலின மருகனே!

‘வாலியுடன் ஏழுமரம் அற நிசிசரன்
வாகுவும் ஒருபது கரம் இருபது
மாள் ஒரு சரம விடும் ஒரு கரியவன் மருகோனே ’’
(காலமுகிலென—திருப்புகழு)

(4) பரவி அகன்ற மாபின பககத்து இருபது புயங்களும் அருமையான சிறந்த ரத்தின கிரீடங்கள் விளங்கும் ஒப்பற்ற பத்துத் தலைகளும் சூழியில் அறறு விழு ஒரு அமைபச் செலுத்தியவா

“ படரும் மாபினில் இருபது புயம் தொடு
அரிய மாமணி முடிஓளிர் ஒருபது
படியிலே விழு ஒருக்ஞை தொடுபவா ”
(விடமும் வேலன—திருப்புகழு)

(5) ஒப்பற்ற பத்து தலைகளுடன் போருக்கு வந்த இராவணன், இருபது கரங்களுடன் ஏந்தின வாளானது தனது ஒரே பாணத்தால் அறறு விழுப்படி அமைபச் செலுத்திய திருமாலின மருகனே!

“ ஒருபது சிரமிசை போந்த இராவணன்
இருபது புயமுடன் ஏந்து ஏதியும்
ஒந்களை தனில்அற வாங்கு மாயவன் மருகோனே ”

(6) ஒப்பில்லாத வருசகச் செயலில் வல்ல மார்சன் முதலீய அரக்கா கள், இராவணன், கோடானுகோடி அரக்காகள் இவாகள் யாவரும் அழியுபடி ஒரு அமடு செலுத்திக் கொல்லும் போரைச் செய்த திருமால்

“ நீரில் வருசக மார்சாதிகள்
 தசமுகன படை கோடா கோடி
 நிருதரும் ஓர ஏவியே
 அடுபோ செய நெடியோன”

(மகரகுணாலமீதே—திருப்புகழ்)

(7) உபய ஒருபது (2×10) இருபது மலை போன்ற தோளகஞம், அரக
 கா தலைவரும் இராவணனுடைய பததுக் கழுத்தும் உருண்டு மாண்டு ஒழிய,
 ஒரே பாணத்தை விட்டவனுகிய திருமால்

“ உபய ஒருபது வரைத தோளகஞம்
 நிசிசராகள் புதித் சகரீவழும்
 உருள ஒருக்கண தெரித்தானும்

(மதன வனுநிகா—திருப்புகழ்)

அருணகிரியா, விருப்பம் செய்யும் மாதா கணகளை ‘இராமசரம், என்றே
 குறித்திருப்பதையும் எண்ண வேண்டும்.

‘இராவின இருளபோலும்
 பராவு குழலாலும்
 இராம சரமாகும் விழியாலும்’

கம்பா, தியாகராஜா வழிசென்று இராமன் அம்பாற்றலைக் காண்பதற்கு
 முன்னா அருணகிரியா தன திருப்புகழில் இராமன் அம்பு குறித்து ‘ஒரே அம்பு
 என்று கூறுவது புதுமையானதல்லவா ?

தியாகராஜா பாடுதற்கு முன்னரே, இராமபிரான் ஒரே அம்பால் வெலப
 வன என்று குறிப்பதில் அருணகிரியார் தனிக்கவனம் செலுத்தியுள்ளமையைத்
 திருப்புகழுப் பாக்களால் உணர்லாம்

C O N T E N T S

English and Kannada Articles

1	Thiruppugazh for self-realisation — Mrs Saraswathi Doraiswami	1
2	Adi Shankara and Shri Arunagirinathar — G Balasubramanyam	6
3	The glory of OM — Swamy Sivananda	11
4	Sri Arunagirinathar's Mathruka Pushpamala (Kannada) — K. Srikanthan	17

Thiruppugzh for Self-Realisation

(Mrs Saraswathi Doraismami)

Blessed indeed are those who have come within the Thiruppugzh fold, for, through his inspired compositions-Thiruppugzh, Kandar Anubhuti, Alankaram, Andadi etc. Saint Arunagirinathar has bequeathed to posterity a rare and unique source swayanubhuti. In the Pilgrim's Progress by Bunyan, the path to God realisation is described as steep, narrow and very arduous. On the other hand, initiating us into the pleasures of Thiruppugzh, Arunagirinathar seems to draw us ever so gently and subtly to a total absorption in Lord Muruga. Very soon we begin to have a foretaste of the nectar-head that is the Lord's Lotus Feet. This is perhaps because Arunagirinathar has a very beguiling way of making himself seem as mortal as the rest of us, subject to all the ills that flesh is heir to. This gives an illusion—an encouraging illusion—that what such a great man overcame and achieved we too can.

The Goal

A study of Arunagirinathar's compositions reveals a very unique characteristic—the single-minded appeal to God—not for "dhanam, dhanyam, bahu putra labham," and such worldly prosperity, but for the strength of mind and will to give unbrokenloye and devotion to Him.

Arunagirinathar was already a realised soul. Several statements of his indicate the supreme state of sahaja samadhi that he had already reached

"நினை உணர்ந்து உணர்ந்து
எல்லாம்
ஒருங்கிய நிரக்கணம் பூண்டு
எனை மறந்திருந்தேன
இறந்தே விட்டது இவவுடம்பே
[கந்த அலங் 19]

Like all great souls, he earnestly wanted that all fellow-beings derive this experience and the divine pleasure it brought. So in his infinite mercy, he guides us through his compositions to transcend our earthly limitations, to raise ourselves step by step through a combination of Bhakti and Jnana margas, and to sublimate the individual self to Divine Consciousness.

Transcience of Earthly Pursuits

The first step in this process of self-evolution is to understand clearly the transient nature of our existence and our pursuits. We are 'busy' all our lives chasing various wish-fulfilments. As the poet Wordsworth says

- The earth is too much with us
- Early and late, getting and spending
- We lay waste our powers.

The strongest single driving force in man's life is the quest for happiness. Unfortunately, this happiness depends on the fulfilment of an insatiable list of desires, born of the ego, and fed by cupidity and acquisitiveness of wealth, land, house, family, children, name, fame, power, etc. All these, Arunagirinathar reminds us repeatedly, are impermanent

“இருந்த வீடும் கொஞ்சிய சிறுவரும்
உருகெஞ்சும்
இசைந்த ஊரும் பெண்டிரும்
இளமையும் வளமேவும்
விரிந்த நூடும் குனறமு நிலையென
மகிழ்வதே ”

“அருத்தி வாழவொடு தனகிய
மனோவியும் உறவோரும்
அடுத்த போகஞ்சும் இதழுறு மகவொடு
வளநாடும்
திரித்த ஊரும் மெய்யென மன
நினைவது நினையாது ”

All the material objects which we desire are made merely of the five elements, they are subject to mutation and are like a fragile mudpot. The desire for them is only fed and fueled by the five senses, whose thirst is unquenchable. Do not waste your precious life hankering after them, he exhorts us in his works in a very detailed manner

All these wealth, power and glory will oneday or the other pass into nothingness As Omar Khayyam said in the Rubaiyat

They say the Lion and the Lizard keep
The Courts where Jamshyd glорied
and drank deep,
And Bahram, that great Hunter—the
Wild Ass

Stamps o'er his Head and he lies fast asleep

Arunagiriar also describes vividly how even the most powerful monarch ends up as a mere handful of ashes, and his glory less than a memory

அுகில சாநதுபூசி அரசாகி
இனிது இறுமாநது வாழும்
இருவினை நீண்ட காயம்
ஒரு பிடிசாம்பலாகி”

Cycle of Births and Deaths

Thus the happiness that man seeks is doomed to die at birth, for it is based on duality sukha and duhkha, light and darkness, attachments and aversions, and so on. The two sets of antithetic states coexist and generate the never-ending chain of vasanas. Man is thus caught up in an endless cycle of births and deaths

This cycle of births and deaths is like a deep mire from which man cannot extricate himself so long as he continues to hold on to the illusory world of desires fed by the five senses

Silencing the Mind

Weary of having to get born again and again, getting battered by life, gathering more vasanas, only to die and be born again, man cries out ‘When will I be released from this vicious cycle ? Is there a way ?

உதித்து ஆங்கு உழல்வதும் சாவதும்
தீரத்து உண்ணில ஓனருமிழ்
விகிதது ஆண்டருள தரும காலம்
உண்டோ? (க,அல 89)

சித்திரம் இக்கனவு இலவர்மூவு
 எனத்தெளியும் தவ்வா
 சித்திரம் இக்கனவு நெறிக்கு
 அழிந்தேற்கு இனிசெச்சை நலவி
 சித்திர! மிகக் தனக் குறத்தோகை
 திறத்தி முத்தி
 சித்திர மிகக் குருளாய் பிறவிச்சிகை
 அறவே (கந்தரநதாதி 50)

Arunagiri assures us, 'Yes, there is a way, and it is not far to seek, it is right within you'

The mind in itself makes
A heaven of hell, and a hell of
heaven"

It is the mind that is the cause of all our troubles, for it puts out its many tentacles to feed the senses

Therefore Arunagirinathar says,
"Still the mind, disconnect it from the
senses and the sense-objects"

" மனனே ஒழிவாய் ஒழிவாய்
மெய்வாய் விழிநாசியொடு செவியாம
ஜவாய் வழிசெலலும் அவாவினையே"
(க அநு. 14)

Total Surrender to His Contemplation

Having emptied the mind of all the restless thoughts that constantly disturb it, the devotee is exhorted to fill it with love and contemplation of the Lord's glory. For the mind being a restless monkey, it is not enough to detach it from the objects of the senses, it has to be firmly harnessed to the Lord's Feet, by constant practice, namasankirtan, sat sangam, and contemplation.

அவிழந்த அணபால
பராகு அறல வேணும் மனமும்
பதைப்பறல வேணும்"

Arunagirinathar gives us many guidelines to achieve this steady dhyana till He is internalised, from an external murti into an inner jyoti

'இரவு பகல் மனது சிந்தித்து,
உழலாதே
உயர் கருணை புரியும் இனபக்கடல்
முழகி
உள்ள எனதுள அறியும் அனபைத்
தருவாயே

Thirumoolar echoed this idea beautifully when he said

எண்ணுயிரத் தாண்டு யோகம்
இருக்கினும்
கண்ணுரமுதினைக் கண்டறிவார
இலகை
உண்ணுடி யுள்ளே ஒளிபெற நோக்கில்
கண்ணுடி போலக கலந்திருந்தானே

Nature of the Divine Self

God in truth is formless, timeless
He is One without a Second But to make
Himself accessible to us He manifests
Himself in many forms

In the form of Lord Muruga, Arunagirinathar brings Him before our mind's eye in many endearing ways

As an infant in the cradle a child playing on the shoulders of Lord Siva, an young boy competing with his brother Vinayaka, going around the world, as young man seeking His true disciple as Valli, as a Guru, not only for His father

but for all of us, and the supreme Parabrahmam.

In reality, however, He is arupam But human language cannot describe It Man can only say what it is not neti,-neti, This is what Arunagiriar tries to explain to us in various ways

உருவன்று அருவன்று உளதன்று
இலதன்று
இருன் அன்று ஒனி அன்று என
நின்றதுவே (க அநு. 18)

வானன்று காலன்று தியனன்று நீரன்று
மணஞாமன்று
தானன்று நானன்று அசரிரியன்று,
சரியன்றே (க அல 9)

This can only be experienced in the silence when in communion with Him It is a state of bliss that destroys Death and bestows immortality

Overcoming Death

As man's strongest desire is for happiness, so his greatest fear is of death But all creations are mortal From the moment one is born, begins the slow, long but steady unrelenting march towards death Man's pursuit of happiness therefore implies that he hopes somehow to avoid this annihilation

This constant fear of Death is expressed by Arunagirinathar in countless ways He describes the onset of old age, beset with disease, and suffering, the messengers of death arriving to take the departed soul while near and dear ones mourn over the dead body

Death of the body cannot be avoided Anything that is composed of the five elements must return to the elements That is the law of Nature

"Dust thou art, and unto dust shalt thou return"

(Genesis 3.19)

But Arunagirinathar assures us that for those who have realised the Self, there need be no fear of Death .

For they have already detached themselves from the body and all its attendant vasanas For the Jnani death of the body is only liberation from a prison They have conquered death Such a realised soul has achieved a Life without death.

Self-Realisation Paramanandam

The supreme experience of God-realisation can only be described as sweet beyond words—a state of utter bliss

It is a state where one is oblivious of the body and the five senses. There are no thoughts, no words, no feelings , it is a silence and solitude filled with light and self-knowledge

As thought and action subside and die out, the jiva is enveloped in a swathe of cool effulgence, where there is no sense of separateness, duality or the multiplicity of the phenomenal world, but only an overflowing sense of utter bliss or anandam that embraces the whole universe.

.. செயல் மறந்து அடங்கப்
புத்திக கமலத்து உருகிப் பெருகப்
புவனம் எற்றிடு

தத்திக் கரைபுரஞ்சும் பரமானந்த
சாகாரததே

Being beyond the realm of thought,
word and action the saint says it is
difficult to describe that experience

“ மனவாக்கு செய்
லாலே அடைகறு அறிதார அரு
உருவாகி என்று
போலே இருக்கும் பொருளை எவ்வாறு
புகலவதுவோ, (க அல 28)
“தனங்ம தனி நினறது தான் அறிய
இன்னம் ஒருவாக்கினை விப்பதுவோ? ”
(க அநு 49)

In that state of union of the jiva with
the supreme Self, all consciousness of time
and space, cause and effect cease to exist

It can only be said that once that
bliss has been experienced, everything else
will seem insipid and worthless

In other words it is a state of Being-
Soham

Conclusion

Murugā resides in our Heart-Lotus
He is never far away, He is never out-of
sight He is waiting to respond to our

softest call, to the first tear of Love in
our eyes

All we have to do is to cleanse out
all impurities from our heart, and light the
Lamp of undying Love for Him The Jyoti
of Realisation will surely be our reward

To achieve all these we have the works
of the saint Arunagirinathar, which teach
us in simple language, to control our
mind even while we are doing our duties in
this mundane world, keeping it away from
the materialism and taking it to spirituali-
sm by self-realisation in a disciplined
manner The love and avirodha emphasised
by the saint in his compositions will
definitely help us to achieve this self
realisation, if we practice these two in
our life, sincerely, honestly and earnestly

Let us all spread this message of Love
and avirodha of the saint all over the
world and join in the mass prayers for the
world peace.

Adi Shankara and Shri Arunagirinathar

— G Balasubramanyam, Bombay

In every yuga, Mahavishnu comes into being as an Avathara for the protection of the righteous, the destruction of the wicked and the establishment of DHARMA Brahma has no such role Though Shiva does not incarnate in every yuga, he sent his Amsha 1200 years ago with the name Shri Shankara to protect Sanathana Dharma and prove to the different warring groups the oneness of the six main cults of Hinduism namely Ganapathyam, Shaivam, Vaishnavam, Shaktham, Kaumaram and Souram He sang in praise of all the deities and also accepted the concept of 'Ishta Devatha' He convinced the people that one's worshipping his Ishta Devata did not mean that the other deities were in any way inferior He made it very clear that the various deities are the different manifestations of the same Supreme Being who pervades the entire universe and resides in every heart

His works dedicated to Bhakthi Marga include Shri Ganesha Pancharatnam, Shri Sharadashikam, Shri Annapoornashikam, Shri Meenakshi Pancharatnam, Shri Lalitha Pancharatnam Shri Hanumath Pancharatnam, Shri Subrahmanyam Bhujangam and Bhajagovindam besides several other sthothras His works like Upadesha Sahasti and Vivekachoodamani and those on Vedantha guide aspirants to the goal of Shanmathasthapanam which is finding

the Supreme Being in one's own heart with the realization of 'AHAM BRAHMASMI' AND 'SOHAM' So invaluable is the contribution of SHRI SHANKARA BHAGAVADPADA who is known also as SHANMATHACHARYA

Just as Shri Shankara incarnated as an Amsha of Shri Parameshwara, about 600 years later Saint Shri Arunagirinathar incarnated as an Amsha of Lord Karthikeya to reinterpret and fortify the Shanmathasthapanam of the former The period when he appeared saw many talented and versatile scholars and artists craving for material possessions, name, fame and recognition and thus being drawn to evil ways This is well narrated in the songs 'வஞ்சக லோபமுடா-தி பு 487, 'படாபுவியின்'-தி பு 76 and 'கரு வினுருவாகி'-தி பு 184

The cloud of confusion that surrounds Arunagiriyan's birth and early life is perhaps a Leela of the Lord of Thiruppugazh meant to give an assurance of salvation even to the worst sinner if he surrendered at His feet

Now coming to the common mission of both the Gurus we observe that in the very first Thiruppugazh song, the commencing phrase for which was given to Shri Arunagirinathar by Lord Muruga as

முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை' the first letter 'ம்' contains the letters 'அ' 'உ' and 'ஏ' Thus it refers to ஓம் and indirectly Vinayaka who is Pranavaswaroopa' In this song there is another indirect reference to 'Soorya' in the word பட்டப்பகல்' Again there are direct references to Vishnu Shiva and Shakti and the song is addressed to Lord Shri Muruga Thus it is made very clear that the mission of Arunagiriyan was to give strength and vigour to the Shanmathastapanam of Shanmathacharya Shri Shankara Bhagavadpada with the blessings of Muruga This point is further illustrated by the word 'பஞ்சகரவாஜை' occurring in the Anuboothi stanza 'நெஞ்சக்கன்கலை' It refers to Ganapathyam, Shaivam, Vaishnavam, Shaktham, Kaumaram and Souram when separated as follows

பஞ்ச+கர+ஆஜை= Ganapathy with five hands and elephant's face

பஞ்சகரவான+ஐ= Shiva the Essence of panchakashara

பம்+சக்ரவாஜை= Vishnu with Sudarshana chakra

பம்+சக்ர+வாஜை = Shakti or Uma

பஞ்ச+கரவான+ஐ= Kumara who manifests in and independent of five elements

பம்+சக்ர+வான+ஐ = Soorya who adorns the sky like a wheel

Both Shankara and Arunagiriyan came to guide mortals to attain salvation through Bhakti Shankara through his Sthothras in praise of the various deities created a new tradition in Bhakti Maarga His other works on Vedanta which have been greatly

admired by intellectuals throughout the world help us to get the conviction that the ultimate goal is to find the Supreme Being in one's own heart

Sweetest songs are those that tell us the saddest tales Arunagiriyan's total surrender to his Ishta Devata Shri Muruga happens to be the key note of the theme of his works A very popular picture he paints in the first four stanzas of many Thiruppugazh songs is that of a helpless person caught in the whirlpool of sorrow and sufferings crying for the grace of the Lord The next four stanzas narrate the noble deeds of the various deities as depicted in Ramayana, Mahabharatha and other Puranas and relate those deities to Muruga As an answer to the question of how to get released from the shackles of transmigration he recommends constant hearing and contemplation of the divine qualities of the Puranic characters; like love, compassion, valour, courage, dedication to duty, sense of justice and charity as depicted in Ramayana and other Puranas According to Arunagiriyan this helps a seeker to imbibe those noble qualities and liberate himself

His references to Anjaneya (குறிப்பிற்குறி காணு மாருதி-தி பு, 418, and 'அனுமனென்றுமேப்பற அண்டா-தி பு, 9) who is an embodiment of subtle intellect, faith courage and Nishkamya Seva show the importance of these qualities for spiritual progress He chose Shanmukha' the divine child to preach Shanmatha by relating that child to all other deities and every aspect of nature (மதியும கதிரும கடவுமெடி உய்யகின்ற வனங்கள் பொருந்திய வளமொன்று பரங்கிரி-தி பு 11,

பல்லின முதுபழம் விழைவு செய்தொழுகிய
நறவு நிறை வயல் கழகடா பொழில் திகழ
பழநி-தி பு 162 and மனிதராதி சேர
ஞூடு தழைக்க மேவு காவேரி-தி பு 508)

Finally he goes beyond all these and pleads with Muruga to give him Love that enables one to realize the Supreme Lord in His own self (உண் எனதுள் அறியும் அன்பைத் தருவாயே-தி பு 31, போகமதிலே உழூனறு பாழுநரகையதாமல உன்றன பூவடிகள் சேர' அன்பு தருவாயே-தி-பு 713)

His Kandar Anubhoothi, Kander Alankaram and Thiruppugazh Songs like ‘சுருதியாய’—தி பு 847, ‘மககடகுக சூறாதானது-தி. பு 495, ‘ஞானங்கொள் பொறிகள் சூடி’ தி பு 161 and அகரமுத லென்வுரை செய-தி. பு. 1002,

explain the secrets of the Upanishads and other Vedantic scriptures Kandar Anubhoothi is a symbolic offering of ‘Mathrukapushpamalai’ representing the 51 letters of Sanskrit language With

all these he leaves not a shadow of doubt in our minds about his being another Shanmathacharya like Shankara

‘Sama Bhava’ which is the cream of ‘Shanmathasthapanam’ of Shankara is adored by Arunagiriyan as ‘அறுசமயம்’ in several songs and he feels that true realization is possible only by attaining ‘Sama Bhava’ He addresses Muruga as ‘அறுசமய சாதி திரப பொருளோனே’- தி பு 1224

Many are Arunagiriyan’s expressions which remind us of Shri Shankara While trying to present here a few of them, I am reminded of Shri Ramanand Sagar, who in the concluding part of the T V Serial ‘Ramayana’ said- “There is a lot in the store but I could give you only as much as my small bag could contain” I take refuge in the words of Arunagiriyan’s found in the song ‘திடமிலி சறகுணமிலி-தி பு 166’ and try to located some similar ideas

SHRI SHANKARA

Sankara’s advice to the seeker to surrender unto his Guru seeking his grace (Viveka choodamani 35-36)

His advice to the seeker about the right conduct and attitude (Sopanaapanchakam)

Describing the sufferings of a man on the death-bed (Subrahmanyam Bhujangam-20)

Confessing to be a total misfit (Subramanya Bhujangam-2)

SHRI ARUNAGIRINATHAR

Prayer to குமர குருபர முருக சரவண (அபயம இடு குரல அறியாயோ)-தி பு. 211, முருவாய வருவாய் அருளவர்ம் குகனே—அநு—51.

அந்தகன வருதினம்—தி பு 22, தலைவளி மருதத்து—தி பு 165; ஒருபதும் இருபதும—தி பு 248

அந்வழிய மயக பெருக—தி. பு 28

திடமிலி சறகுணமிலி—தி. பு. 166

Conveying the Aikyabhava of Valli and Muruga by depicting the scene of their of being in embrace Subrahmanya Bhujangam-11)

Praying to be spared from the cruel and dreadful treatment at the hands of Yamadharma Subramanya Bhujangam-21)

Describing the need to use one's eyes, ears, tongue and limbs for prayer to the Lord (Subrahmanya Bhujangam-26)

Addressing Muruga as father and mother Subrahmanya Bhujangam-30)

Dedicating all duties and actions as service to the Lord (Soundarya Lahari)

Description of the endless cycle of birth and death (Bhajagovindam 21)

Description of the offensive nature of the human body composed of skin, flesh, fat, bones etc and filled with urine and faecal matter Vivekachoodamani-87)

Pointing out the futility of book-knowledge if one does not give up his false identification with body and sense organs (Vivekachoodamani-162)

Stressing that bondage can be destroyed only by the sword of knowledge which is sharpened by the purification of the mind and the intellect (Vivekachoodamani-147)

The seeker expresses his gratitude to his Guru for having helped him to reach the fulfilment of his life and escape from the Shark of rebirth (Vivekachoodamani-489)

மதகும்ப கம்பததறுகண சிறுகண் சங்கராம சுயில ஸரஸவலஸி இறுகததறுவும் தூகடகர் சல பனனிரு புயனே—அல-68

மாகததை முடடி வரும—அல-81. தாாழர் மிசை காலனவரில கலபத தேர்மாழிஷை வந்து எதிரப்படுவாய்—அநு-10

கோடாத வேதனுக்கு—அல-77

எம் தாயும எனக்கருள தநதையும நீ—அநு 46 மாதாயிதாவும இனி நீயே—தி. பு 362

இரவினிடை துயிலுகினும் யாரொடு பேசக் கும

மாலினுல எடுத்த கந்தல—தி பு. 792

குருதிமலைய—தி பு 146, குருதிபுலர் லெனபு—தி பு 510, குருதிமுகோ—தி. பு 1122

ஒருவரையொருவா தேறி—தி பு. 124

தண்டாயுதமும் அவிரோத ஞானக் சுடாவாள—அல—26

பேற்றைத தவம சற்றும இல்லாத எனக்கீ—அல-2, பரம மாயையின நோமையை யாவ ரும அறியொன்றதை நீ குருவாய் இது பகருமாறு செய்தாய்—தி பு 847

Shankara's warning against the seeker falling a prey to, illicit sex that leads to chronic afflictions (Bhajagovindam-28)

Seeking protection against all diseases (Subrahanya Bhajangam-25)

Shankara's elaborations on Advaita through his various works

ஏவினை நோவியி—தி பு. 36. பேரவா—
தி பு. 1286.

இருமலு ரோக—தி பு 252, வலிவாத பிதத
மொடு—தி பு 586

நீ நானற வேறினாறி நிறக நியமாய
நீ வ்ர்யன நீயிங்கழைத்து பாராவரவா
நந்த சிததி
நேரே பர்மாநந்தமுததி தரவேணும
—கி பு 1180

யான எனது அறறிடு போதம
யானறிதற கருளவாயே—தி பு 1291
நீ வேறெனுதிருக்க நான வேறெனுதிருக்க
—கி. பு 220

THE GLORY OF OM

— SWAMY SIVANANDA

We know not anything about the nature of the Absolute except that it is With all their kindness the scriptures have tried to tell us illa about creation, how it proceeded from the Absolute They say Brahman was one and non-dual It thought, 'I am one May I become many' That caused a vibration, eventually bringing in-sound, and that sound was Om, whence are all other manifestations" Thus, sound is virtually the comprehensible basis for all creation Brahman is incomprehensible in its transcendent aspect The nearest approach to it is only sound

Para Brahman, that Eternal Highest Being, the abiding place of all that lives and moves is beyond name and class The Vedas have ventured to give a name to Him in order that man may recognise and call Him A new-born child has no name, but on receiving one he will answer to it Men who are troubled by the afflictions of this world run to the Deity for

refuge and call Him by the name When Brahman is invoked through the name, that which is hidden is revealed to the aspirant

The word Om is the most appropriate name of Brahman or the Supreme Spirit By its application, by its chanting, He becomes propitiated as men by the use of their favourite names It is emblematic of Brahman, as images are of material objects It is the symbol of Brahman When you hear the sound "tree", you at once understand that it has a root, stem, branches, leaves, flowers and fruits Similarly when you hear the Shabda or sound 'Om', it denotes Sat-Chit-Ananda Brahman-Existence Absolute, Knowledge Absolute, Bliss Absolute

Why is Om taken as the symbol of Brahman ? Can we not have any word other than Om to represent Brahman ? Om is a mysterious sacred syllable. Chant Om for one hour You will yourself feel the difference There is a real con-

nection between Om, the symbol and Brahman, the thing signified by the symbol Om

Rishis and sages of yore who attained Self-realisation had experienced the mysterious effects of repetition or chanting of Om. Having made long researches and experiments on Om and its vibrations, having meditated on Om for considerable periods, they gave it to the world as the right symbol of Brahman. This was not a hocus-pocus work or a juggler's trick. This was the authoritative assertion of the seers. Om served as a light house for them when they sailed in the turbulent, deep and unnavigable waters of the ocean of Samsara. Through Om they ascended safely to the summit of the hill of Nirvikalpa Samadhi or Brahma Jnana. You can safely rely on their teachings.

The vibration produced by chanting Om in the physical universe corresponds to the original vibration that first arose at the time of creation. Creation itself is set in motion by the vibration of Om. Thus, Om is the womb for everything. This world has come out of Om, exists in Om and dissolves in Om during the cosmic dissolution.

You will find in the Bible : "In the beginning was the word, and the word was with God, and the word was God". That word is Om or the word of power.

"Amen" is used by Christians at the end of their prayers. It is used very frequently in the sacred Bible. Muslims use the word "Ahmeen" during prayer. "Amen" and "Ahmeen" are all modifications of Om only. Om is the common symbol. It represents all the symbols of God, all the symbols of religions. Just as a large-hearted spiritual man who is of a catholic liberal nature without prejudice of any sort represents all and becomes the supreme head of a conference of world religions, so also, the common symbol Om, the basis of all sounds and all languages, represents all names and becomes the head of all names of God.

Om is the basis or matrix of all sounds. All languages and sounds come out of Om. The essence of the four Vedas is Om only. Om consists of three letters, A, U and M. A, U and M cover the whole range of sound vibrations. 'A' starts from the root of the tongue, 'U' proceeds from the middle and 'M' comes from the

end by closing the lips He who chants or repeats Om really repeats the sacred books of the whole world Om is the source or womb for all the religions and scriptures of the world

Om is the greatest of all Mantras It directly bestows liberation All Mantras begin with Om Every hymn begins with Om Every Upanishad begins with Om The Gayatri begins with Om The oblations that are offered to the various gods are preceded by the chanting of Om Om is everything Om is your real name It represents all It is the basis of your life, thought and intelligence

All triplets are represented by the three letters of Aum or Om-triplets such as Brahma-Vishnu-Siva, past-present-future, birth-life-death, waking-dreaming-deep sleep Father-Son-Holy Ghost, Rajas-Sat-tva-Tamas and-mind-soul

There is a mysterious inscrutable force in Om This force tears the veils, destroys Vasanas, desires cravings and egoism and takes the aspirant to Brahman It raises the Brahmakara Vritti from the Sattvic mind, annihilates Ajna-na and helps the meditator to rest

in his own Sat - Chit - Ananda Svarupa

The Japa of Om has a tremendous influence on the mind. The pronunciation of the sacred word Om is one which has engaged the attention of all Europeans devoted to Eastern studies The vibrations set up by the word are so powerful that, if persisted in, they would bring the largest building to the ground This seems difficult to believe until one has tried to practise, but once having tried it, one can easily understand how the above statement may be perfectly true and correct I have tested the power of the vibrations and can quite believe that the effect would be as stated Pronounced as spelt, it will have a certain effect upon the student, but pronounced in its correct method, It arouses and transforms every atom in his physical body, setting up new vibrations and conditions and awakening the sleeping power of the body

Chant Om for five minutes with Bhav and understanding as soon as you sit for meditation Learn its meaning. The sound should start from the navel and end at the crown of the head The mysterious vibration produced by

the chanting of Om will shut out all wordly thoughts, destroy tossing of the mind, produce one-pointedness of mind and harmony in the various sheaths, and put the mind in tune with the Infinite

Those who chant Om will have a powerful, sweet voice one-pointedness of mind comes quickly by chanting Om Chant Om on a moonlight night Chant Om when you walk along the seaside or the bank of a river You can sing Om in a beautiful way also The rhythmic pronunciation of Om makes the mind serene and one-pointed and induces the spiritual qualifications which ensure Self-realisation

Have the picture of Om in front of you in your meditation room Concentrate on this picture Do Tratak also with open eyes, steady gazing without winking till tears flow profusely Associate the ideas of infinity, eternity and immortality when you think of Om

Neophytes in the path of Jnana Yoga should do gazing on Om with open eyes in the beginning for about three months Then they should visualise Om with closed eyes Visualisation of Om is the calling up of a clear mental image

of Om by closing the eyes They should repeat Om mentally with Bhava and meaning, and make the ears hear the sound also so that they may not run outside to hear other sounds

Meditate on Om. Retire into your meditation chamber Sit on Padma, Siddha or Sukha Asana Close the eyes Relax the muscles and nerves completely Concentrate the gaze on Trikuti, the space between the two eyebrows Silence the objective or conscious mind Repeat Om mentally with Brahma Bhavana

This Bhavana is a sine qua non You will have to repeat Om with the Bhava or feeling that you are the infinite, all-pervading, pure intelligence Mere gramophonic repetition or parrot-like repetition of Om will not bring out the desired result

When you think of Om, you will have to think of Brahman, the thing signified by the symbol Association with Om is to become one with the thing signified Try to identify yourself with the all-blissful Self when you meditate on Om

Keep the meaning of Om always at heart Feel Om Feel that you

are the all-pervading, infinite Light
Feel that you are the pure, perfect,
all-knowing, eternally free Brahman
Feel you are absolute consciousness
Feel that you are the infinite,
unchanging existence Every atom,
every molecule, every nerve, vein
and artery should powerfully
vibrate with these ideas Lip

repetition of Om will not produce
much benefit It should be through
the heart, head and soul Your
whole soul should feel you are the
subtle, all-pervading intelligence
This feeling should be kept up
all the twenty-four hours.

□ □

With Best Compliments from

VISHNU
Engineering
Works

Manufacturers of
Precision Turning Components
& Job Works

62-A, 1st Phase, 4th Main Road,
Manjunatha Nagar,
West of Chord Road,
BANGALORE-560 010

Proprietor
S Sivalingam

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

Phone 63096

H. S. Satyanarayana Setty

Engineer-Valuer-Industrial
Consultant-Insurance Surveyor
Loss Assessor-Claims Investigator

Sri Satya-jyoti'
7, Chankayapur,
HUBLI-580 029,
(Karnataka)

ಶ್ರೀ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾಡರ ಮಾತೃಕಾ ಪುಷ್ಟಮಾಲಾ

ಕೆ ಶ್ರೀಖಂತ

“ ಅನ್ಯೇಕೂರಾ ಭಕ್ತನೇನ್, ಮನೋದವದ್ದು
ಮಾನ ಪೂನೈತ್ತಾ ನಂದುವೆಯನ್ ಬಾನ
ನೂಲಿಟ್ಟು ನಾವಿಲೇ ಚಿಕ್ಕ ಮಾಗವೇ ಕಟ್ಟಿ, ಒರು
ಜಳ್ಳಿನ ವಾಸಂ ವಿಸಿಸ್ತುಕಾಸಿಯಾ ನಿಹರ
ಮಾಸಿಲೋರಾ ಬುದ್ಧಿ ಅಳವಾಡ ಮಾತೃಕಾ
ಪುಷ್ಟಮಾತೃಕೊಲಪ್ಪವಾಳ ಪಾದತ್ತಿ ಲಂಬವೇನೋ” —ತಿರುಪ್ಪುಗಳ್ಳಾ

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೊರ್ಕಾಂಕರ ಜನರು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಲವಾರು ಮಹಾ ಪುರುಷರು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು ಚಂಹಾನುಭಾವರಾದ ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾಡರವರು ಇವರು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯು ವಿಷಯವಾಗಿ ಸುಮಾರು 16,000 ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಎಣಿಯಲ್ಲಿದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ದೇವರ ವಾದಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಮಹಾನಾಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಭಾಯಾ ಬಿಂಬಿದ ಕಾಗೆ ತಗಲೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ

ಇವರ ಕಾವ್ಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮನ್ನು ಇವರ ಜಿವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ ಇವರ ಜಿವನ ಚರಿತ್ರೆಯು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಪರಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವ ವಜೆದಿದೆ

ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾಡರು ಸುಮಾರು 600 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಉತ್ತರ ಆಕಾಶಭಾಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯ ತಿರುವತ್ತಾನು ಮತ್ತೆಯ ಪುಣ್ಯಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದರು ಈ ಹೈಕ್ರೀ ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಮಣಮಹಿಂಗಳ ನೀಲಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಸಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮುಹತ್ತುಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ತಾಯಿಯ ಆದೇಶದಂತೆ, ಅರುಣಸ್ ಸಂಹಾರದರಿಯರು ಅರುಣನ ವಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಅರುಣನು ಏಹಿಕ ಭೋಗಿಗಳ ಲಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಜಿವನದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದನು ಆಘರೆ, ಈ ಶರಹದ ವಿಲಾಸ ಜಿವನದಕ್ಕೆ, ತನ್ನ ಸಮೋದರಿಯಿಂದ, ನಿರವು ಆಕೆಯ ಪ್ರದಾನವ್ಯಾದ ಕಾರಣ, ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬರಲು ಅರುಣನು ಜಿವನದಲ್ಲಿ ಜಿಗಿಸ್ತೆ, ನಿರಾಶೆಗಳಿಂದ ಸೌಂದರ್ಯ ಅರುಣಾಚಲ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗೋಪ್ಯರದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಧುಮುಕಿ ಆಕೃತ್ಯೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಶ್ವಿಸಿದನು

ಅರುಣನು ಗೋಪ್ಯರದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಧುಮುಕಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಲುಪುವ ಮನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದೇವರು ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಈನ್ನು ಬಾಹುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅರುಣನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಾವಾಡಿದರು ಹೀಗೆ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅರುಣನು ಆ ಶ್ವಾಸನೇ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುರಿಸಲು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ ಯೋಗಿಯು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ—“ಆರುಣ ನೀನು ಪೂರ್ವಜನ್ನದಲ್ಲಿ ಅವಾರ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವೆ ಆ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕಾವಾಡಲು ಬರಬೇಕಾಯಿಲು ಇನ್ನು ಮಂದಕ್ಕೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರು, ಅದರಿಂದ ಲೋಕ ಕಲಾಳಿನಾಗಲಿ”—ಎಂದು ಭೂಮಿಸಿ ಕಣ್ಣಿರೆಯಾದರು ಹೀಗೆ ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರು ಯೋಗಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರುಣನಿಗೆ ದರ್ಶನವಿಕ್ರಿಯ ಸ್ವರೂಪವು ಅರುಣನ ಮನ್ಜುಷಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯದೆ

ಉಳಿಯಿತು. ಅರುಣಾಚಲ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೀ! ದೇವಾಲಯೆಕ್ಕೂ ಅರುಣನು ಹೋಗಿ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ಅಂದಿನಿಂದ, ನ್ಯಾತಿಕೆ ಜೀವನೆನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು ಈ ಲೇಖನದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾದರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೀ ದೇವರ ಮಹಿನೆಯು ವಿಷಯವಾಗಿ ಸುಮಾರು 16,000 ಪದ್ಧು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದಾಗಿ, ಹೇಳಿದೆ ಅದರೆ, ನಮಗೆ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಕೆಂಡು ಬಂದಿರುವ ಕಾವ್ಯಗಳು ಕೇವಲ, 1341 ಮಾತ್ರವೇ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾದರೆ ರಚಿಸಿದ್ದ “ಕಂಡರೂ ಅನುಭೂತಿ”, “ಕಂಡರೂ ಅಲಂಕಾರಮೂ,” “ಕಂಡರೂ ಅಂದಾದಿ,” “ನೇಲಾ ಮಯಿಲಾ ಸೇವಲಾ” ವಿರುತ್ತೇರ್ಗೆಳ್ಳಾ ತಿರುವುಳ್ಳಾ” ಬಹಳ ಜನಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದಂತೆ ತೀರ್ಥಯಲ್ಕಾಗಿ ಇವರ “ಕಂಡರೂ ಅನುಭೂತಿ” ಕ್ಷತಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಅನೇಕ ಫಲಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು, ಇದನ್ನು “ಮಾತ್ರಕಾ ಪುಷ್ಟಮಾಲೆ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ 51 ವರ್ಷಗಳವೇ ಈ ಸದ್ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾದರು ಚೀರಬೆಳೆರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಲ್ಪನಾವನ್ನಿಂದ ಮೂಡಿದಂದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದರೆ ಹೀಗಾಗಿ “ಮಾತ್ರಕಾ ಪುಷ್ಟಮಾಲೆ”ಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷಗಳು ಚೀರೆ ಚೀರೆ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ ಅದಾಗ್ಲೂ, ಈ ಕವನದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರ ಉಪನಿಷತ್ತಾ ಮತ್ತು ಇತರ ವೇದಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ

ಕಂಡರೂ ಅನುಭೂತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಬಳಿಕೆ ಶ್ರೀ ಸಂತಪರಮಾಗಿರಿನಾದರೆ ತನ್ನ ವಾರ್ಣವೆರನ್ನು ಹೀಗೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರು “ಶ್ರೀ ಕಂಡಸ್ವಾರ್ಥಿಯೇ, ಸಿನಗೆ ನಾನ್ನೊಬ್ಬ ವಿಚಿತ್ರ ಭಕ್ತಿನಾಗಿದ್ದ ಕಾಳಿಕೆಯಾಗಿ, ಒಂದು ದಾರೆವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವೆ ಈ ಕಾವ್ಯಗ್ರಂಥಿನಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊರಬಿಂಬಿಸುವೇ ಯಿಂದ ಕುಂಬಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿಳಿಸಿರುವ ವರ್ಣಮಾಲೆಯಾಗಿದೆ ನುಹಾ ತಿರ್ಪುಗಳ ಸುವಾಸನೆ ವಿಳಿಸಿರುವ ವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಹೀರುವಂತೆ, ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಹಾರ್ಲುಡುವ ಈ “ಮಾತ್ರಕಾಪುಷ್ಟಮಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಂದರ್ಶಿಪರ ಜರ್ಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಲು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಸಿದ್ದು ಹೀಗೆ ರಚಿತವಾದ ಈ ಮಾತ್ರಕಾಪುಷ್ಟಮಾಲೆಯನ್ನು ಒಂದು ಹೊಸ ವೇದಗ್ರಂಥವಾಗಿ ನರಿಗಳಿನಲಾಗಿದೆ

ಈ “ಮಾತ್ರಕಾಪುಷ್ಟಮಾಲೆ”ಯು ಆಕ್ರಾಂತಾಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಟ್ಟಿಸುವ ದೇವರಲ್ಲಿ ಏಕ್ಯವಾಗಿ ಬೀಕೆಂದು ಮಹಿತಾಕಾರವನ್ನು ಭಕ್ತಿನಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರ ವಾದಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಣಿಕರ್ವಾಗಿದೆ ಈ ಮಾತ್ರಕಾ ಪುಷ್ಟಮಾಲೆಯು ಮಧುರೆ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕೋಪೆಲ, ಬಣ್ಣಬಣ್ಣ ದ ಪುಷ್ಟಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಶ್ವರ್ಧಾಭಿಯಂಬ ದಾರೆದಿಂದ ಹೊಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ವಾಗಿ, ಭಕ್ತಿರನ್ನು ಪುಷ್ಟವು ದುಂಬಿಯನ್ನು ನೆಕ್ಕಿಯುವಂತೆ, ತನ್ನ ತ್ವಾರ್ಥಾಭಿಯಂಬ ವೇದಾಂತ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಮುಳುಗಿಸಿ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಹಾವಂತ್ರಗಳ ಸರವಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ಮಹಾ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಂಟ್ಲು ಕೆಂಡು ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಾಗಿರಿನಾದರು ಮಾನವ ಕೆಲ್ವಾನಕ್ಕೆ ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ “ಕಂಡರೂ ಅನುಭೂತಿ”ಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಒಂದಾ ಹೊಳ್ಳು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು ಈ ಮಾತ್ರಕಾ ಪುಷ್ಟಮಾಲೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಹಾಡಿ ದೇವಸನಾತ್ಮಿರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಈ ಪುಷ್ಟಮಾಲೆಯು

ಈ ಪುಷ್ಟಮಾಲೆಯ ಪ್ರತಿಭಿಯನ್ನು ಕೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅನೇಕ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತ ಶಾರ್ಯುಮಾನಪರ್ವ ಬಳಿ ಬಂದು ನಮಗೆ ಇಂತಹ ಅವೇಶಿಸುವಾದ ಹೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಾಗಿನ್ನಾದರ್ಶವಾಗಿ

“ಶ್ರೀ ಕಂಡರೆಲ್ ನಮ್ಮು”

ஓம் முருகா.

'கடலூலகினில் வரும் உயிர்படும் அவதிகள்
கலகமினையதுள கழியவும் நிலைபெற
கதியும் உனது திருவடி நிழல் தருவதும்
ஓரு நாளே:

— Space Donated by A Well Wisher —